9001
Необятното говори - книга 31

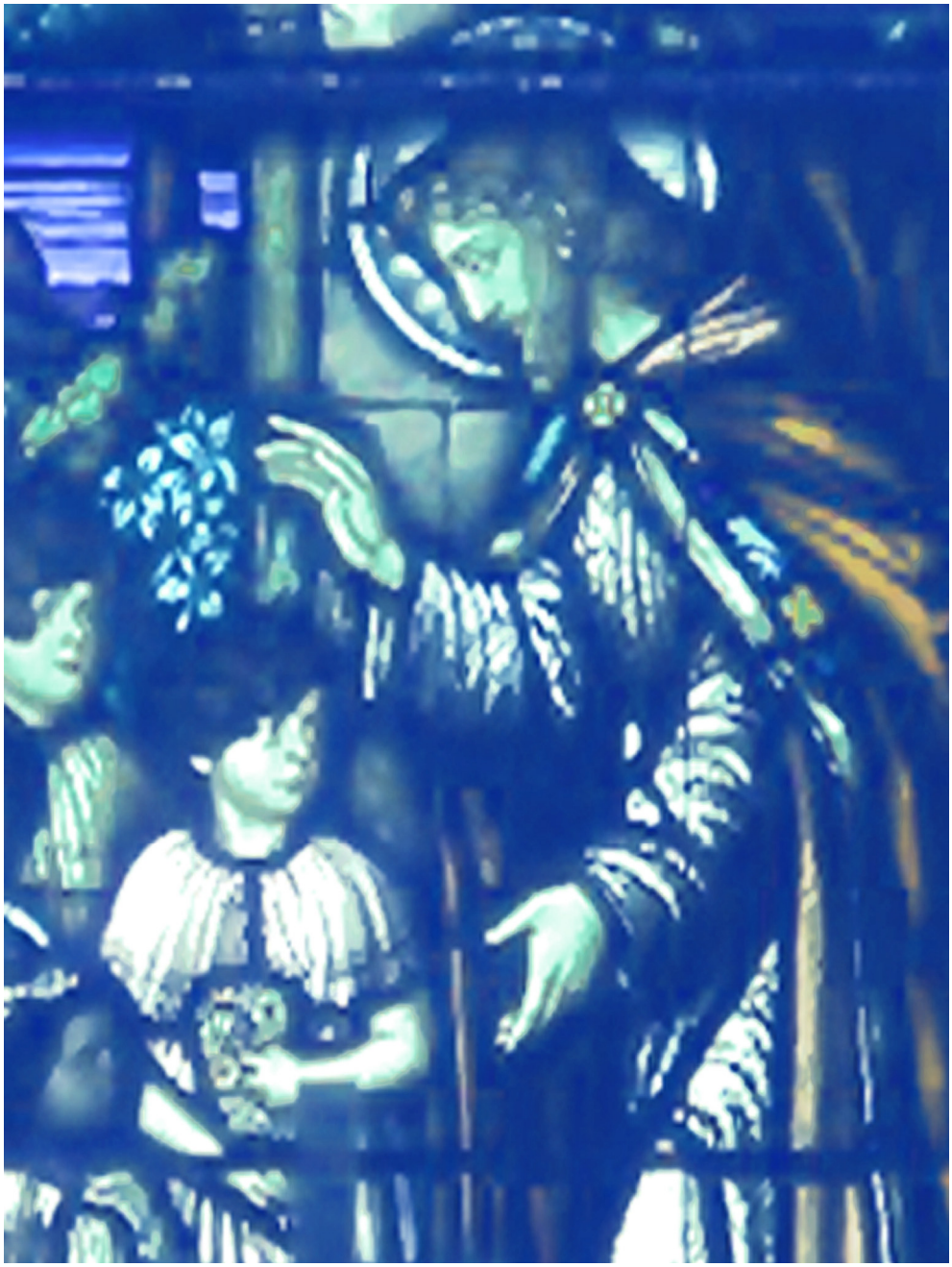

ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(Е Д И Н Е Н И Я, Х О Л И З А Ц И И)

КНИГА ТРИДЕСЕТ И ПЪРВА

СЪДЪРЖАНИЕ:

1050.1998.10.14 Верен, истинен, чист и благ....9004
1051.1998.10.22 Приказка за трима влъхви....9014
1052.1998.10.31 Божественото имане....9021
1053.1998.12.17 За хората-чорапогащи и за свободните хора....9048
1054.1998.12.27 Астрология за евродорови класове....9059
1055.1998.12.31 Божествено безумие и разум....9074
1056.1998.12.31 Орханна....9099
1057.1998.12.31 Ол Зенум....9102
1058.1998.12.31 Йозола....9103
1059.1998.12.31 28 подаръка....9105
1060.1999.01.06 Сферите на Вечността....9108
1061.1999.01.06 Египетски свинства....9116
1062.1999.01.14 Титаник, който не потъва....9120
1063.1999.01.16 Инерция и подвиг....9127
1064.1999.01.16 Запалката на асуина....9131
1065.1999.01.17 Да даде Господ!....9134
1066.1999.01.17 Сириус`99....9139
1067.1999.02.01 Нота от Елма....9142
1068.1999.02.26 Наблюдаващите от Школата....9144
1069.1999.04.11 Още един стожер на Юлма....9155
1070.1999.04.15 Процедурата....9165
1071.1999.04.27 Циклони и антициклони....9181
1072.1999.05.03 Още за изкуствените и естествените хора....9187
1073.1999.05.15 Ние сме призвани да вървим по собствен път....9196
1074.1999.05.15 С вяра, без съмнение!....9200
1075.1999.05.20 Осияние за свободата на духа....9209
1076.1999.05.21 Щастието е във вашите ръце....9217
1077.1999.05.24 Пак за звездата на Елма....9222
1078.1999.05.25 Десетте балкана....9224
1079.1999.05.26 Реалният свят....9230
1080.1999.06.12 Въпрос и отговор....9237
1081.1999.06.13 Без замисляне – и незабавно!....9238
1082.1999.06.13 Птици от Ятото....9243
1083.1999.06.16 Когато е дадено....9248
1084.1999.06.30 Смърт и безсмъртие....9249
1085.1999.07.02 Брегът на безсмъртието....9253
1086.1999.07.10 Докосване и мекота....9259
1087.1999.07.14 Ако тръгне там....9268
1088.1999.07.14 Добре дошла в Космоса!....9276
1089.1999.07.16 По-гòрен от ученик....9286

14.X.134(1998)г.
Бургас
"Св.Параскева"

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ...

(I, II, III, и IV Посвещение)

Кут Хуми Лал Сингх
Учителят на любовта, хармонията, нежността и благостта

Формулата завършва с "Всякога бъди", а Елма обяснява, че този призив е ключът към V посвещение, за да се постигне край на прераждания, възкресение, безсмъртие. Значи, едно от главните качества на човека от V Посвещение е, че той поддържа стабилно и вече завинаги проявите на всяка от първите четири добродетели, докато това не е по силите дори на Посветения от IV ранг.

- Може ли да помолим за извънредно осияние във връзка с новата задача? Има ли надежда в нашата приятелска група да се разреши въпросът - или е излишно да правим усилия? Вя-

ра и ентусиазъм има, но....

21,10

- Правилно се появяват опасения, че полумерките сега са не само излишни, но и опасни. На екскурзия всеки може да отиде – това винаги е от полза. Обаче от основаването на Новия Изгрев при това новолуние поне от трима души зависи как ще премине есента, другата година и още много години след това. Ако някъде има опънати жици и премине ток, цялата вселена светва още по-силно. ***Сега тепърва да се опъват жиците е смешно и практически невъзможно.*** *Ако жиците са били опънати дълго време, а не е протичал ток, каква е гаранцията, че сега ще протече?*

Има закон, който разкъсва разкъсаните. Такива са страдалци, пак вършат работа, но друга. ***Всеки*** *върши работа – това е добре, но Небето иска самоопределение. Ако ще страдаш кармично, страдай там, където проблемите са най-големи, за да е* ***интензивен*** *процесът. Ако предпочиташ някого и го обичаш повече от всички, то живей с него пълноценно, както живеят преданите и честни хора по света, без да се разкъсват между две, три и хиляда неща. По-добре е и в грешката си да идеш до край, но да няма утечки от колебания, двойствени положения и вътрешен тормоз. Реши ли човек, че обича някого предано, то ако другият го обича също тъй силно, те не трябва да се разделят, но трябва да са по-дълго време заедно. Това е свещено съпружество, любов между сродни души, и тя струва повече от всички плахи опити с големи съмнения и колебания да балансирате между три свята, които са несъвместими, непримирими: близките, любимия човек и Вътрешната Школа на Учителя. Под "Вътрешна Школа" се разбира Специалният клас и класовете над него.* ***Ученикът от Специалния клас и по-горните живее сам – това е категорично!*** *Който живее с друг или други, той е ученик от* ***Общия*** *клас най-много, и тогава трябва да балансира, да търпи, да се жертва и да изпълнява достойно дълга си. Ако е дошъл моментът да стане ученик от Вътрешната Школа, той*

ще живее като куче под моста или в кашон, ще е готов да умре от студ и глад, но няма да се примири да се кръстосва често с друга аура до себе си.

Значи, ако имате нужда от близък, мил човек, с когото се обичате, живейте постоянно с него и почти не се разделяйте. Това ще изгради храм над вас и ще пусне корени и клони по цялата вселена, защото имате единство на съзнанието, не сте разчекнати на три или триста посоки – умът да разбира едно, сърцето да иска друго, плътта да иска трето и т.н.

Ако си ученик от Специалния клас, тогава ти си предимно сам и приемаш гости с по-дълго присъствие или нощем само веднъж в седмицата, и то не кой да е. Ти ***също*** *ходиш на гости, но не повече от веднъж седмично. В останалото време аурата на ученика от Младежкия клас трябва да е свободна от чужди аури, за да може духовната бременност да протича безопасно и правилно.*

Ето защо, първият изпит, първото изпитание за преминаване от Общия в Младежкия, Специалния клас, е скъсването с най-близките физически и психически, дори и ако се наложи да умрете или някой от тях умира в момента и само вие можете да го спасите. Това е непосилно изпитание само за майката, и затова тя се приема в Специалния клас, след като последното ѝ дете е навършило 21-годишна възраст – до този момент аурата ѝ е необходима на тези, които е родила, поне 3 денонощия в седмицата, но не и повече от 5. Повече от 5 са при децата под 7-годишна възраст.

Сега вие ще запитате: къде отиде Тройният ритъм? - Тройният Ритъм е по силите само на ученици от Вътрешната Школа на Учителя. С Троен Ритъм се занимават ***над*** *Младежкия клас, където човек започва пак да раздава. Специалният клас е създаден предимно за учене и самоусъвършенстване, въпреки че и там има братски живот. Ето защо съм препоръчвал на повечето оглашени първо да си изплатят кармичните дългове, и след това да мислят за Общия клас. Който е още оглашен, не може да из-*

бяга от рода си, от семейството си, от онези, с които е обвързан. И да иска – не може: ще го заставят да се върне насила или с изнудване, или по някакъв друг начин. Ако се опита да се изхитри и да избяга от клещите, които го стягат, за да се завърже пак някъде с хора от света или егоисти, пройдохи, от това, което взимате за Братство, то не близките и обстоятелствата, а сам Учителят ще го върне! Да страдаш с кармични врагове или неразбиращите близки е много по-благородно и ценно за Небето и собственото ти развитие, вместо да се свържеш отново с обикновен човек или обикновени хора, които не се интересуват от пътя на ученика.

Единственият изход от притесненията при оглашените е да се съберат с идеен човек, когото обичат и който ги обича повече от всички, и да живеят неразделно. Тази неразделност, вярност и преданост е преди всичко сърдечна, умствена, психическа. Ти си вече в Общия клас заедно с другаря си, и Бог ви приема там само двамата - никого не приема сам, без другия.

Наблюдавайте се и бъдете честни пред себе си, пред ближния и пред Бога: ако сте разкъсани и мислите, че трябва да се върнете при предишните си близки, по-добре се върнете, но не живейте с разкъсано съзнание и сърце.

Истински ученик от Общия клас е онзи, който е трезвеник и вегетарианец и чете и изучава Словото на Учителя. Но да не ядеш месо – това не означава още "вегетарианец". Истинският вегетарианец не разкъсва сърцето и душата си с колебания, противоречия и нерешителности. Той не разкъсва и сърцата на близките си – както кармичните, така и най-близките духовно, - понеже не снове между двата лагера като подплашено и объркано животно. Самоопределението изисква човек твърдо да стои в кармичните си условия и да изпълнява волята на егоисти и ограничени хора, след като още няма собствена, оформена воля. Да имаш оформена воля, значи да имаш оформено ясно желание какво точно искаш, какво наймного искаш, и да имаш силата да го осъществиш

твърдо, докрай, без връщане към старото, ако ще и с цената на главата си. Само тогава ти преставаш да бъдеш "човекоядец" – не ядеш повече нито самия себе си, нито ония, които не знаят чий точно си – техен или на някой друг.

Следователно, човекоядството все още съществува не само у оглашените, но и у ония, които временно попадат в окултен клас. Забележете как дяволът отпуска сърцето ви и скръбта и мъката изчезват, когато вие се самоопределите окончателно – когато решите да не ръфате или използвате никого. Тогава сте свободни, понеже Бог стяга сърцето на дявола и той отпуска вашето. Следователно, пак казвам: самотата, наистина, разкъсва, но няма по-голяма самота от онази, когато си с хора от света, живеещи за своето разбиране и право, или когато се мъчиш да обичаш човек от друг окултен клас – не твоя. Твоят човек, ако ти си от Общия клас, е също от Общия клас – нищо повече! Ако той прегръща и целува тебе, а в същото време си мисли за други, въздиша по други или на другия ден и другия месец може да си живее с друг на друго място, това не е твоят човек от ***Общия*** *окултен клас на Небето и Учителя. Това е или някой пропаднал човек, станал всеядно астрално животно, или ученик от по-горни класове, ала често сам не знае това. И тогава, непознавайки законите, се мъчи да прескача по различни кошари, за да раздава, но овцете и овчарите го взимат за вълк. Те насъскват кучетата си – лошите си мисли, чувства, език – и наричат спасителя "крадец". Така много спасители са си изпатили, понеже освободителството от край време и до днес се счита за посягане на чужда собственост.*

Ученикът от по-горните класове трябва да помни, че не овчарят и кучетата са опасни, а най-опасни са самите овце, които са забравили да живеят в гората. Те са свикнали с близостта на овчаря и кучетата му, търпят кривака и грозните му думи и погледи, оставят се да ги стрижат, да ги доят и да ги колят и да се разболяват от най-различни болести, само защото през зимата са на топло и ги

хранят. Учениците от по-горните класове нямат право да грабват овца от такава кошара, ако тя не е готова да умре в гората! ***Ученик от по-горен клас може да има мила и сродна душа от по-долен, но тогава последната трябва да го разбира и да бъде с него само тогава, когато той няма работа в по-горните класове и в Космоса. Това е почти непостижимо за овцете от кошарата, понеже те нямат потребност от Троен Ритъм и нямат понятие за него. Старозаветните, новозаветните и оглашените си живеят много добре по семейства и по двойки, без да се разделят; или поне си мислят, че са се подредили в живота.*** *В тях е водещо чувството за самота и затова естествено се групират, за да осмислят живота си. Ученият, гениям и светията се откъсват вече от стадото и имат голяма нужда от самота, за да могат да търсят себе си и да служат на повече хора.*

Праведникът – ученикът от Общия клас, който се нарича още и "вярващ" и понякога придобива и пророчески дарби – се отличава с вярност към Словото Божие и основните форми на духовен живот, които е унаследил от Учителя си. Той трябва да живее със сродна душа на Земята или със своето семейство, където няма никакви противоречия и всички служат на един Бог, на една цел, на едни идеали, и то с едни и същи средства, почти без никакви различия. Срещнете ли такава душа, никога не се опитвайте да я разубеждавате – не ѝ говорете за други форми на съществуване, за друг морал в любовта и обмяната, понеже няма да ви разбере. За нея Христос, Учителят, Бог, се изчерпват напълно с представите за "почтеното" религиозно или светско семейство, отдадено на вярата.

Този дълъг предговор ви дадох за опресняване и подреждане на спомените ви от всички животи досега, за да не осъждате апостолите, мъдреците, сърцата-гроздове и сърцата-галактики, както и Синовете Божии, които изпълняват Волята на Баща си. От своя страна, всички тия по-напреднали ученици от вътрешните класове не трябва да си правят ни-

какви илюзии, че могат да бъдат разбрани от подолните паралелки, нито да очакват да бъдат оправдани. Но най-тежката им задача, най-отговорната, е да бъдат съвършено наясно със себе си, със своите потребности, задачи и методи на работа, и да не търсят подкрепа и интимност от тукашното население. Влизайки в едно племе, човекът от чуждото племе е вече обречен; ако пък тръгне с него жена от първото племе – и двамата са обречени. Ако могат, те трябва да избягат някъде много надалече, но всеки трябва да забрави за ограничените схващания на своето племе и да си изградят нов свят с нов морал. Ако бял попадне в джунглата и се сприятели с цветнокожа, той или трябва да приеме безусловно нравите на племето, или трябва да я превъзпита – и пак да избягат.

Този закон за невмешателство в еволюцията на съседни или далечни цивилизации важи и за окултните класове на Учителя. За каквито и да е Тройни Ритми и друг вид потребности и упражнения, за какъвто и да е братски живот на нова територия няма да каните хора от по-ниските класове, защото ще ги увредите непоправимо и ще спънете самите себе си!

Има ред изисквания и белези, по които може да разпознаете съучениците от ***вашия*** *клас. То си има цяла церемония, правила и закони – точка по точка; Божествен етикет и трапезни условия, при които може да се осъществи възкресението чрез блаженство, а не чрез страдание. "Церемониите" съществуват дори при богоравните елохими! Под "церемония" в Божествен смисъл ние разбираме импулс на сърцето да се поклони дълбоко на сестра си или брат си по еволюция или на онзи, който е благоволил да дойде от по-горен клас. "Церемонията" изисква да му умиеш краката и да ги обършеш с косите си. Сърцето не възприема това велико посрещане като външна церемония – това е негова дълбока вътрешна необходимост. Приласкаването и прибирането на пътника от улицата, когато е дошъл да те посети сам Бог чрез него, е най-висш акт на разпознаване и преданост, израз на високо посвещение и оформен Божес-*

твен вкус. "Церемонията" изисква, а ти без да знаеш я изпълняваш като импулс от сърцето си, не само да прибереш и приласкаеш изранения пътник, да намажеш с балсам раните му, но и да му дадеш всичко, от което се нуждае, без да го разпитваш за нищо, без да му поставяш никакви условия. Ти знаеш, че той ти е временно на гости и се заемаш да му помогнеш с всичките си сили, с цялата обич на брат и сестра от съвършените – ония, които вървят след Съвършения. На пръв поглед, парадокс, но ***това*** *е формулата на съвършенството: съвършеният да се прави на несъвършен, за да даде възможност на друг съвършен да упражнява най-висшето качество на съвършенството – Любовта чрез служене и всеотдайност.*

11,16

СВЕДЕНИЯ ЗА УЧИТЕЛЯ КУТ ХУМИ

В своето последното въплъщение, Владика Кут Хуми е известен с името Кут Хуми Лал Сингх и е бил кашмирски брахман (брамин). Това било в 19-ти век в Шигадзе, в Тибет. Той е известен също под името К. Х.. Роден бил в Пенджаб, семейството му живяло в продължение на много години в Кашмир. Смята се, че той е пътешествувал много, посещавал е Оксфордския университет в 1850 година и е учил в Лайпцигския университет в Германия през седемдесетте години на 19-ти век. По време на своето пребиваване в Лайпциг, Кут Хуми се запознал с Густав Теодор Фехнер – философ и основоположник на съвременен метод за психологически изследвания.

През 1875 година Кут Хуми, заедно с Ел Мория, основава Теософското общество, чиито ръководител става Елена Петровна Блаватска. Ученията, дадени чрез Блаватска от Ел Мория, Кут Хуми и други адепти, откриха истината, лежаща в основата както на източните, така и на западните религии. Стремежът на Учителите бил да запознаят човечеството с духовното Братство, което невидимо се труди, способствайки за израстването на човечеството.

В своята книга "Учителите и Пътят", известният теософ, членът на Теософското Общество Чарлз Ледбитер привежда някои подробности от уединения живот на своя Учител в Тибет:

"...Понякога той седи сам в своето голямо кресло, и когато хората го видят там, знаят че не трябва да му пречат; те не знаят какво точно прави, но предполагат, че той се намира в състояние на самадхи. Фактът, че жителите на Изтока разбират този вид медитация и го уважават, е може би една от причините, поради която адептите предпочитат да живеят на Изток, а не на Запад.

Така, у нас се получава впечатлението, че през голямата част на деня Учителят спокойно седи и, както ние бихме казали, медитира. Но във времето, в което изглежда, че спокойно отдъхва, в действителност той е зает с напрегната работа във висшите планове, работейки с различни сили на природата и изливайки най-различни влияния едновременно на хиляди души - нали адептите са най-заетите хора на света! Въпреки това, Учителят изпълнява множество работи и на физическия план – той има музикални съчинения, пише бележки и документи за различни цели. Интересува се също така много от напредването на физическите науки, макар че това е най-вече специалност на един от другите Велики Учители на Мъдростта.

От време на време Учителят Кут Хуми язди на голям дорест кон и понякога, когато имат съвместна работа, го съпровожда Учителят Мория, който винаги язди великолепен бял кон. Нашият Учител посещава редовно някои от манастирите, предприемайки понякога продължително пътуване до някой уединен манастир на хълмовете. Пътуванията по работа са като че ли неговото главно физическо упражнение, но понякога Той се разхожда с Учителя Джуал Кхул, живеещ в неголяма колиба, която е построил със собствените си ръце, съвсем близо до голяма отвесна скала, от която се открива изглед към езерото.

Понякога нашият Учител свири на орган, който се намира в голяма стая в дома му. Този орган е направен в Тибет под негово ръководство и представлява комбинация от пиано и орган с клавиатура, каквато се използва у нас на Запад. На него Учителят може да изпълнява цялата западна музика. Този орган обаче не прилича на нито един от инструментите, които са ми известни, защото той като че ли е двустранен и на него може да се свири както от гостната, така и от кабинета. Главната клавиатура (или по-скоро три клавиатури – голям орган, експресив и речетатив експресив на хора) се намират в гостната, а фортепианната клавиатура – в библиотеката. С тези клавиатури може да се свири заедно и поотделно. На целия орган с педали може да се свири от гостната, а ако се превърти ръчката, аналогична на ръчката за включване на регистъра, с органа може да бъде съединен механизма на фортепиното и двете могат да свирят заедно. От тази гледна точка, пианото може фактически да се използва като допълнителен регистър на органа. На клавиатурата, която се намира в кабинета, може да се свири както на обикновено пиано, отделяйки го напълно от органа, но посредством някакъв сложен механизъм с тази клавиатура може да се свърже и хора на органа или във всеки случай с някои регистри на органа. Възможно е също, както казах, тези два инструмента да се отделят напълно, и при наличието на музикант на всяка клавиатура, да се изпълнява дует пиано с орган. Механизмът и тръбите на този странен инструмент почти изцяло заемат това, което може да се нарече горен етаж на дома на Учителя. Посредством магнетизма, той го е свързал с гандхарвите или девите на музиката, така че те му помагат когато свири и по такъв начин той по-

лучава комбинация от звуци, никога нечувани на физическия план; при това се получава музикален ефект, произвеждан от самия орган - като че ли акомпанират струнни или духови инструменти.

Песента на девите винаги се пее в света, тя звучи винаги в ушите на хората, но те не се вслушват в нейната красота: глухият тътен на морето, въздишката на вятъра в дърветата, грохотът на планинския поток, музиката на ручея, реката, водопада, които, смесвайки се с другите звуци, образуват могъщата песен на живота на природата. Но тя е само ехо във физическия свят с много по-велико звучене, битие на девите. Както е казано в "Светлина по Пътя":

"Само отзвуците на великата песен ще достигнат до твоя слух, докато ти си все още само човек. Но ако се вслушаш в нея, запомняйки я вярно, така че да не изгубиш нито една мелодия и се стремиш да познаеш в нейния дълбок смисъл тайните, които те обкръжават, то след време ти няма да имаш нужда от учител. Защото както индивидуалното има глас, така има глас и това, в което индивидуалното съществува. Самият живот говори и никога не замлъква. И този глас не е вик, както вие, глухите, можете да предположите – това е песен. Узнай от нея, че ти си част от хармонията, научи се от нея да следваш законите на хармонията."

Всяка сутрин няколко човека – не ученици, а по-скоро последователи - идват в дома на Учителя и седят на верандата и до нея. Понякога той води с тях кратка беседа, нещо като малка лекция. Но по-често той е зает със своята работа и не им обръща внимание, освен ласкаво усмихвайки се, и те видимо са еднакво удовлетворени от това. Очевидно е, че идват с цел да поседят в неговата аура и да му изразят своето почитание. Понякога Той се храни в тяхно присъствие, седейки на верандата и заобиколен от тълпа от тези тибетци и други хора, седящи на земята със скръстени крака; но обикновено Той се храни на масата в стаята си. Възможно е да спазва правилото на будистките монаси да не употребява храна след обед – аз не помня да съм го виждал да вкусва храна вечер; възможно е дори да не се нуждае от храна всеки ден."

Писмата на Ел Мория и Кут Хуми до учениците причастни към Теософското движение, са публикувани в "Писма на Махатмите" и други книги. Някои от тези писма се пазят в отдела за ръкописи на Британския музей.

Владика Кут Хуми поддържа фокуса в Шигадзе в Тибет, където, свирейки на великия орган, извлича космическата хармония със свещените огньове на своето сърце. С тази небесна музика той изпраща изцеление и мир по цялото тяло на планетата на душите, намиращи се в състояние на преход (в частност и в смъртния час) и ги води в ефирните свещенообители на Великото Бяло Братство, за наставление при подготовката за следващия земен живот. Той вдъхновява архитектите, поетите и учените, пробуждайки мистичния спомен за тяхната собствена душевна хармония в небесната геометрия и ритъма на звездите.

22.10.134(1998)
гр. Видин

ПРИКАЗКА ЗА ТРИМА ВЛЪХВИ

Приказно описание на истински събития, за което не идват веднага обяснения от Елма, но както в други случаи, и тук може да важи твърдението Му, че Той се проявява в различни степени навсякъде. И между редовете, и в самите редове понякога, и в описанията, давани от единаторите, важи това, което Той каза един ден: "Където не съм Аз, съм пак Аз"...

Имало едно време трима влъхви, които знаели къде ще се роди Младенец. Според указанията, които им бил дал техният Учител, и според собствения им опит в мъдростта и науките, този Младенец трябвало да се зачене и роди в страната на древния Орфей - само че сега, в по-нови времена. Мъдреците изчислили точната линия, преминаваща отвесно през картата на тази страна и на цялото земно кълбо – линията, по която щели да потекат небесните токове и небесното присъствие на строго определена дата и от строго определена минута нататък. Тази линия щяла да засвети тъй силно, че много хора и ангели от далечните светове щели да я видят от грамадни разстояния!

Мъдреците изчислили, че подпалването на тази вълшебна линия, минаваща през планини, морета, долини, реки, градове и села, ще бъде предизвикано от едно особено, тройно небесно огниво. Както казват звездобройците, срещата на Месеца и Слънцето точно на зенита на такива свещени дати пуска един

тънък лъч към Земята - и този тънък лъч я обикаля от полюс до полюс и после от другата страна, съживявайки всички същества и неща във въздуха, по земята, та чак до центъра на земното кълбо и на няколко хиляди метра около него. Веднага след това необикновената небесна светлина се пръсва с всичка сила на изток и на запад от тази линия и е в състояние да преобрази всичко живо и неживо, ако никой не мисли за себе си.

И така, тримата влъхви изчислили и видели, че този път небесният лъч ще премине през един град на една голяма река и ще се спусне на юг през най-високия връх в източната част на една вълшебна планина. От опит знаели, че всички мъдреци, мъдрекини и други верни поданици на Небесния Цар чакат с векове и хилядолетия подобни редки мигове, когато небесата и земите се съединяват. В такива мигове могат да слязат или да се родят Дъщери и Синове на Всемира – същества на Предаността. А този път мъдреците знаели, че се очаква да ни посети и остане при нас цял небесен град със своите жители. Всичко зависело от това, могат ли да се намерят по земята поне трима влъхви, които да знаят за този миг и да се обичат истински.

Небесният Цар виждал, че сред приятелите на тримата мъдреци има не малко верни и чисти души, които също са предупредени за раждането на Космичния Град и са готови за великото му посрещане. Царят пращал невидими, кръгли кристали във въздуха около всеки човек, който има небесно злато в жилите си и жар-птица в сърцето си. Тези кръгли кристали били очите и паметта на Царя и затова нищо не можело да остане скрито от него през всичките вечни времена. Дори и някой негов поданик да е бил умрял преди 1000 хиляди години, Царят можел да вземе неговия кристал от Залите на Миналото и да види в него целия му живот – от раждането, чак до последния му дъх.

Тримата влъхви, за които разказва тази приказка, няколко дни преди великото чудо, колкото и да били мъдри и виждащи, въобще не подозирали, че Царят ще ги събере всеки момент и затова тъжно седели и си мислили – всеки в своята къща и град на Земята, - че и този път няма да има кой да посрещне гостите от небесния свят. Така става всеки път: десетки и десетки мъдреци и писания предупреждават, че еди къде си и еди кога си ще се роди Царска Дъщеря или Царски Син, но хората си вървят с показалци в ушите и всеки продължава да си подрежда къщата, да си оре нивата или да слуша някой фалшив латернаджия в същия момент, когато ни спохождат велики Пратеници – все едно, че не се е случило нищо.

Пратениците на Небесния Цар имат навик да се обличат в просешки дрехи или да се престорват на прости овчари и говедари, за да могат да си вършат спокойно работата. Често даже Небесен Принц идва между нас досущ като беловлас старец, а царска дъщеря – като куцо момиченце-просекинче, за да видят кому в сърцето свети жар-птица.

Небесният Цар знаел от най-древни свитъци, че през еди коя си година на Земята ще стават големи знамения. Хората с ръждива кръв и без жар-птици в сърцето щели да почнат пого-

ловно да измират, а верните Му поданици щели да се събират да живеят заедно по нови места. За тази цел трябвало да се намерят поне трима влъхви, които в определен ден и час да се озоват там, където Царят ще им покаже, за да положат основите на Първия Небесен Град на Земята. Тия влъхви трябвало да бъдат особени: никой от тях за никого на Земята не бивало да е помислил нещо лошо в течение на много години, нито да е изрекъл вонящa дума или да е отправил студен поглед.

Царят ползвал кристалните си, невидими топки, които висят сред хората, не само като негови далечни очи и уши, но и за да разпознава миризмите им. Всички, които мислят лошо за някого или говорят недоволно зад гърба му, изпращат чрез сферите от кристал и лошата си миризма - и затова Царят ги оставя да живеят в скръб и самота или в суетнята на живота. Тях и на земята истинските хора не ги търсят и ги изолират, защото миришат лошо – говорят и мислят отрицателни неща зад гърба на Любовта и на ближните си.

Да имаш недобро мнение за Любовта и Обичта и да мислиш, че са допустими, само когато са скрепени с крепостен акт, значи да замиришеш тъй-лошо, че чак на Царя да му се завие свят! Много поданици на Царя са дошли тук от неговата държава и царство, но са забравили това и предпочитат да слушат други царе и говедари или техните викачи. Щом някой викач почне да говори глупости на мегдана, те мигом се събират около него и почват да го слушат като омагьосани, но веднага започват да се потят и миришат, защото стават изменници. Изменници са и всички ония, които заживяват с хора със съмнителен косъм и почват да им раждат деца. Изменникът почти не разпознава истинските си сестри и побратими от Небесното Царство и изхвърля жар-птицата от сърцето-си. Той повече не може да пламти от обич и любов и престава да се раздава на всички.

Той все повече и повече почва да свиква с миризливите хора и неща - пък и това му е необходимо, за да бъде приет между тях със собствената си лоша миризма. Обикновено заживява като кукувица или най-много с още две-три кукувици в една къща и има нужда да си намери някой, който да се съмнява в него и да го навиква. Като си намерят овчар или говедар, който да боде с остен сърцето им, тези вероотстъпници се успокояват, че били влезли в "пътя"... Обикновено много ги боли, но са доволни, че са вече на топло и миризливо в кошарата.

Тримата мъдреци и още няколко техни побратими и посестрими си седели по къщите и наистина се били отчаяли, че и този път няма да се намерят хора, които да мислят добре за ближния. Виждали как всеки човек влачи след себе си дълга опашка от вонящи и разлагащи се мисли и думи, от потъпкани пориви и разкъсани жар-птици. Затова не виждали повече никаква надежда: всички се били изпокрили по къщите си и никой не искал да иде на площада да чуе вестта на царските вестовои: "Царски Син иде пак на земята! Престанете да стоите като статуи! Не живейте повече с чужди хора! Елате на свобода и простор да се обичаме истински и да тичаме голи по поля-

ните!"

Тогава един от тримата влъхви, макар и да не се надявал много-много на чудо, изведнъж се ударил по главата и казал: "Има такъв човек! Само че той живее през девет планини и девет морета. Този човек никога не се съблазнява от чужди глашатаи, защото познава гласа на нашите. Той никога не иска да води и поучава – да бъде преждевременно учител на другите, - защото гордостта и простотията са непознати на сърцето му и тщеславието не тропа на вратата му. Това е човекът, който не влачи след себе си опашки от огорчения, криви мисли и думи за ближния или гневни изблици. Той не лъже нито другите, нито Царя, нито собственото си сърце, и затова е способен да живее ту сам, ту на друго място, ту на трето, без да остава никъде задълго. Той не е син на Лошия Цар и затова не нарича майка си – Природата – "блудница", нито Баща си – Импулса в сърцето си – "изкушение" или "похот". Той има тъй голяма обич и смирение, толкова много разбира и боготвори жар-птиците в сърцата на другите и в собственото си сърце, че никога не сяда пръв на царска или сиромашка трапеза, даже и когато е поканен. Слугите на Лошия Цар винаги мислят първо за себе си и за своите си и гледат да седнат на първо място на трапезата. А този необикновен човек, за който се сетих – продължавал да мисли мъдрецът – веднага става прислужник на домакина и отрупва заедно с него трапезата с какви ли не вкусни неща, но не сяда до онзи, който го е поканил или когото е поканил, освен когато са съвсем сами.

Синовете и дъщерите на Добрия цар се разпознават и по това, че треперят от радост и щастие, когато канят гости и прислужват на гостите. Едва когато всички до насита са се нахранили и облажили и са ги настанили в топли и чисти постели; едва след като е помилван всеки уморен пътник и стане ясно, че домакинът е останал сам, човекът с жар-птица в сърцето си и чисто злато в жилите се осмелява да отиде и при него и да му прислужва - ако домакинът има нужда точно от него. В Небесното Царство жените или мъжете на домакините са слуги до последния момент и никой не може да ги разпознае, че са господари на дома.

Едва когато видят, че 29 или 30 дни в месеца са приемали скъпи гости в къщата си и са им прислужвали, докато изцерят всичките им въздишки и рани, едва в последното денонощие съпругът и съпругата имат право да останат насаме в най-малката и скришна стаичка – и то само ако са уверени, че другият ги чака там, че са страстно желани и любими.

Поданици на Небесното Царство, където всички са млади, безсмъртни и прелестни, никога не повдигат очи с укор, не притискат с тежък камък сърцето на ближния, ако той е решил да бъде 29 или 30 дни в месеца с други – пък даже и да го няма до последната секунда или да пропусне този месец да бъде с най-близкия.

Ако дори и мравчица, буболечица узнае и види кой е наймил на сърцето ни или ни види да ходим и живеем пред всички с него, Небесният Цар прибира кристалните си очи и уши в ста-

ите на миналото и оставя подобни изменници да замиришат и да изгнят. Има изключения, но те са само по Неговата воля.

Като си спомнил всичко това, първият влъхва въздъхнал облекчено и тръгнал да сподели осенението си с втория влъхва, който също въздишал тежко някъде наблизо. И той си мислел, че Ерата на Великото Гостуване е още много, много далечно бъдеще. Считал, че Разпознаването и Поканите светват от време на време в мрачната нощ, но липсата на спонтанност и преданост все още убива жар-птиците още в зародиш. Затова те не могат да заживеят в сърцата на хората, та да тръгнат свободно по гости, без да повтарят къщата, в която са гостували, или без да им идва един и същ гостенин в продължение на много месеци и години. Усещал адския лъх на леш от вътрешностите на хората, които вярват на чужди глашатаи, живеят сами или все с едни и същи хора и наричат Майка си "блудница", а сърцето им е буца лед. Трудно понасял постоянния говор, шум и присъствие, особено на така наречените "близки" - десетки години наред, чак до гроба.

И понеже никой от познатите му нямал понятие за отсъствие от къщи и гостуване на друго място, за да идват нови гости, то и той, и първият влъхва от дълги години седели и гледали безразлично в една точка. Тогава на единия дошла идеята да почнат пак да си гостуват с преданите приятели, но другият влъхва му казал с досада: "Позната ми е пиеската "Стари муцуни"...

Наистина, не било особено вежливо по отношение на верни и изпитани приятели. И така е – влъхвите много си обичали приятелите; и те ги обичали, но никой нямал понятие за канене на все нови и нови гости не за себе си или за двамата, а за онзи, когото обичаме; за това, че в същото време най-близкият може да отиде на гости на друго място, където също са го поканили с голяма обич. Никой не ще и да чуе, че в истинската вселена сядаш на трапезата само веднъж в месеца или годината с единствения си, най-голям любим. Че истинският ни любим често търпи миризмата от постоянното ни присъствие и не отива по гости където го канят, именно поради голямата си обич към нас – с надеждата ние първи да тръгнем по гости и да почнем да отсъстваме... Понеже който го направи първи, няма защо повече да се преражда.

Влошаването на отношенията и на здравето, остаряването, прозата, умората, отчаянието в присъствието на така наречените "близки" са именно тия симптоми, които ни дават шанс да се размислим и да променим поведението си. Да си припомним откъде сме дошли и да познаем отново, че водата и въздухът на това Царство се изчерпват само с две думи: Независимост и Разнообразие.

И така, влъхвата, който се бил ударил по главата, веднага отишъл да изпрати най-бързия гълъб през девет планини и морета, за да покани третия влъхва, когото познавал лично. Той го познавал толкова добре, че не се съмнявал нито за секунда: Третият ще прокопае тунел даже и през центъра на Земята, но ще дойде! Колко странно... Има хора, които живеят на две крачки от нас и нямат нужда да се виждаме. Други живеят

на светлинни години, но денонощно копнеят да са с нас; и когато ги повикаме – идват незабавно. Колко пъти вече Небесният Цар е уреждал пред очите ни напълно безплатно пътуване дори от най-далечните страни и галактики, когато Любовта разпознава Любовта и копнее за Любов!

Ето как нашият Небесен Цар проверява кои са Негови поданици, а не риби, хванати от манекени или чужди глашатаи. Чуждото сърце, чуждата душа, поданикът на студена, чужда държава наистина може да живее на две преки от тебе или през една стена, но няма да те покани на гости или да дойде на трапезата ти, когато го поканиш, освен от временна любезност. Той си има свои интереси и глашатаи, свой вкус и мирис и свои предпочитания. Избира да отглежда кълвач, бухал или кукувица, няма тръпка за жар-птици - бои се да не се изгори. А жар-птицата прелита при жар-птица ако ще и от друга вселена, защото е от нашия род, а не от чужд! Идва – и то мигновено: най-много за секунда или две след зова ни. Други ги викаш и каниш с бъклица цели 10, 20, 30, 50, 500, 5000 години, но те вървят бавно като охлюви и по правило се разминават с къщата ти. Не че няма и горещи, страстно обичащи души с жерави и чучулиги в сърцата си, със славеи, косове, синигери или червеношийки, но всички те търсят червейчета. Искат да ни имат само за себе си. Скърбят като ни няма или когато ни обича някой друг.

Гълъбът и Жар-Птицата изпитват неземно щастие и се разпяват най-сладко, когато усетят, че любимият им е обикнал още някого – или че още някой е обикнал любимия им. Именно от това излиза най-дивното благоухание - и който се превърне в такава птица, завинаги му изчезва лошата миризма.

Има още една птица в царството на Вечния ни Господар – това е Птицата-Феникс. Някои я бъркат с Жар-Птицата, но те са различни. Птицата-Феникс не само прелива от щастие, когато се увеличава приливът на душите и сърцата, които обичаме и които ни обичат, но сама ги търси, намира ги, почва да ги подготвя за Великата Среща и ги изпраща при любимия. Затова тя е безсмъртна.

Значи, да ревнуваш, да мразиш, да осъждаш или "благородно" да се оттеглиш и да ближеш раните си при явяването на нов човек в обсега на любимия – това е гласът на гарвана, на враната, на свраката или лешояда в сърцето ти. При всички случаи, такава адска птица ще те разкъса вътрешно и ти рано или късно ще се обезобразиш и ще умреш.

Да си безразличен при такова положение е също адско състояние – липса на активна обич и мисъл за щастието на другите. Даже и да се отдръпнеш и да дадеш пълна свобода на обичния, дори и да не го обливаш с обвинителни и горчиви мисли и чувства и да се молиш денонощно с най-благородни и чисти молитви за него, ти още не си от райските птици. Попарен от раздялата или от "пазара" около ближния, ти може да не го кориш и даже да му пожелаеш най-доброто, но се отдръпваш и от него, и от другите. Слагаш черен креп на сърцето си и се заинатяваш никога повече да не се даваш лесно – ставаш зат-

ворена, тъмна, непристъпна крепост. Всичко това иде от пъкления егоизъм и гордост, от наранено адско честолюбие. Влъхвите наблюдават край себе си стотици хиляди подобни птици от мъжкия и женския свят на чувствата, които нямат нищо общо с Небето. Те сноват съвършено безразлично сред Пришълци и се разминават с тях без да им мигне окото, а ако изпитат някакво чувство, то е инстинктивен страх. Такива хора им се виждат пропасти, в които могат да се загубят, защото няма да им се обръща "специално внимание". Но и тези птици гният прераждания наред из гробищата на света, защото не подозират, че Любовта е радост от присъединяване.

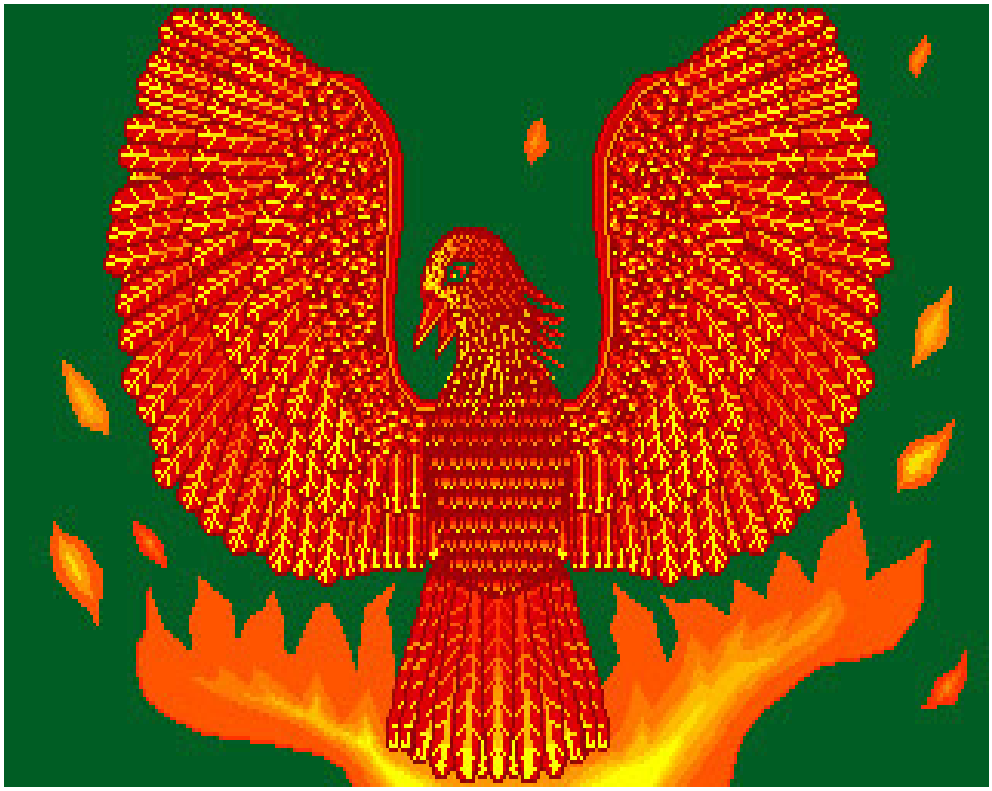

Да, дори и гълъбите, и жар-птиците от стария вид са все още смъртни, защото умеят да се радват на чуждото щастие, но не са способни да го моделират лично и активно; или поне с кратки или дълги, щастливи отсъствия от сцената, когато играе дубльор, с готовност да се върнат веднага, ако Режисьорът ги повика или има нужда да ни повери друга, още по-сложна роля.

Птицата-Феникс води любими при любимите, защото ги обича истински и не примира от сляпа гордост и самомнение, че едно нищожно изворче е достатъчно да напои самичко милиардите усти на духа и душата ни.

Тук тази философска приказка завършва ненадейно и не казва нищо какво се е случило по-нататък с тримата влъхви, но може би това е описано другаде...

31.X.134(1988)
Бургас - Изгрев

БОЖЕСТВЕНОТО ИМÀНЕ

*Приказката за тримата влъхви или за една от тройките приятели, които се надяват да изпълнят подобна роля, ще бъде сега разказана и допълнена и с различни варианти, **от гледна точка на всеки от влъхвите**. Ние сме сигурни, че и на други места приятели са имали удивителни преживявания и резултати във връзка с паметната дата 20.X.134год. и епохата, която тя ознаменува.*

*В нашата приказка за трима влъхви в днешни времена се разказва как някои хора, които живеят на две преки или през една стена от нас, а често и в една стая с нас, си остават цял живот безразлични, далечни и чужди на нашите идеи и вълнения, а други, които живеят на стотици и хиляди километри, са готови на всичко и правят всичко възможно и невъзможно, за да бъдат точно с нас, когато историята и Космосът ни събират за Ново Дело. Тук ще стане дума за приятелите А., Б. и В., а от всички останали с радост ще очакваме **техните** разкази и описания.*

Само няколко дни преди споменатата дата, приятелят А. изведнъж съобразява, че приятелят Б., който живее далече в чужбина, би се зарадвал много, ако би могъл да участва в новото начинание. На пръв поглед, това изглежда невъзможно поради краткия срок и бюрократичните спънки и дълги процедури в тази страна. Но А. Се обажда на Б. по телефона и го

кани. Б. казва, че наистина това е невъзможно, включително и поради пълната липса на средства. Въпреки това обаче, Б. премисля и за 1-2 дни успява да открие адреса на фирма, която продава най-евтини билети и да събере крупна сума от приятели. Един ден преди деня на начинанието той е в София, с полет №364. От този миг нататък, както наблюдаваме във всички останали важни случаи не само с приятеля Б., но и с други негови близки приятели, числата 46 и 64 отново се изсипват като лавини без прекъсване навсякъде, и това не може да се обясни с никакви арии и теории на вероятностите. Законно, Б. има право да остане в България само 6 дни. Служебното лице е категорично, но Небето е на страната на всеки, който е готов да остави мигновено всичко, което го обвързва, включително и работа и малки деца, ако Тръбата свири за сбор. Разбира се, истинският войник на Духа не би могъл да разчита на помощта отгоре, ако не отговаря на три основни качества: 1.Разпознаване гласа на Тръбата измежду хилядите и милиони други тръби, които ни зоват отвън и отвътре; 2.Способността да урежда отсъствията си от обстоятелствата, в които се намира, по възможно най-мекия и законен начин, освен в много крайни случаи, когато е назрял мигът за раздяла с прилепнали или кармични врагове; 3.Отсъствие на каквато и да е мисъл да се разчита на някого отвън или на Небето, включително и на Бога, въпреки вярата, която имаме и молитвите и формулите, които употребяваме в такива случаи.

*И така, поединичното настъпление на самотните войни този път има шанс да премине в общонародно и масово, общочовешко, ако поне трима души успеят да не загубят кураж и поставят личното **зад** високия порив да отдадат живота си за Родината. Всички ние знаем, че тук става дума за Космическата Родина. Приятел №1 и приятел №3 много добре знаят, че от 8000 години насам (200 милиона земни) положението е военно и че изходът на космичната война зависи изключително от тоталната любов и доверие между самотни войни и ятаци. Досега не е изчисляванo пунктуално какви са добродетелите и качествата на истинския ятак, тъй като това е особен вид стратегия на Командването, за да не се промъкват врагове. Ако се обявят подробно изискванията за истински ятак, някой опитен враг би могъл да ги имитира съвършено - и тогава е ясно какво следва. Нелегалността и ятачеството не са някакви човешки, партизански, военни или разузнавачески термини, а космически категории от най-висока и върховна величина, имащи ранг на посвещения. "Ятаците" са ученици от XI Посвещение (IV във Вътрешния кръг на Пентаграма), а "Нелегалните" - адепти с X посвещение (V по Пентаграма).*

*В този разказ за конкретната мисия на трима влъхви не бе предвидено да се отваря страницата за воинските и яташки добродетели, понеже те са **над** тези на "Влъхвите" (Мъдреците, Учениците от VIII ранг - т.е., IV Вътрешно Посвещение). Не е тук мястото да си припомняме примери от акаша и хилядите филми и книги на тази тема, която е тема*

не само на "братовчедите", но и на Бялата и Всемирната ложа във Вселената. Войната си съществува, разликата е в целите, методите и последствията. Оттук следва, че символогията и стратегията на нелегалността и ятачеството си остават в пълна сила и до днес, и затова още дълго време ще бъдат обект на върховно обучение и тренинг в Шамбала, Агарта, Новия Изгрев, Космоса и пр. Излишно е да се подсещаме, че от истинския ятак понякога зависи дали ще бъде взривен един град или покорена една държава или планета. Всеки знае, че заповед на висшестоящ или на Центъра не се обсъжда и се изпълнява незабавно и без коментари. Един миг философстване или лични чувства - и столицата е във въздуха!

Няма по-дълбоки и жестоки душевни терзания на ятачка, влюбена в нелегален, или обратно. Тя знае, че е длъжна да подсигури и поддържа нелегална квартира, и то не само една, да подменя квартирите според ситуацията и да не посещава явно и лично подобна квартира, каквото и да се случи. Ясно ѝ е, че Центърът и най-добрите му асове постоянно сменят кодове, пароли и стратегии в последния момент, за да се отстранят опашки и да изпитат свръзки и ятаци, партньори. Опитала е многократно, че и най-малкото раздразнение, самодейност, най-нищожната забележка или самомнение се отразяват незабавно на работата и доверието и принуждават нелегалния да се покрие завинаги или за дълги месеци и години. Обучена е, че Центърът и агентите му ползват змиевидна и зигзагообразна тактика и стратегия, включваща на първо място оповестяване на планове и внезапни обратни завои с

пълна скорост или даже сриване на плана (лъжлива тактика) за да се отстранят самодейци и лепки, врагове. Понятията "обещание", "лъжа" или "несериозност" имат съвършено други измерения в рамките на подобна тактика, в която остават и оцеляват само най-верните. Ако някой е войник на Космоса, т.е. ученик от IV или V ранг или още по-горе, той абсолютно не се трогва от обвиненията на търговци, егоисти и оглашени, които са програмирани от ада да разчитат на обстоятелства и обещания, самоилюзии. Ятакът и ятачката не са способни на лични кучове и задръстености. Никой от тях няма да се хвърли в пропастта от инат или обида, от наранено самолюбие, понеже е във впряг с други, по-достойни.

Постоянното нарастване на самомненията и обвиненията при обикновените хора, на очакванията и изискванията им, подобни на отровни атомни гъби, е видимо за очите на Центъра и работниците Му, и затова гъвкавото и тръскащото, откатното поведение е задължително. Въпреки всички сладки приказки за вярност и преданост, воинът никога не забравя, че е абсолютно сам и че за истинската цел и стратегия знае само Центърът. Опитният нелегален познава до болка елементарните симптоми "раздразнение", "забележка", "назидаване", "търсене сигурност" и "жажда за прилепване", типични за туземното население. Затова периодично обявява инициативи с тръскаща и откатна тактика и стратегия, с единствената цел да изследва променил ли е някой мотивациите и стереотипите си. Ако разчитането на друг продължава да се развива като гангрена с годините, ако раздразнението вече става очевидно, тогава "летящата чиния" е длъжна да спре във въздуха ако ще и при свръхсветлинна скорост и да се върне обратно или да направи нова маневра. Ако някой вътре остане жив или неразочарован, значи е от нашите. Небето е милостиво, но и твърде безмилостно по отношение на перманентната лъжа, че обичаме Словото и Делото, но няма нито една нелегална квартира в милионен град, а какво остава да говорим за смяна на нелегални квартири и на свръзки. В аналите на нелегалното ни движение има примери, когато верен ятак продава ежеседмично кръвта си или си реже крак или ръка, продава свой вътрешен орган, за да обезпечи лично тайна квартира, храна и транспорт на наш човек, когато е загубена връзката с Центъра. Нашите са устроени така, че автоматично се самосъстяват по 10, 15 или 80 човека в килер, за да подсигурят нелегални квартири на резидент, тайно отделение или рота в акция. При това, тия 80 души, натъпкани като в сардела, който се наакват на опашка пред тоалетната и после се перат, са безумно щастливи, че са се сгъстили - временно или завинаги, - за да подсигурят пространство за Делото и Живота, за Свободата! Опитите да влязат много хора в една телефонна кабина не са само прищевки на нещастниците на Запад, които се чудят какво да правят, за да се запишат в книгата на "Гинес"... Това са още бедни духом, несъзнателни същества в очите на Небето, които си губят времето за рекорди и глупости, вместо да търсят Истината, но все пак дават един модел: максимално сгъстяване е възможно. А поведението на ятака е един жив пример за мотивацията на Божественото начало, за разлика от духовното, светското и адското. Хиперсъзнанието по линия на Христа или Елма диктува стремеж към кристализация, кондензация, усмиряване на личния кипеж (мисълта за себе си и за "тръпката"), за да се образуват атомни ядра. Безброй неутрони и протони живеят натясно в една малка "торба"; ми-

лиарди органели, клетки, нерви, капиляри и пр. се самотрамбоват доброволно, за да осигурят справедливост и пространство за Живота. Нежелаещият периодично и ритмично да преминава от експанзия към кондензация и обратно, да сменя интроцентризъм с екстроцентризъм и индивидуализация с персонализация и универсализация е съвършено неподходящ за космичен сътрудник и затова е оставен на доизживяване. Съзнанието и подсъзнанието му си служат автоматично с три логически процедури, с цел поддържане на статуса, (всъщност - рухването си...): 1.Самооправдателна аксиома или теорема с употреби на цитати или "вътрешен глас" (често глас на "проверен" медиум); 2.Обвинителна вътрешна или външна реч срещу различните от него, с цел самоуспокоение или удовлетворяване на сатанинската гордост - презумпция за единственост и най-голяма правота; 3.Аргументиране на необходимостта от материална и социална база и подкрепа ***отвън****, за да стане някой инициатор и реализатор на Новото. Тези три основни, автоматични процедури, които напоследък се превръщат прогресивно в злокачествени, могат да означават следното: или неизучаване на Словото Божие и непознаването му в детайли; или принадлежност към голосеменните и двусемеделните психики на старото човечество; или съзнателна и злостна вражеска дейност като явен или прикрит враг, който иска да унищожи покълването на Новото още със самото подаване на зародиша. Гордостта и личните чувства тук са основна опасност, но с тях действат и непознаването на Словото и разчитането на материалното; властническата драма и трагикомедията "Вижте ме!". Линията "И сам воинът е воин" е непозната за такива, а когато някои се осмеляват, това обикновено е самодейност без познаване на Словото и без връзка с Центъра. Оглашените се отличават и по това, че дори и като българи и славяни, ползват Учителя само като* ***една*** *карта в колодата - дори да им бъде най-силното асо или козът. Те гъделичкат жаждата си за духовно познание и признание с участие във вносни окултни или религиозни лотарии, приемат игрите на чуждестранни манипулатори и илюзионисти - дистрибутори на учения с валутен еквивалент и курсове за 5 или 50 дни, след които получават диплома, духовно пагонче и право сами да продават продукти и познания. Мнозина съвсем искрено съдействат на подобни дистрибутори да им събират чиста българска и славянска клиентела, повярвали, че са дошли "****продължители****" на Делото на Учителя, тъй като нещата в него били остарели и сега са нужни "нови, съвременни форми".... Някои приятели пък си мислят, че като и умрат от болести и старост, новите собственици на имотите им или наследниците им няма да ги дръпнат направо в ада чрез начина си на живот, защото не е безразлично дали свети-*

лището се превръща в кочина или не. Липсата на понятие за взаимно гостуване, самосъстяване и въртене по жилищата на приятелите по ред и по жребий, освобождавайки периодично собственото си жилище или вила, поземлен имот, принуждава оглашения да мисли постоянно за придвижване на Новото не с ново съзнание, а с покупки, спекула, печалби, самопродаване в робство или очакване на спонсори – все методи на "братовчедите"... Ако някой има антипатия към някого или не одобрява поведението и мисленето му, каква е гаранцията, че и в "Новия Изгрев" няма да стават къси съединения и да се дигат астрални и ментални пушеци? Една забележка на някой духовен или светски чистофайник да си събуеш чехлите във вътрешната стая, дори и да е справедлива, вдига повече ментален прах и извиква от ада много повече дяволи, отколкото запалената цигара или месото и алкохола в хладилника! И най-префиненият аристократ от Центъра е длъжен да играе какви ли не роли, различни при общуване с различните оглашени, за да наблюдава реакциите им. Забележката, прекъсването на говорещия, злобният поглед, кипването, ироническата и сарказмът или полицейските въпроси къде сме били са необходими само на змията в ближния, за да забие зъби в жертвата и да излее отровата си, когато се сринат очакванията му. Посветените също дават понякога обещания, но верни на идеала да не се лъже дори и с бяла лъжа, винаги изясняват така договора, че да няма ***абсолютно*** *обвързващи обещания: уговорките им винаги са условни. За съжаление, духовните плебеи и нисши астралци и менталци запомнят само това, което им изнася, и се кълнат и се кръстят, че то е било "твърдо" и "категорично"... Ето защо се стига до репликата: "Жалко, че нямахме диктофон" или... "Нищо, нали в акаша всичко е записано - един ден ще видиш, че обещанието ми е било условно". Огорчението и отдръпването са обясними симптоми на егоизма и нисшето астралство, чиято мотивация е презумпция за очакване. В накои случаи Посветеният няма да те извика или посети цели 20 години, ако си изразил недоволство, ирония, или си направил най-проста забележка, прекъснал си реплика. Дълго ще има да се чудиш защо еди кой си не ти обръща внимание или е "толкова жесток и непоследователен"...*

Представителите на Новата Вселена не търсят и ония, които не проявяват "активна, гореща симпатия", самопогребали се в илюзорния свят на аутизма и своеглавието. И обратно: свръхвярващите и свръхпреданите също могат да бъдат отблъснати, ако тяхната "активна и гореща симпатия" премине в нахалство и претенции за по-често присъствие, отколкото е определено.

И така, служителят на КПП на границата прави голямо изключение и дава на приятеля Б. от чужбена 4 пъти повече време за престой, отколкото е по правилата. А. посреща Б., а

на другата сутрин се присъединява и В. Последният вече е получил покани за участие на други верни приятели и се е готвел сам да ги покани още преди това, но ненадейното идване на Б. го принуждава да измени плановете си. Сега на първо място е посрещането на госта от чужбина.

Тримата пътуват до един град - изходен пункт за координатите, в които трябва да се озоват на следващия ден. За тези координати вече е говорено в последните одеяния и те се оживяват именно от идването на Б., тъй като той притежава качества и има абсолютна готовност да се откликне на космическия импулс и по вертикалата, и по хоризонталата. Не че в България няма достойни приятели за такова съчетание, но липсата на самостоятелен дом на Словото у нас и на домове за Делото с ритмично отсъствие на домакина класира и днес страната ни на най-задно място, тъй като ученици от други страни вече са правили това и го практикуват и в момента.

Това, което впечатлява "Тримата Влъхви" най-силно в споменатия град, са два номера на леки коли в момента, в който си мислят и говорят за връзката на 1939 и 1999г., според Учителя. Те не само говорят, но и са тръгнали да изпълняват мисия за осъществяване на тази връзка, на тази прогноза. Номерата на тези коли са 6439 и 6499... Б. разказва, че е сънувал особено силен сън, свързан с България в навечерието на деня, когато сме го поканили. В неговата страна има много хора, които не знаят нищо за десятъка, половинъка и цялъка или за Тройния Ритъм с отсъствие от собственото жилище,

но вършат това сами, по вътрешен импулс. Това говори за бъдещето на тези народи.

Приятелите пристигат в определеното село следобед на 19.X.134(1998)г. и тръгват да търсят място за преспиване. Квартири и хотел няма, но те си носят палатка. При разговор с един местен човек с магазин и стотици декари земя се стига до негова спонтанна реакция: готов е да уреди празни къщи и земя за обработване без никакви продажби и наеми, ако решим да останем там. От това става очевидно, че още при първата крачка без мисли и прийоми на залязващата V раса се намират хора, които са готови да подаряват всичко. В случая приятелите не приели предложението, тъй като акцията в тия координати била значима само за определената дата.

Мъдреците се озъртат за бременни, кърмачки и майки с бебета, дълбоко повярвали, че именно това село и околностите му са аналог на Витлеем. Дори и имената им, както и имената на най-близките градове, почти се съвпадат в началото: Бетлехем – Бут...; Назарет – Миз.... Дали това са само съвпадения?... При всички случаи е възможно, ако не физически, то поне на друго поле, на 20 октомври 1998г. в този район да се е родило дете, което ще даде нещо много голямо за бъдещото човечество. Радиусът не е по-голям: 10-15 километра, а времето - ± два месеца. Другата възможност е такова дете да не е било родено, а заченато в този район по това време. С тази наука се занимават само влъхви, а с ***изпълнението*** *на подобни мисии - ученици и Учители от още по-горни*

*Посвещения. От окултната наука и Словото на Учителя днес знаем, че и да не е станало раждане на **физически** деца в такива велики мигове на човечеството, непременно се зачеват и раждат духовни или Божествени, невидими с просто око за съвременните хора. Често родителите са плътски хора, които се съчетават само по сметка или за удоволствие. В такива случаи се раждат само обикновени хора на яденето и пиенето, само такива, които искат да се "утвърждават" сред смъртните, както и плътоци, плътеници, упири, вулдараци. Според осиянията на Елма, "упири" се раждат не от плътски двойки, а от религиозни или идейни фанатици - от хора, които остро критикуват всяка вяра извън тяхната. Противно на някои медицински и религиозни вярвания, жената в положение **може и трябва** да има интимен живот, макар и внимателно, и от това се раждат удивително прекрасни и съвършени космически деца, стига да се спазват законите за препращането на **асуина** и избора на партньори **с монада**. Нищо повече, всяка жена с монада, с росинка Божия в душата си, може да зачева невидими Младенци, Синове и Дъщери Божии, само когато е най-близка с човек от II посвещение нагоре, даже и в периода на цикъла. В такива случаи, ако се спазва и Тройният Ритъм, женското течение не се дължи на ревността и монофиксацията и от него се приготвят най-мощните лекарства, с които могат да се възкресяват и мъртви. Младенците и Децата Божии, заченати в такива условия, имат свойството да се раждат и да живеят в **етерни** тела - на нивото на панвселената! Те се раждат като оформени хора между 28 и 33-годишна възраст и са тъй прекрасни и съвършени, че обикновено ги вземат за ангели, за светии или за самия Исус или Майката Божия, когато се явят във виденията на хората.*

*Следобедът на 19 октомври бил тъй топъл и прелестен, че тримата приятели се разтворили изцяло в красотата на природата. Те тръгнали по течението на голямата българска река Огоста, потънала в слънце, върби, птици от всякакви видове и дълбоки размисли. Казвали си "О, Госта! Да посрещнем добре Госта; и всеки Гост, когото ни изпраща **Бог**!..." (По същия начин, закопнели да изчезнат гробищата по лицето на Земята чрез интензивно гостуване, по-късно те кръстили града и селото Костенец с подобно име: Гостенец...) Двама от мъдреците дори се изкъпали на следващия ден. Водите ѝ били необикновено чисти и прозрачни за българска река. Приятелите разбрали, че името на реката наистина е в пълен синхрон с потребността на истинските хора да приемат гости и да ходят на гости - много по-често и с много по-изобилен и разнообразен обмен, отколкото се осмеляват хората. Това е единственият път към младостта и безсмъртието, ако се редува правилно нуждата от пълна самота с необходимостта да живееш с относително най-срод-*

ната си душа седем години от 28, един сезон в годината, една седмица в месеца. Социологията на съвършенството и безсмъртието допуска и друга продължителност на циклите, но в строгите рамки на индивидуалните особености и Тройния Ритъм. При преобладаваща или пълна самота без сродна душа и обмен с различни хора на различни територии, зърното на човека изяжда семето и класовете му, а при плътен живот с някого, зърното изгнива за сметка на семките в него. Това твърдение е сложно за разбиране, ако не познаваме логиката на осиянията: зърното е символ на духа, семето – на душата, а всичко останало – на тялото на човека. Ако семейният не се осмелява да контактува по-често с други хора навън, отиват си корените и клоните му. При множество контакти без единствена сродна душа обаче и без периоди на самота се развиват чрезмерни клони, листа и коренища, но зърното и семето не се стимулират и плодът става киселица. Това са процеси и символи, които имат ясен израз във вида на здравето и душевното състояние на индивида и са обект на няколко предмета измежду 144-те основни в Школата на Учителя.

През този Божествен следобед, из въздуха над полето и реката летели дълги и блестящи паяжини, изменящи причудливо формата си подобно на небесни змии и дракони, но ...от добрите... Същевременно, в небосвода от сутринта до самия залез някой демонстрирал чрез облаци всички известни и неизвестни на човечеството птици - нещо като нагледен урок по орнитология. Какви ли не хвъркати създания от облаци не преминали този ден пред очите на смаяните мъдреци - но най-големи и най-чести били райските птици и гълъбите, птиците-феникс, жар-птиците... Приятелите лежали с часове на тревата, опиянени от красота и чудо, и почти не се разговаряли. Гореща благодарност за срещата и велика милост отгоре се леела като музика в душите им и те виждали и разбирали, че Земята може да бъде по-красива и изобилна и от рая,

*стига поне трима души да се обичат и да обичат целия свят **истински**.*

В един момент мъдрецът Б., както си лежал, видял с духовните си очи гигантски спирален коридор точно над тримата в небесата, чиито стени проблясвали като многоцветни води и скъпоценни камъни! Този коридор водел към глъбините на Вселената. Влъхвите знаят точно къде и кога се отварят такива вълшебни коридори. Обикновено това става при идването или заминаването на някоя душа. Пътувайки често по тези свети и неизвестни места, където звездите предопределят раждането на душа с искра Божия, не една и две тройки мъдреци така се скитат из света по свещени влъхски работи, за да посрещат или изпращат своите си. Този ден - бележитата нощ на 19 срещу 20 октомври – над 134 години след от раждането на Учителя като човек на Земята, - се раждало нещо, за което сам Той е мечтаел и е положил основите му: Новият Изгрев!

*Слънцето най-сетне бавно поруменяло, облаците отлетели по гнездата си и тримата мъдреци заспали под звездите, за да тръгнат на нощно училище. Един от тях отишъл да спи самичък надалече, за да покани Господа на трапезата на човечеството и да Му обещае, че на другата вечер **друг** ще остане сам, а на Третата - трети. Господ сяда само на такива човешки трапези, и само тогава нашите ястия Му се услаждат. Апостол не остава повече от два дни и една нощ в една къща, а мъдреците владеят Тройния ритъм.*

На сутринта в паметното утро мъдреците посрещна-

ли изгрева на безсмъртието и после седнали да закусят. Един от тях се зачел в житието на една велика тяхна посестрима, която отговаря незабавно на любовта и небесните послания, но скоро станал и се отправил на път сам. Той искал да бъде Стрелата във върховния миг на Новораждането, когато Месецът и Слънцето се срещнат на зенита и протегнат ръце към съвършенството. Другите двама влъхви веднага се съгласили да обтегнат лъка колкото се може по-силно.

Тръгнал мъдрецът през полето на север и запад от свещеното село, търсейки онова място, където вселените щели да се срещнат за един миг и да ни спуснат някакъв безценен подарък. Селският път се виел точно в нужната посока между ниви от чисто злато, което било дало името на тази местност. Хората по пътя постоянно питали влъхвата дали не е иманяр, понеже по тези места често търсели и намирали заровени богатства. Той весело отговарял, че не е, без да им обяснява, че наистина е търсач на безценно имàне, но не човешко, а Божествено. Именно тази българска дума през този ден останала в съзнанието на поклонника, за да наименува малко по-късно всичките усилия на хората с искра от Бога по пътя към Новата Земя и Новото Небе - Новия Божествен Рай на човечеството, в който хората ще живеят напълно свободно и ще се прегръщат и целуват от щастие по пътищата.

И така, третият мъдрец постоянно се ослушвал и оглеждал да открие някъде наоколо самотна къща или каруца с майка и бебе, но не открил. Дори и куче или мишка да раждали в този момент, той щял да бъде напълно доволен, понеже

живинка, вярна на себе си и на природата, е по-мила Господу от архати и ангели, спиращи любовта и истината за нея. Мъдреците знаят, че дори и най-светлото божество се проваля незабавно на дъното на ада и се превръща в демон, ако се осмели да помисли дори и за миг за своето спасение, за своята си вяра и за своята си проява в света; но че и най-черният дявол начаса се озовава от дясната страна на Бога, съвършен и прекрасен като Него, ако е способен само за миг да се отдаде на желанието на ближния, на ***неговата*** *вяра и проява и на Бога.*

Най-после влъхвът В. съзрял нещо много чудно между царевиците и си казал: "Ето, това ще е пределът на търсенето ми." Да е къща - не е къща, да е камък - не е камък: не е ръкотворно, от човешка ръка направено. Дори си помислил в един миг, че това може да е кацнал звезден кораб на съученици от Космоса. Съоръжението наистина било необичайно по форма, а и някакви ярки светлозелени и сребърни знаци блестели отдалече от стената му. От крачка на крачка, те светели все по-силно и примамливо. Това нещо се намирало точно там, където влъхвите били начертали на картата линиите и пресечната им точка. Или поне така му се искало на влъхвата...

За да им бъде животът интересен, всички влъхви търсят навсякъде знаци и откровения и ги тълкуват. Така и сега, третият мъдрец дошъл до странното съоръжение, заобиколил го и разбрал, че това е някакво вместилище за вода с ръждясали, големи кранове. Отвътре било ярко и светлорезедаво, а пък въпросната му стена наистина била изрисувана отвън от някаква детска ръка. Влъхвата веднага се заел да разглежда тези рисунки, направени от същия сребристозелен, светящ тебешир, какъвто бил и цветът на съоръжението отвътре. По-късно пътникът разбрал, че това е изоставено вместилище за разтвор от син камък, с който са пръскали лозята наоколо, преди да ги заменят с царевица. Цялата история на замяна на лозята с царевица оживяла пред очите на пилигрима като на длан и той разбрал защо Небето сега е избрало именно това място, за да се пусне семето за Новия Изгрев на Земята ни. Иисус е казал на учениците си "Аз съм Лозата, а вие сте пръчките"; но след 2000 години започва да ги ориентира към света на едносемеделните растения - към класа и житното зърно и неговите братя и братовчеди като царевицата, способни да се жертват изцяло и да обичат всичко и всички с еднаква сила. Специално за царевицата Той днес твърди, че съдържа много органично злато, което води към същото: любов към ***всички,*** *душевно благородство.*

Мъдрецът се вгледал внимателно в светящите рисунки по стената и се опитал да ги запомни. Той разбрал, че всичките усилия на Небето и побратимите му досега се събират

именно в този миг и в тази точка на земното кълбо, където Месецът и Слънцето на зенита протягат ръка към добрата съдба на човечеството. Лъкът сега е опънат до край, за да може Стрелата да проумее посланието на Космоса чрез тия странни рисунки. Някои от тях са наивни като от детска ръка, но други са по-съвършени и от най-съвършената графика на известен художник. Как може една и съща ръка да рисува по толкова различен начин - или са рисували двама или трима?

Най-отгоре са изобразени мъж и жена в профил, обърнати един към друг. Жената е млада и симпатична, а мъжът е по-възрастен и с побеляла брада и коса. Малко по-долу, между тях е нарисувано момиче в профил, обърнато наляво - може би е детето на мъжа и жената. Най-странна е линията, която излиза от гърдите на мъжа. Стига на два сантиметра от гърдите на жената и се извива нагоре, връщайки се обратно и завършвайки със стрелка точно между брадата и устата. Какво е искал да каже художникът и какво може да означава това за нас?...

Най-долу вляво, съвършено нарисувано куче гони друго с всичка сила, но явно не се вижда ясно и прилича повече на друго животно - може би диво прасе.

Вдясно долу има неясни образи пак на мъж и жена един срещу друг, свързани с една нишка под гърдите.

Само след няколко дни ще се яви ситуация, даваща възможност за тълкуване на описаните рисунки. Достигането до това съоръжение може да е бил върхът или целта на всички усилия в този район на България. Чрез тези символи може да ни се дава констатация, прогноза и метод за по-нататъшна работа. И наистина, в една от групите ни се стигна до извода, че чувството, което излиза от сърцето на по-старите духове, не може да стигне на сегашния етап до сърцето на Ева (може с редки изключения) и затова се налага "стрелката" да се върне към устата на техните представители - да се наблегне на ***Словото****. Интересно е, че и трите рисунки в горната част на стената - на Жената, Мъжа и Детето - са заоблени и завършени отдолу до кръста, подобно на пионки или по-скоро на куклите-клатушки. Означава ли това, че засега не можем да подпалим правилно чакрите от кръста надолу, което е типично за България? Значи ли това, че все още сме половинчати и "клатушкащи се" - изпълнени с неувереност и колебания? Или ни се препоръчва предимно духовна работа – наистина, изучаване и осъзнаване на Словото, преди да се опитваме да реализираме Дело и Живот? Какво означава куче да гони с всичка сила прасе? Ученичество, Космическо съзнание, Универсализацията, Послушанието, Емпатията (вчувстването) не трябва ли най-после да прогонят завинаги материализма, религиозността, сектантството, битовите компромиси, симпатиите и антипатиите? Не е ли свинята сим-*

вол на Лунните йерархии - падналите илухими, за които Учителят разказва поучителни анектоди? Например, как един най-висш ангел слязъл на Земята във вид на свиня, създал си кочина и семейство, народил си прасенца и се почувствал спокоен и щастлив, че е забравил за небето и високото си произхождение.

Наистина, заслужава си да се помисли върху символите на описаните обстоятелства и рисунки - може пък наистина с тях Небето да ни дава метод и описание? Защо са изрисувани с почти светящ светлозелен тебешир или материал от разтвор против вредители и болести по лозята? Филоксерата ли само цери този разтвор или и други напасти по Христовия плод... Филоксерата само символ на злата и истеричната жена ли е, унищожаваща принципите на грозда, чепката, йерархията, общия и младежкия окултен клас при Учителя? На сърцето, като става ревниво, егоистично, зло или печално при наличието на други, които обичат и любят най-близкия ни? Че затова ли Божественото Куче, което обича всеки и маха опашка на всички и жадува да бъде помилвано от всеки срещнат и да го лизне по лицето и устните, би трябвало сега да прогони завинаги свинското начало в сърцата ни, което ни прави инертни еднокъщници, приемащи всякакви астрални и ментални помии? Дали наблягането на Словото и неговото старателно изучаване (връщането на импулса за Дело - стрелката откъм гърдите на възрастния мъж към устата му) наистина не е единственият изход, за да стигнем истински до сърцето на Старата Ева и то да се новороди? Да ста-

нем най-сетне цялостни, Божествени същества, които живеят и ходят по Земята, а не само в света на думите и на духовните чувства и намерения. А може би половинчатостта на изобразените фигури означава и препоръчвания ***положителен*** *метод в сегашната Школа: зачеване и раждане на невидими, космически деца? Въпросите са много. Фигурите долу вдясно пък дават надежда и за цялостна връзка между мъжа и жената, духа и душата, ума и сърцето, между напреднали души и младите същества, готови да зачеват и раждат по-друг живот и деца от по-други бащи.*

Връщайки се през златните ниви, третият мъдрец си мислел за всичко това и по едно време бил настигнат от селянин с натоварена каруца с царевица. Поговорили си за пустеещите земи поради липса на техника и улеснения за днешните земеделци, за царя на най-силното царство в момента на Земята, което било предопределено скоро да преживее големи бедствия, както и други, подобни на него, чиято вяра и традиции се бъркат в личния живот на хората, та даже и на царете и принцесите си. Всичко това произлизало от адските им религии, които не могат да търпят свободата на личността и обичта, но позволяват търговия с оръжие, отрови, патерици и залъгалки за тялото и душата на човека.

В града на Виделината: един от тримата влъхви, които посетили и родното място на мъдреца Уралоний. Какви ли не същества ги съпровождали и тук, какви ли не преживявания и небесни видения имали!

Тримата влъхви се срещнали на уреченото място и отпътували на север и запад към родния град на единия от тях,

където веднага познали Площада на Снежинката. Удивителни статуи на безкрайно нежни и невинни момичета, излъчващи красота и прелест на гигантски космически разстояния!

Пребиваването в този град на Виделината имало за цел да се осъществи срещата с предишни и нови сродни души, и особено с една зряща душа, която им поднасяла чай с огромна любов и разпознаване. Поглед на подобна жена, преизпълнен с обич и мирис на небесни простори, може да преобърне историята на човечеството дори мигновено! Повече може никога не да се срещнем с нея на Земята в този живот, но нощем ще се намираме в домовете на Баща ни из вселената!

Преживяването в този чуден град доказало, че братски живот дори в един дом е напълно възможен за два-три дни, но липсата на втори и трети дом според минималното изискване за общ живот и Троен Ритъм станала причина да се прекрати гостуването и тук. Хората не знаят, че за да бъде посетено едно човешко селище от Пришълци и да останат те там по-дълго време, са нужни строго определени количества свободни жилища, изчислявани по особена формула според броя на жителите, броя на жилищата и броя на оглашените и праведните, както и на учениците. Не че Пришълците имат жилищни проблеми - те могат да живеят и надолу с главата на сух клон, но преструвайки се на земни хора с проблеми, те наблюдават кой как реагира. Мюонният корен е едно нещо, но адската въздушна помпа - съвсем друго.

Живеещият само в едно жилище и в едно легло пуска мюонен корен към центъра на Земята и Вселената и оттам към Кристалните Вселени, само когато живее напълно сам,

на чисто място сред природата на определена надморска височина и при строго определени скали и растения, като приема гости само в специален ритъм и изучава и прилага Словото Божие.

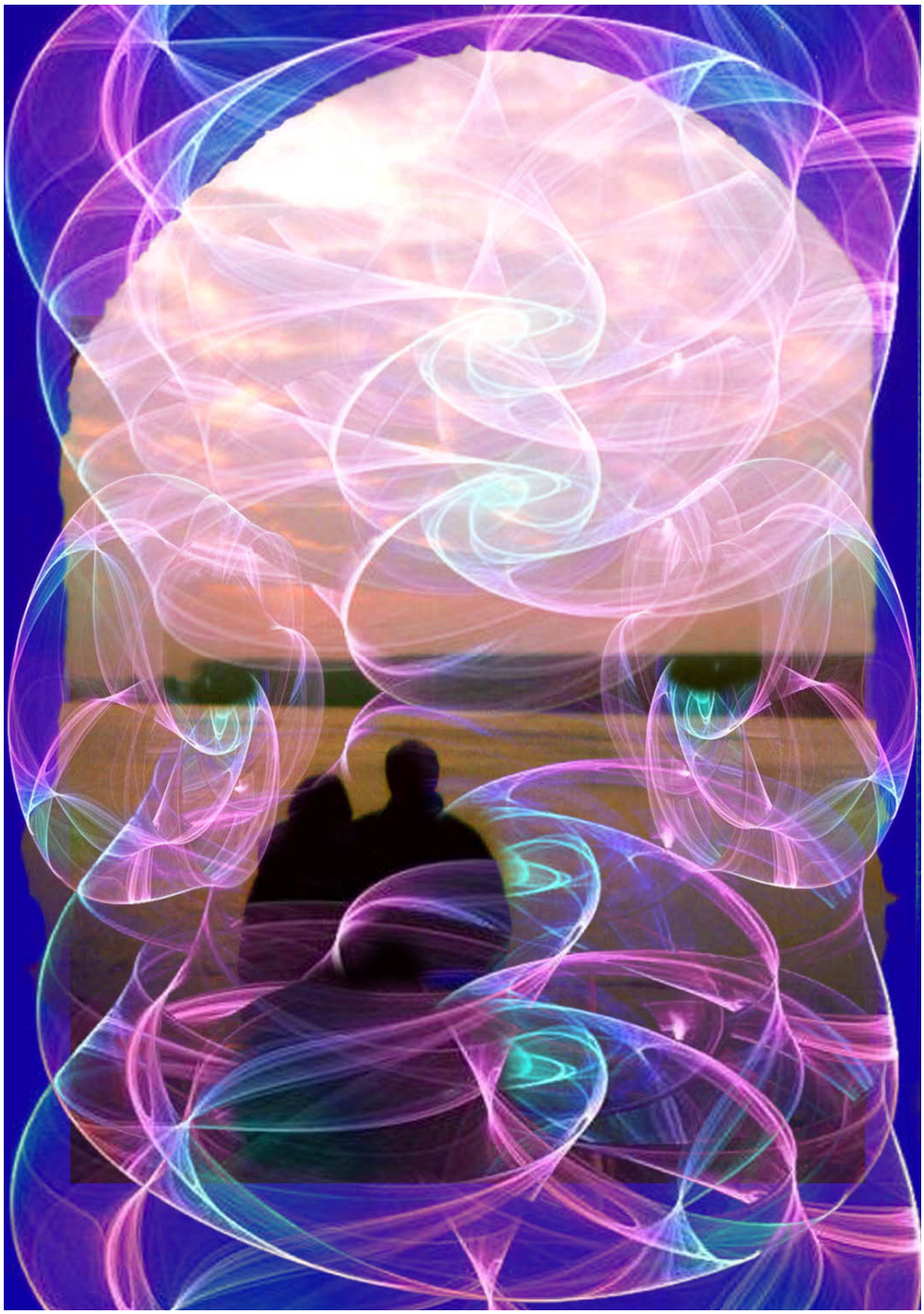

Още една фотография на "Влъхвите на Лъкà" в Града на Виделината, в съзерцание на татванната река Дунав. Съвременното математическо изкуство на фракталите дава добра възможност да се изобразят мислите и чувствата, които вълнуват такива хора в даден момент.

Само тогава се пуска и развива мюонен корен и човек

може да остане цял живот при тези условия, без да се деформира. Всички останали еднокъщници и еднопостелници само за няколко години пускат директни кладенци към ада и също като перманентните двойки общуват с обитателите му тъй безобразно и плътно, че и най-развинтената фантазия на астралните художници е слаба да ги изобрази. Това обаче не значи, че бохеми и катунари и всички скитници са върхът на съвършенството. Те пък си имат работа с ***хостонните*** *дяволи, ако не живеят чист живот и не изучават, не прилагат Словото.*

С тия и подобни размисли, мъдрецът В. и приятелите му вече пътували за столицата, където не ги очаквало нищо по-добро: даже и някой туземец да покани на гости, сам той никога не излиза от къщата си. И да има изключения, те са много редки и само при ясно подсещане, понеже хората не познават тия положения от Словото. И да си ги чели и слушали, те ги забравят моментално, тъй като дяволите, които са излезли горе през адските кладенци, нямат никаква сметка от разнокъщни стратегии. При това, Пришълци рядко ползват "ясно подсещане", когато се касае за материални средства и жилища или за "въртене по къщите" и на титулярите - ако правят това, то не е за себе си, а за спасяване живота или здравето на някой друг. Ако в едно селище и държава няма условия за самостоятелни бази на Словото, на Майките и Рицарите им, Пришълците си изтупват прахта от сандалите и си отиват. Всякакви обяви, съмишленици, инициативи и опити за Нови Изгреви без понятие за оборотни жилища и Троен Ритъм са "мед, що звънти и кимвал, що дрънка", т.е. хищничество, което държи с нокти и зъби територията си, астралната си плячка и "правото" си. В селищата, където били, тримата влъхви се убедили, че много хора денем отслабват драстично светлината от прозорците си. Това е присъщо на най-простите селяни и граждани, които искат да не избеляват килимите и мебелите им и да си живеят в полумрак, за да бъде удобно на микробите и вампирите. Други пък считат, че щори и завеси са по-красиви от небето и слънчевите лъчи.

Веднага след връщането в столицата, влъхвите А., Б. и В. се срещнали с други влъхви и мили приятели, които вече били оповестили сред народа за новото начинание. Души с искри, росинки и кристалчета Божии се обаждали една след друга, привлечени от странната вест. В продължение на две денонощия, на един от влъхвите му било разрешено да разясни същността на думата "имàне", за да могат космичните иманяри и златотърсачи да работят с по-ясен план на Земята. Истинското Слово било най-голямото имане в Битието, а неговото разпространяване и изясняване била работата на учениците с два лъча над главата, наричани в древността "апостоли". Едни от тях цял живот, други 28 години, трети

7 години, а четвърти един сезон в годината или една седмица в месеца се посвещавали изключително на Словото, като приемали покани от всички желаещи да ги занимават с него. Апостол обаче не остава в един дом повече от едно дено-нощие седмично или месечно, годишно - в противен случай започва астрално гниене и се разнася ужасна смрад. Затова работникът на Словото трябва да спи сам в гората, ако потрябва, но да не нарушава законите на Сътворението. Апостол може да бъде и рицар на "Матриадор" и да остава дори цяла седмица в един любим дом, но втората след новолунието. Истинският апостол може да приема и много повече покани в седмицата за Слово Божие, като пребивава на всяко място по-кратко. Има космични апостоли, които така са посетили в един живот всички селища в своята държава или в своя свят. Има такива, които са разговаряли с всеки жител на планетата или звездата, вселената си! За това, че някои хора с два лъча над главата имат именно този импулс и смисъл на живота, говорят и думите на техния велик Пастир, изказани пред стадото Му. На други места в Словото Той е казал още по-ясно, че подготвя България от 5400 години насам, за да се излъчат Апостоли за Новото Слово и Дело и кандидати за влизане във вечния живот, в Новата Вселена. Това право на благовестие и проповядване се съзнава много ясно от организираните църкви и духовни университети, но повечето от тях произвеждат апостоли на хонорар и заплати или нахални мухи, които заплашват с цитати и пророчества нещастните грешници какво ще им се случи, ако не си дадат десятъка или ако продължават да грешат, като не ходят точно в тяхната църква. Истинският апостол проповядва без пари, не проси, никого не подсеща да го поканини, нахрани и подслони, нито играе ролята на навлек. Обикновено си изкарва сам честно прехраната с някакъв занаят, докато търсенето стане толкова голямо, че вече няма друг начин, освен да тръгне по хората. (В оригиналния текст се разясняват подробно циклите, по които работи апостолът, но в този препис ще пропуснем това – то трябва да се предава само устно на хора, който спазват Тройния Ритъм)

Една прекрасна вечер - на 28 октомври 1998г. - за всичко това дойде сгъстено Слово в една фирма в София, започваща с името на Бога. Небето реши на този етап да съсредоточим усилията си преди всичко в дейността "ИДЕ" (с ключ – съответната песен от Учителя).

***Ако напишем "ИМÀНЕ" вертикално**, тогава **"ИДЕ"** е първата хоризонтална дума най-горе, произлизаща от "И"-то. Тя е не само глагол, но и съкращение: "Иисус - Дуно – Елма". Първият тотален и универсален шперц към всички светове и души, разковниче за разрешаване на всички проблеми, извор на изключителни познания и преживявания, златен ключ към мла-*

достта и безсмъртието. Става дума за оригиналното Слово на Иисус Христос така, както е в акаша; оригиналното Слово на Учителя Беинса Дуно и Словото на Елма днес. ***Ето*** *абсолютната база на "Божественото Имàне", хлябът наш насъщен, еликсирът на Птиците от Неговото безсмъртно Ято! Казвам "Неговото", понеже за нас това е един и същ велик Дух – Духът на Живота и Духът на Универсума, Духът на Любовта, на Мировия Учител.*

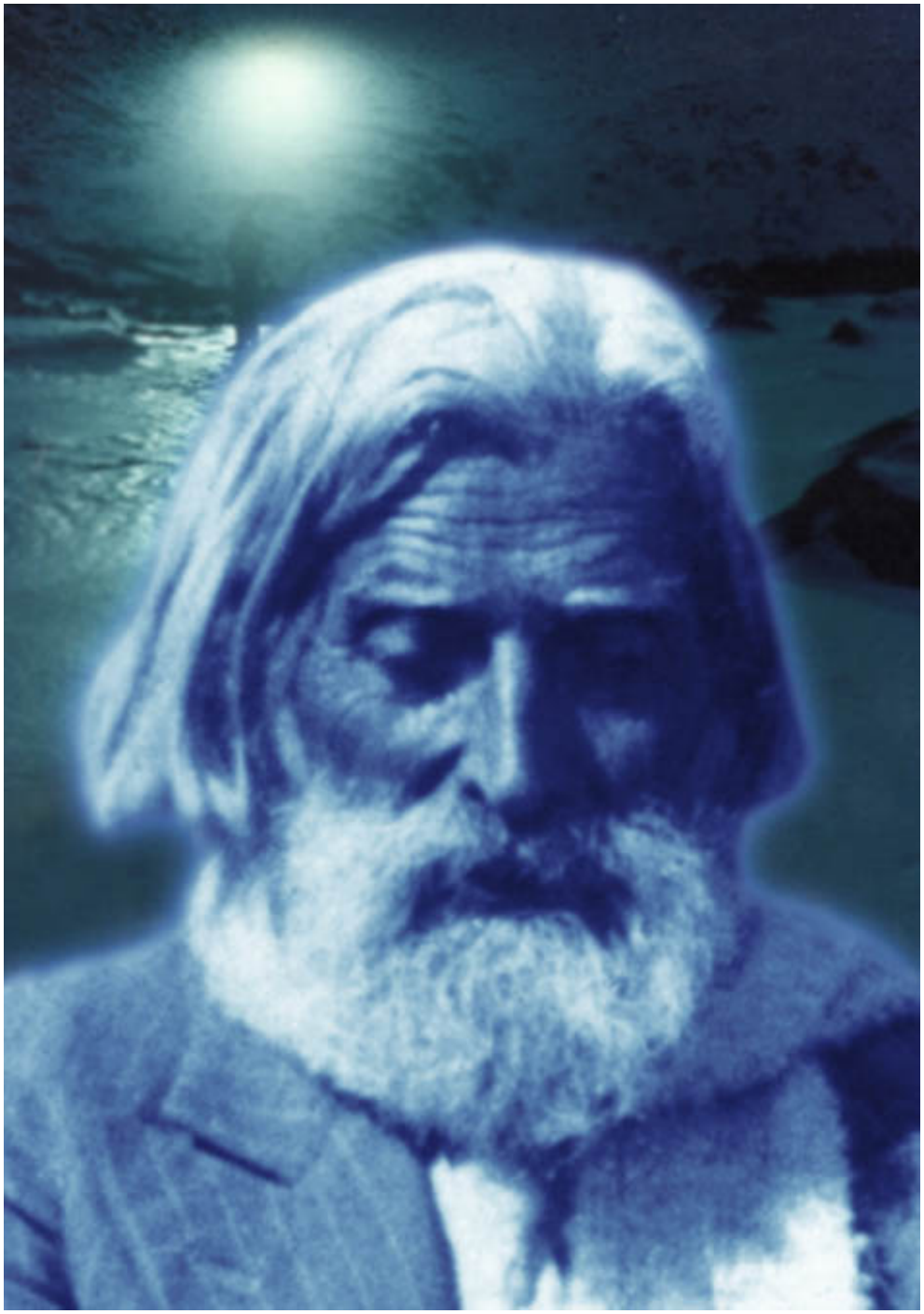

"М" от "ИМÀНЕ" при нас значи "МАТРИАДÒР". *Може*

да възприемем това като едно видение от други светове, като една приказка или фантазия; ***но може и да е от близкото или далечно бъдеще на Земята****. Това е световно общество на всички пламенни сърца, които обожават Новите Еви и Евридики, Новите Майки; общество на всички чисти и истински Майки, Бременни и Кърмещи, които се осмеляват да живеят сами, и на техните предани Рицари от Епоха "Матриадор".*

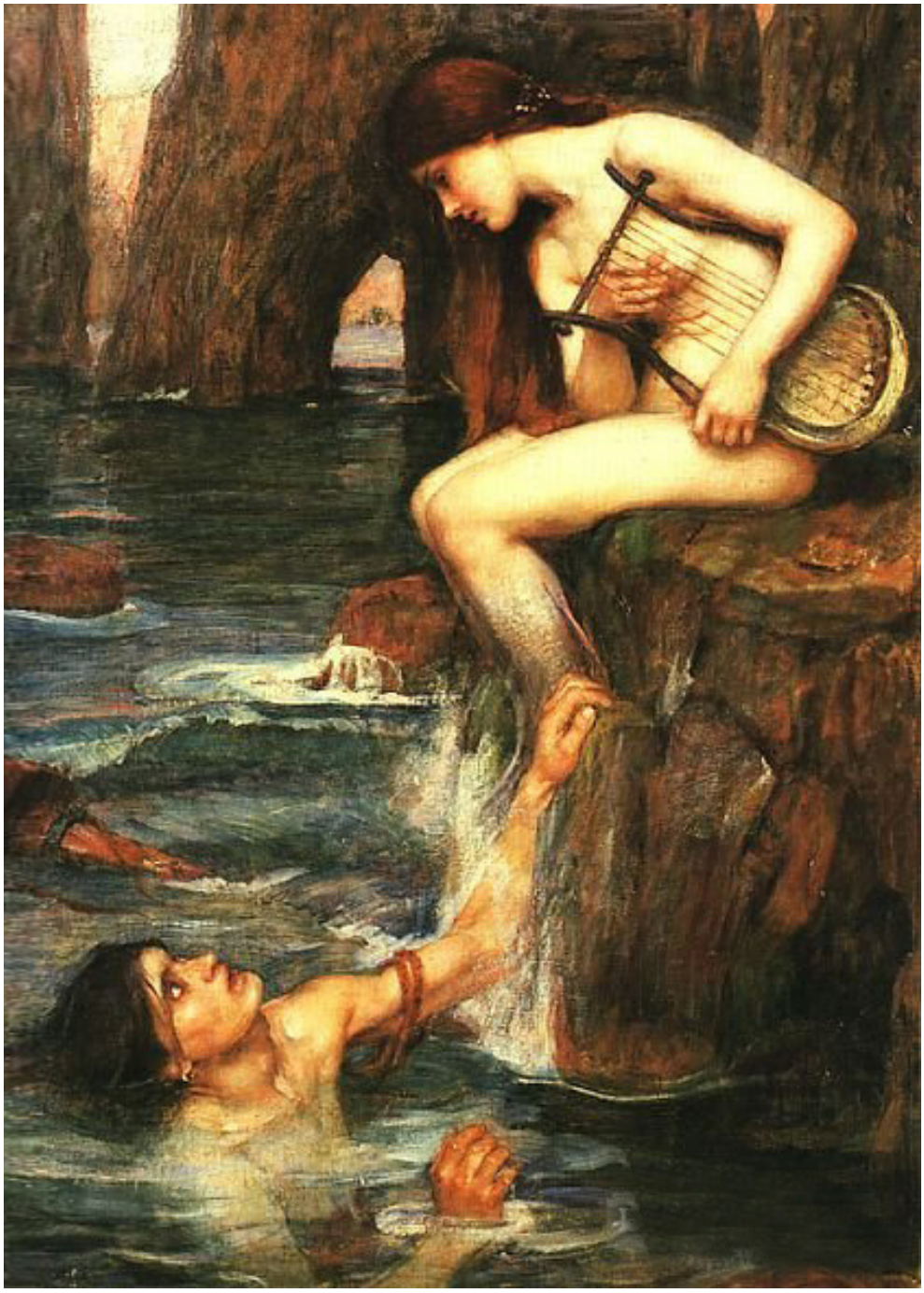

Този път Лорелай ще спаси Рицаря - и заедно ще спасят света!

Те се срещат със стомнички на изгрев слънце при най-чистите планински извори, за да носят вода на Родилките и на тия, които не могат да дойдат. Може да са с народни носии; а Рицарите-Защитници - особено децата и юношите – са в ритуални "бойни доспехи"... С обикновените си дрехи са Тайните Рицари - "Снабдителите на Любимите и Майките", които им носят и оставят благата, без да се появяват пред тях лично. Някои Снабдители обаче са "Явни" - със симпатични алени, сини, зелени, двуцветни или сребърни униформи, в зависимост от това, каква Любима или Майка посещават. Те са подбрани и физиогномично, за да имат право да се явяват пред Бременните и Кърмещите – никой не се обижда, ако не е избран. Идват и майстори от всички специалности за разпределяне по обителите на Майките: да им подобрят и ремонтират безплатно всичко, от което имат нужда. А Защитници все още са необходими: райските обители на Любимите и Майките все още трябва да се охраняват със зорко око. След посрещането на изгрева и наливането на вода от изворите, след молитвите, закуските, песните и игрите, започва разпределянето по адреси и по градини. Горе на планината вече са протекли посвещенията на момчетата и младежите в рицарски сан; Посветителки са самите Обожаеми Момиченца, Момичета и Свободни Майки.

За това как Рицарите ще се канят по симпатия от "Дамите на Сърцето" по домовете им и по оборотните домове, за да им помагат, и кога това става по жребий, остава да се говори в бъдеще. Очаква се да се явят поне една Велика Обожаема и един Велик Рицар, една Свободна Майка, които да вземат насериозно тази приказка... Те ще разберат, че това е един от най-красивите и справедливи пътища към щастието. През всеки II цикъл (седмица след новолунието, лятото и пр.) ще я разказват нашироко сред народа, ще събират всяка сутрин доброволци трезвеници и вегетарианци при планинските извори за рицарски посвещения - без досадни проповеди, продажби и т.н.

"Матриадор" селектира на доброволни начала най-здравите и съвършени жени над 28 годишна възраст и мъже над 30 години за създаване на нов тип деца. Това става според науката за съвместимостите, биохигиенната и социохигиенната карта на личността и други методи, съобразени със разпознаването и спонтанния интуитивен избор на сродни души от вечността и според Волята Божия. За подобен подбор и привилегии, т.е. предимства, се използват психометрични, социометрични, екометрични, антропометрични, окултни и др. методи: например "френомер", "корпомер", "чистомер", "ирисон" и др.

При опит да се разкаже за пръв път тази Приказка пред българи - а тя е истинска действителност при други народи в Космоса, - едни ѝ се възхитиха искрено и казаха, че искат да започнем незабавно, а други се изсмяха иронично и подигравателно...

***Буквата "А" от "ИМÀНЕ"** съответства на международното движение **"Асуѝн",** чиито цели и мечти за откриване и сътворяване на Абсолютна Красота са изложени в беседите на Учителя Беинса Дуно, в осиянията на Елма и в специални материали. Тук влиза събиране на красота от целокупната човешка и космическа култура досега и в момента, световен архив на прекрасните човешки лица и тела и на пейзажите и пр., за да бъде съзерцавано всичко това преди зачатие, при зачатие, раждане, бременност, кърмене и пр. Съответната монадна музика, поезия, философия, наука и т.н. "Асуин" изследва, архвира, разпространява и даже награждава - кани на гости творците на Абсолютна истина, красота и добро по целия свят, създава локални храмове и светилища на красота и прекрасното, посещава изложби, спектакли и други културни прояви по целия свят.*

Други цели на "Асуин" е да внедри лично творческо досие на всеки жител на планетата и да внуши и реализира небходимостта от персонален психолог и защитник за всеки поотделно до края на земния ни живот. Да създаде нови детски градини без откъсване от собствената майка, както и нови училища и университети и въвеждане на "върховно образование" след висшето. Да въведе учебен предмет "любов, зачатие, бременност, кърмене, майчинство, детство и родителство" във всички училища още от началния курс, както и предмет "Слово" вместо църковното вероучение и преди всички други идеологически дисциплини.

***Буквата "Н" от "ИМÀНЕ" има отношение към Новия Изгрев**, който ще се разпространи по цялата земя и из Космоса на следните равнища: 1.**Кът "Изгрев"** във всяка лична стая на съмишленик; 2.**Стая "Изгрев"** във всеки дом - където е възможно. Там се реализира Тройният Ритъм не само от титуляра и неговите приятели, но и от непознати, изпратени от Братството или по лична преценка. Всичко е безплатно, с храна, обзавеждане, поддържане и транспорт от пентагралната каса на стаята или Братството; **3.Дом "Изгрев"** - апартамент, къща, вила, фургон и пр., подарен на Братството от съмишленик завинаги или в договорени периоди - с или без отсъствия на собственика, по регламент; **4.Поземлен имот "Изгрев"**, предоставен на Братството на същите начала; **5.Селища "Изгрев"** със съответни локални*

подимена, с подарени от държавата или от отделни лица и институции територии, без право на вмешателство и участие на бившия собственик, освен на общо основание. Някои от селищата и поземлено-природните територии на Новия Изгрев, включително цели острови в морето и океана могат да се придобият от съмишленици, но трябва да знаят методите за обеззаразяване на имот, купен с пари, за да не онаследят и кармата му.

"Е" е континентът Еколон, *който вече излиза. Появата на новия континент "Еколон" или "Рай" е предвидено от Учителя Беинса Дуно още в началото на XX век и сега се потвърждава от геолозите и океанолозите. Според плановете на Великото Всемирно Бяло Братство и чрез инициативите и формите на обявените дейности в "ИМÀНЕ"* ***- точно 100 години след "Възвание към народа Ми" в България*** *– трябва да бъдат подготвени първите 144 000 души за заселване на девствения нов континент. Той ще има статут на общопланетарен континент с единен език и култура, въпреки вторичното разноезичие. Кой е този език, ще покаже бъдещето. Ако всички дейности и етапи до IV вкл. бъдат успешни, човечеството ще бъде в състояние да изпълни изискванията за Новия континент: избрани хора и тотална екологичност -* ***никакви ръкотворни съоръжения, транспорт и предмети, включително и дрехи, сред девствени природни условия без намеса и обработка от човека.*** *Това е възстановяването на рая на земята, където ще бъдат изпращани най-прекрасните и съвършени човеци, за да създадат VI-та и VII-та раса, предвидени от Учителя и други мъдреци и ясновидци. От "Еколон" или "Рая" всички по-възрастни от 33 години ще бъдат телепортирани по нови, девствени планети и звезди с подобни на нашите условия, за да помогнем за създаването на съвършено нова Космическа Раса.*

Ако човечеството посегне на "Рая" (Новия Континент) с идеи и методи на Петата раса, ако мине самолет или спътник над него, планетата Земя ще бъде унищожена. Във "Възвание към народа Ми" Учителят казва:

"Избрани люде и народи"; "отбрани чеда на истината"; "род избран, семе царско; народ, на който Господ на Силите е вожд"; "...да се удостоите да влезете в рода на първите народи, които Бог на Силите е избрал да извършат вечната Му и свята Воля"; "Господ подири дом за себе Си и изборът Му падна в славянското домочадие, което Небето възлюби за неговата

Божествена добродетел"....

Синтетичната българска дума "Имàне" е само една от възможностите да се оповестят дейностите и принципите на Великото Всемирно Бяло Братство в настоящия космически момент. Всяка от буквите ù символизира направление с кодовите думи "Иде", "Матриадор", "Асуин", "Нови Изгрев" или "Еколон". Но тава са само варианти на същите дейности, с кодови думи "Изгрев", "Извор", "Изблик", "Избор" и "Изход", със съответните оповестителни и работни краснописни листове с индивидуални почерци.

Относно българската и славянска насоченост на Учителя в този век и думите Му за мисията на бялата раса, вече всички неславянски и цветнокожи ученици на Учителя знаят, че етносите са небесни, а не земни. "Българин е всеки, който търси Учителя си, намира го и започва да учи", "славянин – всеки, който слави Бога"; бял – "всеки, който раздава и се самоотдава 100%". Но и "черен" е нещо прекрасно: "всеки, който приема Любовта и я прилага 100%".

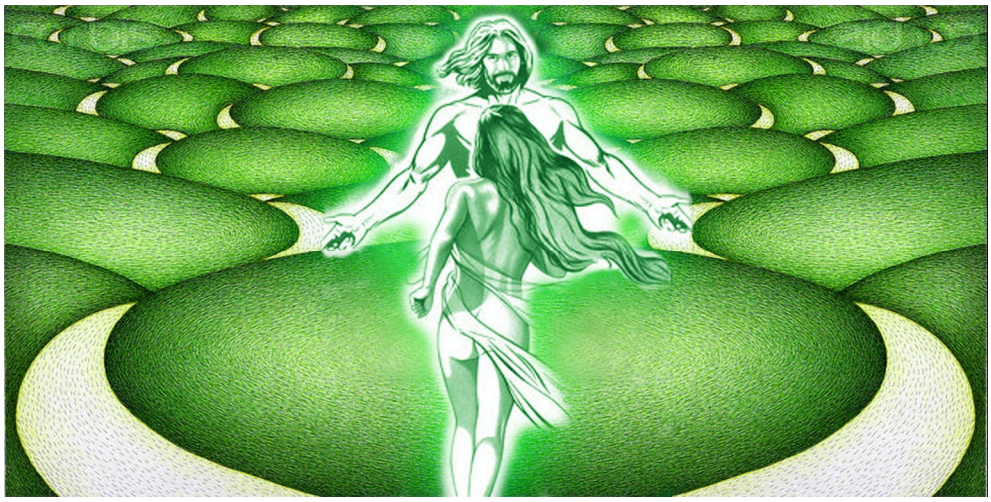

**...Когато човечеството се съблече и отдели всекиму безплатен личен рай с пътеки между райовете,
и когато чаровните създания с душа започнат да харесват Исусовците...**

17.XII.134(1998)
Бургас - Изгрев

ЗА ХОРАТА-ЧОРАПОГАЩИ И ЗА СВОБОДНИТЕ ХОРА

(отговори на въпроси от един приятел)

Boris Vallejo - Малката Фрея

Фрея е дъщеря на Ньорд и сестра на бог Фрейр.Тя била от рода на Ваните. Била втора след Фриг в Асгард. Нейното сърце било толкова състрадателно, че чувствала болката на всяко живо същество. И щом заплачела, златни сълзи се ронели от очите й. Фрея притежавала и вълшебна соколова премяна, която й позволявала да лети из облаците като сокол.

**Такава мисъл,
такова чувство, такова начина-
ние мигновено издърпва огнена нишка от
Небето и почва да разрешава не само идейните,
но и всички лични проблеми, които инак са неразрешими.**
(из текста на осиянието)

(17,40ч.)

- 1. За съня ми за цигулката с бутоните; 2. За работата; 3. (Тук третият въпрос не е записан, тъй като Елма

често отговаря и на мисловни въпроси. След получаването на осиянието, приятелят потвърди, че и този път отговорът е в пълно съответствие със зададения вътрешно въпрос).

(17,45ч.)

- Съвършено прав е Н. да не иска да приема повече осияния, но коридорът към Словото чрез деяния и живот все още е възможен ("Н." Е съкращение на едно от духовните имена на единатора, дадено от Елма – б.п.) Всяка случка, която произтича от вътрешния живот на душата или от проявен живот, несмазан живот, подлежи на обяснение - и не само на обяснение: Най-Малкият и Най-Големият съдържа всичко в Себе Си и затова може да го развива. Школата не е преставала, макар че сте разпокъсани и живеете окачени на отделни пирони...

Колкото е жалък един чорапогащник, окачен на пирон, толкова е нещастен и нищожен всеки човек, който не желае да заеме същинската си форма. Вземете едно хубаво момиче, което облича чорапогащника и вижте как той се изпълва с красота и съвършенство, въпреки че подобни атрибути спират космичните токове и смачкват душата и сърцето на свободния човек. По същия начин и всеки от синовете на Бога, всяка от дъщерите на Бога и всяко от Неговите невинни деца се разширяват в очите на небесните същества, подобно на бельо или рокля, риза, когато са облечени. Дрехите загрозяват при всички случаи неоскърбената красота на голия човек и му пречат да лети и диша нормално, обаче могат да послужат и за положителен пример - примера, който дадох преди малко. Като се мъкнат хората, пребити и дълбоко нещастни поради липсата на обем, на пространство да заемат същинската си форма, те приличат на нещо още по-нищожно от един прострян чорапогащник. А ние знаем, че няма външни сили, способни да противодействат на свободния човек да се разшири до съвършената си линия и осанка. Небето знае, че причините да сте смачкани и нищожни са само вътрешни и изключително вътрешни: не смеете да прескочите някакви свои предразсъдъци, страхове, отговорности или безот-

говорности.

Да сънува човек цигулка с бутони, които сменят регистри, хармонии, ладове и тембри, е специален знак от горе, че ремонтът е завършил и сега може да се очаква рязко подобрение. Може да нямаш сили да повярваш в това, но то е факт: самотните ти усилия да настроиш цигулката си, т.е. етерното си тяло в причинния свят, за да слезе най-после на Земята, са се увенчали с пълен успех! Дори самотните безсилия при теб са предопределени усилия на Духа да те демонтира до последно винтче и да те монтира отново по правилен начин.

Сега новото ти етерно тяло е по-различно от повечето етерни тела на хората: то има оркестрола и вътрешен диригент и композитор. Това означава, че без особени усилия от сега нататък ще можеш да излизаш от соловата си партия и своя монаден тембър и да влизаш в хиляди и хиляди нови хармонии, поради разцъфтялата ти от страданията полиада. Този нов продукт се очакваше - и Небето следеше с трепет трансформацията ти.

Да се прояви човек полиадно, а не само монадно, означава да се превърне от солист в диригент; а холиадната му проява почва тогава, когато с еднаква сила може да бъде и виртуоз-солист, и съвършен оркестрант, и диригент, и композитор. Такива хора ние познаваме не само в музиката, но и в живота. Когато не им върви като солисти или не е определено да се проявят на сцената на живота сами, със собствената си задача и с най-силно желание, те партнират на някой ***друг*** *в живота - именно той да се прояви и да е щастлив. При това положение е съвършено изключено човек да изпадне в депресия или безсилие от какъвто и да е род, понеже и най-малката стъпка по посока на милосърдието и служенето мигновено го изкарва от ада на себето - и от увиснал чорапогащник го прави перфектен човек на Духа.*

Има ангели, божества даже, които още не познават милосърдието, саможертвата, служенето на по-обикновени и слаби същества, поради което вятъ-

рът все още ги вее на въжето или на... "бяла кобила"... Някога ще ви обясня защо българинът има такъв израз - защо ненавижда бялата кобила, както простият руснак или американец без искра Божия ненавижда и мрази кучето, когато е женско. Това са все въпроси на народностното подсъзнание.

Накратко: превключвайки от сега нататък от солиране към всеотдайно служене на най-малките и най-нещастните и композиране на групи от нов тип, в които да тръгне Животът и Работата, това твое ново етерно тяло ще свърши добре задачата си на Земята. Почивките са необходими и неизбежни, страданията и липсите няма да изчезнат, но първенството на служенето и композирането ще ги изтласка на заден план.

Когато служим на по-слабите - на тези, които имат нужда, а не на онези, които нехаят за нас, - Небето с приятна изненада се обръща към нас, не стои повече с гръб, и ни предоставя всичко на тепсия. Тъкмо измежду слабите, изоставените, не особено забележителните външно хора днес вие почвате да откривате истинските си сродни души. А надутите аристократи и стандартни красавци и красавици, понеже не се интересуват от нас, от Любовта, Мъдростта, Истината - от Бога, - постепенно започват да се смачкват и заприличват на... чорапогащи. Тогава те, на свой ред, почват да ви се молят да ги приемете, да им обърнете внимание, но вие сте вече заети с добрите хора и затова бившите претенциозни трябва да се наредят на края на опашката.

Цигулка с бутони означава и буквално изучаване на диригентство и композиция, а не само овладяване на инструмент. (в 12,13ч. на 18.12.1998г., в момента на преписването на това осияние тук се добави, че най-конкретната подсказка на този сън е направо да се конструира такава цигулка с бутони, но те да сменят звука и хармониите не електронно, а натурално - б.п.) Това би помогнало както на задачата ти да бъдеш член на оркестър – първа, втора или последна цигулка някъде, - така и на мисията ти най-после да почнеш да композираш групи. Програмата на ученика ти е известна, раз-

пределянето на хората по типове еволюции (оглашени, праведни, ученици и пр.) не е трудно за тебе, а самите Класове чакат да бъдат отворени и на Земята, не само на Небето. Имате всичко необходимо, за да почнете славна работа!

Ако някой от досегашните приятели не ви разбира и разпознава, направете си Школа от нови приятели, които са способни да виждат същината на нещата. Вашата мъка и отпуснатост, вялост, е само чорапогащникът на душата ви, който плаче за обличане. Има Божествено събличане, но има и Божествено обличане. Всички вие, които се докоснахте до Словото и помирисахте Делото, усетихте полъха на Живота, имате по-добри "чорапогоащници" от другите, колкото и да не се харесвате. Плът, осияна от Слово Божие и от усилия да се живее по законите на Школата, е осияна с присъствието на самия Най-Съвършен - и затова не мирише. И най-забележителните красавци, и най умните професори, и най-големите гении миришат твърде лошо, когато странят от Словото и не желаят да вземат участие в работата и живота на Братството и Школата.

Работата като препитание и професия за теб е твърде желателна по всички причини, които са ти изяснени досега. Импулсът да бъдеш послушен и да изпълниш съвета на Небето в това отношение, сам по себе си, е Божествен, но досега това не ти се урежда, понеже горе се прецени, че при новото положение - раждането на новото ти етерно тяло - ти или трябва да бъдеш напълно свободен; или трябва да работиш в света това, което отговаря на високата на ума и духа ти. Просто изпитът е взет - провери се готовността ти да вземеш принизено положение, и това е достатъчно. Сега не се тревожи по този въпрос, работи си и прави каквото искаш, но не е излишно да мислиш за твоята професионална форма, в която заедно с приятели ще имате доходи, но никой няма да ви виси над главата. Не си длъжен да бъдеш нито управител, нито директор на такава фирма или общество, нито си длъжен да се вържеш с

каквато и да е функция там, но твоят ум е способен да измисли такава форма, в която ще има работа и хляб за много хора. Ти можеш да си останеш само съветник и участник в отделни операции - и то ако пожелаеш. Знаете колко приятели, колко много хора сега са без работа или се мъчат в професията си, а една такава духовна организация, с материален продукт, разрешен да се продава със специален указ от Небето, би помогнала много на хората, а в известна степен и лично на теб, понеже е мисъл за спасяване на ***другите****.* ***Такава мисъл, такова чувство, такова начинание мигновено издърпва огнена нишка от Небето и почва да разрешава не само идейните, но и всички лични проблеми, които инак са неразрешими.***

Трябва добре да помните, че преуспяващите по пътя на ада са поданици на ада и че той ще си ги прибере. Значи, всяка мисъл за себе си и всяко усилие за собствено спасение и подреждане на Земята или на Небето автоматично правят автора им поданик на преизподнята, въпреки че на Земята - за няколко години или десетилетия - той може да си мисли, че "цъфти". Външно цъфти, но мирише лошо.

В резюме повтарям: има две конкретни неща сега, които могат да те изведат по пряката пътека към слънчевата поляна: опит за служене на отделни нуждаещи се хора по най-простия битов начин или с висококвалифицирана духовна помощ; и опит за композиране на групи в професионални и духовни колективи. Ако вие, чрез такъв опит, не се стегнете да тръгнете по пряката пътека нагоре, тези дейности остават в ръцете на неопитни, прости или користни хора, и това завлича милиони души в пропастта. Значи, отговорност пред Бога ***съществува****: били ли сме на мястото си там, където се търси битова, душевна или духовна помощ.*

След края на това осияние, както почти винаги, взехме случайни томове от лекциите и беседите на Учителя и отворихме три книги напосоки. Ето какво се падна:

"В миналото си това дете може да е би-

ло някой голям ангел, който на небето е изпълнявал велика мисия. Обаче, поради една грешка, този ангел е изпратен на Земята във формата на малко, безпомощно дете: да мине през специални за него страдания и мъчения, да научи великия Божи закон - да не греши." *("Царският път на душата", с175, Хел93, "Стари и нови разбирания" от 2.09.1935г)* ***Коментар:*** *тази мисъл е пряк отговор на незаписан въпрос, зададен непосредствено преди отварянето на тома, относно едно конкретно дете. Възможно е да става дума и за миналото и съдбата на питащия.*

Веднага след това, преди отварянето на втория том, се започна разговор за изобретения, рационализации и нови социални форми в духа на Учителя и осиянията - има стотици записани и хиляди още неоткрити идеи на тази тема. Стана дума и за електропанелите по улици, стълби и врати, за да произвеждат хората електричество като се движат; и за свалянето на електричество от йоносферата чрез йонно-резонансен метод; и за начини за разлагане на въглеродния двуокис и на други подобни, кислородосъдържащи, отработени газове в големите градове, като първата фракция изгаря напълно и така увеличава мощта на двигателя и не замърсява атмосферата, а освободеният кислород обогатява въздуха. Сигурно отдавна има такива технологии, но ние трябва да ги проучим и да дадем нещо още по-ново, по-рационално и евтино като работен модел. Отгоре се обеща да се дадат конкретни физико-химически съвети и в тази област. Този път пропуснахме в разговора десетки подобни идеи, като например възможността да се организираме и привлечем акционери - целия народ - и да почнем да събираме, изгаряме и рециклираме хилядите тонове хартия, найлон и други боклуци, задръстващи България до шията; да създадем организация, алтернативна на фирма "Чистота", която да не е така неспособна като нея да се справи с грамадното замърсяване на страната ни. Боклуджийството ще започнем самите ние като доброволци, но ще участваме заедно с новодошлите и в най-простото изгаряне и рециклиране на отпадъците, като постепенно създадем модерна организация, база и технология на труда в тази област - поне на нивото на Запада. Това ще привлече и държавни, и частни ресурси, понеже хората ще видят, че мръсотията почва да изчезва и въздухът - да се избистря. Всяка инвестиция в чистота води до здраве и по-високо национално самочувствие, а от чистотата ще спечелят не само отделните градски жители, но и икономиката, и престижът на страната ни: здрави хора значи по-високо качество и производителност на труда, по-малко инвестиции за

лекарства и болници и т.н. Начисляването на специални добавки към заплатата или в продукти и привилегии, както и пазаруването на по-ниски цени от страна на хората с най-чиста кръв, и на първо място бременните, кърмещите и пр. ако са трезвенички и вегетарианки; предимството за получаване на жилище, земя, безплатен транспорт и хляб от хората със сравнително най-високи коефициенти на реохигиена (чистота на кръвта); моралното и материално стимулиране на хората с образцови жилища, къщи, жилищни блокове, квартали и селища или цели области, които имат достойнство да не тънат във воня, прах, газове и боклуци, както е сега навсякъде в България; изпращането на снимки и филми по Интернет с кочините по улиците и около блоковете ни, за да си помисли Западът има ли смисъл да преговаря по каквито и да са въпроси с такава варварска страна - всички тези и още много идеи и мерки може да допринесат за подобряването на нашето положение и осъзнаването на населението и политиците ни. Говорихме и за бъдещата училищна и студентска практика на повечето млади хора именно в тези насоки, а също и за грижи за бременните, кърмещите, многодетните и самотни майки и пр. от страна на специални групички и отряди от млади доброволци, вместо да надделяват производствените практики в специалностите и професиите, разрушаващи природата и обществото. Трябва да се въведе предмет в училищата по биохигиена, психохигиена и социохигиена и предмети по правилно избиране на партньорите в живота и качествено зачатие, бременност и кърмене.

В хода на разговора решихме "да настъпим педала" едновременно в три направления: 1.Реализиране на изданието за идеи за рационализации, изобретения и хуманни социални модели и тяхната юридическа и финансова защита; 2.Следване на принципа за последователност: започване на нещо ново, едва след съвършено изпипване и доказана ефективност на предишното далече над световните стандарти и очаквания; 3.Въвеждане на антибизнес и антиконкурентен принцип на всенародно участие, с достойна компенсация за сполучливите идеи, но с необявено и незадължаващо ни предимство да се отблагодаряваме на онези автори, които са дали приноса си безплатно: за тях ще се грижи именно нашата организация, и тогава благата, които ще текат към такива хора на бъдещето, ще се окажат много по-неочаквани и изобилни от стандартните парични възнаграждения. В този трети ресурс ще се осъществи идеята за безплатно канене, гостуване и пътуване по адресите на сродните души на Свободните Обожаеми и Майки и на техните Рицари и сътрудници, както и на изобретателите и творците, родили безкористно наймного здраве, щастие и асуин. Опасността това да се превърне в пазар за проституция, кражби, насилия и лентяйство

ще бъде елиминирана от корен, тъй като в тази система ще имат предимство само членове с най-високи коефициенти на чистота на кръвта и личността. Това не е ретроградна евгеника, елитарност или затворено общество, но ***единственият изход на човечеството!***

Във връзка с тази тема пак възникна въпросът, как да се опазим от крадци на идеи и разработки и от агентите на религиите, идеологиите и производствата, които от векове елиминират всяко изобретение или идея заедно с автора им, защото нямат сметка от иновации и се нуждаят от клиенти, а не от здраве и щастие на хората. Обсъдихме някои защитни действия и механизми, непознати и на най-силния инфернален експлоататор, но накрая се съгласихме със стария принцип, че плодното дърво дава, понеже не може да не дава, без да се интересува дали го поливат и окопават или трошат клоните му. Като заговорихме пак за мерки срещу апашите се сетихме, че имаме да отваряме още два тома на Учителя - и Той ни отговори директно:

"Сега, ако и вие дойдете да ме обирате, ще скачате под тези електрически валма. Живата Природа е толкова умна, че не се е намерил досега човек, който да я измами в нейните методи. И за в бъдеще няма да се намери човек, който да може да я излъже. Затова аз наричам Природата "най-добрата Майка". Ако вие я слушате, тя ще ви даде такова Учение, каквото никога не сте имали. Престъпите ли нейните правила, ще опитате как тя възпитава своите деца." *(т."Великата Майка", с.142, Бяло Братство94, б."Силите в Природата" от 19.02.1920 г.)*

Веднага след това питащият приятел изрази удивлението си, че за стотен път Елма му отговаря на проблемите и въпросите съвършено конкретно, без да е задаван въпросът писмено или гласно. От мисли за самоубийство и ново отчаяние, наскоро той пак е бил извлечен от Учителя на спасителен бряг, като е възприел идеята Му за "Министерство на Доброто". Той съобщи това едва сега, в този момент - а за какво друго говори Елма през цялото време на днешното осияние? Накрая този приятел зададе и въпроса дали да продължава да се занимава с инструментална музика. Тогава решихме да отворим напосоки и трети том:

"Където са двама или трима, събрани в

Мое име, там съм и Аз посред тях!" Какво трябва да направите, когато дойде Господ между вас? – Да изправите живота си, да ликвидирате напълно с лъжата, като причина за гниене и разлагане на живота.

Работете върху слуха си, да го развиете музикално: отдалече да чувате стъпките на Бога. Без музикално чувство нито Бог може да ви посети, нито вие да отидете при него. Като развива музикалното си чувство, човек се домогва до такива песни, с които събужда скритите си дарби и способности. Така той може да събуди чувството на справедливост в себе си и да изправи отношенията си към всички хора. Музика, която не може да създаде стремеж към красивото и великото, не е истинска музика." *(т. "Възможности за щастие" с.202-203, Хел95, б."Двама или трима"от 14.09.1941г.)*

(имп***Импулсатор на осиянието***: стд***КТК***; рпс***написал ръкописно оригинала*** *при диктуване:* стд***КТК;*** мо***местонахождение на оригинала: ЦАР***(Централен Архив на Ръкописите); снт***Статус на набрания текст***: компютърен, "Word-97",* шр*"Arial Cyr"- italic; размери на тъмносиния текст (поясненията), червения (осиянието) и цианово-синия (мислите от беседите) съответно 12, 14 и 16;* пнт***предназначение на текста:*** *за* ***ЛИК*** *(лично изворно копие), и за* ***ЕР*** *(електронно разпространение).* кпо***Краснописни преписи на осиянието ХСЧ в сканиран вид*** *- във "Photoshop".)*

27.XII.134(1998)
Рила, 7-те езера

АСТРОЛОГИЯ ЗА ЕВРОДОРОВИ КЛАСОВЕ

Днес бяха зададени въпроси за Хирон и Прозерпина. Отговорите потекоха импровизирано и спонтанно, поради което не може да се каже с точност кое произтича от познанията и интуицията на приемащия и кое е холизация. Ето защо текстът тук ще се предаде във виолетово. Бе казано, че и този материал е резултат от присъствието и явленията на Учителя сред нас – и по-точно от новата среща на сродни души от Вечността, при които ще станат бурни промени поради съприкосновението им със Словото, в зависимост от позициите, които ще заемат спрямо него. В римската митология – Персефона.

Неведнъж Някой ни поднася изненади и при писането, в потвърждение на нещо и за размисъл, а и за бяло магическо въздействие. В този текст, например, всички нови редове влязоха по-навътре самички. Това значи нещо много важно (белите полета са на Отца, затова новите редове са Негови, Поезията е Негова. В нотописа също Той е доминантен.). Може да се "оправи", но за сметка на Присъствието Му.

Някои от тези промени станаха незабавно, което дава

основание да считаме казаното през тези дни за "одеяние" и да го запишем.

При отговора на Елма се получи сериозно разминаване, което би могло да ни смути: Той заговори за Харон, а не за Хирон. *Хирон е съвсем друг персонаж от античната митология – един мъдър кентавър, - но по някаква причина Елма подмени името му и прехвърли темата върху Харон. После говори за Хирон. Това подлежи на изясняване. И в беседите Си до 1945г., Учителят Беинса Дуно нееднократно използва такива прехвърляния на значения, без да се интересува от формалната логика и фактология. Възможно ли е астрологическият Хирон да обединява два образа, след като са толкова различни? Има само едно нещо, което ги оприличава: Харон превозва душите от един свят в друг, Хирон е преход между животното и човека.*

- Река Лета е символ на тъмната зона след смъртта; или нощем, когато мъдреците искат да излязат в невидимия свят. Лодката на Хирон е емблема на коридорите, през които се преминава тази тъмна зона. Посветените знаят, че е необходим аспект на Хирон, за да може да се премине безпрепятствено Лета. При съвпад на Хирон с благотворна планета, човек може сам да премине през такъв коридор до страната на блаженството - до рая, - а при опозиция идва да помогне сродната ни душа. Разните благоприятни аспекти изпращат различни видове помагачи при преминаване на тъмната зона, а негативните показват проблемите и пречките и дават шанс да осъзнаем причините им в самите нас и да ги преодолеем.

Необходим е аспект на Прозерпина, ако искаме да срещнем женската си полярност в кристален вид (или мъжката, ако сме жени). В някои случаи излизат кристални хора от скалите или недрата на Земята, но това е само външният израз на степента, до която техните биодвойници, които са между нас, са постигнали истинска, Божествена кристалност на сърцето си. Значи, всеки човек с искра Божия има атмическо тяло колкото цялата супервселена, кондензирано и като една определена звезда на небето; но сега се строи и мюонното, кристалическото ни тяло, което е нашият съвършен човешки двойник - засега в планините, по планетите и вътре в много

слънца.

Човекът с дух представлява само една звезда на небето, но неговите кристални двойници по вселената са толкова на брой, колкото позволява мюонната му еволюция и мощ. Това зависи от чистотата и кристалността на сърцето му, т.е. от броя на съществата, които обича и които го обичат на Земята.

За да имаш дух или атмическо тяло с искра Божия, е достатъчно да обичаш и само едно съвършено същество или много по-съвършено от теб, и да живееш и твориш абсолютно безкористно за всички в ***негово*** *име, независимо дали то знае за любовта ти и дали ти отговаря. Да имаш душа, значи да се грижиш съвсем конкретно поне за едного, който е по-слаб от тебе или му липсват нещата, които само ти си способен да му дадеш и никой друг не може да те замести в преданата ти и абсолютна всеотдайност към него. Но душата може да се разширява колкото вселената и да обема в себе си любовта към все повече и повече същества, проявявайки по този начин, с практически действия, обичта и милосърдието на Най-Божествената. За душата, грижата за Единствения и грижата за всеки, който ѝ изпраща Бог, не са във вътрешно противоречие; и докато поддържа това си ниво, тя е безсмъртна и напълно безгрешна - росинката ѝ Божия не е помътняла или замръзнала. Затова капчицата ѝ, която е океанът на Нирвана, се разпознава по пълния мир, щастие и блаженство, които царят в такава душа - на нея не ѝ липсва нищо, защото се отдава напълно.*

Старото сърце на човека, поразено от грехопадението, не може да обича повече от едного или от няколко най-близки същества и изпитва остра мъка и ревност, когато някой друг ги заобича или те самите заобичат друг. Новото, мюонното сърце, за което говорим отдавна и което се събужда сега на Земята първо у мюонните народи, е именно онова сърце, "чисто като кристал", за което знаем от формулата на безсмъртието. То е една съвършена проекция на душата с океан или капка от Бога, но с

тази разлика, че има в зародиш елмаз; и самото то, с течение на времето, става най-чист кристал от диамантен порядък, в зависимост от броя на съществата с подобни на него сърца, с които се обича не само на Небето, но и на Земята - във физическа форма. Тази обич не е обща и символична, но има най-конкретен израз: там стават съединявания и от тях се раждат деца по цялата вселена. Именно в този дух Учителят постоянно ни говори, че смисълът на живота или самият живот се състои в постоянното умножаване броя на онези, които обичаме и които ни обичат, и в постоянния стремеж тази Любов и Обич да се превръщат в Христови, т.е. да се проявяват ***на практика****, а не само половинчато и субективно: "както на Небето, така и на Земята". Тъй се изпълнява първата библейска заповед, изказана още преди съмнителните "10 Божии заповеди". Именно в този план, най-добре помагат планетите и силите от астрологичното семейство на Плутон, независимо къде се намират - в пределите на Слънчевата система или в друго измерение. Засега можем да говорим предимно за Плутон, Хирон и Прозерпина.*

Именно при Прозерпинни аспекти става възможно да се изгони "водата", т.е. лошите вкусове и илюзиите от старото ни сърце и то да се превърне от блатисто или каменно в ново - да заживее само с Божествени чувства. За разлика от религиозните понятия и представи, Плутон, Хирон и Прозерпина третират Божествените чувства като единство между мисъл, чувство и действие, и то в ***настоящия*** *миг - т.е. спонтанност и непринуденост на* ***Проявената*** *Божия Любов. Затова посветените психолози, психиатри и лекари, които ползват астрологията, изчисляват кога точно ще има силни аспекти с тия планети, за да се получи моментално изцеление от повечето болести и психози, причинени от най-главната злина: конфликта между мисъл, чувство и действие.*

Плутоновите сили се използват от организаторите на Божествени комуни, общини и братства; Хироновите - от посветените, които спасяват ду-

*шите от "света" - "умрелите" за адския и егоистичен живот и пожелалите да живеят космичен, братски живот (ако тук става дума не само за Харон, но и за Хирон, той също е имал такава мисия: отказал се е от безсмъртието си, за да бъде освободен Прометей – б.п.). А движенията и импулсите на Прозерпина - особено чрез опозициите, секстилите и позитивните ѝ четни аспекти - се използват от жриците на Плутоновите Бели Братства и Сестринства за възстановяване на райския живот отпреди грехопадението. Прозерпина не затваря един човек в един дом, а реализира живота на безсмъртието: **проявената** Божествена Любов в **настоящия** миг и без замисляне - където Бог я прати, независимо на кое поле или във всички полета едновременно (Учителят говори в беседите Си не само за изявена и проявена, но и за осъществена Божия любов. Безкрайно интересно и важно е да се осъзнаят разликите – б.п.). Сърцето от прозерпинен тип наистина е чисто като идеален кристал и самото то е мутирало в истински кристал, подобно на епифизата у космическите човечества, понеже от него са изгонени "електроните", т.е. илюзиите за личен живот с партньори без искра Божия.*

*Прозерпините не признават никакви условности и не познават колебанието, каквито са и всички Плутонови типове. Когато възлизат до върховете на рая или се хвърлят в най-дълбоката пропаст на ада, любовта в тях се проявява в най-високата си, равнобожествена форма - **незабавността**. Секстилите на Прозерпина, за разлика от Венерините секстили и често Лунните (но не и на Селена) проявяват привързаността и избора си по **духовен** начин: към относително най-съвършения обект в обсега на сърдечното им зрение. В това отношение те не правят никакви компромиси: невъзможно е да се отдадат на по-несъвършеното, след като вече познават по-съвършеното. По това те приличат на Юпитерианските йерархии, с тази разлика, че нямат комплекси, претенции, самомнение и гордост, които да им пречат да се отдадат на високия идеал **практически и незабавно**. При това, Прозерпините не престават да обожават обекта на любовта си, но*

възприемат обожанието като импулс за скок и пълно унищожаване на времето: бъдеще за тях не съществува. Те вършат това в пълен синхрон с Волята Божия, Кармата и Предопределението. Затова, търсете астрологичното им действие почти изключително по екватора - в системата на примарните дирекции.

Когато говорим за екватор и еклиптика, ние все пак имаме предвид кондензация на сили, които действат с огромна мощ върху същества без свободна воля. Сферичната астрология (работеща с паралели и контрапаралели по латитюди и деклинации) касае само човека, у когото свободната воля е развита до максимум. В това отношение, дори и Прозерпините по йерархия имат да извървяват немалка еволюция и трябва да са минали през ред човешки въплъщения, за да овладеят проявата на спонтанността си без насилие. Абсолютните Прозерпини са мечта за гладуващите, но техният скок не се интересува искаш ли го или не го искаш. По същия начин и животните са верни на природата си и не могат да не скочат или да скочат заради ***другия****. Изключение прави само майчинското чувство, но то върви по оста, а не по плоскостите - затова е перпендикулярно на тях.*

Мъж или жена със силен Плутон, Хирон или Прозерпина са въдворителите на рая във вселената, но са изпратили и много врагове на рая в ада със своето силно присъствие. Когато се родят като хора, тези първични йерархии постепенно се научават да уважават и свободната воля на несвободните същества и почват да проумяват, че раят не е задължителен за всички и че има пълна свобода да живееш и в по-долни, и в по-горни светове, независимо, че може да се разпаднеш. Без страдание на Земята и човешко посвещение, такова мислене не може да се породи.

Колкото и да са пламенни йерархиите на огъня, те не могат да не бъдат верни на естеството си, защото са все още стихиалии на Четворната Вселена. Те не познават петия елемент, чисто човешкия - толерантността, свободата, демокрацията, хуманизма. Даже и най-пожертвователните богове и

ангели от подчовешката сфера се жертват за другите не от хуманизъм, а от страх или тщеславие, или понеже не могат да не се жертват. Да не се лъжем от поведението на такива приятели от стихиалната вселена, даже и когато ги виждаме в човешки тела на Земята - това не са още хора. Човекът може да се откаже и от неспонтанността, и от спонтанността, и от саможертвата си, ако умът и разумът му подскажат, че така не помагаме на ближния си. Серафимите без човешки опит служат жертвено на другите до смърт и в никакъв случай не могат да се откажат от мазохизма си, но така забавят еволюцията. Лишени от противодействие и отсъствия на ближния, жертвите им не могат да попаднат в екстремни ситуации и така погубват имунната си душевна система, което скоро слиза и на физически план. Така един жертвен ангел се е превърнал в убиец, поради невъзможността си да проумее и изпълни закона за съпротивлението.

Ето защо, чисто астрологически, Меркурий си остава базова планета в астрологията и върховен изразител на чисто човешките качества във всемира, които са уникални. И той се занимава с приложение на Божествената Любов на дело, но за него Божията воля не е вярност към естеството, импулса, закона или гласа отгоре, дори и когато са автентични, а способността със собствения си мозък да проумее конкретната ситуация и да се съпротиви на традицията, ако умът и разумът му виждат по-добро решение, в името на колектива.

Уран прави същото не с мисъл или от социално чувство, а с внезапно озарение. В това Меркуриево мислене за обстановката и за другите действа пак Бог, понеже няма нищо, несъздадено от Бога, но при човека Бог се е "изхитрил" да мине в диалогова форма: "Ти какво мислиш?"; "Съобразявай се със собствения си избор и решение"...; "Ще съм радостен, ако намериш нов вариант, за който дори и Аз не съм се сетил"...Той не се прави на глупав, а ни говори така, за да поощри творчеството и личната ни инициатива. И наистина, оставя на човека, като отде-

*лен Божествен индивид, да твори поновому и на собствена отговорност във Вселената. А това, че истинският Меркурий не е хладна мисъл и пресмятане, но реагиране **поради чувство и мисъл за другия,** е известно само на Изначалната Астрология. Тя познава диалектиката на символите и вижда, че знакът на Меркурий е всъщност знакът на Венера, диалектически снет от Полегналата Луна над него - спасителната лодка на грижата и мисълта за **ближния**. Това, на настоящия етап от човешката еволюция, го може само Меркурий, защото той стига до понятието "общ език", докато всички останали планети и звезди от 13-ата сфера говорят предимно на себе си, но на "пазара" на вселената правят впечатление, че комуникират...*

И, все пак, кристалните сърца, за разлика от астралните и плътските, абсолютно не познават асинхронността между мисъл, чувство и действие. Затова те се намират в състояние на Божествена невинност. Микросъвпадите на Прозерпина (когато е на 1 градус от определени òси, точки, звезди или планети, с точност до една хилядна от дъговата секунда), мигновено съединяват разкъсаната при грехопадението връзка между идеята, чувството, желанието и действието. Микроопозицията на Прозерпина, (2 градуса) мигновено превръща противоречията в единство на противоположностите и изгаря лошия вкус и избор с бързината на взрив; микротригонът ù (3 градуса) насища тялото и аурата ни с органическо и психично злато, извличайки го от вселената и от самите нас, когато сме постъпили благородно. Микротригонът у Прозерпините ги устремява към Високия Идеал именно в духа на едноименната беседа от Учителя. Необходим е микроквадрат (4 градуса) на Прозерпина, за да разшири любовта на кристалното си сърце от образа на "Принца" или "Принцесата" до обема на сродните души в множествено число. Класическата квадратура (90 градуса) разрушава с пряк удар и последните остатъци от нашите претенциозни, плебейски или инфернални предпочитания, и стрива на прах желанията ни, въз-

никнали с нисък критерий или от високо самомнение и амбиция. Така, смазаното и съкрушено сърце от макроквадратурите е идеална почва за включването на микроквадратурата на Прозерпина, Хирон или Плутон, която иначе се плъзва по повърхността и рикошира. Тогава сърцето ни мутира в кристал, способен да разпознава, резонира, откликва, приласкава и облива с небивала нежност и преданост именно равните на себе си по еволюция и още по-напредналите - но онези, които са ни определени от Бога, а не случайните. Постигне ли се веднъж това, идва редът на микроквинтила (5 градуса), при който обитателите на Новия Йерусалим - т.е. изкупената Шамбала, Агарта и най-вече Изгревът - добиват абсолютен слух за братски живот и помагане на същества от по-ниска еволюция.

Опитите, които правихме и правим в Младежкия окултен клас, имат за цел да овладеете предимно миниаспектите - зоната между 12 и 30 градуса. Мезоаспектите (30-90 градуса) са за Общия окултен клас - и особено онези, които са напълно неизвестни на небългарската аспектология; а макроаспектите (90-180 градуса) са за оглашените, праведните, новозаветните и старозаветните и за живота и работата сред тях, затова са от изключителна важност. Но неизвестните на астролозите макроаспекти, особено звездообразните, действат силно и на вътрешните класове от Школата, дори и върху евродоровия, чиято специфична сфера са микроаспектите. (Клас на Евридиките, Орфеевците и жриците на Родопа, които са в жесток и неразрешим конфликт във всички по-долни класове, дори и в Младежкия, а не само в Общия, Неделния и при обикновените хора и в ада - б.п.).

Има сериозна причина неизвестните на света аспекти, дадени само в българския КМА ("Канон на математическата аспектология"), да действат предимно на ученици от Школата на Учителя. Когато упражненията се правят с девствени астрологични категории, необременени от традиционна или адска егрегорност, резултатите са кристално чисти. Познатите на света аспекти, дори и при най-напредналите български астролози, незапознати с КМА и

извън Школата на Учителя, както всички останали астрологически категории са егрегорно обременени от традиционни, плебейски, измислени и адски тълкования и затова действат именно така и на практика, понеже егрегорът е магическа сила: каквото си измислиш, дори и невярно, то вече работи. Затова повечето астролози, кабалисти, врачки, екстрасенси, проповедници, философи, идеолози, писатели, художници, режисьори, артисти, клюкари и пр. горе се създят не по специалности, а като черни магьосници – създали са и разпространили пагубни образи и мисъл-форми. Когато се работи с неизвестни на тълпата феномени, те са в чист, неосквернен вид, и действат като истини и реалности, а не като егрегори. Една от тия сфери на българската астролония (виж "Астролония Холизатика") е аспектологията на КМА, която още не е замърсена от измислици и черни прогнози и определения.

*Така микроаспектите имат отношение предимно към Божествения свят, миниаспектите - към духовния, а мезо- и макроаспектите - към физическия свят и даже към ада. Обърнете внимание, че микроаспектите (1-12 градуса) са в орбиса на съвпада, особено на Слънцето и Луната. Това означава, че в пълен регистър те се задействат само от светилата, т.е. от духа и душата - от свръхсъзнанието и подсъзнанието. От нашия космически опит е установено, че слънчевият съвпад е шанс за възстановяване единството на духа и душата, за постигане на мечтаната езотерична сватба между тези две наши върховни същности, разделени и поставени в жесток конфликт и противоречие преди 8000 години (В беседите Си Учителят постоянно говори за 8000 години, но на едно място дава ключа, че те се умножават по 25 хиляди земни години). Практически, Хо (или Демиел) - Слънцето - възстановява интеграцията между петте ни основни същности - дух, душа, ум, сърце и тяло. Затова съединенията на Слънцето са от първостепенна важност и се очакват от посветените повече от всичко. Единствено Слънцето възбужда импулса да действаме в **настоящия** миг - спонтанно, творчески и самоинициативно, - без разчитане на външни*

обстоятелства; да създаваме битие в нас и около нас "от нищото". Не че веднага не се включват и хора и външни обстоятелства, но това е вече периферия, следствие - движение на частичките, привлечени неочаквано от мощния магнит. Те биха останали в мъртво или инертно състояние в небитието, ако индивидът в един миг не би станал верен на вътрешния си импулс, не би взел решение за действие и не би го провел незабавно. Какво друго е зачеването и раждането на едно дете, на едно велико творение, на една свобода или щастие? По този начин, духът в нас, искрата ни Божия или подтикът да се проявим в настоящия миг без съобразяване с пречките, условностите и "невъзможностите", ни прави извори на живот за другите, родители на нови същества, светове, вселени и култури, съпричастни на работата на Бога като Създател. Само Божественото в нас - Слънцето в астрологията, - особено чрез съвпадите и микросъвпадите си, както и с кабалистичните си аспекти в шейсетичен вид (1 градус 1 мин. 1 сек) и десетичен (1.1111111...), е искрата в свещта на двигателя, за да заработи и заживее всичко. Съвършеният дух съдържа горивото в себе си и живее сам с всички; но при нас, които сме още разделени същества, е нужно присъствието на Селена или Луната, която осигурява горивото. Тогава ни трябва сродна душа, любим, баща, майка, съпруг, съратник и партньор ***отвън****. И самодостатъчният, атмичният принцип в нас, се обменя с любими и близки същества, но не живее постоянно или преобладаващо с тях и се съобразява с желанията им, само ако са в синхрон с мисията му.*

В духа на вътрешната Школа, микроопозицията (2 градуса) изисква готов евродоров клас, а не само ***една*** *сродна душа, дори и истинската. Това са 12 души - шестима мъже и 6 жени, - образуващи неразривно и предано Божествено "зърнейство". Както вече знаем, семейството е духовна и ангелска категория, макар и да я наречена "Божествена институция", само ако изпълнява предназначението си. То произтича от думата "семе" и затова има естест-*

вото на двусемеделните растения - пуска основен корен (любов с обект), а другите му влечения и симпатии са по-слаби или изсъхват, стеблото му е плътно (родово его от Старата Вселена), семеделът му е двоен (поляризирана монада - има нужда да тегли енергия от близки). Зърнейството е Божествена институция в пълния смисъл на думата, тъй като зърното е плодът на едносемеделните растения и затова е с цялостен семедел (неразцепена монада, няма нужда от "половинка" в живота), индивидите ѝ са завършени (не само индивидуализирани, но и индивидуирани, според терминологията на Юнг) и затова се събират в клас; любовта е радиална (брадат корен - равностойна любов и обич към множество същества), а стеблото ѝ е кухо – духовен Аз от Новата Вселена, способен да провежда волята на Духа).

Само в "зърнействата" на Учителя от ***евродоровите*** *класове са възможни опитите с микроаспектите от 1 до 12 градуса. А в сферата на Бялото Братство, чисто астрологически, само Плутон, Хирон, Прозерпина и още 9 тела и еманации от тази категория са способни, чрез микроаспектите, да превръщат диадите в триади, триадите - в секстади и дузини (евродорови класове), а тях и въобще Висшите Контакти и Висшето Познание - в Школа; Школата - в Братство, а Братството - в Приятелство и Космично Човечество от безброй любящи и възлюбени!*

Дори и най-малкото колебание, и най-нищожното отпадане от високия дух на Всемирната Любов, Братството и Приятелството, за да си правим кълтичини по двама, възвръща човешката душа в зоните на външните класове и на света и я омесва с обикновени праведници, оглашени, новозаветни и старозаветни, дори с езичници и пълни безверници, където всичко става трудно, с много мъки, труд, пот, сълзи и ядове - и желаните неща се отдалечават на космически разстояния. В Божественото, всичко става мигновено и лесно, в човешкото всичко става трудно. Но за да се стигне до Божественото,

е нужен подвиг - "Царството Божие се превзема с пристъп". На окултен език, това означава самоотречение, но то няма нищо общо с отшелничеството и аскетизма, с морализма на обречените учения. Отричането от света не значи бягство от него. То значи пълно потапяне в неговите благородни дейности и проблеми, но общ живот и близка обмяна предимно с равни и по-напреднали, а не с изостанали души. Ако се допусне в класа човек, който иска да грабне едно зърно, един човек или един ресурс, имот, ръководство, инициатива само за себе си, целият кочан или клас ще почернее.

Светската и окултната астрология днес боравят почти изцяло с двуизмерното съзнание и затова техният зодиак и домови системи са двуизмерни. Но вие не бързайте със стереометричните и по-горните координатни системи, тъй като те не важат за хора с плоско съзнание. Опитите ви да създадете обемни програми и концепции в това отношение са похвални, но те работят само в небомига (хороскопа) на Новия Човек - Ученика, Човека на Духа. Даже гениите и светиите от църквата още нямат обемно съзнание - ученичеството е по-висша категория. Учените, гениите, светиите и праведниците от Старата Вселена са още индивидуалисти или "двойкаджии" - не могат да живеят в клас, а са сами или по двойки. Те живеят и работят като нощните птици и залязващите системи, а месото, алкохолът и цигарите не са им чужди - мъчат си да заглушат съвестта си, след като знаят за наличието на Учител и Школа.

Но срещнете ли свободен човек с диалектично мислене, който може да живее сам с всички или в един евродоров клас, може да изпробвате действието на сферичната тригонометрия в живота му. Щом някой още критикува, негодува, търси съчувствие, подкрепа, признание, клиенти, хонорари, заплати, компенсации, спонсори, престиж и уреждане в двуизмерния свят на илюзиите - за него важи с пълна сила западният манталитет и планиметричната астрология, заедно с всичките ѝ въдички и определения и прог-

нози. Тогава предвижданията на врачки и звездобройци от левия път стават верни. Народът ни казва: "Каквото си посял, такова и ще пожънеш".

Декадентският, езически гностицизъм, не е изцяло изсмукан от пръстите - там черните многознайковци си правят черни статистики и в кармичната астрология много зловещи диагнози и предричания се оказват верни. Друг е въпросът, колко огромна е личната вина на такъв прорицател, когато една негова лоша прогноза се осъществи, само защото я е изрекъл. Това те наричат "наука"; но небето вижда в аурата им мръсните бои на тщеславието и користта, на властническата драма. Изключено е такъв да те изслуша докрай или да се вслуша. В много случаи, тези гадатели са несъзнателни или напълно съзнателни садисти, които използват опита си и черните статистики на колегите си, за да внушават и устройват катастрофи и да смучат прана - от страха на жертвите си и от изпълнението на тъмните прогнози.

При плътския и светския човек, дори и при най-ерудираните астролози, латитюдите и деклинациите не действат сферично - гледат се техните проекции в плоскостта на еклиптиката и екватора, както правят с останалите координати на небесните тела. Не говорете за сферична и надсферична астрология, за микроаспекти, кабалистични аспекти или пентагрални домови системи на хора с плоско съзнание, които се подписват с името си и вземат хонорара, таксата или заплатата си на Земята! Избягвайте да си губите времето с любопитни, които се интересуват от най-плоските неща в живота, и след като сте им ги предвидили, те не остават при вас, а си отиват вкъщи или някъде другаде, при "своите си". Внимавайте и с ония, които са готови незабавно да останат с вас "завинаги" - това не всякога са души от Класа, но лисички, които искат да се повъртят наоколо, за да грабнат нещо. Божественият човек подхвърля кокал и на такива, но се пази и пази съучениците си да не бъдат изпохапани и налаяни, когато животното се разгони или престане да полу-

чава енергия. По-опасни са ония, които се навъртат, за да си направят монопол. Един ден, като им отидеш на гости, стражарят на вратата не те пуска; или ако влезеш, те гледа мрачно.

Този текст е един от редките случаи на комбинация между лични разсъждения на единатора и осияние, където на места се усеща гласът на Елма. Той е казал, че обича такива опити, при които Бащата излиза понякога с детето си, за да го остави самò да се учи да ходи. Затова грешките, паданията и ставанията са неизбежни, но и някои лични открития на индивидуалната монада могат да бъдат принос към опита на Битието, колкото и да са несръчни.

Тъй като отдавна е опасно да молим за директно Слово, без да правим и най-малки опити да живеем универсално (по импулсите на индивидуацията, а не само на индивидуализацията и персонализацията), отново ще сондираме Учителя от отпечатаните Му лекции и беседи. Ето какво се падна при отваряне на Негови томове напосоки:

"Всеки човек, щом престанат да го обичат хората, остарява. Всеки човек, който престане да обича хората, остарява. Нищо повече! Всеки човек, когото хората обичат, се подмладява; и всеки човек, който обича хората, се подмладява." *(т."Всеки ден по една добра мисъл" Ур97:132 б."Три седмици" от 6.11.1940г.)*

"Две неща ви трябват: да познавате ***разнообразието*** *в света – това е Бог, Който живее във вашите души и във вашите тела. И да познавате Неговата дума, която е свещена, вътре във вашия дух.* ***Това*** *е реалното! Ако вие опитате тези две неща, съдбата ви ще се измени. Измени ли се вашата съдба, и съдбата на всички в света ще се измени. Една кибритена клечка е в състояние да измени целия свят."* *(т."Изново" СЖ92:289, б."Думата му държа" от 27.12.1931г.)*

"Ние сами отлагаме Божието благословение с нашето колебание и недоверие. Бог е много точен. Ако няма никакво раздвояване в любовта, нещата стават навреме. Щом почнеш да се колебаеш, Божията Любов се забавя. ***Ние*** *сме причината – контактът не може да стане, Божието благословение не може да проработи."* *(т."Прав път" Ур98:29 б."Учение и служене" от 12.02.1941г.)*

31.XII.134(1998)
Рила, 7-те езера

БОЖЕСТВЕНО БЕЗУМИЕ И РАЗУМ

ЖЛО / ПНД

13,12 ч.

Празаристото тяло, за разлика от заристото, е организирано още в предишната вдишка на Брама.

Нашият приятел Роилдѝн е пентада от предишната проява на Брама. Пентадата е петорна монада, с каквато се отличава Космическият Човек. Такава петорна монада се отличава с основния импулс и начин на живот на Космическия Човек: мисъл и действие за обществото.

*Всички братства от пентаден тип са организирани от Посветени с пентада. Като говорим за диада, триада, пентада и пр., Ние нямаме предвид отделни монади в едно и също същество, но трансформирани състояния и действия на основната, единствената монада - **еднѝната**.*

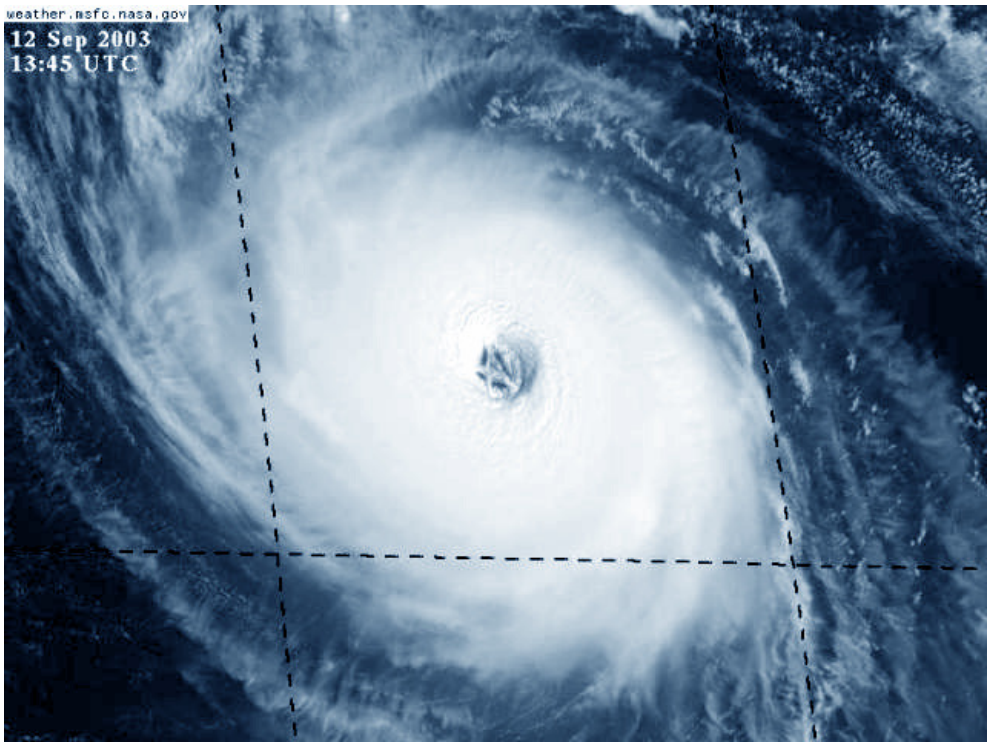

Окото на на торнадо Изабел – спътникова снимка от 13.09.2003г. Учените са потресени – в окото на урагана се образувал пентаграм в окръжност! Специални комисии са анализирали снимките и видеозаписите и са категорични, че това не е монтаж. Други не се съмняват, че са истински, но подозират, че фигурата е моделирана от специалистите, които отдавна управляват метеорологичните процеси. Как е точно – Бог знае.

Татванните същности от нивото на Абсолютния Дух имат "шлом" - неподпалена още монада, която не е събрана в точка, както изявената монада в тотвселената. Шлом се разлива навсякъде и никъде и не се отличава нито с уникалност, нито с характе-

ристика на вълната, нито с понятие, обем, цвят, мирис или форма. Шлом е вечен разлив на Божествен Мрак и там няма отлика на същност от същност, понеже всички същности са в Абсолютния Дух - в единение. Наистина, ние сме ви говорили досега и за отделни татванни същности - от вида на ноаите, например. Всяка ноайа или всеки шлом, независимо в какво тяло, клас или йерархия пребивават, са напълно еднакви и отразяват изцяло покоя на Абсолютния.

Всички светлописи и тук са от времето и мястото, където са получени осиянията в послединя ден на 1998 г.

*Монадните същества, както вече отдавна знаете, се отличават с импулс за творчество, уникалност, създателство и абсурдност, но не и с потребност от пълна неизвестност и самота. Неизвестността, анонимността, невидимостта, тишината и съвършената скритост и покой са **шломни** състояния. Покоят и мирът имат общ произход, но не са едно и също нещо. Покоят се превръща в **мир**, когато шлом се поляризира като същество в ясновселената, а в **радост** - като същество в тотвселената. Даже и тотвселенските същества са поляризирани, но не съзнават това.*

*Диадите са ясновселенски, и при тях нуждата от мир се преживява като трепет за **другия** и необходимост от грижи, успокояване, умиротворяване, приласкаване и обласкаване. Трепетните същества са създадени да обожават и благоговеят и затова се*

проявяват като Майки Божии, Любими Божии, Милосърдни Сестри Божии или предани приятелки, способни на всичко за онзи, който пламти и се самораздава.

Кагато говорим за триади, Ние имаме предвид много духове от супервселената - т.е. от духовния свят, в който монадата се превърта два пъти, докато образува пламък и се завърне в недрата на огнивото си. Това превъртане образува равностранен или разностранен триъгълник, а понякога и триъгълна пирамида или пирамида в по-горно измерение. Природата работи с природни триади, а духовете - с духовни. При всички триади се наблюдава безкомпромисност и стремеж към съвършенство.

Четворните монади изпитват три превъртания през 90 градуса и се отличават с ***пламтене****. Те могат да станат и кубични, и тогава превръщат пламтенето в* ***размножаване****. Изпълнявайки първата Божия молба или "заповед", те реализират могъщата потребност на Отца не само да твори и създава, но и да се размножава на безчислени, различни монади, в които да се проектира напълно. Пламтенето е найсилната молитва и дейност на квартадите - същества от алохимен тип, преживяващи Битието като шемет и наслада. Те поддържат и пламтенето на мъжките същества в ядрото на атома (протоните – б.п.), и на онова, което вие наричате "звезди" на небето, а също и на природния, биологическия огън. Ако няма постоянно самоотдаване без опасения, топли-*

ната в Битието щеше да е невъзможна и нямаше да има никакъв живот.

Следващата степен, на която се намира Роилон - една от проекциите на Космическия Човек на Земята - излиза от пламтенето, за да роди ***съпричастие****. Пламтящите не са съпричастни, защото не мислят; а като не мислят, те не могат да мислят и за другите. Пламтящият, т.е. същество с квартада или кубична монада, поддържа Битието в съвършено равновесие именно поради абсолютния си Божествен егоизъм.*

Значи, съществува адски егоизъм, природен егоизъм, човешки, ангелски и Божествен егоизъм. Не обвинявайте нито една адска същност, нито едно същество от пламтящ тип за техния пълен егоизъм, тъй като с това те поддържат топлината, горенето и пламтенето в Битието. Квартадите и кубоните пламтят най-силно и живеят в постоянен или периодически взрив, понеже са безостатъчно верни на същината си. Те не могат да не пламтят, когато им се пламти, и да не се взривяват, когато им се взривява. Ако можеха това, те щяха да бъдат всичко друго, освен същества на горещината и топлината, и нямаше да има нито атомни ядра, нито звезди, нито безчислени космични цивилизации. В природата техни представители са животните, ръководени от огнената йерархия на херувимите, а в човека - мъжката част на астралното тяло, при която няма протакане, колебание, страх и подсигуряване.

Всички учения на Космическия Огън са още учения на стихиалии - не ратуват за петорна монада. Затова и Учителите им са още езичници, не приемат Христа като Бог, имат най-много тетрална монада и са склонни да воюват или да благославят битките. Те нямат понятие за абсолютното първенство на Майката и Жената, за погубването на собствената душа като условие да я намерим, за слизането ***надолу*** *в Божествения свят и за кристалното бъдеще на човечеството. И духовното, и природното естество на космическия огън се отличава със стремеж* ***нагоре****, несъпротивимост на импулса и влечението, жажда за освобождаване от материята и за духовно съвършенство, за постижения, свобода и екстремални идеи и преживявания. Но на огъня в Битието ние трябва да сме благодарни безкрайно! Именно на него всички сега дължим, че можем да си приказваме, да се обменяме, да летим по далечните светове навънка и да поддържаме вечната си младост и хубост.*

Когато Природата постигна състоянието на Адам Кадмон или Космическия Човек, монадните ѝ превъртания станаха четири и разчупиха квадрата в петоъгълник. Затова за Христос казват: "Ето Човекът", а не "Ето Огънят". Той е съвършен Агни или "Агне" от предишни манвантари: може да воюва и е Господар на дявола и на ада ***отдавна****, но сега Той е нещо повече: Човек и Учител.*

Съществата, които се родиха от Петицата, се

*поляризираха на два вида: **хòра и човеци**. **Хòрата са с монадно превъртане по съседни точки**, образуващи къси хорди и петоъгълник. Това са обикновените хора, символизирани от **външните** фигури на Пентаграмата, дадена от Учителя: хората на силата; хората на труда, печалбата и "уреждането в живота"; хората на познанието, гениите и отшелниците, аскетите, **религиозните** светии. **Човеците** са с монадно превъртане през една точка, образуващо дълги хорди и пентаграм. Те съответстват на петте посвещения на окултния ученик, символизирани от **вътрешните** фигури на пентаграма: пророк, апостол, мъдрец, мистик и бял маг. Обикновените хора вървят **наляво** и се стремят към удоволствия и самоутвърждаване, поради което не могат да живеят без подсигуряване, признание и близки. Петоъгълната им същност изисква **близки**, с които да живеят заедно, тъй като имат малка аура и къса хорда и не могат да се обменят с **ближни** и **далечни**. Както знаем, близкият иска близост по **физическо** разстояние и постоянно или преобладаващо присъствие по **човешко** време. Това не се отрича от Небето и се счита за нормална необходимост и при най-напредналите хора: без лични чувства и Бог не бе бил цялостен. Но при учениците близостта е въпрос на ритъм.*

*Учениците на Мъдростта вървят **надясно** и се стремят да намерят своя Учител, намират Го и започват да учат. Те имат нужда и от сродни души и*

*съученици, с които да се обменят на всички полета, но без да се ограничават един-друг. Това са техните **ближни.** Ближният е човек, който **не иска, а дава** любов, мъдрост, истина и пълна свобода, без да критикува и без да търси своето право. Той е напълно сляп за недостатъците на света и на хората. Това не означава, че не ги вижда по-добре от другите, но има причини да не ги изтъква.*

*Така, пентаграмните монади се отличават с **прескачане** на най-близките по пространство, за да отидат при ближните (погледнете как се образува хордата на пентаграма). Когато имат кармични или дихармични близки, те ги посещават или ги приемат **от време на време**, но не живеят постоянно с тях. В изключително редки случаи на Земята, близкият може да бъде и ближен, но това е тъй трудно, както е трудно за ученика професията да му бъде призвание. Такава свръхлюбов е възможна само между истински сродни души, които навлизат в тайните на Тройния Ритъм.*

*Освен хора и човеци, има още една категория човешки същества, които стоят най-горе. Те отговарят на вътрешната област на Пентаграма и ние знаем, че това са **Учителите**. Следователно, **има петоъгълници, пентаграми и Пулсиращи Пентади**. Що е Пулсираща Пентада? - Това е човешко същество, постигнало ритмичната трансформация на петоъгълника в пентаграм и обратно. На практика, това е Двоен, Троен или Божествен ритъм.*

*И **Учителите** се делят на категории - това е символизирано в центъра на Пентаграма. Има Учители, които все още подържат Битието чрез обмяна с близки и ближни - те са изразители на Двойния Ритъм. Учителите на Тройния Ритъм редуват близки, ближни, и всички. Когато живеят и работят за всички, те остават в пълна самота или пък отиват там, където **Бог** ги изпрати; приемат който **Бог** им прати. Не че непременно самите те имат нужда от близки и ближни, но изпълняват това с пълно участие и от все сърце, понеже така се крепи равновесието на всемира.*

Най-вътрешните Учители - пулсиращите пентади - нямат близки и ближни: те живеят в неравноделен ритъм и се отличават с редуване на самота и общуване с всички. За тях е безразлично дали "всички" е контакт с всички цивилизации едновременно - или само с едно същество в определен момент, като проекция на Цялото на Земята. В този случай, ние вече не говорим за "Учители", но за "Учителя". Съществува само Един Велик Учител в Трите Вселени, Който има неизменно, съвършено лице и тяло във всички епохи и инкарнации.

*Учителите ги наричат още "Радиални Пентади". Каква е разликата? - Петоъгълните и пентаграмните монади са още **хордиални** същества - за тях има само близки (роднини, любими, семейство) и ближни (верска общност, йерархия, окултен клас); но по-*

*далечните и различните не съществуват за тях - не могат да ги огреят с любовта си. Радиалните пентади винаги минават първо през центъра, за да стигнат до някоя точка на окръжността. Те се интересуват на първо място какво ще каже **Бог**, т.е. **Центърът**, и какво ще каже **Учителят** - т.е. периферията. Когато си радиално, а не хордиално същество, ти пулсираш с радиусите си навътре и навънка и гледаш всичките ти радиуси да са еднакви, да няма нито едно пренебрегнато същество – включително и лошите и враговете. Затова, първият ти импулс е да бъдеш Космически Лекар, милосърден брат и сестра, който утешава всеки болен и нещастен и обслужва **първо** падналите на фронта, а **после** близките и познатите си. Да не излекуваш враг, това значи да нарушиш Хипократовата клетва. Друг е въпросът, че Мъдреците и Учителите не винаги лекуват всички, за да не развържат злото или да не се намесват в педагогическия план на Кармата. Учителят има право и да ни изпрати нещастие или болест, за да не погубим душата си. Ако се опитваме да Му подражаваме в положителните методи, то колкото повече "далечни" и непознати същества сме утешили и изцелили с мъдростта и ръката си, толкова по-често Главният Лекар ще ни дава отпуск да си ходим и при близките и ближните, ако все още не сме станали едно с Учителя.*

Когато теб те викат и се откликваш, ти все още си на повърхността и няма опасност да се уда-

*виш. Когато се откликваш, без да те викат - това значи, че си вече зряща, милосърдна душа, способна да се гмурка надълбоко и да спасява удавници. Удавникът не може да те повика, понеже изпуска вече въздуха си. Ако ти помагаш само на викащи, значи не си ловец на бисери и си едно същество повърхностно, което спасява повърхностни същества и обикновено прави това от тщеславие. Когато си гмурец на **Бога**, ти умееш да слизаш до дъното, където се гърчат в предсмъртна агония твои братя и сестри, които не умеят да плуват или са подарили поясите си на други. При това, никой не те знае, че точно ти си спасителят.*

Истинският спасител има две основни качества: 1.Умее да разпознава кой се дави и кой само се прави, че се дави, за да може да се качи на гърба му; 2.Умее да хване удавника с желязна хватка откъм гърба така, че да не бъде хванат от него и да отидат и двамата на дъното.

В това живоструйно лично осияние за Роилон - пентада от Орион (една галактика в тази област, надживяла три вдишки на Брама, без да угасне) - Аз искам да насоча мисълта ви за отличието на Космичния Човек от Космическия Огън.

*Космическият Огън е **безумен** - и именно зато-ва всички ние сме **живи**. Космическият Човек е **разу-мен**, и именно затова ние сме **човеци**. Човекът, за разлика от животното и всички други стихийни същности и същества в Битието, **умее** да изпълнява*

импулса на стихията си, но и умее да се вслушва във волята Божия и в собствената си свободна воля. Той единствен може да излиза от всички природни и духовни програми и да влиза където си иска, за да учи и да помага на същества, крайно различни от него самия. Това е по силите само на Майката Божия - Родителката на Космическия Човек. Само Тя, като Него, е способна едновременно на хордиална и радиална любов; способна е да прояви грижа и милосърдие и за чужди птиченца.

Съществата и йерархиите до Космическия Човек, т.е. до Човека, като последно творение на Бо-

га и Негово пълно подобие, не са способни да се отказват от себе си и от същината си, от своите основни импулси и желания в името на Цялото или на която и да е част от Цялото. Това, че много от тях са в човешка форма на Земята, още нищо не значи. Само Човекът, за разлика от повечето божества, от ангелите, хората, животните и адските същности, е способен да минава като радиус ***първо*** *през Центъра, за да усети в сърцето си при кого Бог го*

*праща, кого му изпраща **Бог**. И **човекът** понякога е способен на това, като петорно същество, но изпълнявайки волята на Цялото, той обикновено въздиша и се "подвизава" като мъченик, а не като щастлив човек. Изпълнява, но в същото време си мисли за някакви конкретни точки от окръжността или сферата и чака момента да се освободи, за да иде при тях.*

*В друг урок ще ви говоря за това, що е **диаметрална** любов, за разлика от радиалната. При радиалната любов ти вибрираш в резонанс с всички безчислени радиуси, понеже всички радиуси са еднакви. При диаметралната любов ти се сливаш с единствената си сродна душа, със своята космическа полярност. Както вече знаете, има илухими, свързани **диаметрално**. В такива случаи, Бог не ги изпраща при множество отделни същества по отделни радиуси, и любовта им се усилва до безкрайност, функционирайки само между две противоположни точки. Тогава се образува ос - ос на завъртане на сферата около себе си. Това дава нова тема за размисъл за произхода на домовете в астрологията и за това, колко точно те са наречени именно "домове" - светая светих на интимното начало, на душата, и на илухимната обич и любов.*

Но това е друга тема за разговор и засега ще приключа само с една домашна работа за Роилон, по стих от Светото Писание: "Откъде произтича мисълта за утрешния ден?"

15,16 ч.

***

Тук се добавя нещо, написано от Самуелла – вдъхновила се е и го е посветила специално на приятеля, за когото е това лично послание от Елма. Но първо да видим едно от писмата ѝ до него:

"Петко, отдавна бе заплануван този разказ за теб. Но трябваше да дочакам деня, когато Бог да даде знак. Най-сетне се уверих и разбрах, че във всяко нещо има Божи промисъл и че човек правилно върви по Пътя, ако се остави Господ да го води.

В неделя - слънчевия ден от седмицата, 15.05.2010г. –

излязох на терасата да погледам зеленина, да подишам свеж майски въздух, също и да се насладя на слънцето. Незнайно откъде, долетяха ято гларуси и закръжаха над главата ми в кръг. Първоначално не се замислих защо над мен и защо в кръг, така че се оставих на прекрасното настроение да ме води по-нататък. Слънчевите лъчи и абсолютно красивата пролетна картина ме доведоха до едно по-особено състояние на възприемчивост, когато сетивата усещат повече, отколкото обикновено. Тогава ми се даде да видя твоята градина по най-невероятния начин – истинско чудо, подобно на приказка! Това ще си го прочетеш в посветения на теб разказ - там съм го описала дословно. Григорий бе така добър да ми помогне да го илюстрира и коригира грешките. А когато реших, че вече е напълно готово, подаде ми се да видя нова картина. На сутринта, едва отворила очи, погледнах през прозореца и се загледах в липата отсреща, растяща по-високо и от покрива на нашия блок. Не усетих как това дърво се изпълни с плод – ярко жълти, големи и сочни круши – такива не съм виждала. Тогава в главата ми протече като мисъл, че когато му дойде времето, дървото дава плод, но след това то само̀ се освобождава от тях, пускайки ги на земята. Само човек гледа да съхрани плодовете максимално най-много. Първоначално мислех това да го добавя към разказа, но след размисъл реших, че става въпрос за интелектуални плодове, с които човек не иска да се раздели. Стоят във вътрешното му пространство и не дават възможност да дойде ново творчество и нови идеи. То е като храната – хапваш, но трябва и да се изчистиш от нея, за да поемеш нова.

Хората сме част от живата природа, и в нас всички ни има поведенчески модели, които са присъщи за други живи същества. И нищо не е грешно, нищо не е порочно, защото така сме създадени. Господ не би упрекнал пиленцата, които живеят ден за ден, разчитайки на зрънцата, намерени през деня. Също не би се разгневил на пчелите, които се готвят за зимата, приготвяйки мед. Какво да говорим за мравките – абсолютно трудолюбивите животинчета, за които има една народна приказка, че когато изтребили всички възрастни хора в едно царство, настъпил глад. Точно тогава един скрит от сина си старец спасил народа, като посъветвал да потърсят жито и семена, разравяйки жилищата на мравките. Ти си пословично трудолюбив, спестовен, и това, което си направил през годините никак не е малко. Хранил си със събраното от труда ти скъпи приятели. Отделно се прекланям пред абсолютно благородния ти жест да финансираш нещо, което ще е като същите ярко жълти и вкусни, хранителни круши за жадните за Слово хора. От тях човек ако накуси, ще промени завинаги досегашния си вкус – ще гледа плодът да е от "небесно" дърво.

Та да се върна към Божия знак. Ден преди това, Гриша ми изпраща един имейл, в който е поместил приказката "Дивите лебеди". Най-накрая задава 45 въпроса, на които може да се отговори, ако много добре си запознат с осиянията. Няма как да не направя връзка с тези бели птици и гларусите над главата

ми, те са донесени в Пловдив от морето преди години. Не мога и да не се сетя за Ятото на Белите братя. И тъй като все още не съм изчела всички осияния, съм се оставила на дадената ми по природа способност да превръщам всяко нещо в приказка. Така и тези 11 лебеда ми се ще да са всичките мои братя, които ще успея да позная в този си живот. Даже ми се струва, че ако се взра в небето късно вечер, ще ги открия като някакво съзвездие, в което най-ярките звезди са 11. Подредени са като елмазена корона с неземен блясък, а около тях кръжи някаква светлина, облечена в дълъг нежно-розов воал, стелещ се на хиляди километри след нея. От време на време се приближава до някоя от ярките звезди, покрива ги с булото си и се слива с тях. Отдалече се вижда като термоядрен взрив – разпростиращ се на милиони парсеци разстояние от мястото на любовта.

Ако мога да изразя благодарността си към теб за всичко, особено за помощта ти за отпечатването на Новопсалмите, то нека бъде това разказче. Нищо че не е осияние, то е осияно и пропито с моите най-предани чувства.

С обич: [...]"

"Скъпи Григорий, това е едно от писмата ми, касаещо разказа за Петко. Другото - това, за което говорехме преди малко, ти го изпращам в другия файл. Тук пак чета за Любов и... плача... Но както Господ отреди!"

"Нищо случайно не е случайно! Пропуснах да ти кажа, че намирам връзка с изпратения ти от вчера файл с белите лебеди и днешните бели, летящи над главата ми, птици. Доста се размислих за единадесетте братя и сестрата. Струва ми се, че е добре да има посвещение към разказа с примерен текст: "За Петко и Ятото на Белите Братя - с БЛАГОДАРНОСТ!!!" Всичко е в такава велика взаимовръзка, че нищо не е само̀ за себе си. Без Висшето Благоволение нямаше да те намеря. Без теб нямаше отново да се срещна с Петко, също и с Краси. Не ще забравя как се появи на стената у тях в 3 часа през нощта като живо видение и с радост възкликна: "Ееех, най сетне отново се събрахме!!!" Всички на сърцето ми сте любими същества. Аз изпълних желанието и потребността на Духа ми да се отблагодаря както мога на всички вас с нещо написано. Нали казаните думи отлитат, а написаните остават. Затова нека остане за всички ви думите ми в писано слово, а заедно с тях, вплетена с абсолютна сила - моята ЛЮБОВ!!!"

Моля те, макар и да си обременен с толкова работа, която трябва да се върши, нека доставим тази мъничка радост на Петко. Ако може и картинка да приложиш. Така ще е в пълнотата си и ще има по-добро въздействие. Бих го направила, ако умеех и знаех как. Благодаря предварително.

Успех на Делото!

Градините на Господа

Колажът е върху една удивителна фотография от интернет със същото заглавие.

За Петко и Ятото на Белите Братя –
с БЛАГОДАРНОСТ!!!"

Никоя радост не иде сама!

Питате как ще познаете, че този човек е от Слънцето? Ами, много лесно! И с прости очи се вижда това. Само слепият не може, но ако се приближи достатъчно близо, за да захрани другите си сетива, ще усети с цялата си душа топлината, идеща от това неимоверно слънчево създание. За тази извираща като гейзер хранеща топлина няма никакви човешки бариери, нито каквато и да е стена, през която да не може да премине. Даже и тъмнината не й пречи - напротив, на фона на абсолютния мрак, светлината на Сърцето грее като в най-слънчевия августовски ден, защото е подхранвано от най-мощния му и светъл Източник - Слънцето!

Ще го познаете и по очите. В тях са отразени слънчевите протуберанси, които могат да те сгреят само за миг, когато те погледнат. Тогава те сами говорят. По-точно са едно потвърждение, че когато в сърцето на човек е влязло Слънцето, цялата същност го излъчва и свидетелства за една голяма, отдаваща се на всекиго, Любов!

А ако се загледате отдалеч в побелялата коса... е, не ви се е сторило, точно това виждате... Там над нея свети огнен ореол точно като на Светилото в небето, само че е по-малък, но напълно достатъчен, за да се причисли към Братството на Слънчевите хора.

Поради любовта си, този човек, едва отворил очи, посвещаваше първата си мисъл на Слънцето, а след това в негова чест играеше танц, в който заплиташе себе си, познати и непознати, земята, планетите и звездите, всички слънца и целия Космос в един красив и вълшебен ритъм. Тогава ставаше едно с всичко и всичко влизаше в него. Душата му ставаше голяма колкото Света, а ореолът около главата – още по-светъл и лъчист...

И тъй като щастието от разширената в голям мащаб душа трябваше някъде да се приложи, съдбата му бе дала едно земно кътче край родната му река, което сам си го наричаше "Господнята градина". Какво ли нямаше там - истинска благодат, изсипвана с пълни шепи от Господа. Всичко имаше - все едно гледаш ракла със скъпоценности, където нищо не липсва – нито царска корона, нито брилянтна диадема, нито пръстени и огърлици. Златните монети даже не ги броим.

Когато се спираше за почивка след упорит и радостен труд, сядаше край една разкошна, подобна на сребърнозелен водопад върба, и се отдаваше на тихо съзерцание. Прекарваше всички създания от растителния свят през очите и сърцето си, наслаждаваше им се, огряваше ги с благодарност и възхищение, а сетне като ги обединеше в една прекрасна неръкотворна картина, застиваше в състояние на абсолютно благоговение и покой.

Точно в това състояние един ден му се случи нещо невероятно. Както бе запълнен от цялото това изобилие, а душата му бе омиротворена, сетивата му надскочиха човешкия предел и станаха свидетели на нещо невиждано в този му живот. Въздухът наоколо просветля и заблестя, сякаш някой бе пуснал блестяща безцветна боя във всичко видимо и невидимо. Усети как една мощна и хранеща сила оживотвори и одухотвори всяка живинка край него. Вълшебна брилянтна светлина проникваше в тревички и храстчета, в дървета, листа и плодове, като всичко придобиваше приказен и мистичен вид. Струваше му се, че е попаднал в Райската градина. Ябълките, узрели в най-великолепното си разнообразие, до една бяха придобили златни ореоли, опасващи ги в цялата им кръглост. Ягодите пък бяха придобили златно-розови ефирни дрешки, които за изумените очи на градинаря си бяха истинско чудо. Изумителни бяха и крушите със слънчево-жълтото си облекло на префината си аура. Навсякъде цареше абсолютна и дивна красота. Ала с това невероятното не спираше. В целия този блестящ от ярка светлина фон, смаяният човек започна да отличава едни прозрачни сребърни струни, преплетени във въздуха пред него. Идеха отвсякъде и се

кръстосваха с всичко, което дишаше и живееше. Излизаха и от него самия, като се сплитаха с останалите, превръщайки света наоколо в един ослепителен, живодишащ светлинен килим. Сърцето на градинаря преля от любов, виждайки Силата на Твореца във всичко. Запя песен на възхвала за Даровете на Господа...

Даром ти се дава, даром давай! Знаейки това, градинарят раздаваше плодовете от Господнята градина. С много любов ги отглеждаше, с любов ги раздаваше. Ежедневните му съзерцания над тях го бяха надарили с очи и усет за скрития замисъл на Създателя им. Виждаше как напъпват със заряда, заложен им по природа и как започват да гният, когато тази оживяваща ги сила вече ги напуска и смъртта ги зове да се отдадат на земята. Тогава не принасяше тези плодове в дар, защото те принадлежаха на пръстта. Отбираше най-доброто, най-узрялото, най-едрите, вкусни и сладки плодове, подобно на райските; пълнеше с кошници и ги даруваше на близки и познати, на любими и подалечни хора така, както би ги поднесъл на Господ. Защото знаеше, че Бог седи във всяко сърце. Как иначе да Му се отплати за изобилието и преизобилието в Неговата градина?!

Един ден, седейки благоговейно пред плодовете на своя труд, на градинаря на райското земно кътче му дойде светлата мисъл, че този Рай може да го занесе и приложи у дома. Не че не се чувстваше добре и уютно, но все нещо не бе както трябва и пречеше да се чувства в това благоразположение на Духа, както в крайречната обител, където му беше особено драго. Там се бе научил да отличава и слуша музиката, разнасяща се от листата на ореха, също и тази на лешника, на вечно свежата върба. Гласовете им сякаш освещаваха атмосферата и вдъхваха живот в парченцето земя и въздух над него. Понякога даже му се струваше, че наоколо звучи симфония, в която нямаше обичайните музикални инструменти, а само от познатите му и обични гласове – на отгледаните от ръцете му растения.

Потъна отново в хармонията наоколо. Във всяко нещо имаше смисъл, когато бе здраво и силно, а когато отмираше и вече нямаше полза от него, земята си го поемаше в дълбините си и така се чистеше от излишното и ненужното. Нае се да приложи този принцип и вкъщи. Влезе у дома, огледа стаите и се замисли. Повечето неща му бяха така скъпи и толкова ценни, че се чудеше как би се лишил от това, което му дава запълненост и спокойствие, някакво утешение и сигурност за утрешния ден. Добре, а как да приложи закона на Великата природа в своята къща? Как да доведе разумния природен ред у дома? Нищо нямаше да е без болка и сълзи, но се РЕШИ! Влезе в първата стая и започна.... Поемаше бавно в ръцете си всеки предмет, разглеждаше го, милваше го, мислено прекарваше през ума историята му – хубавото и лошото, с които го бе запомнил. Преживяваше и плачеше. Освобождаваше се... А сетне идеше успокоение, един нов прос-

ветлен поглед и друго, по-мъдро разбиране за нещата от живота.

Така - вещ след вещ, спомен след спомен... Извикваше видения от миналите времена, отпушваше забравени и незабравими мигове. Сълзите чистеха, а на тяхно място полекалека се настаняваше тиха усмивка... Стая подир стая, метър подир метър, предмет подир предмет. С любов към най-красивото и с всеопрощаваща благост се прости с детството си, с ученичеството си, със студентските години, съпружеството, любовите. Заедно с тях напускаха къщата и духовете, пазещи паметта за тях...

Най-накрая, изчистил и простил се с миналото, градинарят седна да почине, за да даде отдих на преживялата цял един живот душа. Затвори очи и се унесе. Не бе сън... Видя сърцето си - малки килийки като миниатюрни стаички изпълваха вътрешното му пространство. Те бяха току-що пометени и измити с някаква ароматна вода. Лъщяха от красота и освежителна прелест. Забеляза нещо в някоя от клетките; аха, да: едни странни книги с хилядолъчни звезди на кориците, които пръскаха ослепителни искри навсякъде по килийките и носеха неимоверно вдъхновение и сила за живот. Видя и едно впечатляващо с величието си лице там, но то не се побираше в мястото, което бе заело, а някак обхващаше цялото сърце. Не, по-скоро излизаше от сърцето и носеше заряд и магнетизъм, обхващаш всичко наоколо. Най-накрая с изумление съзря как сърцето му се превърна в едно златно ковчеже, чийто капак полекичка се отвори от невидима ръка. Там – в лоното му блестеше само един брилянт или - както му казват някои отбрани хора – "Елмаз". Той беше тъй ослепителен и така прекрасен, че каквото и да се положи до него, щеше да е като обикновен полски камък. Силата от лъчите на Елмаза бяха предостатъчни и преизобилни, за да попълнят всяко празно кътче на сърцето.

Сепна се от видяното. До съзнанието му веднага долетя мисълта: какво искаше да му се подскаже. Огледа с доволство почистения си дом. Нямаше нищо излишно. На стената бе оставил само една картина - най-скъпата му в живота, заради изображения жив Господ на Земята, също и доста книги, с които засега не можеше да се раздели - те бяха като напоителен извор за него. Усети прилив на сила. Това, което гнетеше сърцето му и се бе загнездило в голяма част от него, си бе заминало заедно с непотребните неща. Цялата му душа предусети Новото! Идеше като награда за Новосъздадената Градина на Господа.

Всяко усилие си струва, когато е направено за най-големия Градинар – този, който живее в Сърцето! С какъвто плод го нахраниш, с такъв ще ти се отплати!

А ако накрая пак попитате как ще познаете, че този човек е от Слънцето, този път ще отговоря така: "По плодовете ще го познаете"! Бих добавила също: “И по Елмаза в сърцето!!!”.

***

Ето последното ѝ писмо за днес (Вторник, 2010, Октомври 12 23:02:13 EEST:

"Гриша, има нещо от писмото на Петко, което като го четох сега, реших че мога да променя. (Само ако фигурира и тази част). Става въпрос в края за съзвездието от 11 ярки звезди и онази светлина, кръжаща около тях в бял воал. Днес напълно променям, ако мога, бялото с нежно розово. Това реших след тазисутрешното явяване на Благия Дух в най-нежното розово, което познавам.

Искам и още нещо да ти кажа. Има един знак, който се повтаря от година - числото 22. Казвала съм ти го. Засичам го и в скайпа почти всяка вечер. Точно на часа очите ми отиват там. Не щеш ли, тази вечер бях заета и щях да пропусна, но в тонколоните се чу онзи режещ звук на онова прословуто човече, дето се клати и танцува – едно кламерче е всъщност. Тъкмо се вгледах да видя за какво е изскочило пък този път - да не е от кошчето за боклук... Обаче то взе, че изчезна... за да освободи място да видя часа - 22:22!!!

Казвала съм го и на Краси. А той вчера ми изпрати отговора от едно осияние - прати ми го в скайпа:

"Първата степен на душата числото 2 което е Възлюбеният, Сродната душа, възлюбената и възлюбения, която ***пристава*** *на любимия – това е* ***илухимната*** *любов. Втората степен - числото 11: сестрата, любимата, любещата - това е* ***англският*** *свят – същества, които се грижат за своите си,*

*но имат и други приятели и познати, и други занимания, цели и задачи, поради което не живеят в един дом с любимия. Третата степен числото 22 - **Дъщерята**, която отива там където **Бог** я прати."*

- Възниква въпросче - защо 22:22?

"Вземе ли обаче изпита с отличен, Дъщерята Божия започва да четворѝ свободно: тя обича пламенно и безумно всеки, при когото Бог я прати. Тя не остава нито секунда повече там, където Бог е казал повече да не остава. Тя говори и мисли за всеки, при когото Бог я е пратил, като за Бог. Тя е абсолютно, съвършено и безпаметно сляпа за грешките и недостатъците на онези, при които Бог я праща. Същевременно, това е най-чистата, свята, девствена и целомъдрена Любов и Обич, която съществува в Битието, тъй като е напълно лишена от мисъл за себе си."

Снощи ми се каза от портите пред Рилската Агарта (така ми звучеше), че ако преодолея това изпитание, ще взема изпит от тази голяма Школа.

Единственото, Г., което съм постигнала е, че ви обичам много. Точно както децата си - не може едното по-малко, а другото повече...

- Защо 22:22? – Защото от безпаметни времена Бог копнее една Негова дъщеря да намери или под-

*готви още една. Тя, от своя страна, да открие **още***

*такива Дъщери с душа и те да открият други, за да започнат да изпълняват най-чистия и целомъдрен Завѐт на Любовта – да се посвещават на Синовете Божии, където **Бог** ги прати. И така да се изпълни планът Му, душите да се възвърнат в Него по 2, по 4, по 8 – и т.н.* (14.10.2010 г. 09:54:20)

Дали това ще стане скоро, не знаем, но сме извънредно щаст-ливи, че се явяват небесни същества като Самуелла, за която няма никакви пречки да разбира Словото на Бога в най-голяма дълбочина. Да го разбира – и да има импулс да го при-лага. С това започва процесът, за който говори най-големият религиолог на XX век Рене Генон (1886-1951):

"Учителят Дънов - това е истинският Пратеник на Небето на Земята. Този небесен пратеник не е дошъл на Земята да създаде една нова религия, защото тук има достатъчно религии. Той не е дошъл тук да създаде една нова наука, нито да тури началото на едно социално дви-жение, защото тук има много науки, много социални дви-жения. Напротив, Той е най-големият духовен магнит, който е слизал от Небето на Земята. Той е дошъл да намагнетизира своите ученици и българите с любовен магнетизъм – Любовта, - а те, от своя страна, този лю-

бовен магнетизъм ще го разнесат и предадат по цялата земя." (На колажа, горе вдясно е самият Рене Генон):

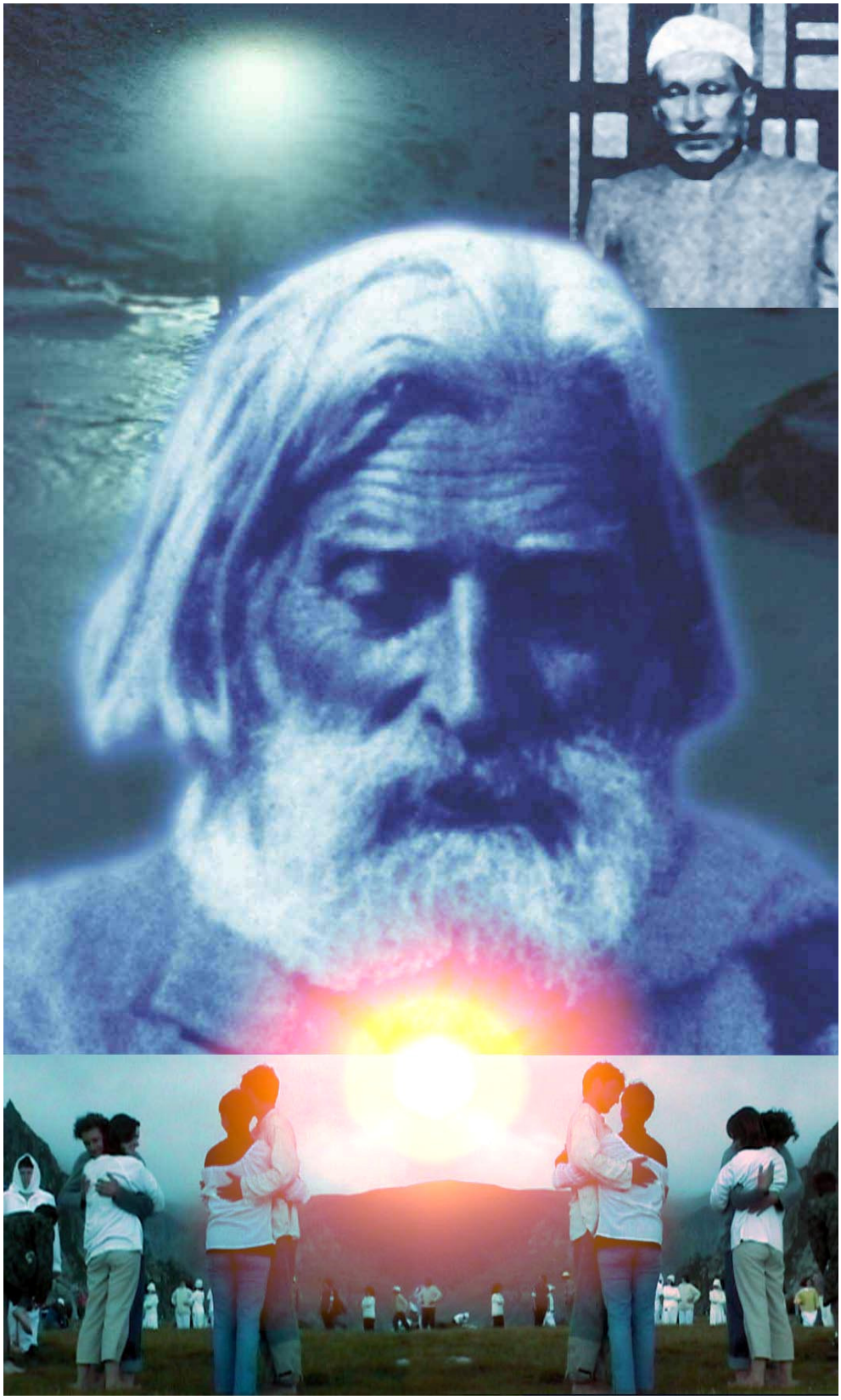

31. XII.134(1998)г.
Рила, 7-те езера

ОРХАННА

ЖЛО / Verbena L.

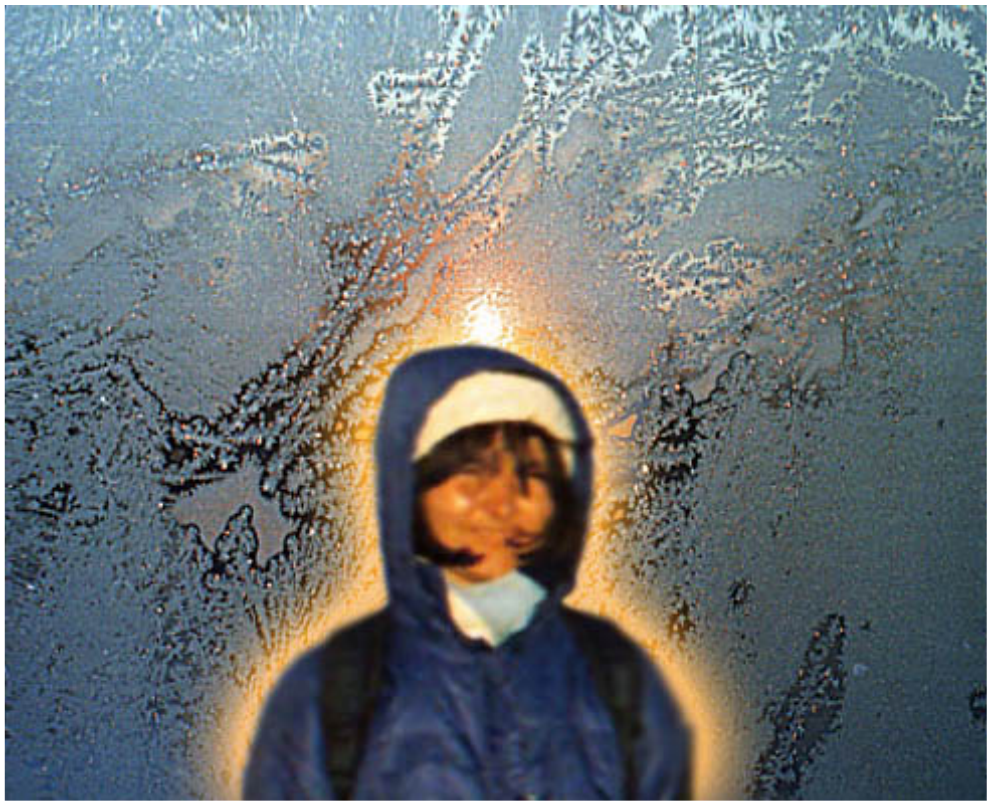

Обична рожба на серафими, отгледана с много любов и обич! Който посегне на тебе, се изпарява в небитието! Когото помилваш, се превръща в царски син! Цялото Небе се навежда и пада да пие на колене от тебе, когато не спираш да си извор за всички. Тогава личното идва самò, на талази, и пълни душата ти с ефирни симфонии.

Дете на серафими, ти си орисана да не намериш личното по пътеките на другите хора. Когато серафим се наведе да вземе нещо за себе си, то се превръща на пепелянка и усойница в ръцете му. Щом ангелите от най-вътрешното небе заплачат за предпочетен, на Земята тръгва отровен дъжд и погубва много поля, гори и градини. Серафимът е жертвен ангел, който не мисли за себе си, понеже ако помисли, разрушава цели здания от вселени. Него-

вата скръб и самота превръщат пепелища в оазиси, а копнението му по красотата плоди сънища у невинните.

Ти, Орханна, стъпяше на пръсти пред Незнайния, не искайки да те благослови лично за щастие. Ти никога не поиска нещо за себе си, но внимавай да не

прекатуриш с мъката си планини от постижения. Мъката ти от самота се громозди на катове към небесата и притиска Земята повече, отколкото самата тебе.

И в тези осияния снимките са правени точно по това време и на това място.

Танцът на самораздаването не се плаши от жар и буйни огнища, но най-малка мисъл за собствена керемида подпалва първо одеждата, а после и същността на Небесните, до мозъка на костите. Липсата на собствено покривало отваря със залп и покана всички чисти покривала на вселената! Който издърпа едно само за себе си или за още някой друг и почне да пъди зъзнещите, начупва съдбата си на ледени късчета и ги накарва да се забият в плътта и душата му.

Серафимите са щастливи само на път и само когато пият от извора. Задомяване и спиране на едно място, с едни и същи хора и неща, превръща най-вътрешните ангели в миризливо блато, където почват да крякат жабите.

Домът на невинните е спонтанността, а стряхата им - откликът на безсмъртните.

"Шеорàн - Аум - Оирòн" е магичното изречение, с което ти се дава да правиш чудеса.

31. XII.134(1998)г.
Рила, 7-те езера

ОЛ-ЗЕНУМ

ЖЛО / ВЛМ

Ол-Зенум - "Хранител на Невинните". Носи Христова монада и е умирал за вярата 14 пъти. Беше един български цар, който още стои по иконите. Благостта и милувката са цветът на трънения му венец.

Живот, отдаден на Словото и Делото!

Никрон е звездата, на която избликна монадата му - намира се в Центавър. Произнасяйки думите "Делин-хорзум", ти ще се връщаш на звездата си толкова пъти, колкото поискаш.

Когато водачът и последователят у теб се изравнят, те очаква седмо посвещение. Можеш и двете, но това трябва да се прави ритмично и в пълен синхрон със себе си и йерархията.

Работата е огромна, а тебе те знаят като атлет на духа. Ясновселенското ти тяло ще се прояви при усилията ти да бъдеш вагон, и то последен, на някоя Божествена композиция.

Периодична пълна самота и смесване с множеството ще довърши строежа на короната ти.

31. XII.134(1998)г.
Рила, 7-те езера

ЙОЗОЛА

ЖЛО / НАП

Нота на предаността! Обично дете на ангелите! Огледало на Истината! Извор на Доброто.

Когато упоритостта се увенчае с търпение и слепотата за сенките стане пълна, а безкрайността на верните различия - кредо, - един каньон с опустошителни води ще се напълни с благост догоре.

Битието укрепи престола на предаността ти и го украси с много ценни добродетели. Безкрайното благоговение и умиление пред чуждата истина и благата усмивка пред неистината скоро ще направят правдата ти с безброй чучури. Полифония от истини и тембри, едновременно верни, зазвучава в душата ти, възхитена от причудиците на пилигримите.

В Мемфис държеше везните на правдата и отсъждаше строго и точно, понеже правдата на везните се уравновесява не в една, а в милиарди точки. Когато топорът ръждяса, дръжката му пуска филизи, императивите падат до нивото на императорите, а сигурностите - до пигмейския манталитет на уверените.

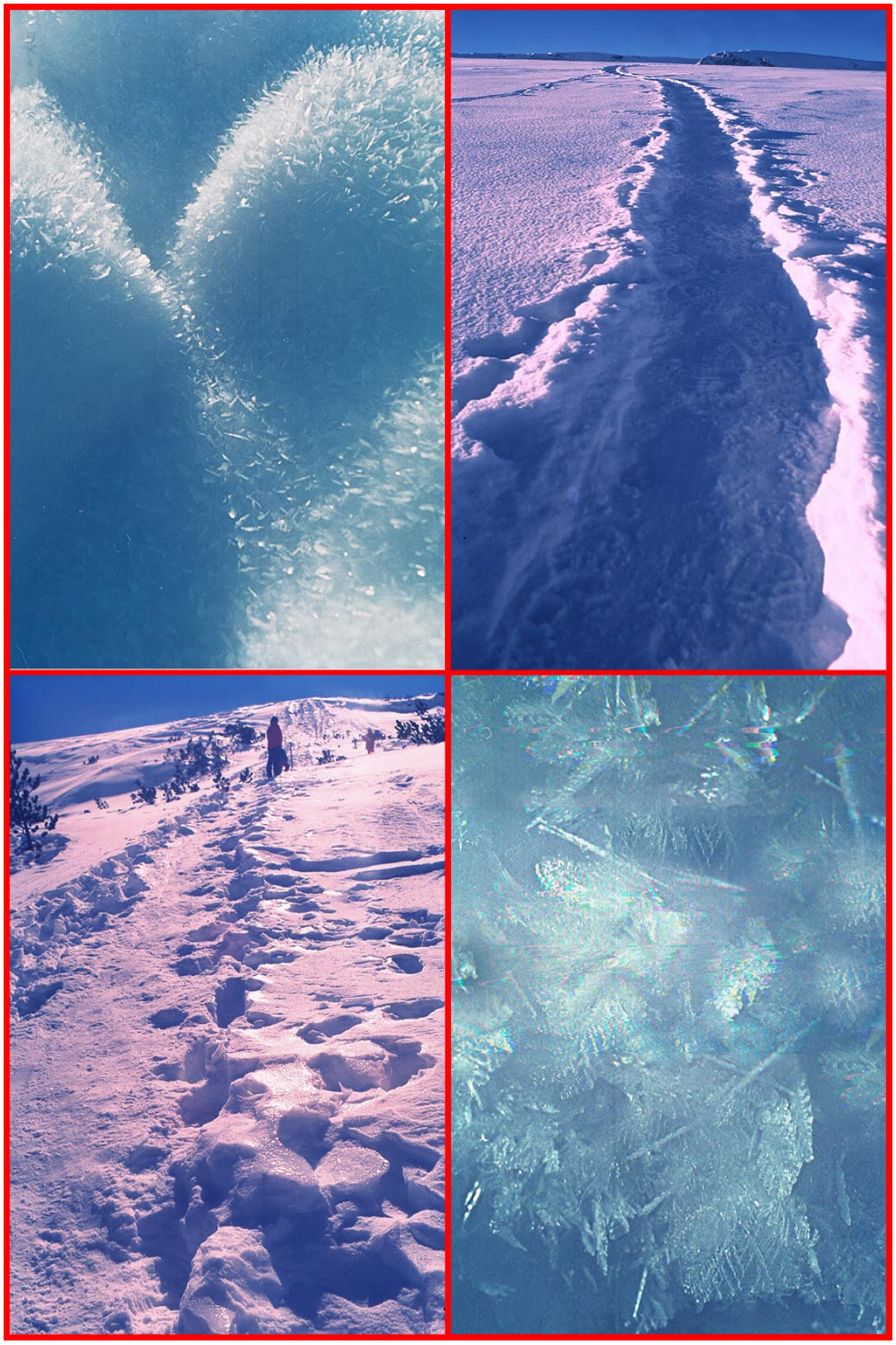

Сега идваш да покажеш, че увереният в неувереността и сигурният в несигурността разцъфтява от мелодия в Божествено многогласие, където всеки е прав, без изключение. Сиянието на будическото ти тяло покрива все повече и повече относителни истини с тихия възглас на възхищението! Душата,

като нежна майка, подава ръка с любов на ония, които стъпват накриво, без да им показва кривиците. Майсторството ти в този велик път на снизхождението ще стане благ мехлем за мнозина, а нараненните от топора на миналото сега идват със старите си рани да ги намажеш с многоправдие, а не с едновалентни истини.

"Йозола" е съкровеното име на душата ти в глъбинните светове на Абсолюта. "Ал-Бенир" е магичното съчетание от звуци, което те разширява за ручейно самораздаване в стоте хиляди посоки на света!

31.XII.134(1998)г.
Рила, 7-те езера

28 ПОДАРЪКА

За всички останали приятели днес се дава сборно послание с отделни пожелания и сентенции, без да се посочва кое за кого е. Всеки може да си препише или запомни това изречение, което мисли, че е за него. И да не успее да попадне на истинското, пак ще се ползва, понеже това е Слово. Ако си ха-

реса повече от една мисъл - пак е добре. Който попадне на мисълта, определена точно за него, ще преживее коренна промяна през следващата година - до пълно разцъфтяване на хубостта и здравето му и триумф на способностите му. Желаещите могат да запишат на отделни листчета мисли за свои близки и приятели и да им ги подарят по случай Новата година. Една такава мисъл в този точен космичен момент замества цяло лично осияние или цяла фундаментална книга с единения. При това, в момента тези есенциални мисли са обезопасени напълно и няма да ускорят негативната съдба на получателите, а положителните промени няма да закъснеят, особено ако сте попаднали на зрънцето, приготвено специално за вас.

1. Цялото се състои от части, равни на цялото – заедно и всяка поотделно.
2. Полей градината на желанията си - и след три месеца ще се видиш в огледалото подмладен.
3. Превърни онова желание в подвиг за всички - и чакай скъп гостенин след 8 седмици.
4. Няма Любов като Божията Любов; но Обичта е посвещаване на най-достойния.
5. Не очаквай разбиране, но разбирай очакването.
6. Ходѝ в правия път на Истината, обикаляй по хилядите заобиколни пътеки на Любовта.
7. Надолу към Бога е приятно, нагоре към користта е смърт.
8. Чистотата е безгрижие за себе си.
9. Мнителността и страхът за себе си са черни; щедростта и даването на свобода са розови и бели.
10. Не търсѝ нощ с една звезда и ден с хиляди слънца. Преведи тази мисъл на езика на психологията.
11. Бръчката между веждите погубва галактики; милостта към несъвършените и различните ражда вселени.
12. Ако те язди бял, няма да те язди черен. Ако никой не те язди, ставаш по-лош от черния. Мъчиш ли се да обяздиш бял, ставаш черен за векове. Престанете ли да се яздите - влизате в Царството Божие.
13. Порок без осъждане минава за една нощ.
14. Кораб без пасажери е осъден на разбиване.
15. Духът на Словото подарява монада.
16. Цокаш ли от майка си - ставаш богатир; смучеш

ли биберон на школи-мащехи - ставаш мижитурка пред Бога.
17. Щастието следва покорно Предаността, а Предаността е сянка на Избора. Изборът е рожба на Разпознаването, а Разпознаването зависи от космическата възраст.
18. Слуга на лош господар е слуга на двама господари: робството и насилието. Слуга на добър господар е паспорт за гражданин на Вселената.
19. Самоопределението при теб на първи януари ще елиминира едно нещастие след 4 години.
20. Човек от път търси подслон в душата ти. Ще го приемеш ли, или ще се направиш на безразличен?
21. Славянин, който медитира над източни или западни чакри, губи мястото си на Новата Земя и Новото Небе. Западен, източен, северен или южен, който открие последното въплъщение на Бога на Земята и приеме Неговите методи, престава да се преражда повече принудително.
22. Еднодомство без Бога изкарва вулкан от дяволи. Многодомство с Бога извиква рая на Земята. Еднодомство с Бога дава възкресение, а многодомство без Бога разпилява личността по всички адове на вселената.
23. Хипнозата, че това тяло ти принадлежи и можеш да правиш с него каквото си поискаш, привлича старостта със силата на ядрен вакуум.
24. Страненето от Своите и предпочитането на чужди е най-прекият път към вампиризма. Разпознаването на Своите и заживяването с тях е най-пряката пътека към безсмъртието.
25. Присъствието е обич, отсъствието е любов. Ритмичната им смяна прави безсмъртието.
26. Който шуми нощем, е слуга на дявола. Който ляга и става рано, ускорява еволюцията си и еволюцията на хиляди души по вертикална прогресия.
27. Като нямаш дом, имаш екскурзии. Като нямаш екскурзии - имаш приятели.
28. Прилепяне на Земята е отлепяне от Небето. Прилепяне към Небето е ритмично прилепяне на Земята.

6.I.135(1999)
Бургас - Изгрев

СФЕРИТЕ НА ВЕЧНОСТТА

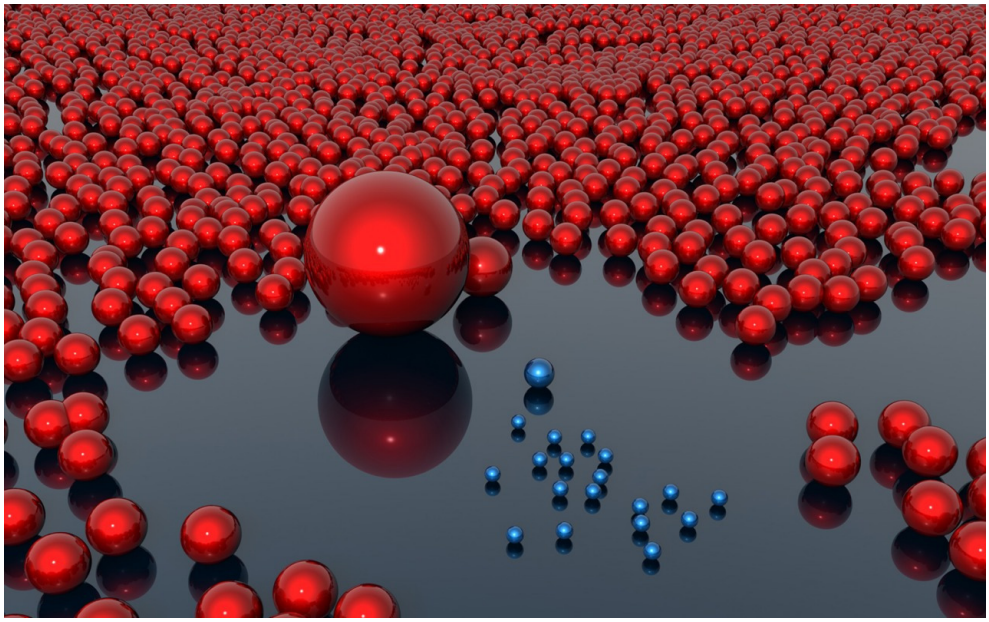

3.01.135г.

Тази нощ всички преживяхме невероятно красиви неща, определени за присъстващите и за едни гости, които не дойдоха; но само двама си ги спомнят по-ясно, под формата на сънища. Единият е бил в Австралия с най-близка приятелка, в общество от българи, и е видял необикновено красиви природни картини. Другият също няма да забрави никога това, което е преживял през тази нощ. Предполагаме, че всичко се дължи на доброто настроение и високите полета, в които ни издигнаха песните на Учителя снощи. Имаме чувството, че това е поредното преживяване в Школата Му нощем, когато учениците присъстват на жива лекция, беседа, упражнение, екскурзия или полет в космоса. След песните стана дума за особеностите на пеенето, отличаващи го от говоренето: продължителността и диапазона на вокалите и окултното им въздействие за влизане в необятен брой светове; за подмладяване, дълголетие и одухотворяване.

Ето какво разказа един от участниците в това красиво школно упражнение в другия свят през тази необикновена нощ. Може би преживяното е и награда за това, че се отказахме да ходим на кино, но предпочетохме Космоса и живот със сродните души, съучениците. Още веднъж излезе вярна българската поговорка: "Ако някой се не дава да го познаеш, виж го къде ходи". Каквото и да са преживяли тази нощ отсъс-

тващите от Школата, то не може да е по-красиво и интересно от онова, което ни се даде, защото тези, които са способни да се разделят с някой от Школата или да не потърсят веднага своите си, отлагат шанса си за друго прераждане.

И обратното е вярно: не винаги незабавният отклик и редовното физическо участие във всички инициативи на Небето са гаранция за благословение и вътрешно ученичество. Ако някой е провел космичните токове и е обменил по-висше познание и блаженство през такава нощ на друго място, той също е бил в Школата и няма да има разочарования и неприятности през следващите дни и седмици. Между другото, на една нова приятелка от стари времена вчера бе обещано от Небето особено приятно преживяване след 14 дни, но не бе изяснено абсолютна ли е прогнозата или е пак условна - в зависимост от свободната воля и сърдечната еволюция, т.е. от нивото на разпознаването, вкуса, избора и реакциите й.

Един от нас тази нощ се е озовал в някакъв Божествен парк, някъде през средните векове. Бил топъл есенен следобед. Виждал ясно дрехите и обувките си - на европейски благородник от 17 или 18 век. Седял със затворени очи на една скамейка, но виждал през клепачите си всичко. Бил в невероятно блажено състояние, ветрецът безшумно раздвижвал златните листа на дърветата, а въздухът бил удивително прозрачен. Такова спокойствие и душевна тишина могат да се изпитат много рядко. Това продължило с часове - до самия залез на слънцето - и усещането за вечност и безметежно щастие в този самотен парк не било нарушено от нищо през цялото това време. Не се чували дори и птичи гласове. Не минал нито един човек. Само в един миг, на един завой на алея в този парк се появил долният край на една класическа бяла рокля и бавно изчезнал зад храстите. Но движенията на жената били забавени издвънредно много, въпреки че листата на дърветата трептели в нормално време.

При събуждането възникнали следните предположения. Безспорно, сънят се дължи на песните, които пяхме снощи - на избора ни да бъдем с Учителя и с любими съученици от Школата, а не на някакво евтино светско удоволствие, въпреки че в програмата на ученика се предвижда и ходене на кино, театър, сладкарница, кафене, даже и на цирк. За съжаление, както повечето хора, и ние често прекарваме свободното си време пред телевизора или на компютъра, или в празни разговори, забравяйки за безценните богатства и методи за директно проникване в рая, които са ни дадени. Светският живот и неговото познаване е също необходимост, но постоянното пребиваване там бързо състарява човека и го откъсва от Великото Училище на Живота. Нямаме съзнание, че Учителят е винаги тук и че Школата не престава нито за секунда - както на Небето, така и на Земята; че само от нашето съзнание,

любов и будност зависи постоянно да се възвръщаме към нея, а не да изоставаме в еволюцията си.

Дошла и мисълта, че в една бъдеща цивилизация ще има много места по планетата, възпроизвеждащи физическите обстоятелствата на всеки миг от историческото ни развитие, за да се връщаме там в съответните дрехи или направо в райско облекло и да лекуваме сърцето и душата си от грозотата и темповете на технотронното настояще. И днес на места се правят такива опити, но с високи такси и по сценарий, възпроизвеждащ плебейски и батални сцени. Във фантастиката се описват връщания на героите в миналото, но и те преживяват големи перипетии и страдания и едва оцеляват - възбуждат се центровете на съблазънта, страха и ужаса, главен метод на черната ложа в живота и изкуството. Трилъри, екшъни, отмъщения, наказания, печалби, ревност и други низки чувства и страсти, придружени с бързи скорости, взривове, изстрели, бедствия и пр. смучат грамадни количества енергия от хората, които имат глупостта да ги гледат и да хранят по този начин авторите и изпълнителите на адски постановки, както и демоните, стоящи зад тях и очакващи душите им в пъкъла. Алкохолът, повечето религии, наркотиците и психотропните вещества също извеждат човешката душа най-много до нисшия ментал, и то в адската му част, преизпълнена с мисъл за власт, притежание, собствено спасение и удоволствия.

Основен метод на Бялата Ложа при връщането в миналото или пътуванията в Небето е пълното отсъствие на ръкотворни предмети и технически средства, тишината, забавянето на времето и на всички движения и действия; блаженото и щастливо състояние на духа; с периоди на пълна самота, последвани от живот със сродни души и с постоянно увеличаване броя на съществата, които обичаме и които ни обичат, без някой да ревнува. Когато се стигне до такъв живот на всички полета, ние говорим за завършване на еволюцията и за пълно въплъщение на Царството Божие на Земята.

Относно преживяванията ни през изминалата нощ на 2 срещу 3 януари 135 (1999) година ние сме убедени, че става дума за съвсем реално попадане в миналото или бъдещето, за действително участие в едно от многобройните и неизчерпаеми упражнения на Небесното Училище. Не могат да бъдат обикновени сънища, защото са по-живи от всичко най-живо, което сме преживявали. Да се надяваме ли за разяснения от Този, Който може и знае всичко?

6.01.135(1999)г. 9,53ч.

- Преживяното насън от такова естество обикновено е по-реално от прозаичните случки в така

нареченото будно състояние. В такива случаи ние наричаме преживяното "одеяние", тъй като то остава неразрушимо през вечността и строи едно от безсмъртните ни тела. Всичко останало, било в ангелския или във физическия свят, се изтрива почти незабавно - още през първата нощ след илюзорното преживяване, за да не мърси душата и Битието. Така например през деня хората гледат здания, коли, предмети, витрини и деформирани човешки лица и тела по улиците, но още при заспиването ангелите на чистотата започват да изтриват този боклук от подсъзнанието, защото с него не може да се влезе в действителния, неосквернен свят. У някого такава смет се е натрупала на грамадни сметища и планини от проза и ръкотворни, самодейни, човешки направи. Необходими са не години, а прераждания всичко това да се смели, разтвори, изпари и изчисти окончателно, за да може човешката душа да си отдъхне от грозота и старост и да вдъхне с пълни гърди от свежия въздух на простора, на Истината, на свободата.

Сега вие, които понякога си лягате и заспивате преди десет часà вечерта, сами или със сродни сърца и души на Земята, се появявате чисти горе в Школата и взимате участие в щастливите ни ***полети, упражнения, осиявания и разливания****. Този път се провеждаше планираното потъване в райовете на миналото. Всичко преживяно в пълна тишина сред природата и със сродни, възлюбени приятели, остава живо в архивите на Битието и, при определени условия, ние можем да се връщаме към тия безсмъртни сцени и Божествени преживявания, които са клетките и тухличките на нашите най-висши тела. В едно прераждане понякога нямате и пет секунди такива реални попадания в рая на Земята, но тия пет секунди се считат за продължителността на вашия живот в такова прераждане. Другото не е живот, а прелюдия към смъртта, дребни човешки удоволствия и илюзии, скачане на хорото, на което сте се хванали. И това е добро, понеже то ви подготвя за ония три или пет секунди, в които човек ще разпознае ближните си от вечността и ще се съедини с тях*

според волята Божия и Небесния Закон, в които няма случайни срещи и разминавания.

Във вашия тъжен свят повечето хора са в сомнамбулно състояние и вървят по ръба на покрива и перваза със сатанински водачи или обикновени сомнамбули до себе си, които ги стряскат в най-опасния момент и падането е неизбежно. В редки случаи обаче, някой от един поглед и една дума разбира кои са истинските водачи и оставя всичко друго, за да тръгне след тях. Тогава ние пак се качваме по най-опасните места и тераси на Вселената, по най-тънки, заледени ръбове на небитието, за да погледнем отвъд или да спасим някои увиснали над пропастта приятели, но вършим това в напълно будно състояние, на едно въже с водач и екип, при които не е имало нито един нещастен случай.

Потъването в райовете на миналото е неизбежно при липсата на сегашни преживявания, отварящи Миговете на Вечността. Когато има сърца и души, които ни разпознават и предпочитат да бъдат с нас поне веднъж в месеца, за да не се деформират от школите, самодейностите и останалите хора, с които общуват, Небето придвижва на дневен ред някоя сфера от потенциални възможности, която се отваря от нашия вкус и спонтанност, от жаждата да се обменяме с безсмъртни, а не със смъртни. В противен случай, тия сфери на неотворените райове плуват около хората в скръбно мълчание и въздишат, понеже остават завинаги незабелязани и неотворени. Тези сфери имат и способността да подмладяват и правят човека прекрасен, когато е съумял да разпознае принцесата под дрипите на старата просякиня; или принца - под раните на прокажения. Както в приказките, всичко лъскаво и изящно, всичко добре облечено и стегнато, привлекателно от фитнес или пълна слободия в каращисванията с нечисти аури, прилича на бенгалски огън, който искри няколко секунди и възхищава глупавите, но после изгаря завинаги. Тези преживявания не оставят безсмъртни райове в миналото, защото са породени от похот, лош вкус или корист и тщеславие. Спомените за

тях изгарят заедно със смъртта на астралното тяло и затова в следващото прераждане няма и помен от тия панаири и вртележки.

Напротив, някой те е погледнал с истинска любов и е напълнил душата ти с музика за цял живот и това остава дълбоки следи в причинното, будическото и атмическото тяло, а също и в по-горните. Да те погледнат, да погледнеш така, това значи сам Бог - т.е. Любовта - да те залее с пламенното си присъствие и да те направи друг човек! Такъв поглед струва повече от всичките ви приключения и верни съпружества през всичките ви прераждания. Но който иска да обсеби този поглед и се измъчва, че и друг е бил погледнат така, прекъсва тока на безсмъртието и си остава в блатото на прозата, на себелюбието.

Казвам ви: поне веднъж в месеца или в годината се обръщайте към представителите на Бога на Земята, за да отворите с тях някоя девствена сфера на мига и на бъдещето, която ще можете да отваряте винаги, когато пожелаете. Тайната е в това, че когато извикате една такава сфера от миналото и влезете в този рай и го преживеете за стотен или хиляден път, при всяко следващо влизане вие извиквате Бога или съществото, с което сте били в тази сфера и преживяването се обогатява с безчислено количество нови усещания. Ако си остава все същото, макар и безсмъртно и несравнимо с нищо друго, това означава, че или вие, или другият в момента сте се вързали за някой по-обикновен човешки образ или за някоя Школа без монада, без Христова монада, и сте си въобразили, че по пътя на саморазвитието или човешките амбиции и вторачване можете да станете безсмъртни.

Ако употребим понятието "валентност" от вашата химия, можем да ви посъветваме винаги да оставяте поне 75 на сто свободни валенции на сърцето и душата си за нови срещи и ново щастие, определени ви изначално от Провидението. Обикновените хора и адските същности са винаги сто процента обвързани или необвързани, а Божествените духове

на Небето и на Земята имат една стабилна връзка от 25 процента, неизменна през цялата вечност по сила и сладост, но останалите 75 процента са винаги свободни, за да служат на Бога като съвършен инструмент на съвършената любов и обмяна, за изпълнение Волята Божия и Волята на духа и душата, които са създадени да бъдат свободни.

Ар, арун, аруан!

Опознай се, за да те опознаят!

10,48 ч.

Сутринта, два чàса преди да дойде това осияние, П. разказа снощния си сън, в който има и следния епизод:

"... Седим на една маса, вече горе някъде, в другите светове, високо над Земята, и ядем някаква супа - бяла, със зеленина вътре, която всъщност е различни зелени буквички. В зависимост от това, как поглъщаме тези буквички, дали правилно или не съвсем, у нас се появява усещането за комфорт или за нещо като трепкане, неприятно "мравучкане" или нещо подобно. Твоите буквички се нареждаха много правилно и образуваха думички, които се виждаха по целия ти храносмилателен тракт. Изведнъж думичките започнаха да светят и около главата ти, като ореол. Аз попитах защо светят и навън, след като си ги глътнал, и получих отговор, че това е заради онези хора, които нямат зрението да видят вътрешните ти светящи буквички. И така, ние се хранехме и си говорехме прелестно красиви неща чрез тази вълшебна супа... В един момент ти стана и отиде някъде, а аз погледнах за миг настрани и когато се обърнах, видях, че някакво същество иска да ми вземе все още неизядената супа. В този момент аз пуснах вътре една снимка, на която се виждат много хора и ти се открояваш в средата. Съществото ме погледна с любов и одобрение и ми каза: "Твоят избор е

съвършено правилен. Това е истинският отбор и това е твоят капитан!" - То ми остави супата и с блага усмивка се отдалечи.."

Да повторим тук финала на осиянието:

"Ако употребим понятието "валентност" от вашата химия, можем да ви посъветваме винаги да оставяте поне 75 на сто свободни валенции на сърцето и душата си за нови срещи и ново щастие, определени ви изначално от Провидението. Обикновените хора и адските същности са винаги сто процента обвързани или необвързани, а Божествените духове на Небето и на Земята имат една стабилна връзка от 25 процента, неизменна през цялата вечност по сила и сладост, но останалите 75 процента са винаги свободни, за да служат на Бога като съвършен инструмент на съвършената любов и обмяна, за изпълнение Волята Божия и Волята на духа и душата, които са създадени да бъдат свободни."

6.I.135(1999)
Бургас - Изгрев

ЕГИПЕТСКИ СВИНСТВА

Наскоро един приятел е преживял изнервяща ситуация, свързана с некоректност на хората и загуба на време и пари. На пръв поглед това са дребни работи, които стават често в живота, но в този случай импулсът е да се пита Елма има ли някаква кармична или предупредителна причина за това. Касае се за голяма сума във валута, изпратена от чужбина, но свър-

зана с ангажимент, който не е точно в духа и плановете на получателя. Накрая сумата е получена, но след ред перипетии и неприятности. В същото време се явява още един подобен проблем с валута. Дали тези два случая не са сигнал от Небето, че се нарушава принципа да не се приемат легитимирани дарения?

11,32

- И двата случая, плюс един трети, който предстои, се дължат на позата "египетски сфинкс". Това са различни свинства, които поддържат цивилизованите народи, загубили напълно връзката с Небето и Природата и произтичащи от пагубното възпитание. Наистина, цивилизованият човек, за разлика от дивака и животното, умее да се контролира и да не проявява дивашките си и животински инстинкти и пориви, за да не вреди на обществото. Но когато импулсът е Божествен и предопределен, дори и най-съвършеният израз на цивилизованост е абсолютна простащина и свинщина, когато се прекъсва Божествен ток, с възможност да се поправи аварирал участък от инсталацията. Сега такива участъци има много - с милиони и милиарди на вашата планета. Небето и Природата се мъчат да ги ремонтират, да възстановят връзките, но човешките и адски привързаности или програми карат почти всички хора да действат автоматично и да изключват незабавно съединенията, които се опитваме да правим с толкова усилия. Системата ви е натъпкана с толкова много съпротивления, че на практика токовете не протичат и вие се греете и прегаряте от своята съпротива срещу Божественото. Не че не е нужна и съпротива, не че не трябва трансформация на силните токове в слаби и обратно, но това е възможно само в съвършена система, където всеки знае мястото си и не се отказва да го съединяват с тези части от веригата, най-малко от две страни, където е предвидено според плана на Инженера. Има важни случаи в живота, когато ни поставят в съприкосновение със съседен елемент от веригата, от който сме се откъснали някога в миналото или той е отишъл самоволно на друго място с друго напреже-

ние, където може да изгори или да изгори някого.

Онази случка в автобуса наистина е същинската причина да си платиш досега на два пъти, и от сега нататък още веднъж, заради позата "египетски сфинкс", която зае тогава. Този нежен ангел - младото момиче, което те галеше по ръката така явно и непринудено - не беше нито крадлива циганка, нито някоя пропаднала, изпусната жена, нито беше случайно докосване в блъсканицата, понеже продължи твърде дълго и ти видя в отражението в прозореца, че тя те гледа с неизказана любов и преданост и че наистина не прилича на земно същество. Понякога сам Аз заемам такава форма, за да се докосна до някое от децата Си, прекъснало връзката със света на безсмъртието. Ти обаче се направи на египетски сфинкс и не се помръдна през цялото време, като се вкамени за десет минути, дори без да мигнеш. В такива случаи човешката душа трябва да бъде естествена и спонтанна и да отвърне на погледа с усмивка и поглед, на ласката - с ласка. На повечето божества и ангели, които ви се изпращат, такъв отклик не е необходим, тъй като те поначало живеят в рая - безсмъртни са и не познават непосрещната любов. Има обаче случаи, когато Бог ни праща самотна, закъсала душа, която може да прескочи трапа, т.е. катастрофата, която ѝ предстои, само когато някоя сродна душа я погледне нежно и я прегърне. В съвършените светове разминаването на сродни души и сърца е невъзможно и откликът е незабавен - по всички градиенти на духа и природата и по цялата скàла на Битието. Просто се срещаш и не можеш да се разделиш вече никога! Ако срещата е на физическия свят и е благословена, предопределена, тя приема ритмичен вид и нарушаването на ритъма от срещи и отсъствия обикновено води до разлюбване и смърт. Понякога е определено само веднъж да се приближите физически до сродна душа в едно или няколко прераждания, а с друг трябва да сте заедно през ден или през седмица.

Сега тези малки неприятности са само подсказване, за да внимавате друг път да не пропускате

шанса за отклик, тъй като следващия път, ако това се повтори, ще дърпаме ушите ви по-сериозно.

12,05ч.

- Добре, но ние знаем не един и два случая, когато откликът е незабавен и много души са готови да отидат с нас накрай света, а нещо отвътре ни спира да продължаваме външния си контакт и това често ги докарва до големи страдания. Повечето от тях си мислят, че връзката трябва да продължи незабавно и с постоянно присъствие, а по-напредналите са склонни и на периодични срещи, но само на думи. Как да реагираме в случаите, когато дори в осияние е казано, че двама души са предопределени един за друг не само на Небето, но и на Земята, а единият от тях си прави оглушки и страни от другия?

12,15

- В света има потенциалности, реалности и печални псевдодействителности. Когато сам Бог говори за някоя потенциалност в живоструйно лично осияние, Той разгръща предопределената възможност в максималния ѝ блясък и величие, понеже вижда мощта на духа ви да осъществи тази възможност. За няколко мига духът ви наистина е готов да я реализира пълноценно, понеже живее в настоящия миг, т.е. в Божествения свят, и не слиза на по-ниското поле на мисълта за себе си и за бъдещето. Вие обаче не сте още съвършени и бързо излизате от Божествения свят, считайки за виновни други хора. Щом като осъждането, отрицателната оценка, очакването и програмирането на чуждото поведение според вашите представи, гарнирано с цитати от Слово и прочие, започнат да се забиват като остри стрели в плътта ви, знайте че вие сте изпаднали от Божествения свят в духовния и даже в ада. Това не изключва и други около вас да са сгрешили, да не изпълняват оптималностите и потенциалностите, изречени в Словото, но знайте, че онова, що ви кара да ви боли, да се гърчите от обида, е попаднало в плътта, а не в духа ви.

И така, който го боли и търси вина отвънка, дори и да благодари за това привидно смирено и примирено, все още не е приключил с плътта на дедите

и прадедите си и живее с чувството, че причините за болката му са извън него. Тогава Небето отлага за неопределено време или елиминира завинаги възможността за следваща среща или по-продължителна обмяна на Земята, докато плътският човек във вас не си замине завинаги и не престане да си причинява и да причинява болки, приписвайки вината на другите. На смирения човек, на добрия човек - човекът на духа и душата, а не на плътта - не може никога да му мине мисъл за обвинение на другите, че не са коректни и не изпълняват волята Божия. Той не е способен дори да благодари за страданията, които са му причинени, тъй като знае, че страданията ни се дължат само на нашите собствени мисли и оценки за нещата, т.е. на плътта в нас.

12,35

14.I.135(1999)
Бургас, България

"ТИТАНИК", КОЙТО НЕ ПОТЪВА

(по въпроси на приятел)

За филма "Титаник"
(теория на Божествения бяс)

Една жена се хвърля като бясна
над ледното, потресено море.
Във лодката с микроби ѝ е тясно –
тя иска на Титаник да умре!

Живота ѝ в каютата остана,
с коварни белезници окован.
Тя плува като бясна под тавана –
високо над пигмейския таван.

Тя стига и със бесен бяс пресича
веригата на мъртвите души.
Обича ли, човек със бесен бяс обича
и с бесен бяс оковите руши!

Любов и обич, ако не е бясна,
за вътшата си кожичка скимти.
Един Титан завинаги угасна,
една легенда вечно да пламти!

14.04.1998 София/Боровец

8,32ч.

- Причини за поредния срив. Какво е станало?

- Въпреки новото ти етерно тяло, силните сривове, особено при теб, са неизбежни. Тук нямаш никаква лична вина. Винаги трябва да помните, че сте поели най-благородната служба в Битието - да бъдете чистачи и чистачки.

И да се счупи човек от помагане и пресилване, щом е за другите и за Бога, това не е никаква вина. Ония, които не се счупват и си благуват, живуркат си, не са нищо друго, освен формени животни с човешки изглед, тъй като се пазят от всичко, което може да нарани мизерното им удобство или особата им. Но и най-малката мисъл за себе си - да се предпазиш или подсигуриш, да те одобрят подобните на тебе - моментално изважда такава смрад от клоаките на ада [тъй явно],че ангели и богове се крият от хората на космически разстояния!

Ето защо, мъката и плачевното състояние на Христовите труженици си остават основен начин на живот, алфа, дзета и омега на всяко нормално кредо

и съществуване на печални места като Земята, гаранция за монадност, полиадност и холиадност на съзнанието.

Ония, за които постиженията и доброто здраве и самочувствие са основна грижа в живота, си имат свое ниво и това ниво няма нищо общо с ученичеството. Не че ученикът не се стреми и към това, но то е само фон на усилията му - не може да бъде на преден или на среден план. Когато една почва е определена за редовно оране и преораване, не си правете илюзии, че там може да останат корени за повече от един сезон. За виталното начало в духа и природата е естествено да пуска корени и да иска условия за растене, живот и цъфтене, плододаване, но при сегашните условия Великият Орач има някакъв план и благодари на вас, смирените, че не надигате глава да ставате дървета. Много по-тежко е за ония от вас, които са многогодишни растения по природа и неизбежно хващате корен и покарвате високо нагоре, когато семенцето ви попадне в добра почва. А разораната почва на Учителя е много добро условие. Трагедията на плодните и големите дървета посред нивата скоро няма да свърши, тъй като Земеделецът още дълго ще изкоренява и сече издънките им, плахите фиданки, които се появяват.

Чисто земеделски и "екологически", както вие го наричате, този пример и навик на човечеството е с адско произхождение, понеже оране, копане и жътви в рая са немислими. Вие обаче отдавна не сте в рая и това принуждава дори Учителите да приемат някои от методите на кармата или кръстното, доброволно страдание за другите, за да може гниещите корени и чоканчета да спасяват почвата от обедняване. Инак тръгват страшни прашни бури и ерозии, които опустошават хиляди хектари бивша плодородна земя и хората повсеместно се избиват, заболяват и полудяват.

Поради всичко това, отново и отново, пред всеки служител на Бога стои въпросът: какво искаш да бъдеш - растение, почва, камък, човек или животно?

Ако постоянно държиш на своето си и проповяд-

ваш само своята църква или учение в живота, Небето те вижда като дърво посред нивата на Учителя, което хвърля сянка и затова трябва да бъде кастрено и отсечено, ако пречи много. Религиозните и други патологични дървета, които стават гиганти и шумят много с навика си да проповядват и "благовестват" на другите, да ги поучават и критикуват, не са предвидени за Школата; и ако случайно се самопосадят там, съдбата ще ги изкорени по много лош начин.

Ако някой ламти да яде, да спи и урежда бита си по време на оран или сеитба, за Небето той е прост бурен или трева и трябва да чака обезтревителния влак, ако е попаднал на някоя важна космическа линия.

Сега няма да говорим и за животните по същина, които се мърдат външно като хора, но само чакат да мине някой да си го хапнат; или дресьорът и животинският пазач да им подхвърли някое парче месо в клетката. Но и работните добичета, които се изгърбват от работа, за да можело някой да яде по-маслено сирене или кашкавал вкъщи, не са в по-добро положение от ония в зоологическата градина, понеже са предпочели материалната грижа пред Истината.

И така, щом не можете да бъдете човеци - да учите и работите на нивата на Учителя и в света ***без прекъсване,*** *- изберете си да бъдете животно, дърво, цвете, трева, даже бурен в живота, ако искате поне малко да се развивате.*

Ако някой не е нито едно от тия неща, той е почва. Щом осъзнае, че е почва, ще приеме и копането, и орането, и всички други процедури на съдбата или Земеделеца, понеже знае, че те си знаят работата. Няма защо да очаква да има здрави корени в него или непреобърнато камъче, освен за един сезон само.

Въпреки че камъните са също велик символ, на ученика не се препоръчва да бъде камък. Ученикът се отличава с учене, т.е. с бързо напредване, макар и понякога като почва; а камъкът почти не еволюира.

Ето защо, ние искаме да ви предпазим от това

да дружите с хора с каменни сърца, с каквито все още е пълно навсякъде. Студ, страх и мисъл за себе си ги сковават да не могат да промѐнят поведението си. Те могат да имат много играчки, много благородни оправдания, но вие си губите времето с тях, понеже всеки път все едно и също се повтаря. Каменното сърце ще те покани любезно на кафе, ще те разпита любопитно по окултните въпроси, но ти знаеш репликите му за 30 години напред. След като ви е ясно, че то никога няма да си промени живота и да еволюира в поведението си, защо хабите скъпоценните си въздишки и не идете при по-бедните, но живи сърца?

По тази причина ние приветстваме всеки, който привидно се е откъснал от тълпата, но не може да измени на Господа в сърцето си. Той знае предварително всичко, което ще се случи пред очите и зад гърба му, и вижда, че сценките се въртят като стар филм на киноапарат, пуснат автоматично да го повтаря до края на живота.

Захапете здраво работата си, почивайте като пънове, ако трябва, или гнийте с всичка сила, ако не можете да правите нищо друго - но никога повече не ставайте предатели да си губите времето с каменни сърца, които знаят само своето си. Нещата са от ясни по-ясни: никакви конкретни упражнения, медитации и методики не са нужни повече на ония, които са разбрали най-важното. Като се подчините на ритъма ***работа - почивка - служене на бедните****; и даже гниене, ако потрябва, а в останалото време учите, всичко останало ще ви се придаде. Главното е да помним, че оставане с един човек за повече от два дни и една нощ усилва гниенето до максимум и оставя всичко друго на заден план.*

Работата ти в света е творческа - нали на това се спряхме последния път? И ***подчинената*** *работа с проста или сложна професия е важна за развитието, но там ще издържите, само ако имате самостоятелен дом и верни приятели. Под верен приятел ние разбираме човек, който ви подсигурява различни гости през 2-3 дни и сам отсъства ритмично от къщи, ако ви е приютил. Верният приятел абсолютно*

никога не се вмъква в аурата ви, ако искате да бъдете сами или с някой друг. Но той не се колебае нито за миг да стане едно с тебе, когато усети, че точно той ти е необходим - и то със силата на цялата вселена! Верният приятел не яде дълго от хляба на онзи, който е по-беден от другите.

Правилото за Посветените е твърдо: за да отидат в едно селище, от там трябва да има покани за не повече от два дни и една нощ на едно и също място. Ако те поканят 100 души, оставаш 200 дни и 100 нощи на сто различни места (От това следва, че през нощ човек трябва да е сам - поне според този модел на безсмъртието - б.п.); ако те покани само един - след два дни и една нощ си изтупваш праха от сандалите и се махаш от такъв град - той не е достоен и за подметките ти! Забранено е обаче да посещаваш трети път и оня единствен, който те е поканил за два дни и уж не иска да заграби повече, а не се забелязва никаква еволюция във взаимоотношенията ви.

Ако останеш някъде или при тебе остане гост за по-дълго време, ти или не си Посветен, или си кормчия, снабдител на "Титаник". На някой космичен "Титаник", натъпкан догоре със злато! Кормчията не може нито за миг да не се оглежда за айсберги, ако няма достоен заместник. Щом не ти подскачат до кормилото да те учат на акъл, щом не циврят да влезеш в каютата на топло при снабдителя или снабдителката на парахода, ти нямаш друга работа, освен да си кормчия на "Титаник". Близкият излиза с тебе на кормилото, ако си единствен! Който претендира да се повозиш на лодка с него, за разнообразие или със зелен хайвер в кошницата си, кажи му да дойде другия път не с лодка, а с по-голям "Титаник" от твоя... Да не те включва в сърцераздирателни монолози и сценки.

Конкретно, този път няма да дам никакви методи, защото вярвам на интуицията и мозъка ви и знам, че ще се справите отлично.

След това одеяние се поведе поредният разговор за организацията на новия живот, на новите селища. Приятелят показа проектите си за първата база на "Асуин", обхващащи

много грижи и дейности в духа на Новото Човечество. Говорихме за земя, местоположение, градини, майки, бременни, кърмещи, деца, енергетика, архитектура, култура и пр. Относно енергетиката и транспорта, и този път сънищата и разговорите ни с различни приятели в едно и също време говорят за това, че Някой настоява да движим тези проблеми. Оня ден един от нас сънува сънища с нови решения на тази тема (автоматично разгръщане на многпластови, тънки стени на микрожилище сред природата, до образуване на цяла зала при необходимост - и после възвръщане в нужния среден или микро-обем, с форма по предназначение). Вчера неочаквано идва приятел да търсим по Интернет дирижабли и водни турбини, а днес идва втори приятел и подхваща същите теми. За енергетиката се спряхме на два главни екологични ресурса: космоса и... отпадъците. Боклукът и даже човешките био-дисимилати са основна база за енергия и материали при човечествата, които са по-напред от нас. Първо се използват топлината и газовете от гниенето им и химичните реакции, в които могат да влязат, а накрая те се изгарят и рециклират в полезни материали, дори и строителни. В тази област и днес светът е отишъл много напред - преди всичко трябва да се намерят дисертанти и експерти именно в тия две области: екоурбанистика и космическата енергетика. Решихме да подновим работата по регистрация на идеите за еко- и ето-(етични) рационализации и изобретения, с включване на много доброволци и акционери. Не бива да забравяме особено оригиналните идеи за генериране на енергия от пешеходците и превозните средства чрез специалните панели, с които постепенно могат да се покрият всички градски площи с активно движение; дори и децата в детските градини, и безпризорните кучета и други животни могат да тичат и скачат в специално оградени паркове с множество приспособления за игра, които ще ги правят щастливи, ще произвеждат енергия и даже ще им изкарват прехраната с продаване на част от тази енергия. Другата глобална идея за Нобелова или космична награда е усвояване на въглеродния двуокис до евтин разпад на въглерод за суровина и кислород за пречистване и енергизиране на въздуха. Да се обърне основно внимание на видовете микрофлори във всички екологични изобретения.

Ще отворим пак томове с беседи от Учителя напосоки. Може би първата мисъл е указание не само за психическо, но и за технологично решение на енергетичния проблем?:

"Не можеш да имаш сила, ако не знаеш как да приемеш виолетовия цвят." *(т."Всеки ден по една добра мисъл" с.267, Урания'97, л."Съработници" от 1.01.1941г.)*

"Ако вие построите света с механически правила, вие ще имате каци, бъчви, ще имате един винарник, пълен с вино. Ако построите света от органическо гледище, ще имате растителното царство. Но ако го построите от психическото начало, ще имате разумни същества." *(т."Живот, светлина и свобода" с.337, Сила и живот'94, б."Истинната лоза" от 18.09.1932г.)*

"Наскоро идва един приятел, разправя ми, че дошъл един ясновидец при него и му казва: "Жена ти има любовни отношения с един млад момък..." - и той ще полудее... - Ти се безпокоиш, но ти не познаваш още жена си. Оттам насетне той си създаде една болест и го лекуваха. Казвам: ти извадѝ тази мисъл от ума си, не се занимавай с жена си! Ако е по любов, то е ***Божия*** *работа, не се занимавай. Зле пише за тебе, ако така правиш."* *(т."Вземи детето" с.275-276, Сила и живот'93, б."Верният в малкото" от 27.03.1932г.)*

16.I.135(1999)
Бургас, България

ИНЕРЦИЯ И ПОДВИГ

ОРВ / ПД

Приятелка от гр. П. моли Елма за отговор и съдействие. Тя иска да е здрава, за да може да служи ефективно на Бога. Карма ли е диабетът ѝ или нещо друго? Какво да прави? Трябва ли да казва всичко на хората, когато ѝ се дава нещо отгоре?

Поемаме отговорността да питаме, понеже напоследък П. има неочаквано и рязко подобрение на здравето и мисли, че това е достатъчна причина за измолване на "одеяние" - случило се е нещо извънредно.

- Причината за болестта ти е наистина кармична - правила си отрицателни прогнози в минали

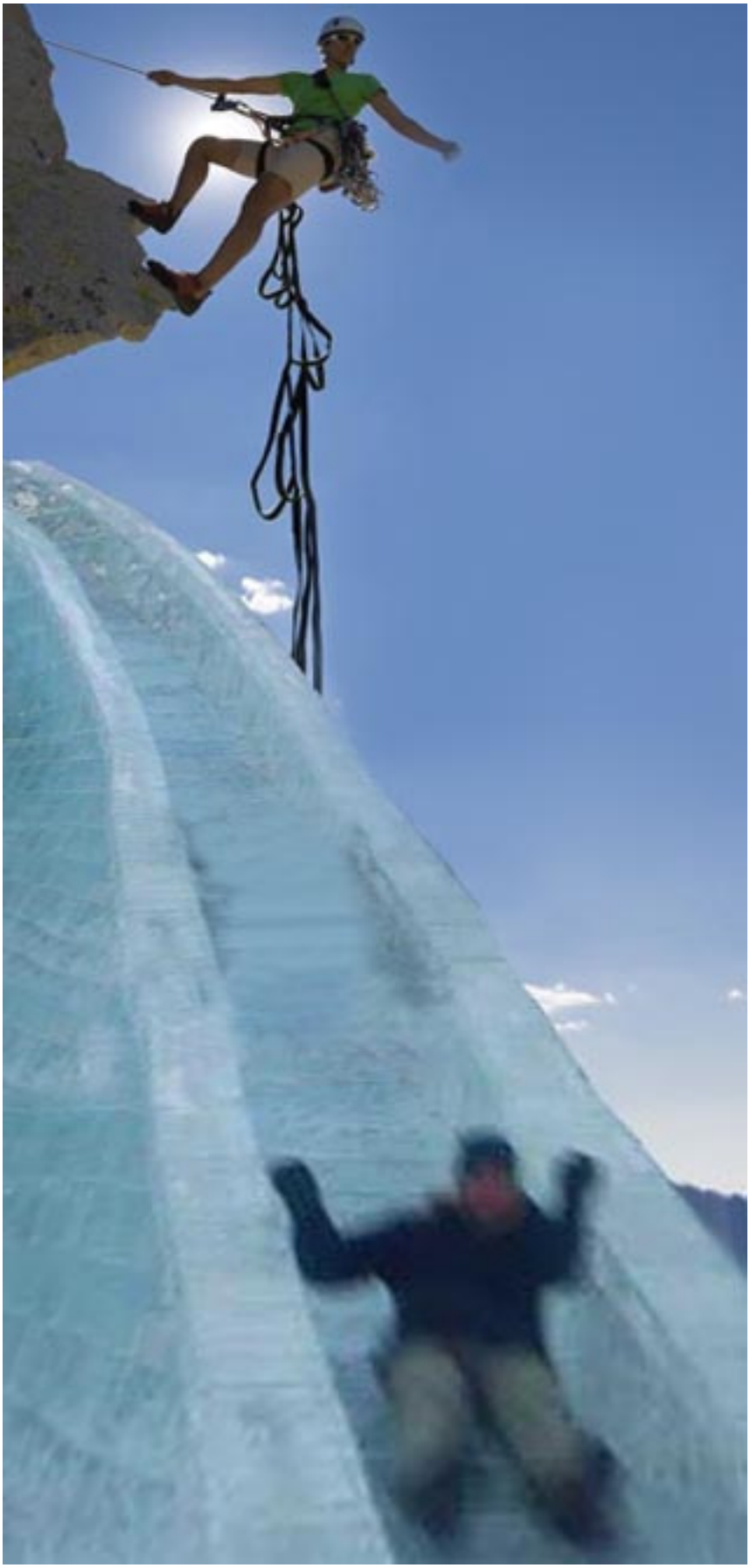

преражданя. Сега чрез теб Небето работи за Бялото Братство, но се иска и упражняване на волята - стремеж към ***променяне на старите навици и изграждане на нови.***

Прясното мляко е първата причина за захарната болест, както и вторичните млечни продукти. Тестените изделия и сладкарското изкуство - втората, а липсата на активно движение в планината - третата. Освен кармичните причини, има и чисто идейни, психологически.

Не че не трябва да даваме светлина на хората, когато можем, но процесът на ученето трябва да надделява над процеса на самопроявата. ***Това*** *именно се иска сега от човека, който се е родил в България! Ако учите 80%, ще говорите не повече от 20.*

При теб най-добрият метод е опитът за дозиране продължителността на говоренето. Ако си наложиш по-кратки пледоарии и в останалото време ходиш в градината и по екскурзии, ще почне телепатическо предаване на познанието, с което разполагаш.

Затова се опасяваме да ви говорим, понеже даваме съвети, а не ги изпълнявате.

След пет месеца ти се дава пълно изцеление от диабета, ако можеш да си наложиш 95% мълчание, много активно движение с интензивно дишане, пълно отказване от гадаенето по какъвто и да е повод и пълно изключване на асоциативното и символното мислене за този период. Упорити занимания с диференциално смятане и решаване на задачи в тия пет месеца, както и правене на извадки от беседите по теми ще нанесат последен удар на болестта - и ти ще се излекуваш.

Ето един случай, в който ученикът може да избере подвига пред инерцията и да покаже дали обича Бога и ближния си или иска да остане в Старата Вселена.

Веднага след това отворихме напосоки том с беседи от Учителя и се падна:

"Като ученици, вие не спазвате най-еле-

ментарното правило, а именно: каквото чуете в класа, да не го изнасяте навън, докато не го обработите, докато не стане ваше. В това отношение вие издишате, както издиша пукнатата стомна или пукнатата реторта на химика." *(т."Добри навици" (!!!) стр.86, изд.Бяло Братство94, "Педагогическа лекция" от 7.03.1923г.)*

По-късни сведения:

Това е същата приятелка от Пловдив, за която някъде е разказано как стана запознанството с нея. Бяхме в един дом, когато се случи едно извънредно рядко приемане на Слово: пред много хора. В мига, когато Елма каза накрая "Пенка" и ние си помислихме, че нарича Себе Си така по системата "Като ми пееш, Пенке ле, кой ли ми те слуша?"... , на вратата се почука и влезе Пенка – тази, на която е посветено горното лично осияние. Тя чу името си в устата на непознат за нея човек и затова се учуди много.

Нямаме точни сведения дали тя е направила опит да изпълни съветите на Диктуващия. След няколко години почина – мир на душата ѝ и топли пожелания за лек път в другия свят, понеже всички много я обичаме.

16.I.135(1999)
Бургас – Изгрев

ЗАПАЛКАТА НА АСУИНА

(по въпрос на приятел)

- Може ли да се дадат инструкции за организирането на първата база на "Асуин"?

- Първата база на асуина във вашия звезден остров е Сириус, а на Земята вече има негово посолство. Затова по-добре наречете вашата "следваща" - или въобще не споменавайте на кое място е.

За да се ражда и тече асуин, най-важното условие е продукцията на НКЕ (Неличната Космична Енергия). Без нея всякакви картинки, музики и поезия действат само с нищожни количества асуин. Така че, ня-

ма ли приятели и приятелки от алохимен, серафимен тип, няма защо да наричате такова движение "Асуин". Това е.

Отворихме незабавно първия том беседи, който ни попадна:

"Когато двама души се влюбят, това е от Бога. Когато се разлюбят - това е от дявола. Бог не се лъже! Той никога не може да приеме безлюбието за любов.

Бог присъства между хората само тогава, когато техните мисли, чувства и постъпки са проникнати с любов. Забележите ли, че тази любов минава през вас, пазете я да не се изгуби.

Сега, като говоря по този начин, аз нямам предвид вашия живот, нито как сте живели досега. Как сте живели досега - оставете този въпрос настрана. Какво сте мислили за любовта - и това оставете настрана. За вас е важно да знаете, когато обичате някого - да знаете за какво го обичате: за тялото, за душата, за духа, за ума или за сърцето му. При това, следете има ли нещо користолюбиво във вашата любов.

При мене са идвали млади моми и момци да ми разправят за болките си. Една млада мома ми каза: "Аз обичам едного, но той не ме обича. Можеш ли да направиш и той да ме обикне?" - "Това не мога да направя. Аз мога да накарам друг някой да те обикне, но този, когото ти обичаш, не мога да го накарам да те обикне." - "Защо?" - "Защото той обича някоя друга. Това, което Бог е наредил и предвидил, аз не мога да го развалям. По никой начин аз не мога да развалям обичта между хората!" - "Ама тя не заслужава неговата любов..." -

*"Това не е моя работа." За мен е много лесно да намеря човек, който още не е обикнал някоя мома, и да го накарам да я обикне. **Това** е правата, Божествената мисъл!* *(т. "Лъчи на живота" с.239-241, Хел93, б."Съществени връзки" от 22.08.1932г.)*

"Един ден хората ще се чудят как са имали такъв ум да мислят такива отрицателни работи. Всичките ще бъдат радостни и весели, че могат да служат вече. Казвате: "Кога?" - Сега е времето! Чакате да дойде Христос... - Че Любовта е Христос! Мъдростта - това е Христос, свободата - това е Христос! Обич между всичките - това е Христос. Ще принесете подаръците на вашето сърце, подаръците от вашия ум и подаръците от вашето тяло. Ще кажете: "Ето Господи - това е на Твое разположение, както Ти си ни благословил! От сега нататък ще сме готови да Ти слугуваме и да изпълним волята Ти тъй, както Ти искаш". Вие ще кажете: "Не сме готови още..." - Всинца вече сте готови! Които досега не са готови и които мислят от сега нататък да се готвят, те са закъснели вече. Не внасяйте идеята, че не сте готови. Готови сме - нищо повече! Ние съдържаме всички възможности да приемем Любовта, да я осъществим, да не ни разколебават. Ако ти не жертваш доброволно, по закона ще пожертваш - да се отвори сърцето ви, умът ви, тялото ви! *(т. "Благословен" с.150-151,изд."Урания"/98, б."На прага е!" от 28.12.1941г.)*

"Светът си живее, както си разбира. - И ние ще живеем тъй, както ние разбираме!" *(т."Прав път" с.318. Урания98, л."Най-разумните отношения" от 11.06.1941г.)*

17.I.135(1999)
Бургас - Изгрев

ДА ДАДЕ ГОСПОД!

Наскоро една приятелка разказа свой сън, който я развълнувал много силно. Мисли че може да е нещо повече от сън - реално преживяване в другия свят. В оригинала думата "одеяние" под заглавието е в скоби, понеже още не сме знаели дали това е събитие от тази категория и дали Елма ще ни отговори. Ето какво каза тя:

"Виждам грамаден пън или остатък от отсечено дърво, който се подава над земята. На него едно малко същество с човешка форма иска нещо да ми каже – виждам, че е много тревожно. По всичко личи, че е извънземно или от някаква друга йерархия. Изведнъж аз изпитвам гореща любов към него и го прегръщам. Тогава то ми казва:

- Само п. може да ме спаси!

Кажи ми, може ли да попиташ Елма кое е това същество и защо само ти можеш да го спасиш?"

На пръв поглед, това е "фасулски" сън за разтълкуване, ако стъпим върху чичко Фройд: съществото е нейното подсъзнание или несъзнание - нейното "то", потъпкано от егото и останало недоразвито, неизявено, незадоволено, нещастно; дървото е отсечената ѝ виталност или либидо (коренът на дървото е главата на растението, а надземната част - тялото). Тя самата, която го прегръща горещо и пламенно и с голямо съпричастие, е нейното "суперего" - свъхсъзнателната ѝ същина, която ѝ подсказва къде е изходът. Но подобно обяснение е само по Фройд. Има опасност от лично отношение и субективизъм, ако не включим Юнговата и постюнговата интерпретация на либидото и - в крайна сметка – разбирането на Учителя, тоест, самата Истина.

А може и действително това да е същество от друга еволюция? От Учителя и от известен опит знаем, че при Словото винаги са идвали и същества от други вселени, от всички ангелски йерархии и Божествени класове, тъй като човекът е последното създание на Бога и чрез него се казват и стават неща, непостижими даже за елохимите. Затова Той пояснява: "Вие ще вземете от Словото това, което можете да разберете, понеже Аз говоря на още много невидими за вас същества от всички светове и йерархии, които редовно присъстват на лекциите и беседите ми." Когато Учителят живее и говори някъде, никой друг по цялата вселена, нито даже сам Бог отвътре не може да каже нещо повече на когото и да е. Всичко, което говорят останалите, е вече казано. Това е закон на Универсалния Дух - на Бога в множеството или Учителя, - Който развива полиадата, т.е. колективното начало в съществата с искра Божия, тъй като монадата е само едно непокълнало семенце. Разбира се, това е също диалектика: важи и точно обратното, че Бог говори уникални неща и в сърцето на всяко отделно същество с искра Божия. И двете твърдения важат, но трябва ключ за обяснение.

В този смисъл, напълно възможно е и при проводници на Словото, които не са още Учители, да идват всякакви същества и същности, за да търсят разрешение на проблемите си. Казвам "и същности", тъй като в 28-те новогодишни подаръка наскоро има едно уникално изречение: "Духът на Словото подарява монада!" (Подарък 15).

Може ли Учителят да даде разяснения и по този случай?

11,05ч.

- Този път няма да взема отношение, тъй като съществото трябва да си разреши проблема със собствени усилия. Прочетете всичко, което съм казал досега в Словото за общ живот, обща работа и общо учение. Който иска да учи и учи заедно с нас, се подмладява 1/3. Който иска да работи и работи заедно с нас, се подмладява 2/3. Който иска да живее и живее заедно с нас, остава вечно на 33 години.

В някои случаи ние носим човешките си маски, за да не се смущават хората. Но вие знаете, че когато сме в Класа - дори и физически, нощем и денем, по други слънца и планети и в другите измерения, - всички се познаваме в истинския си вид. Хората, които не искат да учат, да работят и да живеят заедно с нас, не могат да дойдат в Класа, понеже на Небето не пускат остарели, миришещи хора. Младостта и красотата на Земята не са никаква гаранция.

*Под "общ живот" ние не разбираме постоянна обмяна с някого в **един** дом, в **една** къща, понеже еднодомници без Бога не са живи. Има и живи, но когато **Бог** ни е събрал с някого. А Бог е събрал само тия, които живеят и с Класа.*

Този път вниманието ни бе привлечено силно от един том с беседи на Учителя, който не бе четен и отварян досега: "Съгласуване на мислите", изд."Урания"-1998г. При първото отваряне се падна мисъл, че житното зрънце не бива да стои вечно в хамбара - така то ще се мъчи, притиснато от много други, непосадени зрънца, като него. Ето какво се падна от книгата при второто и третото отваряне:

"Всичко туй на Земята е предметно учение; цялата физическа вселена е предметно учение! Ти в света можеш да учиш, разходки да правиш по цялата Земя - и след като обиколиш, ще се върнеш, ще пишеш една теза и ще напишеш за своите пътешествия. Ще опишеш една своя добродетел; къде си ходил, какво си

видял, какви същества Бог е създал, какви приключения си имал по пътя, (...) каква е била температурата на разните звезди; какъв е животът на месечината, навсякъде. (...)

Следователно, досега изучавахме човешкия свят. От сега нататък ще изучаваме Божествения свят. Той седи в Любовта, която засяга най-доволните същества и урежда живота на тези, на които никой не е уредил живота. Малкото добро, малката любов уреждат живота на онези, за които никой не се е грижил досега." *(с.241-242, б."Малката любов" от 23.02.1941г.)*

Тези думи на Учителя са повод за някои допълнителни сведения и размишления. Трябва да се помни, че понякога, при отваряне на томове с беседи и лекции, се падат не само мисли, пряко потвърждаващи конкретния случай и обясненията в осиянието, но предлагат и допълнителни методи за разрешаване на проблемите. В случая "попадението" е пак пълно, тъй като въпросната приятелка има възможност да обикаля цялата Земя - видяла е много страни и народи и още много има да пътува. Новото е, че ако почне да описва пътешествията си, това ще бъде от полза не само за хората, но и за собственото ѝ духовно развитие - дава ѝ се конкретен метод. Елма не иска да се ангажира с пряк отговор в много случаи, понеже това би ускорило силно събитията в живота на човека, а не всеки може да издържи. За сметка на това, мислите от беседите, които се цитират почти след всяко осияние, са напълно безопасни и не променят съдбата на човека така екстремно, както Словото във втората половина на века ни. Учителят е предвидил това до 1945 година, съобразявайки се с космичните токове и нивото на хората и света до този момент.

В цитираната мисъл от беседата се говори и за "малката любов", която Той противопоставя на "голямата". Това ни кара да се замислим кое е лошото на "голямата любов", която ни кара да искаме или всичко, или нищо; или един-единствен човек "завинаги" и "само наш". Ако не стане това, при такива хора става пълно блокиране на любовта завинаги или за много дълго време. Как се проявява "малката любов" и по отношение на кого - това е въпрос, който Учителят изяснява цял живот. Малката любов не е никак малка, понеже има Божествен произход и съдържа в себе си всички блага и радости и на "голямата", но се проявява в настоящия миг и според ситуацията - "където Бог ни прати". И - както става ясно

от третата мисъл по-долу - това не пречи човек да обича щедро и да взима преизобилно това, което му се дава от искрена и безкористна любов.

Ето тази мисъл:

*"Понеже Божественият свят е извън времето, всички нужди на човека - онова което му трябва - ще бъдат задоволени. Не се безпокойте. Някой казва: "Неженен останах..." - Как да си неженен! Ако искаш да се ожениш, виж колко те обичат - не трябва да избираш хората. **Според Божествения свят, може да се ожениш за всекиго**. Как ще разбереш можеш ли да се ожениш за всекиго? Чудни сте вие - нямате чиста мисъл! Когато 20-30 извора се вливат в една река, какво нечисто има? Всичките са бистри - образуват една голяма, бистра река. Ако тия потоци са от порои, те образуват една голяма река с тиня - това е вече човешко. (...)*

В изворите и гейзерите винаги танцуват същества, които отдават себе си изцяло.

*Питате: "Как да се обичаме?" - **Щедро** давайте, **щедро** взимайте! Не казвай "Стига". (...)*

На вас казвам: казвайте "вералах", не казвайте "стига"...

Дръжте мисълта, че ви обичат!" *(с.447-448, б."Вералах - да даде Господ!" от 13.07.1941г.)*

17.I.135(1999)г.
Бургас, България

СИРИУС`99

Протуберансите, тъй както се виждат с нормално зрение...

Различни приятели питат кога и как ще се прави упражнението за свързване със Сириус тази година. Съвпадът на Слънцето с Уран ще е на 2.02.1999 г.; всеки може да направи справка в по-добри ефемериди или в националния и локалния си астрономически календар кога точно е това до минута. Знаем, че пиенето на малиновите сокове, чайове и пр. почва 8 дни до съвпада и че ефектите от връзката се проявяват дълго преди и след този период (до 25-30 денонощия).

В резюме, остава си в сила изискването за НКЕ - "Неличната Космическа Енергия" по време на опита - особено през тази година. Това означава участниците да не са в един дом с най-близките си или с този, с който живеят постоянно

или преобладаващо. Самотата тогава трябва да се редува с разнообразни гостувания в течение на цялото денонощие, като броят им е еквивалентен на резултатите: колкото може повече хора (ако си повече Уранов, отколкото Слънчев тип). Те обаче трябва да са сродни души и да бъдат заедно по повече от двама само в сряда, четвъртък и неделя. Да се пеят със собствена мелодия имената на Сириус "Хис" и "Термона" по 5-10 минути в началото на всеки астрологически час или период от време, спомагащ най-силно за връзката със Слънцето, Уран и Сириус. Това са слънчевите и Урановите астрологически часове, както и моментите, когато Слънцето прави други аспекти към Уран, в рамките на този период.

Егрегорната (официалната) 1999 година дава първа вибрация от януари до януари, според една от главните нумерологични системи, поради което връзката със Сириус чрез Уран този път ще е затруднена: единицата е число на Слънцето, а Слънцето е в зодиакална опозиция с Уран (Лъв е на 180° от Водолей). Езотерически, шанс за успех в момента имат повече слънчевите типове и импулси: действия по интуиция, а не по правила и програми. Ето защо, окултните и астрологическите указания сега могат да се пренебрегнат и всичко да се прави според гласа на сърцето. Времето е подходящо за създаване и раждане на нови гении, творци и Учители, които ще ни дадат уникални неща; следването традициите на Школата през 1999 година отстъпва на индивидуалния усет. Само който има подтик да се съобразява с Учител, школа и окултни науки и това не е в противоречие с вътрешното му желание, през настоящата календарна година - и преди всичко в упражнението със Сириус - ще има успехи и по този начин. Останалите, особено слънчевите натури, би трябвало да са на пълен автопилот - даже и без малинов сок, и без никакви ефемириди и астрологични часове, пак ще имат резултати. Важна е верността на себе си и на системата индивид-множество - този път с доминиране на индивида, който има шанс да интегрира множеството във всяко отношение.

Всичко това е в сила само за егрегорната вибрация на 1999 година, която е единица. Учениците на Учителя, които вървят паралелно и по новото летоброене (135 година от физическото раждане на Учителя като Петър Дънов в България), от 11.07.1998 до 11.07.1999 г. са в универсална Девета Вибрация, като по този начин влизат в пълен синхрон с трите деветки в края на нашето столетие - "Скончанието на Века". По този начин те ще влязат в следващия век с Първа Вибрация, което е в синхрон с началото на всеки нов цикъл, особено когато се касае за ново хилядолетие и неговия първи век. Разбира се, това е пак егрегорна година поради сгрешения календар - в XXI реален век ние вече сме навлезли от няколко години. Съвпадението на числата (деветките) на годи-

ните по новото и официалното летоброене дава наистина уникален шанс за приключване на всички стари сметки и в света, и в Школата на Учителя. Това важи с особена сила за хората, чиито лични вибрации съвпадат с егрегорните или с тия по новото летоброене. Що се отнася до опита със Сириус тази година, те биха могли да разчитат повече на деветките, ако са ученици от Общия и Младежкия клас на Учителя, и повече на единицата - ако са светски хора или ученици на Учителя под и над споменатите класове. Това са тънки неща и тук се споменават само за размисъл. Според една от системите, деветката отговаря на Нептун, поради което хората-деветки могат да се свържат с Хис и чрез тази планета. Всичко е въпрос на опити.

Може ли Елма да каже още нещо по тези въпроси, и по-конкретно за контакта ни със Сириус в момента?

18,19ч.

- С науката за Личната и Неличната Космическа Енергия може много да се спекулира, ако човек не е попаднал още в Школата на Учителя. Но това, което трябва да знаете със сигурност, е че 8 или 30 дни изпълняване на изискванията за НКЕ не ви дават никаква гаранция, че ще се свържете с Хис. Това е все едно някой да е месоядец и да стане вегетарианец само за седмица или месец, а после да продължи с мръвките...

Освен това, не бива да се мисли, че Личната Космическа Енергия при всички случаи е пиянство и месоядство. Това е енергия на Мировата Душа, и без нея не би имало нито Определено, нито Проявено Битие. Ако някой върви повече по нейна линия, нека служи на съвършения си любим като съвършен любим. Не е задължително всички да искат да идат на Сириус. Има милиарди звезди и планети, цяла една вселена, където не съществува никой, освен любимият, единственият любим. И атеист да си - да не се молиш на един религиозен Бог, - ако обичаш и любиш предано едно-единствено същество, което ти е определено от Бога, ти Му служиш по-добре от религиозните и сърцата-гроздове, ако те не са съвършени в своята изява. Ето защо, не напирайте да правите всички упражнения, които се дават в Школата, но проучете кои упражнения и методи стават за вас - и ***тях*** *изпълнявайте.*

1.II.135(1999)
Бургас – Изгрев

НОТА ОТ ЕЛМА

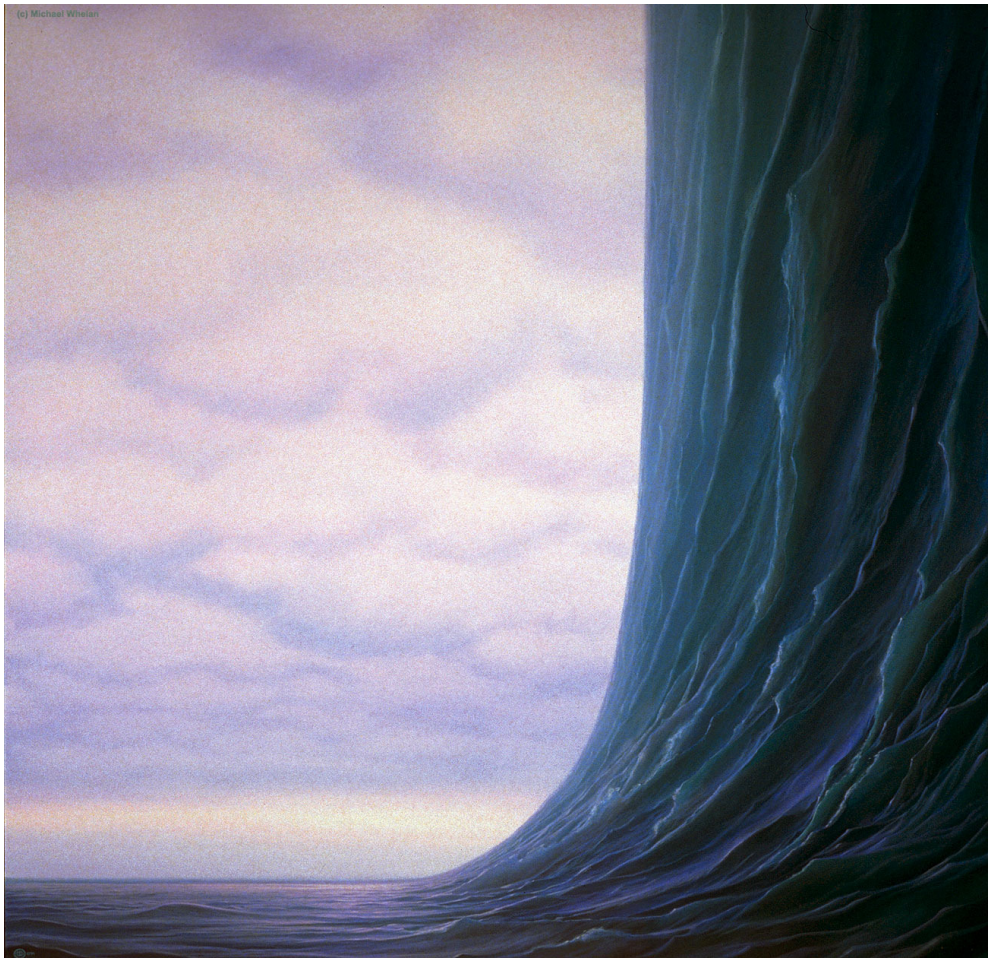

*На 31 януари сутринта, при изписване на думата за влизане в Интернет ("anhira"), **на екрана излезе сама съвсем друга дума: "elo"!***

Такова нещо не може да се случи по никой начин; не може и да е плод на случайно докосване на клавиши, тъй като буквите на двете думи са разположени на съвсем различни места.

Явно Нашият Човек, Който ни е говорил досега и под името "Ело" (духовното име на Елма), иска да ни каже нещо извънредно важно. И друг път се е проявявал съвсем явно по най-различни начини, когато дълго не Го търсим, но сегашният случай е един от най-директните. Свидетелка е П., която бе извикана незабавно, за да види самоизписалото се име с очите си.

Нежеланието на приемащия да иска контакт от типа

"осияния" произтича не само от преминаването им в "одеяния", но и от личната му съпротива да се живее повече по стария начин. Даже и за приемане на "одеяния" желанието му е нулево, въпреки че има поводи - и безспорно отговорите биха били, както винаги, много интересни. Липсата на гостувания, на "въртене по домовете" и на екскурзии според главния метод на безсмъртието - Тройния Ритъм; неспазването на изискването да се остава в дадена страна или селище според броя на будните души, дошли еволюционно до Разпознаването, Високия Вкус и Интензивното Приласкаване или Отсъствието, когато трябва; непоявяването на организатор за изпълнение молбата на Учителя да заживеем най-после по новия начин сред природата - всичко това изпарява и последната готовност да се искат и "одеяния". Натрупала се е цяла папка с описания на силни преживявания и случки, даващи повод да искаме "одеяния", но те почти всички са субективни, мистични или под формата на сънища - не са съпроводени с активни действия за практическо реализиране на Тройния Ритъм както трябва, с които хора трябва и където трябва. В очите на Небето е цинично постоянно да искаме Слово и същевременно да не си мръдваме и пръста, за да реализираме нещо ***на дело****. Не че няма единични старания на хора с висок идеал и пълна готовност, но това почти не среща пълен отклик от страна на званите. Затова избраните са малко или няма такива. Онези, които четат беседи от Учителя, осияния и одеяния, но остават в градските си квартири и живеят в тях с преобладаващо лично присъствиие - като наематели и "собственици" или с едни и същи хора - може да са от званите, но не и от избраните.*

Чакаме с нетърпение да узнаем защо нашият Приятел Елма изписа духовното Си име "Ело" на монитора, без някой да е натискал такива клавиши.

НОТА

1.02.135г. 3,04ч.

- Приключих с търпенето на полумерки и никакви мерки.

Няма да казвам какво да правите, понеже всичко вече е казано. Всеки да стори незабавно това, което ***сърцето*** *му подсказва! Когато разпознаването, вкусът и поканите са частични и не дават изобилен и пълен живот, верните тръгват по нови пътеки, а неверните остават да изпитат последствията от вкусовете и теориите си.*

Ако не изтеглите войските си от зоната на Волята Божия и не пратите парламентьори до една седмица, почвам офанзива!

26.II.135(1999)
Бургас - Изгрев

НАБЛЮДАВАЩИТЕ ОТ ШКОЛАТА

Предварителни бележки:

Днес, 26 февруари 135(1999)г., към 20,00 часа, пак се случи нещо необикновено, което дава основание да поискаме обяснение от Елма. Снощи - или по-точно около 2 ч. през нощта днес - п. подготвя за изпращане по Интернет писмо до един афганистански университет по повод петицията, разпространена от една негова служителка. Това е зов за помощ, описващ ужасното положение на афганистанските жени. П. добавя името си в списъка и решава да изпрати отделно писмо на този адрес, с копия от страниците за любовта и жената от голямото илюстровано писмо до Латвия на руски и английски език. Той обаче спира изпращането на писмото в последния момент, забелязвайки, че автоматичното изписване на датата и часа не е вярно: излязло е 10.I.1997г., около

14 ч.. Той решава да пусне писмото по-късно, когато поправи датата и часа. До този момент "Нетскейпът" е работел безупречно много месеци - откакто сме в Интернет. Наистина, правени са разни преинсталации и всичко е възможно да се случи, но в момента п. не съобразява, че вероятно пак се намесва Нашият Приятел. Когато споделя това с приятелите, може би дошли не случайно точно днес от близо и далеч, една приятелка изведнъж се сеща, че тази дата в компютъра може да е датата на някое осияние. Явно Елма иска да ни каже нещо много важно, и за да излезем от състоянието си на повседневна инертност и лични уклони, отново е решил да се намеси директно. Приятелката започва да търси оригиналите на осиянията от този период и след малко попада на един уникален материал точно от 10.01.1997г.! Не че всички осияния не са уникални, но този ръкописен оригинал е от онези, които се броят на пръсти – залежал е от дълго време, с надежда за коментар от Учителя, понеже е бил счетен за "лично творчество" с неизяснени и спорни проблеми и затова п. не е посмял да го пусне в обръщение сред приятелите. Чака си реда…

Сега нещата си идват точно на мястото, понеже това се оказва част от един фундаментален труд с явно присъствие на Елма - информация за един от класовете на Школата. Импулсатор на този материал е Н.Р., понеже се е интересувал сериозно и дълбоко от тази тема, както и приятелят А.Г. А точно днес, малко преди да ни се подаде отгоре този забравен ръкопис, друг приятел задава въпрос за естеството на Утринните Слова и Утринния неделен клас на Учителя, за което пита и в едно от последните си писма.

Ние сега ще прочетем заедно този ръкопис относно младежкия и специалния окултен клас, дошъл на 10.I.1997г., а после ще помолим Елма за отговор, с надеждата да разшири темата и за другите класове. Днес си говорихме за връзката между Неделния утринен клас на Учителя и Евродоровия Му клас, откакто ни говори и води като Елма: времето е едно и също – неделя в 5ч. сутринта; Учителят е един и същ.

Последният въпрос, който К. зададе на п. преди да започне да се пише горното предисловие и преди да прочетем намерения текст за Младежкия и Специалния Окултен Клас беше: "А не е ли възможно и всеки сам да си работи в даден клас: например, ако в различни градове всеки знае, че в 5 ч. сутринта започва М.О.К., всеки да участва съзнателно и самичък?" И когато започваме да четем материала от 10.I.1997г., виждаме още на второто изречение: "...Ако импулсът му е да е са сам - сам провежда и дейностите, свързани с Неделните класове, Общия Окултен Клас и Младежкия Окултен Клас."

Ето съдържанието на този уникален, забравен ръкопис:

МЛАДЕЖКИ (СПЕЦИАЛЕН) ОКУЛТЕН КЛАС

Петък, 10.I.133(1997)г.

ПЪРВА СЕДМИЦА – "ИМПУЛС"

Участието в класовете (през всяка първа седмица от новолунието нататък) става, само ако човек има вътрешен импулс. Ако импулсът му е да е сам - сам провежда и дейностите, свързани с Неделните класове, О.О.К. и М.О.К. Ако импулсът му през тази седмица (от новолуние до първа четвърт) е да бъде с други, пак се пита какво иска сърцето му – да води или да бъде воден. Ако има импулс да състави програма и да води даден клас, кани само такива, които имат вътрешен импулс да изпълняват програма и да не говорят в рамките на обявените занимания в избрания дом, а и след това - и по пътя към къщи. Ако импулсът е самите ние да бъдем водени в даден дом, избираме си да участваме в клас, воден от човек, който единствен ще има думата от началото до края (такова е естеството на първата, Слънчевата седмица).

По време на духовно събрание през седмицата на Импулса, всеки има право да стане и да си отиде, ако някой наруши тишината и хармонията в класа. В такава седмица човек трябва да е максимално верен на себе си и да не изпитва никакво неудобство да стане и тихо да си отиде, ако в даден момент атмосферата се промени и се окаже в асинхрон с вътрешния му мир и импулс.

Обикновено през всяка първа седмица от лунния месец всеки се старае да бъде сам водещ на даден окултен клас, където е привлякъл нови ученици. Със старите съученици срещите от този род стават през втората и третата лунна седмица, а през четвъртата – "Школата" - водещият пак сам има право да кани стари и нови съученици, според опита и преценката си кой става за ученик и последовател, т.е. кой е смирен. Значи, на по-гласовитите се дава ориентация към втората и третата седмица, а първата и четвъртата остава на разположение на Посветения, който знае в коя страна, кое селище и в какъв състав може да се постигне хармония (във всеки конкретен случай).

В случай, че някои искат да "пеят" в дует или в хор с водещия, те трябва да бъдат помолени или да си поканят сами аудитория, но на друго място, или да се съгласят да изпълняват стриктно регламента. Всеки, който предварително се е съгласил да участва в регламент, трябва да го спазва. В противен случай трябва да се позамисли за това, чий проводник става. Посветеният прилага метод, утвърден от най-дълбока древност: участник, който редовно нарушава регла-

ментите и хармонията, не се кани на следващите събирания; ако потрябва - променя се и адресът на сбирката.

Във всеки първи петък от лунната седмица водят приятелките, сестрите. Изключения може да има, ако координаторката посочи по вътрешен импулс човек, който има ярко изявени положителни качества на Венера. Но това не трябва да става практика. Може да се каже, че в годината такива извънредни случаи на водещ или изявяващ се мъж в петък не трябва да надхвърлят 4 пъти, т.е. най-много по веднъж на сезон.

Водеща, т.е. координаторка във всеки петък на импулса по време на Младежкия или Специалния клас може да бъде само сестра, отговаряща на изискванията за истинска принадлежност към този клас. Учителят е дал съвсем конкретни правила за това в беседите Си, но някои от тях е изяснявал само в лични разговори с избрани ученици, тъй като съществува и устно предаване на определени пълномощия, които се поверяват само на последователи от най-вътрешния кръг. Те са узнали и прилагат неща, доверени от Учителя само устно - на тези, които Той е преценил, че имат качества. Тъй като в Школата съзнанието не се прекъсва, класовете съществуват вечно.

Някой може да е автор на зашеметяващи съчинения, ясновидец или ръководен фактор в Братството с безспорни качества, но може да не е приет от Учителя дори и в Общия клас на Небето или на Земята, въпреки че сам си мисли, че има право да присъства даже и в Младежкия.

И така, има 4 критерия за координатори на младежкия клас, в зависимост от поредността на лунната седмица.

Общият белег за участие в МОК - в очите на Небето, а не според нашите субективни понятия и представи - е наличието на самостоятелно жилище. (Който няма такова, си подсигурява територия някъде сред природата или в жилище на съмишленик, който му го отстъпва напълно и сам отсъства от там за уговорен срок, освен ако не бъде поканен специално от гостенина).

За Небето ученик от Младежкия или Специалния клас е онзи, който е имал шанса да получи (или който се е преборил в живота да си осигури) абсолютно самостоятелно жилище, в което да живее самичък. След 21-годишна възраст човек има нужда от самостоятелно жилище (не само стая), в което да не може да влиза никой без негово желание, дори и децата, родителите и най-близкият човек. В противен случай, аурата му почва остро да страда от липса на индивидуален въздух, който се продуцира от монадата на човека единствено в пълна самота. Ето защо, за кординатори и участници в Младежкия и Специалния окултен клас Небето избира само такива ученици. Самостоятелното жилище или територия е

разпознавателен белег за постигнато Второ Посвещение. Посветеният с два или повече лъча над главата или има убежище, недостъпно за други, или живее на най-различни места, за да не позволи образуването на домашен дракон. Когато нямат материални възможности за собствено жилище, посветените подсигуряват оборотни квартири, където членът на М.О.К. остава сам за уговорен срок - по списък или по жребий, - бидейки член на група от трима, шестима или 12 съученика. В случай на материална невъзможност за придобиване и поддържане на такива оборотни светилища, истинските ученици на Учителя по цялата вселена не остаряват или остаряват хармонично и красиво, без болести и деформации на пропорциите в лицето и тялото си, понеже имат мъдростта и импулса доброволно да се сгъстяват в наличните жилища, за да поддържат оборотни. Това е напълно възможно и се прави сред учениците от Второ Посвещение нагоре.

Има четящи беседите на Учителя и изпълняващи съвестно много Негови съвети и форми на участие в братския живот, хора със самостоятелни жилища, но измъчващи се от самота. Това показва, че са още обикновени хора или най-много "първопосвещенци". Истинският ученик може да живее и абсолютно сам, без това да го обезсърчава или да го прави скръбен и нещастен. Но той съзнателно и ритмично нарушава самотата си, защото има космичен закон за обмяна на енергии и за лично щастие и самораздаване. Значи, крайната самота, като начин на живот, е едно голямо изключение. Тя не деформира ученика и не води до кармически последствия, само когато е разрешена лично от Бога с някаква особена цел – например, защита на Петата Степен на Скиптъра или на Третото Посвещение – Просветлението. Във всички останали случаи, обикновените хора и учениците приемат и съжителство с други – принудително или съвършено съзнателно.

Така истинският ученик от Младежкия или Специалния Окултен Клас осигурява самотата си физически при всички случаи поне в събота, а в определен процент от времето – и във вторник, четвъртък и неделя. Следователно, съществуват неотменни закони на ученичеството, които не признават туземното тълкуване на начина на живот и пълната самодейност на хората в представите им за самотата и общуването.

В понеделник ученикът посещава близките си по кръв и се грижи за тях; във вторник може да е сам или не, по вътрешен импулс; в сряда може да бъде с повече хора на едно място, но предимно познати; в четвъртък също има пълна свобода да остане сам или да общува предимно с непознати или по-висши по еволюция хора и същества; в петък е с относително най-сродната си душа, в събота се стреми да бъде напълно сам, ако няма нещо особено наложително и важно, а в неделя пак е

свободен да бъде сам или с други, но непременно повече от 12 души, за да може да се проявява духът му, атмическото тяло. Хората, които избягват големите групи поради очевидните проблеми с отделни хора или общата атмосфера на групата, отказват да служат на духа си и на Бога по атмичен и будически начин, понеже тия два най-високи духовни свята съществуват благодарение на обмяната между индивида и големите групи. Дори и да няма помен от колектив, смесването с тълпите в атмичните периоди е задължително. Това е неделята през седмицата, лятото - през годината (особено края на юли и целия август), както и определени още по-големи периоди, които са индивидуални за всеки.

Следователно, за повечето семейни и обвързани хора Младежкият клас е немислим, и по тази причина Учителят е разрешил да се разпространи версията, че в него не се допускат женени. Тя обаче се е изопачила до фанатизъм и до кривото разбиране, че ученикът от този клас трябвало да остане физически девствен и да няма интимен живот и лична любов. Но всички ние знаем, че в Младежкия Клас, при личното присъствие на Учителя до 1945 година, е имало и женени хора, и ученици с нормален интимен живот – и това са едни от най-талантливите и напреднали ученици и ученички от Школата. Защо Учителят не ги е изпъдил, а даже ги е защитавал и е разкривал какво ще направи кармата с ония, които имат "калугерски" разбирания за любовта и живота, както Той сам се изразява?

Ето защо, тенденцията да се предпочитат неженени ученици за участие в Младежкия, Специалния и още по-вътрешните класове на Учителя не произтича от някакви изопачени моралистични фикции, а от факта, че жененият човек обикновено няма свободата да ходи когато и където си иска. В специалния клас Учителят е провеждал сложни експерименти и упражнения, които изискват пълното и продължително присъствие на ученика в цялото му извънработно време, а това е почти невъзможно за семейния човек. Някои от тези окултни упражнения са от такова естество, че близките ни по никой начин не биха издържали на нашите замълчавания и отсъствия и биха ни обвинили в какво ли не. А ученикът от космичната Школа няма право да разкрива тайните на класа и занятията, да се оправдава с "космически полети" или "изпитване на бъдещи социални модели", понеже ще го вземат за неморален или ненормален.

За Всемирното Бяло Братство няма по-голямо щастие от хармоничния брак и семеен живот между сродни души в името на Бога, но тогава разногласията и обвиненията са изключени, тъй като цялото семейство участва лично в лабораторията на окултното ученичество и затова знае какво става там. Така че Небето не гледа на лице, а на сърце,

както казва народът ни. Ако сърцето е чисто, човек може да е ученик от Младежкия или Специалния Окултен Клас и на Земята, и на Небето, дори и да не съзнава това и да не взема участие в петъчните духовни събрания на това, което вземат за "Братство". Истински чистото сърце е отдаденото на Бога, а не на х. или у. Сърцето, отдадено на Бога, има нужда периодично да остава в самота, да се обменя с близки по дух, да се обменя с близки по естество и да се обменя с всички. Ако при това спазва дните и периодите, определени от Бога за тези различни потребности, то е сърце на ученик от Второто Пентагрално Посвещение или още по-нагоре. Всеки може да цитира или да си приказва каквото ще, но ангелите виждат отгоре какво представлява лицето, тялото и аурата му. Щом спазва Божиите разпоредби, то истинността на това, което върши и говори, ще се отрази и на вида му, на здравето, на пропорциите му.

В Младежкия Клас влизат два вида ученици: от 14 до 21-годишна възраст и от 21 до 28. Първите са от Юношеския, а вторите – от специфично Младежкия. Под истински юноша или девойка в Школата се подразбират деца над 14 години, които имат самостоятелна стая. Те живеят само с майка си (много рядко с някой друг), а бащата живее другаде и ги посещава само веднъж в месеца за един или няколко дни. При това детето не знае, че това е физическият му баща. Така е според космическия ред и морал, така е и според беседите на Учителя. Майката на дете от този клас е също ученичка на Учителя и е в Специалния клас - на възраст над 28 навършени години. Значи, не е лесно да си ученик от юношеския и девическия Младежки клас на Учителя. Който оспори тия положения, не е слушал и чел добре беседите и лекциите на Учителя, където нещата са ясни и определени.

Тези указания се дават като специална информация за желаещите да се самоопределят; и като методически бележки за координаторите на работата в Школата, според Божествената Програма.

Ученици от Специалния клас, имащи право да участват в петъчните му занимания, са всички ония, които спазват без конфликти и напрежения изложените условия, но са по-възрастни от навършени 28 години.

Така, през 4-те петъка от всеки лунен месец се провеждат 4 вида духовни събрания и школни занятия на Венерините класове, както следва:

<u>Първи петък след новолунието</u>: Общо събрание на всички видове Венерини класове: <u>Юношески, Младежки и Специален</u>. Броят на учениците в един такъв клас може да стигне до 120 души – останалите се отделят в друг клас. Водеща – най-възрастната сестра.

Втори петък след новолунието: Занимания на групи от по 6 души от Юношеските класове (3 момичета и 3 момчета на възраст от 14 до 21 навършени години), без присъствие на гости, по-възрастни от 28 навършени години, освен веднъж годишно. Водещо – най-младото момиче.

В същото време работи и Детският Окултен Клас с деца от 7 до 14 години, заедно с майките си или духовните си майки, ако физическите не могат да присъстват по някаква причина. Но водещи са децата – майките са само гости.

Трети петък след новолуние: Занимания на Младежкия Окултен Клас - групи от по 6 души - три сестри и трима братя - от 21 до 28 навършени години. Водеща – най-младата сестра. Във всички класове водещите имат право да отстъпват ръководството си на друг по вътрешна симпатия, но само веднъж годишно. И тук се канят гости от по-горния Венерин клас, т.е. Специалния, но не по-възрастни от 56 години.

Четвърти петък след новолуние: Специален клас – пак на групи от по 6 души от същия тип, с участници от 28 до 56 навършени години. Водеща – най-младата сестра. Канят се гости от Субстанциалния Клас, който също провежда своите школни занимания в петък от 5 часа сутринта, но учениците там са от 56 до 84 навършени календарни години. Те пък канят гости от Есенциалния Клас със съученици от 84 до 112 годишна възраст. Те пък канят гост от Уникалния клас – ученик на Учителя от 112 до 120 навършени години. Надживелите тази възраст са почетни гости и са извън класовете – те са от категорията на Мъдреците. Имат право да влизат във всеки от изброените класове.

При всички случаи, водеща е най-младата сестра от даден клас – Венерин принцип, за разлика от старшинството, което се провежда в неделните класове. В Общия Окултен Клас от по 12 души в група и 144 в големия О.О.К., водещи за всеки подклас са най-младите братя, а в Орфическия или Евродоровия утринен Неделен клас от по 10 души (до 100 в първата неделя след новолунието) занятията се провеждат без възрастови ограничения и без водещи, но синархично, спонтанно и синхронно - или с водещ по жребий. Не престава да функционира и Женският Мистичен Клас от по 11 сестри (до 121 през първата седмица след новолунието) в четвъртък сутринта и вечерта, като на вечерните събрания се кани и по един брат, който е само гост или занимава класа при специално желание от страна на сестрите, но не повече от един път месечно. Това е Нептуновият модел на Школата.

И така, всеки петъчен клас има право да кани гости от

друг вид клас, но не повече от шестима - и то само в последната седмица след новолунието. В най-чист вид, Младежкият и Специалният Окултен Клас не приема гости в първата седмица, през втората кани двама, в третата – трима, а през четвъртата – 5 или 6. Гостите са само слушатели или пълноценни участници в работата на класа, но нямат право да му се месят и да му дават съвети, освен при изрично желание и съгласие от страна на всички. През втората седмица единият от двамата гости може да е заслужил човек от Общия Окултен Клас – човек, който отдава жилището си за целите на по-горния клас, периодично и с пълно и гарантирано лично отсъствие от къщи, но още не е готов да влезе в него, понеже няма нужните пропорции на лицето и относително младежка красота, здраве и запазеност на тялото си от 28 до 120-годишна възраст. Не се кани и човек, който си позволява да проповядва, да самодейства, да се налага или да осъжда и критикува, нещо неизбежно за нивото на Общия Клас и на учениците от Първо Пентаграмно Посвещение.

На Наблюдаващите от Школата и Братството им е известно, че изискването за приемане в Общия Окултен Клас на Всемирното Бяло Братство, под ръководството на Христовия Дух и Духа на Учителя, което за нас е едно и също нещо, е човек да е трезвеник, вегетарианец, планинар и "чучулига", а не "кукумявка" - според стереотипите на заспиване и събуждане. Да приема Учителя Петър Дънов или Беинса Дуно за единствен и най-висок Учител. Той се е самоопределил окончателно и категорично към една Школа и Братство, и то именно към Неговите, приема и изучава Словото Му като водещо в живота си и се опитва да го разпространява и прилага според силите си. Той е толерантен към вярата на другите църкви, школи и автори, но не практикува методите им. Например, има хора, приемащи Учителя и участващи в братския и школния живот, но правещи, например, упражнения на йогите или на някоя друга школа. Наблюдаващите от Школата не канят такива в Общия клас – оставят ги свободно да идват само в Неделния, докато не се самоопределят и не престанат да произвеждат утечки и къси съединения.

Ученикът от О.О.К. се разпознава от Небето и по това, че взема редовно и дейно участие в традиционните духовни и братски форми на живот, независимо от състава и поведението на хората, които идват там. Човек, който не идва на паневритмия, на групово посрещане на слънчевия изгрев, на планинските лагери на Братството през лятото и на духовните събрания в сряда и не взема участие в общите братски инициативи с труд и средства (не си дава тайно и доброволно десятъка където трябва от всеки неочакван или планиран доход, хонорар, наследство, аванс, заплата, пенсия, наем и пр.), но предпочита да посещава и други духовни общества и

да разпилява енергията си там, не е ученик от Общия Окултен Клас на Учителя, а се нарича от Небето "симпатизант" или "оглашен". В повечето случаи това са още объркани души, най-много до Четвърта или Пета степен от външния кръг на Пентаграма, и не могат да бъдат нещо повече от гении или светии. Привидното им участие в общите форми на братския живот е обикновено търсене на аудитория, утешение или приключения. Тях Наблюдаващите ги канят само на общонародните неделни духовни събрания от 10 ч. сутринта, както и на екскурзиите и културните прояви в неделя. Ако бъде поканен такъв човек в Общия или Младежкия клас, това се счита за сериозен пробив и сгрешилият поема кармична отговорност за това.

Разбира се, навсякъде по света и в страната има и представители на Черната ложа в нашите среди, които вземат дейно участие в ръководството и във всички форми на общия живот, но възприемат околните като потенциални клиенти в търговската си дейност или като обекти за извличане на лична изгода, за удовлетворяване на егоизма и тщеславието си или за диверсионната дейност на духовете от други школи, които са ги обсебили. Те се отличават с одумване, съветване, натякване, съдене, авторитарност, недопускане и отблъскване на нови души и недаване на материали, с властническата драма; обидчивоста, отмъстителноста, дискредитирането на по-способните и по-чистите, оклеветяването, споровете, раздорите и съдебните процеси; претенциите за първенство, единственост, авторство, лидерство, монопол над дейността и авторитета и усвояване материалната база под формата на техника, предмети, десятъци, бюджет, каса, пари, такси, хонорари, привилегии, дарения, имоти. Това са някои от поведенческите белези за разпознаване на хората без монада или със силно замъждяла монада, докато техните антропологични особености, които ги издават, са обект на лекции и упражнения в Младежкия и Специалния клас и класовете над тях.

Днес, следователно, се прави опит за първа по рода си вечерна сбирка на Божествения младежки и специален клас, с участници от всички възрасти. Сутрешните класове представляват духовни събрания с установен дневен ред, а вечерните дават простор на индивида и колектива. Според правилата, дава се думата на най-младата сестра от присъстващите да изнесе беседа по вътрешен импулс (четенето на беседа от Учителя е в сутрешната програма). Водещата има право да започне с молитви и песни по свой избор, после да говори това, което ѝ дойде в сърцето, а накрая да завърши беседата си пак с песни, молитви и формули по свой избор.

На всички сутрешни и вечерни занимания се пази пълна тишина, уважава се и се почита водещият, не се шуми, не се

прекъсва, апострофира и пр. Вратата се заключва в обявения час и не се отваря на закъснели. Влизане и излизане по какъвто и да е повод става безшумно. Трапези след залез слънце не се правят. Пиене на чай и вода – само в кухнята.

Според поведението на хората, Наблюдаващите си отбелязват кого и къде да поканят следващия път.

21,42ч.

26.02.135(1999)

- Мили деца, няма да се разпростирам сега върху по-горните класове, тъй като не сте направили Неделен от 10 часà сутринта; Общ и Младежки, Специален. Има още изисквания за Общонародния и Общия клас. В Общия, например, не трябва да има никакви критики, абсолютно никаква отрицателна мисъл за когото и да е. Там делене, противоборства и пререкания не съществуват. Това са предмети на адските и човешките класове извън Школата, независимо колко събрания правят, в колко паневритмии и Рили са участвали, колко тома беседи са отпечатали и продават. Като нямате сили да повярвате или изпълните закона на Общия и Младежкия клас, сърца и кости пак ще се пукат, въздишки и противоречия няма да престанат. Всеки очаква на другия той да бъде пръв, но сам не се опретва да изпълни закона.

Сега, като ви гледам, мили сте Ми, обични сте Ми, но пролетният събор на първата Божествена година от Новия век ще се проведе с тия, които живеят по новия начин. Имам предвид едно райско място в пределите на Благария и още няколко места по света, които искам да ви дам в наследство. Този, Който е създал всичко и владее всичко, може и да подарява всичко.

Оставям на Наблюдаващите от Школата да преценят става ли някой за пролетния събор. Той ще бъде проведен при всички случаи, и то из цялата вселена, защото тази година вие се раждате!

21,57 ч.

11.IV.135(1999)
Великден
Стара планина, хижа “Рай”
1600 м. надморска височина

ОЩЕ ЕДИН СТОЖЕР НА ЙУЛМА

(Лично послание за И.Д.Н. от гр. Пещера)

14,55ч.

От дълго време един приятел от Йулма (Родопите) очаква да получи лично послание от Елма, ако Той реши, че това би било безопасно за него и за околните му. Елма настоява да запишем новото име на Родопите с "Йу", а не с "Ю". От известно време имаме право да получаваме само "одеяния" – т.е. осияния в резултат на съвършено очевидна намеса на Елма или при необикновени, бързи промени и събития в живота на някого поради това, че Окото на Бога внезапно се е отворило за него и Ръката Му предизвиква ускорения на положителната или отрицателната съдба на този човек и хората около него.

Всяко нарушаване на този нов принцип или изискване, всеки опит за получаване на небесна информация от най-горе без покритие с такава случка или фундаментално събитие може да доведе до нежелателни последствия - и вече имаме такъв опит. Това, че някои приятели настояват и се надяват на отговор и че такъв отговор от самия Елма понякога наистина идва, без да е изпълнено главното условие, не е в проти-

воречие със законите на Словото. Словото на Бога е океан от Присъствие, с който винаги може да се контактува, ако човек е дете по душа или единатор и който отговаря мигновено, независимо дали изпълняваме или не изпълняваме съвършено волята на Бога.

Напоследък обаче пак имаме основание да питаме за някои хора и събития, тъй като отново се констатираха резки промени и явления, които не могат да бъдат случайни и да се обяснят с обикновеното действие на природни и социални процеси. Така например, една нова приятелка е сънувала необикновен сън, след като вечерта това ѝ беше обещано от Най-високото място - този сън не може да е плод на самовнушение. Още на другия ден при нея започнало интензивно отслабване, тъй като тя има проблеми с килограмите и фигурата си. Ако контактът със Словото и неговите носители произведе някъде такива моментални промени и разреши основни проблеми, ако реализира изведнъж отдавнашни мечти и желания, които са изглеждали неосъществими, това е знак, че е протекло действо и можем да молим без опасения и за словесно осияние. Това става само с души, които са стигнали вътрешно до великото самоопределение към един Бог, един Учител, една Школа и едно Учение и към един огнен кръг от сродни души, които наричаме "нашето Ято от вечността".

Така и с този приятел, комуто сега се дава това осияние, се е случило нещо важно и неочаквано: той твърди, че негова близка - напоследък, откакто той е помолил за хороскоп и лично обръщение от Учителя - си е променила внезапно разбирането за живота и е проявила желание да изучава небесните тайни. Това даде основание да се помолим за ЖЛО от Елма за този приятел. Така че днес, в един приятен следобед, на чист въздух, седнали на една маса до хижа “Рай”, пред грандиозната панорама от гигантски върхове и простори и пред най-големия водопад на Балканите, ние довършваме тези предварителни бележки и чакаме какво ще ни каже нашия любим Учител.

В момента се изясни, че в случаите, когато някой още живее на една територия с близките си и няма условия или смелост да спазва така наречения Троен Ритъм, е препоръчително да се получават отговори за него без помощта на свещената мандала (махалото), за да дойде само информация, без незабавни и резки събития в живота му. Затова такова осияние - само с мисъл и без инструмент - не трябва да се нарича "живоструйно", а е просто "лично осияние". Живителните струи на Словото Божие винаги са предизвиквали изцеления и подмладяване и са носели благоденствие, щастие и безсмъртие, но от известно време тези процеси се усилват само при осъзнато осъществяване на Тройния Ритъм: период на пълна самота, период на обмяна с единствения човек, определен ни

от Бога, и период на живот и обмяна с всеки, когото Бог ни праща и при когото ни прати.

В този момент духна силен вятър и ни принуди да влезем в хижата. Дали това има връзка с личното осияние на приятеля, което очакваме, сега е трудно да се каже, но ние знаем от опит, че няма случайни неща, когато сме в контакт с Небето.

15,37ч.

- От нашия общ живот в Йулма (изкупената Родопа - б.п.) всички вие знаете, че това място не е отписано от Бога и че нашествията и пакостите на подземните приятели могат да бъдат овладяни, ако се явят хора, способни да изпълняват съветите и молбите на Небето незабавно. Както ви е известно, Йулма е единствената планина в света, в която се събират нишките на всички хора и отиват в центъра на Земята, а от там се отправят като единен лъч в глъбините на Космоса. Като стигнат до Централната Звезда, те се взривяват до безкрайност и стават едно с Бога. От тук следва, че и сегашните събития, граничещи с трета световна война, можеха да бъдат овладяни от територията на Юлма, ако бяха изпълнени определени условия. Има приятели от този район, които трябваше да се откажат от животновъдството незабавно, ако бяха повярвали на Учителя. Липсата на такава диамантена вяра и солдатска решимост да се изпълни заповедта на Генерала в секундата, а не след няколко мига или след десет години, пренасочва усилията на врага и го кара да настъпва, за да възвърне старите си позиции.

В този район има още стотици готови души, които можеха и могат да бъдат събрани за единен живот и действие, ако всеки от вас, стожерите, би решил да си застане на мястото. Под "небесен стожер на Космоса" ние разбираме човек, който знае своята цена и е готов на всичко, за да изпълни задачата си. Трима или четирима приятели до този момент от този свещен вход към центъра на Земята, който се намира над Пещера, имат всички качества да бъдат основатели на Новия Изгрев и предани борци за него. Няма такава сила на Небето и Земята, способна да попречи ономува, комуто са поверени ключовете на

Царството! Ако сега местните власти искат да разрушат това, що е строено с толкова любов и надежди; ако и вашите по-вътрешни приятели не дойдоха до този момент да се заселят в тези чудесни дървени къщички, то е само защото не се изпълниха някои изисквания и условия. Пълното и безпрекословно отказване от животновъдството е нещо много важно, а и има и още по-съществени закони, които са по силите ви, но се иска още вяра и преданост.

Надявайки се на осъзнаването на предишните приятели, сега Небето се обръща към още един син на Юлма, с надежда да се направи пореден опит. Ние не искаме от вас да се откъсвате изцяло от обществените си и семейни задължения, защото такова окултно ученичество не съществува. Който не работи за народа и страната си, за близките си и за личното си препитание чрез каквато и да е професия, освен по изричното нареждане и благоговение на Бога, не може да се надява да остане здрав и нормален, и силите на кармата го предоставят на разположение на нисшите същества в природата, за да го обезобразят и съсипят окончателно. Мързел, своеволие, самооправдания и живот на гърба на другите не се приемат, ако ще и човек да е натрупал планини от Слово и Дело извън рамките на закона за образованието и работата сред хората, по правилата на сегашния свят. Не се приемат и отчаянието, сълзите, изнудванията и самосъжалението, гарнирани с мисли и думи за самоубийство или бягство в някоя бърлога сред горите. Изразът, че войникът и ученикът на Бога "умира прав", натоварен със стокилограмова раница, когато не може да носи и една сламка, не е само един красив израз, но е основен закон и мерило кой е от нашите и кой не е. Да знаеш от опит, че ще рухнеш, но пак да се натовариш, когато те моли Бог - това влиза в режима на ежедневния подвиг на Посветените. Своеволието, своеглавието и мисълта за себе си са първото отстъпление от фронта и се наричат "дезертиране". По законите на черната ложа, дезертьорите по време на война се разстрелват, а по законите на Бялото Братство те се оставят на произвола на съдбата. Значи, Бялото

Братство, което е изпълнителната власт на Бога и Учителя на Земята, има силата и властта да контролира кармата и да намалява строгостта ѝ, а в някои случаи да я изкупва изцяло и дори да я превръща в благодат, ако някой е престанал да шикалкави пред Господа. Когато шикалкавенето е съпроводено с явно психическо разлагане, липса на елементарна физическа и астрална хигиена и разнасяне вирусите на хленченето и подяждането на ближния, Небето съветва такива закъсали приятели да си отидат там, откъдето са дошли, за да си помислят какво ще правят от сега нататък. Минали заслуги съществуват само в системата на черната ложа. Ако някой е съградил храм или вълшебен град и след това не желае или няма сили да живее в него съвършено, като пример и образец на ученик, той не трябва да остава в този град или трябва да се появява в него само тогава, когато знае, че е кристално чист и силен във всяко отношение.

Използвам да ви кажа няколко думи с този предговор, за да го имате предвид всички вие, които сте се отпуснали, въпреки че той няма пряко отношение към приятеля, за когото ще говоря сега. А на този приятел ще кажа само няколко думи, тъй като той е много силен духовно и предан през вековете на Делото; и ако кажа само една буква в повече от определеното, личното му осияние може да мине в живоструйно и тогава на всичко и всички около него, които не го разбират, да им стане тясно около врата. Ако някой до него наистина е изпитал сериозен импулс да проучва и изпълнява Словото Божие и да върви в пътя на душевната нежност и ненасилие, то ще кажа, че този някой е също избран и може да се надява на защитата на Бялото Братство, на неограничена сърдечна и материална подкрепа. (В момента, когато се пишеха думите "че този някой Е също избран", при едно неволно движение на ръката на съвсем друго място се изписа на долния ред главна буква "Е", без да са натискани клавишите за "Е" и за главни букви. Значи, Нашият Човек пак ни се обажда, за да потвърди застъпничеството Си за една близка на И. - б.п.) Тогава той ще разбере окончателно, че хората са родени да бъдат напълно свободни и да живеят там, къ-

дето искат и с когото поискат. Сам ще заратува за изпълнение на Тройния Ритъм и ще благодари за мигове на хармония при редките присъствия на ближния, без да счита, че някой друг извън самите нас има някакви задължЕния или че трябва да играе роля по нашия сценарий. (В този момент самоизписването на главно червено "Е" на следващия ред се повтори! - б.п.)

Казах, че всеки от четиримата стожери на Юлма, които приеха Словото, все още може да започне да го превръща в Дело, което означава нови домове и нов живот сред чистата природа, без пълно откъсване от цивилизацията. Но на петия, комуто говоря в момента, се възлагат надежди да проучи възможността за нова база в Йулма, която да отговаря на изискванията. Досегашното място не бе защитено поради неприключилото животновъдство, липсата на имотно-юридически документи и на хълмове без гора, от които да се вижда пряко слънчевият изгрев. Ние знаем, че други приятели в България и по света вече успяха да подсигурят законно територии, не по-малки от сто декара. Нашият минимум, от който трябва да започнем нагоре, са поне 500 декара благоприятна местност за Новия Изгрев, за да се изпълни законът. Нито един квадратен сантиметър под това число няма да бъде защитен от Бялото и Всемирното Братство, понеже вече казах някога, че трябва да придобиете най-малко 500 декара и вие имахте тази възможност, но не я изпълнихте.

В момента Бялото Братство владее изцяло Божествената и духовната вселена и половината от физическата. За него не е никакъв проблем да ви даде веднага няколко билиона слънца и планети, ако има готови души да ги населят. Но вашата готовност трябва да се изпита първо на няколкото квадратни метра, където живее всеки от вас… доколкото живее. Т.е., хората живеят само в тия мигове, когато не мислят за себе си или когато мислят за себе си в Божествен смисъл. Всичкото останало време, на каквато и да е територия или в каквито и да са човешки владения, включително и във владенията на черната ложа - половината от физическата вселена - не е жи-

вот, но постепенно обезобразяване на ближния и на себе си, с краен резултат смъртта, поради преобладаващата мисъл за себе си и небожественото в себе си.

Божественото е да дадеш свобода! Божественото е да заемеш последното, най-малкото място, или въобще да не предвидиш място за себе си - да се отпишеш напълно от сценария на еснафското щастие. Само тогава ще заработи законът за благодатта, когато Господ ни дава истинското, вечното щастие - но не така, както сме го искали, със старите си разбирания и вкусове, и не с тези хора, които сме мислели, че са ни близки, а сме в кармични отношения с тях.

Казах, че сме в кармични ***отношения****, а не* ***взаимоотношения****, защото самият Аз, Който ви говоря, също се намирам в кармични* ***отношения****, но не и* ***взаимоотношения****. Това означава, че същностите и съществата, които не желаят да проявят любовта и доброто, влизат в кармични* ***отношения*** *с Мен, понеже Аз съм Законът. Но самият Аз не влизам в кармични* ***взаимоотношения*** *с тях, тъй като не мога да правя зло и да създавам карма. Това е старата приказка за бутилката, която се хвърлила върху скалàта. Всички същества и същности, които се хвърлят от ниско или високо срещу любовта, за да я "вразумят" или накажат, мислейки че има нещо по-високо от нея, се намират в делириум, в пълно безумие! За Небето те са сърдечно, душевно и духовно безумни, съвсем ненормални, или спят в непробудна летаргия. Ако една бутилка е разумна, тя не се хвърля върху скалàта с нищожната си гордост и самомнение и не се разбива на хиляди парчета, а сама отива и покорно се нагажда под някоя струйка или водопад на любовта - и рано или късно се напълва.*

Ако се осмелите да станете такива разумни бутилки или бутилчици - да отидете под чистия извор с кристална вода, а не да допускате разни хора и учения с мътилки в себе си, които ферментират, - колкото и да е тясно гърлото ви, вие ще се напълните и ще закопнеете да срещнете някой жаден. Който почне да

пои жадни и да храни гладни по пътеки и пътища, където няма извори, а не стои с тапа или капачка в някое мазе за бъдни времена и изгодни купувачи; който не се отпушва с тирбушон, за да гърми и се пени избилно само на една маса и в един дом, където са го купили, той е Божествена бутилка с открито гърло, която чака случайни пътници в планински усои. Водата ѝ е свежа и дарява безсмъртие. Разумният пътник ще утоли жаждата си, ще я вземе в раницата си, ще отиде при извора, ще я напълни и ще я занесе пак в безводни планини и пустини, за да чака друг Божествен пътник.

Половината физическа вселена в момента, цялата нова духовна вселена и цялата Божествена вселена живеят изключително по този начин. Там няма самомнителни бутилки с ограничени съзнания и разни адски психопатии и психози, за да се хвърлят отвисоко върху скалата, с увереността, че ще я разбият. Всяка ненормална бутилка с пъклен произход (или заразена от пъкъла) първо се опитва да води преговори с канарата да се превърне като нея в бутилка с вкиснато вино от години и векове и да се смали като нея, за да могат да се разбират... Но когато скалата ѝ каже, че не може и не желае да направи това, а предпочита простора и чистите извори, засегнатите бутилки се хвърлят върху нея, за да си отмъстят или да се самоубият, понеже за тях друго в света, освен бутилки, не съществува.

Ако наистина направите опит да заживеете по трима сред природата - като лъка и стрелата, която не убива, а подсигурява отсъствие и условия, - вие ще предотвратите опасността от трета световна война.

Сега пак имате възможност да избирате: по трима души в Троен Ритъм - или трета световна война.

17,15ч.

"Тази картина е поставена на плоскост - значи, тя се простира в света на второто измерение. Обаче същата картина може да се

извае, да се изработи като статуя, да се представи в света на третото измерение." *(т. "Добри навици", ББ`94:208, л."Движение на разумните сили" от 9.05.1923г.)*

*"Това, което се изнѐсе в лекцията, представлява само една част, но Духът, Който работи у вас, ще трансформира тези мисли по специален начин, по специален закон за всекиго. Това нещо няма да стане изведнъж. Може да минат дни, седмици, а някога месеци и години, докато тези мисли се предадат по специалния закон. Специалните закони на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите действия са врати, през които Духът работи. Той ще влезе през една от многото врати и ще си свърши работата, както Бог е предвидил за всекиго специално. Значи - **Висшето** Начало работи върху вас. То се изразява чрез по-напреднали ваши братя, чрез ангели, които работят за вашето усъвършенстване. Следователно, дойдат ли тия работници на вашата нива, вие трябва да бъдете отзивчиви, да отговорите на техния зов и да се солидаризирате с тяхната работа."* *(т."Условия за разумния човек", Алфа-Дар`97:175-176, б."Специалният закон" от 7.07.1926 г.)*

"Щастлив е онзи, който може да срещне човек от Новото Учение и да му служи. Новият човек не говори за себе си, но ще го познаете по проявите му. Ако го познаете, ще ви се усмихне. И ако не го познаете, пак ще ви се усмихне. Новият човек разбира Словото Божие и го прилага. Това му придава особена вътрешна красота. Той и външно е красив: главата му е добре оформена, чертите на лицето му са красиви. От всяка клетка на организма му излиза

живот и енергия! Който иска да придобие Божието благословение, трябва да отвори сърцето си за Божествената Любов и светлина, както житните зрънца и плодните семена се разпукват, за да приемат слънчевата светлина и топлина. Всяко зрънце, всяко семе, които се разтварят за слънчевата светлина и топлина, израстват и дават плод; всяко зрънце и всяко семе, които не се отварят, не израстват, лишават се от живот." *(т."Опорни точки в живота", Хел`93, б."Опознаване" от 30.08.1942 г.)*

По-късни обяснения:

Двама души от този град и областта му продължиха да се занимават с животновъдство, въпреки че бяха получили лични послания от Елма. Докато не се отказа окончателно, единият мина през много тежки изпитания и страдания. Вторият не се отказа от гледане на животни. Отиде си от този свят при нещастен инцидент, сравнително млад.

Прелестна Родопа!

15.IV.135(1999)
Морската градина в Бургас

ПРОЦЕДУРАТА

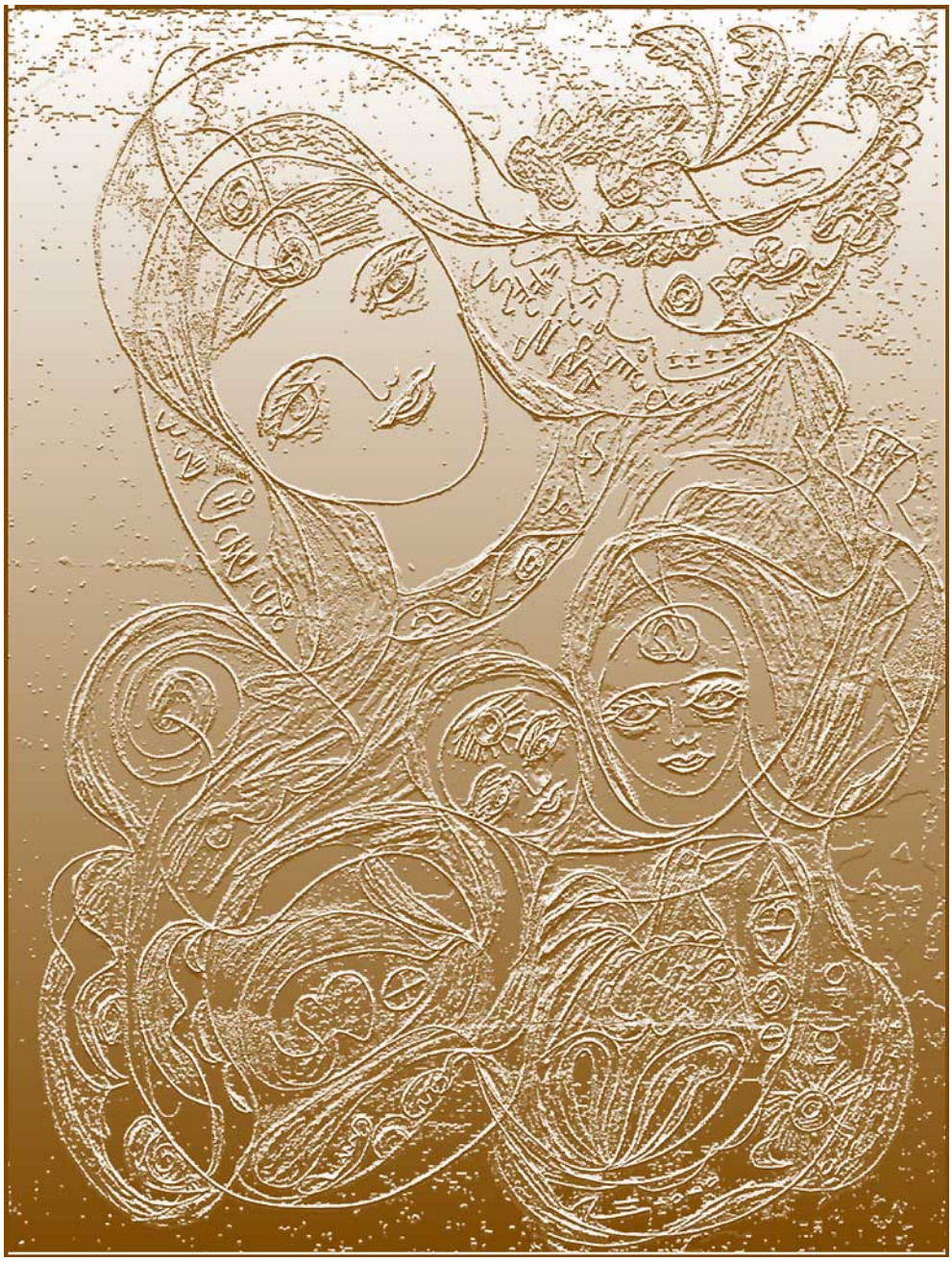

Нарисувана и подарена от Л. – импулсаторката на това одеяние

Импулсатор на това одеяние е Л. от Братството, която отдавна чете осиянията от Елма и им вярва. Тя има богат мистичен живот и дълбоки ясновидски опитности. Сега например, малко преди да помоли Учителя да ни каже нещо, тя е сънувала или видяла в ясно видение някаква небесна жена

през някакъв воал или полупрозрачна преграда. Видяла е и много небесни деца, които хвърлят сенки. В разговора ни се изясни, че това не са техни недостатъци, но е мъката им, че няма достатъчно будни хора на Любовта на Земята, които да ги родят физически или духовно. Това напълно съвпада с основната тема на осиянието за Процедурата, което иска да се въплъти в думи от две седмици насам.

Л. беше над 60-годишна, когато изведнъж почна да рисува потресаващи графики. Никога никъде и при никого не е учила рисуване и няма и понятие от графични техники, нито е имала талант. Някой невидим или самата ѝ душа почна да рисува чрез нея и тя ежедневно ни затрупваше с удивителни подаръци - образите на същества, които вижда в пространството и които ѝ говорят. Предимно лица на деца и женски ангели. На гърба на всяка картина изписваше светкавично някакви йероглифи и се даваше тълкование – пишеше какво означават, какво казват Същества чрез тях. С такива знаци бяха пълни вътре и повечето ѝ картини – помежду образите, изпълнени с ефирни, светли цветове. На гърба на тази, която виждате в началото (тя е преработена компютърно, тъй като в оригинал е огромна и в момента няма как да се сканира цялата, нито да се предадат истинските цветове) Л. е написала:

"За Г. – "БЛАГОВЕЩЕНИЕ".

Г., живей в хармония с цялата вселена! С природата прекрасна и с хората прекрасни. Животът с възвишени, чисти мисли, ражда светлина и любов в човешките сърца и души. Дошъл си на Земята със своята задача земна. Работѝ с Божията воля, с любов и чиста мисъл, защото любовта и трудът са Божи дар. Трудът извисява, трудът облагородява. Той дава сила за чисти и възвишени цели в земния живот. Живей в Светлината, която получаваш от светли същества от Вселенския Всемир безмерен. Поздрав приеми от приятели добри.

Сириус 1-Център, чрез Център Сириус. Орон."

Следват отново странни знаци и специални кодови числа. Картината не е от сега – нарисувана е на 25 март 1995г., но днес се подарява и се написват отзад цитираните думи точно след 4 години: на 25.III.1999г. Отдолу е добавено:

"Мислѝ, мислѝ – с чисти мѝсли живей до сетния си час! Работа много има на вашата Земя и с българския народ, чрез Учителя."

Днес, когато не само Словото, но и Делото и Животът напредват, понеже има будни души с искра от Бога, вече може да се разкрие една тайна от живота на Христовите апостоли. Посветените и преди това са занаели за този абсолютен

*шперц към младостта и безсмъртието и са го ползвали. Интересно е да се проследи кои сили и йерархии говорят, например, чрез Анастасия и Висарион от Сибир. Тя самата не е доволна от Висарион, че се бърка в избора ѝ кой да бъде баща на децата ѝ. От своя страна, Анастасия, чрез Владимир Мегре, изнася идеала на **илухимните** династии: родовите имения. Там има стабилни двойки и семейства, които би трябвало да възстановят и провеждат Божественото чрез **биологическия** род, докато човекът си възвърне безсмъртието. Самò по себе си, това съвпада напълно с твърдението на Христовия Дух чрез Емануил Сведенборг, че най-висшата форма на служене на Бога и сливане с Бога е брачната любов – но не досегашната, а истинската, която се осъщесвява между **сродни** души и тела. За разлика от много сатанински религии и учения или сатанинското тълкуване на автентичните, Сведенборг възстановява святостта и невинността на **физическото** сливане на мъжа и жената и всички радости и удоволствия без изключение, които се изпитват там. Твърди, че това се извършва и на Небето, а не само на Земята, тъй като ангелите произхождат от човешкия род, а първата заповед на Бога, когато е създал човека, е да се любим, плодим и размножаваме; че това, което Бог е съчетал, човек не трябва да разлъчва. Анастасия обаче стига дотам, че съединява брачната двойка от родовото имение не само на Земята, но и на Небето, във вечността – тези двама души ще бъдат заедно през всички следващи прераждания и след това. Ако става дума за истинските две сродни души, които са излезли едновременно от Бога и са всъщност едно, това е точно така. Но тъй, както си въобразяват хората, че са се намерили и съчетали правилно, дори и да сключат "осветен" брак или да направят родово имение по всички правила, въпрос е къде ще отидат – в рая или в ада. Също е въпрос, в рая или в ада отива двойката, която допуска половия контакт само за създаване на децата, както пропагандира Анастасия. В това са повярвали и доста хора от други духовни общества, поради което стават много злобни и нещастни или не могат да се освободят от лекарства и доктори до края на живота си. Не че и живеещите по друг начин също не боледуват, но то е защото допускат в организма си храни и субстанции от небожествен произход. Не само любовникът, но и съпругът, дори и "осветен" от църквата или роднинското и махленско мнение, може да вкарва в ближния си страшни адски субстанции. Това се засилва особено когато пие или ревнува, съветва, изисква, натяква, подозира, безчинства, критикува. Но и когато е добър и кротък като агне, безкрайно деликатен, влюбен и грижовен, опастността не е изчезнала. Хората не знаят, че постоянното или преобладаващо присъствие на близки в един дом ни вкарва ако не биологически, то психически и астрални отрови поради неразде-*

лната близост на аурите. Даже и най-съвместимите аури трябва да си отпочиват периодично една от друга, да се отдалечават. Отдалечаването обаче не е само физическо, но и психическо – да не "мислиш" другия, да не му звъниш по сто пъти на ден. Това отравяне на аурите става и със съседите през стените и таваните, и то най-много нощем. Затова, ако периодически не отсъстваме през нощта от токсичното огнище, ние сме обречени. Много хора обаче са устроени вампирически, и понеже не могат без нашата енергия, устройват изнудващи психодрами и скандали, когато им се изплъзваме. Обикновен номер, често подсъзнателен, е да се разболеят и да ни принудят да стоим при тях.

*От друга страна, Висарион възстановява Христовите думи и съвета на Христос към апостолите да не остават никъде повече от два дни и една нощ, за да се предпазят от впиването на интимните вамипири и дракони в тях, които висят във всеки дом. Това е **другият** полюс на Истината за Любовта: **алохимният**. Висарион обаче **също** жѐни последователите си поголовно, което е обратният, **илухимният** стремеж и принцип, но и там е под въпрос кое бракосъчетание е от Бога и кое става поради прибързване и илюзия. Сега няма да се разпростираме повече на тази тема, но ще напомним, че алохимният принцип на Христос и Висарион е бил в сила още много преди историческото идване на Христос като Иисус, а действа безотказно и досега. Споделяли са го много аскети, отшелници, монаси, творци, борци за свобода – Божествени и небожествени аутсайдери. Те не са искали да си сложат главата в оглавника на църковния или официалния брак, понеже са схващали, че това е юздата, с която вампирите, църквата и държавата държат робите си. Това и Маркс го е разбрал много добре. Разбирали са го и ересите от всички векове, затова най-напредналите им последователи са пазели свободата си: било аскетически, било тантрически. Практикували са го и съвършените богомили, но и там е станало извращение: Учителят (Боян Мага) тогава не е проповядвал съпротива срещу половата любов, но последователите му са внедрили и там философията на дявола: да се обяви тя за падение и грях. Затова много от така наречените "съвършени" богомили са повярвали в това и са се провалили. Същото е станало и с адамитите - веднага са извратили Божественото Учение и са изключили жените от райския живот. Тръгнали са голи само мъжете. По този начин са излезли от рая моментално. Пълното падение на манастирски крепости като Атон е очевидно и от това: там не се допускат не само жени, но и женски животни...*

Тези, които са искали да съхранят оригиналното учение на Сит, Орфей и Родопа, Мелхиседек, Дионисий, Христос и Княз Бениамин и са продължили тайно техните практики, са

считали Жената за божество и са съхранили Божествения Матриархат и в голотата, и в свободното майчинство, и в непорочното зачатие, но истинското. "Непорочно зачатие" не значи зачатие по безполов път, но зачеване от човек с душа и от по-висока еволюция. Ересите били преследвани и унищожавани не само от църквата и държавата, но и от самите си бивши съидейници. Дяволът е променил концепцията за непорочното зачатие и е успял 100 процента да внуши на много вярващи, че то е синоним на ***безполовото*** *забременяване; че святостта, девствеността и целомъдрието са именно това, а не изпълнението на волята Божия. Думите и писанията на Божествените Учители, че непорочната любов и зачатие не е това, което твърдят сатанинските отци и църкви,* ***но е изборът на любими с искра Божия и постоянното създаване на видими и невидими деца на всички полета****, включително и чрез тайна физическа любов без обвързване, са били унищожавани без следа. Били са осъждани на опозоряване или смърт и самите им носители. Европа пламнала от клади. Дяволът е знаел и знае много добре, че ако това Учение се възстанови, с неговата власт на Земята и в Старата Вселена е свършено. Той изтърква по хиляда чифта диамантени пантофи на ден, за да внуши* ***свои*** *трактовки и в най-новите учения. Учителите оставят* ***автентични*** *указания, но той или ги съкращава, или учи своите си да ги интерпретират превратно.*

В Школата през вековете, включително и през 20 век и сега, винаги е имало представители и на ***алохимното*** *течение.* ***Илухимно*** *още не е постигнато: наградата за онази двойка мъж и жена, които ще разрешат правилно проблема за любовния живот, още си стои непокътната на Небето – в цялата ни галактика още никой не я е взел. В противен случай, звездният ни остров би станал изцяло сферичен. Да не говорим за* ***елохимното*** *решение на въпроса – това е още по-далечно бъдеще.*

В осиянието "Процедурата", което ще прочетете, Учителят очертава някои от правилата и методите за оцеляване на ***алохимните*** *апостоли. След като някой е свързан със Словото, т.е. директно с Бога, през него тече* ***денонощно благословение****. По стъпките му растат чудеса. Стават изцеления, възнесения, възкресения. Много хора се подмладяват, други откриват Бога и смисъла на живота, трети сами добиват пряка връзка с Бога - Бог вече изпълнява моментално и безпрекословно всичките им желания. Затова в Процедурата е предвидено нито един апостол да не остава за повече от два дни и една нощ в един и същи дом, където са го поканили, нито да допуска гост при себе си за повече време. Не че няма изключения, но алохимният апостол е радиоактивен. От него може да се очаква зачатие на абсолютно всички полѐта от физическото до атмическото и алохимното, но*

*това е възможно само в рамките на два дни и една нощ. Дозиметрите на Космоса отчитат моментално опасността, ако стрелката доближи червената линия. В любовта и присъствието **също** има критична маса.*

*Много алохимни същества не разбират естеството си и искат да подражават на **илухимния** модел – **родовите** домове и имения. И **това** става, но само ако двойката е **илухимна диада** или от **илухимни монади**. В нашата галактика такава още няма: ревността е все още много силна, дори между светци и светици. В алохимната любов **също** има Разпознаване, Приставане и "Меден месец", но на практка "медениям месец" там е максимум два дни и една нощ. Това важи и за мандата на ръководителите, тоест, **координаторите** на Братствата. В алохимната вселена няма думи "председател", "президент", "ръководител" – там това са мръсни думи... В алохимните братства и народи координаторите се сменят всеки ден или през ден – и то по жребий. Това е изнесено като истина и в България, имаме го черно на бяло, но неизпълнението на Словото цари от 8000 години насам и никой не "бръсне Господа за слива", както се изразява сам Той на едно място. Моделът и настървеността на падналите илухими за несменяема власт в дома и организациите ще си остане доминантен, поне до идването на Съдния Ден. Падналият илухимът е монополист, собственик, манипулатор. Не може да си представи, че не е "титуляр". В света на архетипите, той управлява разред "паякообразни".*

*От много векове обаче алохимни служители **има**, и те спазват Процедурата свято. Не само че не допускат гост за повече от една нощ, но и сами обикалят вселената по същия принцип. Тъй като докосването до алохим е мечтата на всеки, безброй същества от Трите Вселени чакат реда си по списък или по жребий, да им се падне това щастие. Понякога минават милиарди години. Алохимът е пряк трамплин към Бога. От него можеш за заченеш дете с искра Божия не само на Земята, но и в етерния, астралния, менталния, причинния, будическия, атмическия и алохимния свят. За останалите два свята трябва за разпознаеш и срещнеш илухим или елохим. Но Процедурата при алохимите е следната: като ти дойде редът, има правила, "ритуал". Не само че той няма да ти дойде на крака, ако не е рекъл Бог, но **ти** ще го помолиш - и ако получиш съгласие, ще го предупредиш, ще пътуваш ако трябва и милиард светлинни години, ще го посетиш, ще го вземеш в каляската си на свои разноски и ще го заведеш в дома си или на сватбено пътешествие. После ще го върнеш до планетата му и до дома му. Има хора, които си взимат билет да изпратят такъв любим до границата или даже до дома му в другата страна или вселена. За теб е изключителна чест да направиш всичко това на **свои** разноски – събирал си сили и сред-*

*ства цял живот, цяла вечност именно за този миг, за тези два дни и една нощ - не ти е непосилно. В някои случаи, алохимите се отблагодаряват и материално – посочват ти златен рудник или златна вселена. За други е важно попадането на злато в **кръвта** им. Ако хармонията продължи и не помислиш нищо лошо за този, комуто си пристанал, ако не изпиташ тревога за перспективите и от раздялата, Бог може да позволи да останете заедно още няколко дни. В изключителни случаи – няколко седмици; но това почти не е ставало на Земята. Съществата отпадат, понеже почват да мислят за себе си, за привързаност, "сигурност", за мнението на околните, за утрешния ден. При подобна тревога и мисъл, алохимът просто изчезва. Нарушен е основен пункт от Процедурата.*

До този момент не знаехме, че това понятие съществува и в Божествения свят. Ето какво ни обясни Елма:

16,45ч.

*- Не мислете, че тази дума е прозаична. Когато се касае за **Божествена** Процедура, ние имаме предвид определен порядък от спонтанни действия, идващи като вътрешен импулс у всеки, който е свързан с Бога.*

*Да си свързан с Бога в истинския смисъл на думата, значи да умееш да съвместяваш спонтанността с градежа и да ги редуваш индивидуално, тоест правилно. Правилно е само **индивидуалното** редуване на импулс и градеж. Когато то попадне в съзвучие с друг индивидуален ритъм, ние говорим за образуване на **групова душа**. Когато индивидуалните ритми са противоположни или дисхармонични, разумните същества търсят ония микроскопични междини от време и място, където ритмите не се бият, а се обменят със сила и благост.*

И така, вие, които сте избрани, имате изключителната привилегия в края на този век и в началото на следващия да проявявате Любовта и Доброто чрез спонтанност и да ползвате благата на Процедурата.

*Да бъдеш напълно спонтанен и верен на себе си без съобразяване с естеството на околните и на Процедурата, значи да имаш само **индивидуално сърце,** нищо друго. Процедурата, за която говорим, има отношение към всички системи и органи на чове-*

*ка и космоса, които се разцъфтяват и носят плодове. Това, именно, е истинското, колективното сърце в душите с искра Божия. То се самораздава и труди денонощно, за да бъдат живи **другите**.*

Но за да може самото то да тупти и пее правилно, е необходимо спазване на Процедурата. Без кислород и хранителни вещества, без енергия и материали, без преданост и благоговение към всичко Божествено и от страна на всички останали същества и органи извън него, дори и Божественото Сърце би спряло. (В Словото съществува и точно противоположната теза – че Божественото Сърце може да живее и напълно самодостатъчно. Значи, трябва да приемем и двете неща за верни – зависи в какъв контекст на Живота се намираме конкретно на даден етап – б.х.)

В този смисъл, казвам: не унижавайте Божественото в себе си и не го предоставяйте на произвола на слепи и непроходили същества, които нямат никакво понятие от Божествената Процедура; или ако съзнават какво значи тази дума, те я разбират и използват в обратен смисъл и порядък – като "приятелите" от Левия Път. Всеки един закъсал брат или сестра, които са се подхлъзнали да вървят в Левия Път, използва или си измисля най-различни процедури с егоистичен произход, не от Бога.

*Ако едно същество с искра Божия, родено да бъде свободно, се подчини на процедурата на несвободно същество или същност, то ще изпита ред разочарования и смущения, понеже се опитва да влезе в система, милиони пъти по-малка от неговите душевни и духовни възможности. Всеки паднал дух налага на околните **своята** процедура - и който се хване на въдицата му, губи своето космическо първородство. Зле разбраната любов и приятелство, зле разбраното роднинство, родителство, синовност, колегиалност и пр. се отличават с постоянните усилия на слабоволния ум да изпълнява процедурите на **другите**, без да слуша своя собствен вътрешен глас.*

Сега вие, които сте се събрали тук в този свещен час, имате за задача и мисия да помогнете на слабоволните си приятели и познати да престанат

*да се съобразяват с процедурите на егоисти и ограничени хора, да се вслушат в собствените си нужди и потребности - такива каквито **са**, а не каквито са им внушили, че трябва да бъдат - и да потърсят връзка с някоя по-голяма процедура от тяхната, която се съобразява с **Божественото**.*

*Престанѐте да се измъчвате, когато някой не ви обръща внимание или с всяка своя дума и мисъл тълкува криво вашите убеждения. Учениците на Небето, пламтящите души с искра Божия се самораздават докрай **на всички** и отбиват решително всеки опит на непълноценните същества, които се стремят да наложат своята собствена житейска процедура. Адските и обикновените, човешки процедури, се отличават с крайна прозаичност и еднообразие, с въртене в затворен кръг, където душата се уморява и скоро си отива. Не влизайте в такива процедури или незабавно се освобождавайте от тях, понеже съществата без еднѝна (монада, искра Божия – б.п.) искат да ви хванат по всички възможни начини. Чувството за дълг към подобни съмнителни процедури е **робско** чувство и съдбата не наказва никой, който се отмята от обещание и обвързаност с поробители и егоисти.*

*Но както отдавна знаете, робът трябва да стои при господаря си, докато не се е освободил още от своето собствено душевно робство. Ако бъде освободен или се освободи сам преждевременно, той непременно си намира друг господар. В такива случаи кармата е безпощадна и ви държи неумолимо в робски условия, докато не промените мисълта си и не разберете, че сте родени да бъдете **свободни**.*

*Сега ние нямаме право да разкриваме тайната на една от най-великите Божествени процедури, когато пробудената душа разбира кому и как да слага **Божествена** трапеза. Този, който живее и будува за **другите** и работното му време е повече от 24 часа в денонощието без да се пазари за никаква награда, има право да ползва благата на една от най-величествените Божествени процедури. Той се оставя да бъде поканен на трапезата и да опита от благата*

на живота, в които Любовта е вложила всичката си нежност, сила и внимание.

Колкото и странно да изглежда, съществува Божествен Протокол и Процедура за посрещане на Синовете и Дъщерите Божии, когато са изпратени да ви помагат на Земята. Никой не може да ви научи ***външно*** *на този протокол, понеже той е написан в глъбините на човешкото сърце и се задейства само от искрата ни Божия. Илюзорните, случайните хора, канят в живота си само подобни на себе си. Те са напълно слепи за пришълците от бъдещето или от Великото Настояще. Те слагат трапези и постилат постели на кой ли не, обхванати от пусти надежди за лично щастие. Дефектните сърца и умове се разпознават по това, че между две или повече възможности винаги избират по-лошата, по-некачествената, която им внушава привидна надежда и сигурност. Те си подбират дефектни хора и обстоятелства, понеже нямат отношение към Високия Идеал и не искат да се обменят с нещастни и с по-напреднали от себе си.*

Общуването с Бога е обмяна с хората и природата - но с тези, които са ни ***определени****, а не с кармичните ни врагове и обикновените хора. На обикновените и лошите хора ние служим както и когато намерим за добре: понякога 10 живота в един, понякога една минута в годината. Посветеният служи първо на Бога и на изпратените от* ***Бога****, а когато реши и види, че в свободното си време може да помогне на някое същество извън Божия План, той прави това по свобода, без да се обвързва. Обикновеният човек се обвързва от лош вкус, корист и слабост, или от зле разбрано милосърдие и чувство за дълг. Когато служи на едного или на някое по-неразвито създание, той почва да спъва работата на Цялото и да изоставя братята си по еволюция и посетителите на Земята, които не са ви напускали никога.*

Сега и на вас пожелавам и ви поставям като основна школна задача и упражнение да се влюбите в някой по-напреднал от вас и да изпълните поне веднъж в живота си както трябва Божествения Прото-

кол и Процедура, предвидени в занятията на Школата. Пробудените души знаят как да се отдават атом по атом, частица по частица, вълнà по вълнà на скромните Посетители на Земята. Не само спонтанно, а и под формата на една вълнуваща Процедура, която изисква строго определена последователност от действия, въпреки пълната свобода и спонтанност във всеки отделен акт. Това е поредица от прояви на Божествено внимание – на спонтанност и благоговение, на покани, гостувания, екскурзии и пътешествия, при които животът се разгръща с цялата си красота и сила и [затова] всички ваши сетива и органи, всичките ви тела до едно започват да дишат възторжено. Повечето хора не подозират, че окултното ученичество и служенето на Бога са едно великолепно единство от свобода и лично щастие, а това е възможно само при спонтанност, правилен подбор и всеотдайно изпълнение на Протокола и Процедурата.

Вие обаче, които сте дошли свободни от карма на Земята, спазвайте и защитавайте свято правото на всеки обикновен човек да греши и да изпълнява чужди протоколи. Това е свещено право - и дори и най-великият маг и Учител не си позволява да скъса договора с дявола, сключен от някой, който още не може да обръща погледа си нагоре, към по-съвършените. Ние нямаме право дори и с най-малък намек да внушаваме комуто и да било да се пусне от хорото, на което се е хванал, и да почне да кани ***нас*** *на трапезата си. Истинските ученици и Учители на Бялото Братство, адептите и архатите от Всемирната Ложа си гледат спокойно работата и не се раздират от жажди за нежност и внимание от страна на някой обикновен човек, колкото и привлекателна да е дрешката му в това прераждане. Посветените виждат ясно и без изключение кой на какво хоро тропа, какви му са поривите и надеждите, какво му е понятието за морал и съвест и на какви протоколи и процедури се подчинява или ги фабрикува, за да бъде държан някой в подчинение, да има някой облага от някого. Хванеш ли такъв за ръката, съблазниш ли го с космични прос-*

*тори и преживявания да тръгне с теб, а не с нещата и хората, които харесва повече, ти му отнемаш исконното право един ден да се сблъска със себе си, да падне и да се опита да тръгне по друг път. И в **небесните** пътувания и разливания такъв ще бъде само **тялом** при тебе, а духом ще се безпокои и ще отива постоянно при своите си, които отговарят на **неговия** вкус и еволюция.*

Ето защо помнете, че Великите Посветени, които съчетават без усилие мировата скръб и страдание с невъобразима свобода, радост и щастие, приемат покана за участие в човешка процедура или протокол само веднъж на сто или хиляда години, когато се появи на Земята човешка душа, способна да разпознава Незнайните. Тази душа няма никакви други обвързаности и е готова да служи на Високия Идеал и Божествения възлюбен без никакви граници, когато той се приближи и каже: "Остави мрежите и сечивата си и тръгни след мене!" Тогава тя оставя незабавно всичко и всички и не се връща в света повече никога, освен за да се самораздава и помага.

*Вие трябва да знаете, че Синовете и Дъщерите Божии на Земята наистина не се откликват всекиму, дори и някой да е готов да извади сърцето си като Данко и да им го подари. Те се отдават предимно на сиромаси, бедни и нещастни; но на ограничени, натрапчиви, мнителни и горделиви **се противят**. Бог на горделивите и самомнителните **се противи**!*

*Посветените странят и от ония, които се влюбват по човешки и искат да обсебват. Синята Птица не влиза в клетка; а ако влезе - ще я взриви и ще подпали чергата или къщата на всеки, който иска да я запази **само** за себе си или **предимно** за себе си. Видят ли скръб, оплакване, нервно очакване, осъждане, Безсмъртните се държат надалече и мълчат. Те идват само при ония, които се самораздават **на всички** - а не при вторачени и своеглави, нито при **пълни** шишета и чували.*

Трябва да си изпразнен от всичко и всички до дъно, ако искаш Бог да те посети. Ти бъди доволен от секундата или минутата, която Той ти дава - не ла-

*мти да Го задържиш цял ден, защото това е невъзможно. Ако знаеш как да Го посрещнеш, как да Му се откликнеш незабавно без да се замислиш, да изтриеш нозете Му с косите си, а после да Го поканиш в своята светая светих – ти си **изпълнил** Процедурата.*

*Ти не можеш да се задяваш с Господа и да Му търсиш кусури. Неговите пратеници са благоволили да ти обърнат внимание, но понякога те нарочно проявяват недостатъци, за да видят кой как ще реагира. Ако констатират тревожно очакване, осъждане, назидателност, проповедничество, нетърпение - все човешки реакции, - те могат да не те потърсят и цял живот. Мнителни, критикари и прокурори са невидими за тях - те общуват предимно с децата. На едно Божествено дете, което общува **непосредствено**, Бог **всичко** ще даде; но ония, които се предпазват или които си мислят, че е длъжен да им обърне внимание както **те** искат, Той заобикаля отдалече. **Един** апостроф, **един** безжизнен или отрицателен поглед, **една** задръжка, **едно** намръщване – и Той е на километри и светлинни години! На самомнителни и горделиви, на хората с установени и особени мнения Посветените се откликват, само ако те са преживели дълбоки и разтърсващи страдания и са готови да се отрекат **завинаги** от себе си.*

*Има и **такова** положение: пробудената душа не очаква само Посветените и синовете Божии, но се откликва на Божественото във всеки човек, във всяко същество, когато То се проявява. Ако не се отнесем с Божественото в човека или животното както трябва, независимо от тяхното ниво на еволюция, Бог също почва да ни пренебрегва и животът ни постепенно става ад. Ако не се отворим за Божественото във всичко и всички, **за да има интензивна обмяна и постоянно разширяване кръга на любовта**, Бог оттегля Своята Процедура на свобода и благодат и ни оставя на процедурата на Съдбата.*

Канете онези и приемайте покани предимно от ония, които са напуснали баща, майка, мъж, жена, братя и сестри, а даже и децата си, ако потрябва, за

*да пристанат на **Истинския** Жених! Не вярвайте и на ония, които не могат да напуснат бизнеса и църквата си. Възлюбеният не е една **икона** или една молитвена абстракция в черквата, но ходи с множество човешки нозе и сърца по Небето и Земята, за да изпитва сърца и вътрешности.*

*След това одеяние отворихме **напосоки** три **произволно** взети от библиотеката тома с лекции и беседи от Учителя. Ето какво се падна:*

*"Днес постепенно се създават условия за проявяване на великите хора. Отсега нататък те ще слизат на Земята, за да се проявят в своята пълнота и величие. И в **сегашните** времена слизат велики хора на Земята, но малцина ги приемат с любов; още по-малко хора ги разпознават. За да познаете кой човек е велик, вие трябва да имате отзивчиво сърце и будно съзнание. Който не е готов да познае великите хора, той минава край тях както край обикновените, без да придобие нещо. Много естествено: как може слепият да се ползва от светлината на слънцето? Срещнат ли човек, който има **любов** в себе си, великите хора веднага се отварят, пускат малко от светлината си - и отново се затварят."* (т. "Божествената Мисъл", Хел`93, л."Великите хора" от 11.09.1927 г.)

*"Ако идеята, която приемаш, е по-велика от тебе, живей за нея и бъди готов на всякаква жертва. Тя ще допринесе нещо не само за тебе, но и за цялото човечество. **Има** смисъл да се жертваш за една идея, ако тя донесе светлина, свобода и изобилие в човешкия живот. Под "изобилие" разбирам задоволяване на **физическите** нужди на хората. Под "свобода" разбирам освобождаване на човешкото сърце от заблужденията. Под "светлина" разбирам откриване на нови пътища за човешкия ум. Следователно, човек ще се*

*спаси, когато в ума му влезе **новата** светлина, в сърцето - **новата** свобода, а във волята - **физическото** изобилие."* *(т."Великата Разумност", Хел`94:86, л."Постигнати резултати" от 28.10.1932 г.)*

"И тъй, първото нещо, което искам от вас, е да се самоопределите в себе си. Определите ли се веднъж в себе си, няма да се изказвате навън, но ще бъдете твърд като диамант. Всички външни условия ще се смекчат постепенно и вие ще си пробиете път и сега, и за в бъдеще. Нашето желание не е да се определите само за 5-10-15 години а след това да се разкапе у вас всеки стремеж, но сегашното ви самоопределение да бъде за в бъдеще един велик етап от вашите минали стремежи." *(т. "Разумният живот", изд.ББ`95, л."Пътят на ученика" от 1.12.1923 г.)*

*По късно за Процедурата бе изяснено, че светът е пълен с половинчати същества и че половинчатостта не им позволява да се приближават и отдалечават **Божествено**. Има строги космически закони на Процедурата, въпреки че притежаваме свободна воля. Ако половинчатото същество е от луциферически тип, то ще общува с нас само духовно и никога няма да дойде в дома ни да поживее с нас, няма да ни покани в своя дом. А това е едно от първите изисквания на Процедурата. Според законите на последователността в Процедурата, Посветеният има право да се откликва на всякакви други покани и инициативи от страна на някого за мероприятия и екскурзии **и навън**, само ако той ни е приел в дома си и гостува и на нас периодично, но не само за няколко часа през деня. Великата наука за Божествената чистота и **целомъдрие** наистина говори за "**цялата мъдрост**" на живота, не само за половината или по-малка част. Който не приема и **лунната** ни същност - летенето взаимно нощем из вселените от трамплина на един дом, на една малка територия, - той не иска да общува с нас като сърце и душа.*

Обратно, сатанинските типове искат да са постоянно с нас именно вечер и нощем, но нехаят за духовните ни и интелектуални интереси през деня или ни ревнуват от тях. Ако идват с нас навън, то не е защото ги вълнуват нашите идеи

и приятели, а за да ни държат изкъсо - да не ни изпуснат.

Ето пак същата картина на Л. - малко по-близо до оригинала

Така че Процедурата е велико нещо, което регламентира последователността от действия за всеки отделен случай, за всяка претенция някой да се приближи към нас или ние към някого. Един Посветен, например, е много по-важен за Вселената от всички царе, гении и светии, взети заедно. Затова, когато го канят да отиде някъде, хората, които го разпознават и обичат, стават негови доброволни адютанти и уреждат и най-малките подробности по пътя му. Те не очак-

*ват той сам да се грижи за това, въпреки че Посветеният владее и тази сфера много по-добре от смъртните. Това е така, понеже и той често играе ролята на поканител и организатор за идването на някой Божи човек или за пътуване с него. Смъртният прави планове как да уреди **собствения** си живот; устремеността към безсмъртието първо помага на безсмъртните и на безпомощните. Но когато няма разпознаващи души наоколо, тогава и за себе си безсмъртният върши всичко самичък по най-перфектен начин. Когато има, той се оставя изцяло в техните ръце, за да им достави щастието да служат на Божественото изчерпателно на **всички** полета на Битието. Думата "изчерпателно" няма само познатото ни значение. Тя значи и "да се изчерпиш до дъно от черпене"... Но тъй като Божественото няма дъно или на дъното му има извор, вирът ни се пълни постоянно...*

27.IV.135(1999)
Бургас – Изгрев

ЦИКЛОНИ И АНТИЦИКЛОНИ

Че лай на куче, гръмол от машина,
очи-шила и реплика-пета
раздират сърчицата от коприна
и пращат урожая на сметта.

През последните дни и седмици се случиха немалко неща,

достойни да бъдат описани и съхранени за бъдещо изучаване от приятелите, като израз на постоянната грижа и внимание на Всемирното Присъствие към всички същества, които желаят да учат. Много от тях ние пропускаме и не записваме, но така пренебрегваме импулса да бъдат събирани и най-малките трошици от Божествената Трапеза, както се изразява Дамид, биографът на Аполоний Тиански.

Ето един случай: приятел заминава на среща със съученичка от детството си, с която не се е виждал от 14-годишна възраст. Той твърди, че я сънува и досега по няколко пъти годишно и че тя е винаги в ролята на Беатриче или на ангел от рая. Един от сънищата му обаче в началото на тази година я представя в странна светлина: на един семеен празник в дома ѝ поднасят на хората не нормални ястия, а чинии с разноцветни чипове. Гостите са много доволни. Въпреки предупреждението, приятелят тръгва на уговорената среща "с голяма кошница" и Небето пак се обажда: още когато той излиза от блока, едно 8-9-годишно момченце идва насреща му и пее една песенчица, гледайки го многозначително и игриво право в очите. Текстът е точна прогноза какво и защо ще се случи. Като изпява последната дума с такава интонация и такъв подиграваителен поглед, всякакви надежди за изхода от предстоящата "романтична" среща угасват моментално... Следват още няколко предупреждения, но въпреки това той заминава. И наистина, по най-различни причини срещата преминава от лошо по-лошо.

Но не това е главният случай, който заслужаваше да бъде разказан. Тази неделя в София се повтори сцена, симптоматична и символична в много по-висока степен. Докато повече от 100 души играехме паневритмия в гората, едно куче лаеше като истерично през цялото време - и от мистичното самовглъбение и космичните ни преживявания в началото не остана и следа. Един ясновидец видя как целият вихър от паневритмията се усука, превърна се в тънка червена нишка, изви се като дъга и влезе в лаещата кучка. Това сигурно ще обогати извънредно много еволюцията на кучешкия свят и може да е било предвидено, но хората се разотидоха като парцали и се изпокараха помежду си.

Оказва се, че някой милостив и добродетелен брат или сестра, каквито са повечето посетители на паневритвмията, е направил в гората на десет метра от кръга, в който играем, една импровизирана кучешка къщичка. Наистина, добро дело. Това обаче е нов повод да попитаме Учителя дали всяко милосърдие е милосърдие и не повтаряме ли и ние ежедневно това по стотици различни начини, спъвайки редовно общото Дело и обричайки собствената си душа на участ, която ни лишава от истинско блаженство и присъствие за години, а може би и за векове?

8,55 ч.

- Не само че отиде в кучето, но и направи над сто дупки към ада! Истерията и грубостта, мърморенето, забележките и отрицателните квалификации събират пранатa и салмата на околните по-мощно от антициклоните на щастието. Но не много по-мощно, ***малко****.*

Циклоните на щастието се възбуждат от самораздаването на всички без замисляне. То чисти Битието от тумори и накопления на зло. Не се плашете от самораздаването на всички, понеже по своето естество то е безопасно. Често ви предупреждаваме, казвайки: "Самораздаване на всички, с изключение на мнителни и вампири, което е едно и също". Но, по същество, това предупреждение е частно. Ние се самораздаваме и на много изостанали същества, понякога и на вампири или по-скоро на вампирясали хора с монада, но спазваме ли правилото да не оставаме там повече, отколкото при всеки друг, безсмъртният живот не се прекъсва и измъкнатите братя и сестри имат шанса да престанат да мислят за себе си.

По-опасни са ония, които мислят за други, а не за себе си. Обикновено те са неспасяеми или се изискват много големи усилия и жертви, ако такова същество трябва да бъде извадено от ада. Аз казвам "за други", а не "за другите". Само истинската майка и невестата Божия може да мисли и живее за друг, без да го завлече в ада. Но майката и невестата са представители на илухимната любов, при която един е равен на всички. Новороденото е равно на вселената, а Слънчевите Невести си избират Слънчеви Същества, на които служат до самозабрава. Във всички други случаи, когато избраният е обикновен човек с преобладаващи недостатъци и не живее за Цялото, слабите същества подхранват егоисти и пробиват дупки към ада. От тези дупки излизат нови егоисти и самовлюбени, а от дупките към духовния свят, които сте пробили, излизат милозливи и вярващи, които незабавно се посвещават на непълноценни същества и водачи. Така егоистите и милоз-

*ливите, заедно, генерират **антициклоните** на щастието, които по правило причиняват бедствия.*

Да лишиш еднократно братята си по синволюция от някой циклон на щастието, понеже си свързан с някое куче или кученце и му слушаш лая, чистиш му лайната, все още не е престъпление, понеже ние правим добро и на същества от еволюцията. Даже същества от инволюцията се нуждаят остро от нас, понеже слизането е по-трудно от изкачването. Но продънването в пропастта без почва под краката не е никаква инволюция - то се нарича "свободно падане"... При свободното падане се познава кой е безсмъртен и кой е "мукава" - по резултатите на дъното на пропастта.

Повечето хора са направо виртуози да се хвърлят да "спасяват" някой свободно падащ, и при всички случаи ускоряват падането му, понеже двама тежат повече от един. Дори и да е имал шанса да се закачи за някое клонче и така да се спаси, такъв свободно падащ, с бреме на врата, при всички случаи ще се окаже на дъното. По време на падането се образуват временни антициклони от щастие, понеже едно падане от пет-шест или 30 години отвисоко не дава възможност да се види, че това е пропаст, и затова на мнозина прилича на приятно летене. По време на това бедствие хората си строят къщи, обзавеждат се, ядат, пият и …"печелят". Тяхното душевно и духовно съсогледство прави и стените на пропастта невидими, поради което илюзията за приятно и безопасно летене се увеличава многократно. Някои дори си мислят, че стоят на едно място във въздуха или че имат почва под краката си...

*Ето защо ви казвам: пазете се от егоисти, но от милозливи и прилепчиви бягайте като от чума! Егоистът сам ще скочи и ще се хване за някой храст, ако го види. Той дори ще те изрита от храста, да не би да се изскубне от двойната ви тежест. Но ако те хване прилепчив, то и следващ храст да има, гибелта и на двамата е неизбежна. И **това** е добро, понеже прилепчивият е по-голям егоист от егоиста и по такъв начин получаваме урока си по-бързо.*

*Дали правиш на куче къща в гората или до молитвения връх, в молитвената си стаичка - това няма съществено значение. Даже има положително значение в много случаи, защото кучетата са хора от осмата раса, и когато не са вампирясали, могат да обикнат всеки и да тръгнат след всеки. Но когато пускаш обикновен човек или дявол под одеалото си, в свещената си аура, той е по-лош и от най-злото куче, понеже не те пуска при други, не пуска други и сам не иска да си отиде. От това по-голямо нещастие на Земята и на Небето няма! Първият Артист играе точно тази роля и до днес по обществата и църквите, за да види кои ще му се хванат на тънките въдици. Каже ли някой, че Бог е само негов, че той сам е Бог или Божията Майка и че единствено неговата вяра, учение и религия са предназначени да спасят света, че всички трябва да го признаят и да му помагат, "а в противен случай"**...***

*Мисля, че си взехте поука кого да вкарвате под полата и в палатката си и в аурата на паневритмията и кого - не. Под "пола" и "палатка" ние разбираме свещената ограда на християнина, която е отворена **отдолу**. У прокълнати и много езичници няма обмяна с природната енергия, защото не отварят душата и дрехите си за нея и се обвиват с парцали до очите. Народ, който прави дупки по дрехите, за да създава децата си, без радостта и щастието от голото тяло, е обречен на пълно унищожение, докато не промени представата си за Божественото. Затова и отрицателите на Божественото обичат да лаят и да гледат като дворни кучета, а зъбите им са остри и недвусмислени. Божественото куче се разтопява от нежност и ляга по гръб, когато го милват, но злите, дресираните песове, те отбягват или те захапват още с първия поглед и реплика.*

Онази душа, която дойдѐ с вас - бременна почти пред раждане и на три крака - от самия град чак до Райското Пръскало, - бе един Посветен от Изкупената Агарта, който имаше нужда от вашата аура. Той чу това, което му бе необходимо от вашите необикновени разговори по пътя, за да може да завърши

развитието си. Той си избра да бъде куцо куче и да роди кутренца, с високата цел да мине направо в Осмата Раса, понеже емпатията и милувката са единственият пропуск за там. Такова "куче", и да го доведете на паневритмия, ще легне и няма да излае нито веднъж. Някои от вас дори са танцували с недресирани кучета на паневритмия, с лапите им на раменете си - и то не само веднъж.

Когато даже и кучетата в един град ви разпознават и идват да танцуват с вас, а дресираните хора ви лаят или се спотайват, такъв град трудно ще премине в Новата Вселена.

10,15 ч.

Ето какво ни се падна при отваряне на "случайни" томове с беседи:

"Разумният човек обаче използва добрите качества на елементите, а за лошите се затваря." *(т. "Влияние на светлината и тъмнината" АлфаДар95:104, л."Реални величини" от 7.02.1926 г.)*

"Вън от Любовта никакъв живот не съществува. Следователно, Любовта е първата и последната врата, през която животът влиза в човека и го прави щастлив. Щом имате тази любов в себе си, вие ще разберете, че и най-малкото семенце ще стане един ден велика душа, проводник и служител на своя Създател." *(т. "Царският път на душата" изд.Хел93: 144-145 б."Ще дойде отвътре" от 1.09.1935 г.)*

"Смисълът на човешкия живот е в Любовта: да намери тези, които го любят и които той люби. Любовта е мощният двигател на целокупния живот. Ето защо, дали сте на Земята или на Небето, без любов не можете да живеете." *(т."Възможности за щастие" Хел95:96 б."Предназначението на човека" от 31.08.1941 г.)*

(б.п.: Когато взехме кръгова азбука за Контакта, измежду десетките в един плик, се падна лист от тефтерче-календар

с числото 27 - днешната дата. А накрая, когато трябваше да се оформи името на файла, Някой бе написал числото на датата 27 предварително! Тези неща ги споменавам, за да не помисли някой, че това е осияние, а не одеяние).

3.V.135(1999)
Бургас - Изгрев

ОЩЕ ЗА ИЗКУСТВЕНИТЕ И ЕСТЕСТВЕНИТЕ ХОРА

"Това момиче беше истински човек, а не от изкуствените – тя се откликна незабавно!"

В.Мегре, "Звънтящите кедри на Русия"

Днес, 3.V.1999 г., при окончателното редактиране на главата "Изкуствените хора" от втората книга на Владимир Мегре за Анастасия, възникна мисълта да се помоли Елма за ново осияние или одеяние на тази тема, тъй като въпросът е от извънредна важност и ние ежедневно се натъкваме на проблеми и ситуации, свързани с естествените и изкуствените хора - хората с монада или искра Божия и хората-хуманоиди. Например, една заблудена ракета във война като днешната в Сърбия може да падне в България не само в Горна баня, но и в самия център на София или в който и да е град и държава, само защото в същия ден или миг някой някъде не е пожелал да проведе Божествения ток на Любовта - незабавно и едновременно на всички полета на Битието.

Тук искам да споделя един съвсем пресен случай от Великото Училище на Живота, което работи ежедневно, ежечасно и ежесекундно на всяка крачка, стига човек да внимава в знаците на неговите преподаватели. Срам не срам, ще го разкажа. Периметрите на самосъжалението са толкова многобройни и удивителни, че човек не знае откъде ще му дойде подхлъзването.

Вървя по улицата и в главата ми се редят аргумент след аргумент и картина след картина, откъде може да е дошла ракетата над Горна баня... "Едно задържане на Любовта в Португалия може да произведе циклон в Ангола…" Вярно или невярно, обвинението е готово да се изрази в думи и описания и да иска осветление от Елма… В същия миг минават двама души и единият, с повишен глас, произнася: "Тъжен…Отмъстителен…" Веднага се замислям какво иска да ми каже Небето - и разбирам. И да е верен един факт и извод, ние нямаме право да го изтъкваме така, че някой да схване

връзката и да се почувства виновен. Няма вини - има степени на еволюция. Има градиенти на развитието. Под определено еволюционно ниво, никой не е отговорен за липсата на разпознаване и спонтанност. Да бъркаш в неразтвореното цвете с нож - това е углавно престъпление!

Веднага след осъзнаването и отказа ми да описвам психотронната връзка между скръбна случка в един български град и несработилия радар в Сърбия, поради което бе отнесен от американска ракета покривът на една българска къща - не бе минала и половин минута, - покрай мен мина друга двойка и се чу репликата: "Възпитано момче! Бързо схваща"…

Какво следва от това? - Бог ще ни отговори на всички въпроси и ще допусне всички варианти на песничката "Нещастният аз", но рано или късно ще си платим. Задължително е посветеният да си остане на височината на тайната личнна драма и необвинителството, дори и да е сигурен, че за спряната и непроявена Любов плаче сам Космосът, а не той. И едното е вярно, и другото. Това е вечната драма на самите Мирови Учители, но те никога не се молят по друг начин, освен "Прости им, Господи - те не знаят какво правят!"

Освен това, зрящите хора, посветените, носят потенциална отговорност, ако отивайки някъде по нечия покана са могли, но не са направили усилия да видят предварително, като на кино, как точно ще протекат взаимоотношенията и на какво могат да разчитат - въпреки неясните и двусмислени аванси на отсрещния. Ето защо, мотото от книгата на Мегре, цитирано по-горе, се оказва от първостепенна важност за осъзнаване на основната отлика на естествените, оригинално създадени от Бога хора, от тия, които нямат монада или пък Божествената им светлинка е замъждяла. Преди да се запишат думите на Учителя по този въпрос, ако Той и днес благоволи да ни проговори, изглежда уместно да се цитират тук едно писмо от чужбина и една цяла глава от споменатата книга на Мегре, понеже те в максимална степен помагат да се замисли човек върху разликата между изкуствените и естествените хора на Земята и във вселената.

Ето текста на писмото на тази позната, макар и с някои съкращения и псевдоинициали - по понятни причини:

"Освен това, най-после искам да ти отговоря на въпросите в твоите писма… Във връзка с личното ми отношение към тях е крайно време да дам обяснение защо не ти отговарям.

Аз и сега те считам за мой много добър приятел, но по някои въпроси - и като напук именно по тези, на които наблягаш в повечето си писма, нашите мнения се оказват абсолютно противоположни.

Аз считам за себе си крайно унизителна мисълта, че жената била същество, чието предназначение и призвание са бременността и

майчинството. Аз съм разумно същество и мисля, че е унизително за едно разумно същество да се свързва целта на неговото съществуване с размножаването. Ако един човек потенциално би могъл да стане отличен лекар и да спасява живота на хората, от това съвсем не следва, че непременно трябва да стане лекар, ако притежава още посилни таланти. По същата логика, и жената съвсем не е длъжна да посвети живота си на детепроизводство, само защото можела да зачева и ражда като животните!!

Ако е само заради това, че без този акт животът ни на Земята би бил невъзможен, то ще се осмеля да напомня, че не можем да съществуваме и без храна и въздух, но никой не счита дишането за смисъл на живота си.

Освен това самият начин на нашето размножаване ми изглежда унизителен и патологичен. Даже при животните той е много посъвършен и децата на повечето животни са симпатични същества, способни да се движат самостоятелно почти веднага след раждането си, докато човешките деца цели няколко години (!!) изискват постоянно присъствие на майката, карайки я да се отказва от всичко, което й е интересно, и поставяйки я в унизителна зависимост от другите хора, тъй като няма възможност в това време да си спечели сама даже късче хляб.

Ето защо, ако ти си избрал за писмата си именно тази тема, понеже ти е много интересна, то аз мога да ти кажа само това, че ние с Х. (която е на същото мнение) не можем да участваме в нейното обсъждане, понеже тя ни интересува само от негативна гледна точка, а именно от позициите на освобождаването на жената от натрапената й представа за това, че щастието се състояло в майчинството, в грижите за децата и опазването на прашното домашно огнище. Ако ти си мислиш, че най-добрият начин да впечатлиш една жена е да й говориш за проблемите на бременността и майчинството, то поне при нас не си улучил. Ние искаме да живеем ярък и независим живот, колкото и да е тежък, а не да се погребваме в така наречените семейни огнища.

По тази причина Х. те моли да не поместваш картините й в текстове за бременни. Тя ти изпраща свой вариант на портрета й в твоя интерпретация и обещава да изпрати още свои неща, а сега е нарисувала нова серия от великолепни картини. Родителите й й купиха компютър, а аз й дадох скенера си - тя седи на компютъра и денонощно работи. Но те моли да не ги ползваш в разни текстове без нейно съгласие, именно защото тя рисува съвършено други светове и възгледите ви са абсолютно противоположни. А пък аз ти изпращам една своя снимка, обработена от Х., и за мене ще е чест да се видя сред ония, които ти наричаш "антижени" - т.е. сред жените, които не желаят да станат майки и

които, по мое мнение, са единствените истински жени, защото са преди всичко разумни същества, а от "животинските" функции изпълняват само неизбежните, без да им придават по-голямо значение от нужното и не считайки ги за смисъл на живота си. (Впрочем, май няма да ти е лесно да поместиш тази картина на друго място...)

Не вярвам и в съществуването на някакво особено, "женско" творчество. Не мисля, че компютърните програми, които правя - а и това е безспорно творчество - представляват някакви особени "женски" програми, нито пък програмите на колегите ми мъже са "мъжки". По същата причина и картините на Х. не са някакви специфично "женски" картини. Естествено, има разлика във възприятията, но тя идва предимно от тежкото положение на жената на тази Земя по принцип. Даже и да изключим споменатия натиск на общественото мнение върху жените, че смисълът на живота им бил семейството, остава си в сила фактът, че самата природа значително е онеправдала жената, натрапвайки й тези "забележителни" функции и лишавайки я от сила и ловкост, което не е никак маловажно в нашия труден свят. Тази разлика е предопределена именно от различните условия на съществуване на двата пола, но творчеството, само по себе си, е безполово.

От години аз мъчително се питам: как ще изглежда този нов свят, който ще настъпи всеки момент? Какво значи "Епоха на Жената": дали това ще бъде времето, когато най-после ще престанат да ни вкарват в семейните кочини и ние ще можем да се занимаваме с по-интересни неща от раждането на деца и ролята на слугини? Или, обратно, в парламентите ще почнат да обсъждат въпроси от рода на кърменето на бебетата и бременността... Ако ще е първото, аз приветствам новия свят, но ако е второто, то нека ме чуят Висшите Сили: по-добре тогава да си остана завинаги тука, в този пъкъл, отколкото да живея в някакъв си "нов" свят на семейства и бременни!

Ние не искаме да те огорчаваме, особено на рождения ти ден, но това е положението с мен и Х. И за да загладя някак резкостта на писмото си, аз ти предлагам сътрудничество, включително и в моята интернет-страница, но на всякакви други теми, освен тези противни бременни, още повече, че считам за недостойно една студентка от физико-математическия да се занимава с подобни теми, тъй като висшата математика няма нищо общо и е напълно несъвместима с проблемите на семейния хаос. В края на краищата, съществуват въпроси, свързани с космоса, религията, философията и още маса достойни теми, по които действително бихме могли да си сътрудничим с теб. Още веднъж ме извини за резкостта ми, но ти се изхитри да адресираш писмото си за жените именно до нас с Х., въпреки че тази тема нас ни вълнува само от гледна точка на пълния отказ от натрапваното ни мнение за "женското предназначение", а не за да го подкрепим. Резкостта ми, разбира се, не е насочена лично срещу тебе, но срещу самата идея за специфичното "женско" предназначение. Въпреки разликата между нашите възгледи, аз се надявам, че все пак ще си останем добри приятели.

Що се отнася до Х., то ако ти с подобни писма си искал да спечелиш вниманието й, то успя абсолютно: Х. постоянно те ругае - или ругае по-скоро тия твои идеи, за които говорим; но ако искаш да получиш по-доброжелателно внимание, лично аз бих те посъветвала да ни пишеш на по-интересни теми.

Още веднъж, честит рожден ден! Чао!"

Не е известно защо двете приятелки в чужбина са счели за унизителни страниците, в които се говори за истинското предназначение на Жената. В тези специални книги-писма нарочно няма нито една дума за бременността и семейството в тривиален план, понеже се изтъква предимството на Божествената, духовната бременност на най-напредналите и независими жени, които не са длъжни да създават физически деца и да влизат в затвора на инферналното, традиционно семейство. Тези писма не са имали за цел да въздействат на конкретни жени тук или в чужбина да харесат "автора" или да им се внуши, че първата и единствена функция на жената е природното й предназначение. Според някои хора, които са ги прочели, те изразяват тъкмо противоположната идея - за категоричната еманципация на жената от всякакви социални и животински ограничения; за това, че тя е най-съвършеното и прекрасно творение на Бога и Негово лично, последно въплъщение във вселената, способно на всичко най-възвишено.

Проблемът е в това, че на някои хора и ангели на Земята, включително и на пропаднали надълбоко в ада, е определено да станат бащи и майки на физически деца, като единствен изход от аутизма и индивидуализма им. Колкото и да са прави по същество за нуждата от свобода и простор на духа и на творчеството, на висшето предназначение на човека, в дадено прераждане кармата ги принуждава да станат и земни родители, с единствената цел да смирят студенината, грубостта и егоцентризма си и да развият нови добродетели. Ако се съпротивят на предопределението, те ще паднат още по-дълбоко в бездната на световете, които тревожат творчеството им. Просто е странно какво е могло да не им се хареса в посланията до душите и сърцата им, в които няма нищо преднамерено и земно.

А ето как Владимир Мегре (или по-точно дядото на Анастасия от Сибирската тайга, висш Посветен от Агарта) определя кои хора са истински и кои - андроиди и фемиииди, имайки предвид основната им отлика: способноста на хората с искра Божия да разпознават своите си и да им се откликват незабавно и без задни мисли:

Владимир Мегре

26. ИЗКУСТВЕНИТЕ ХОРА

- Мен ме интересуват истинските - казах аз, - като например… тези две момичета отсреща - и посочих към седящите на пет-шест метра от пейката момичета. Старецът внимателно се вгледа в тях и каза:

- Чудя се дали едната от тях - тази, която пуши - е истинска. Но сега ще проверим.

- Как така да не е истинска? Аз ще се приближа сега до нея, ще я шляпна по задника и вие ще чуете съвсем истински крясъци и нецензурни думи…

- Разбираш ли, Володя, ти виждаш пред себе си само образа, създаден по сценария на търговско-технократическия свят. Вгледай се внимателно: тя е с неудобни обувки и високи токове. При това, малко й стягат. Но тя е обула именно такива обувки, защото някой друг дирижира какви обувки трябва да се носят сега. Късата й пола е от някаква материя, подобна на кожа, но не е кожа. Тя е вредна за тялото й, но тя я носи, подчинявайки се на униформата, подражавайки на програмирания образ. Виж колко е силно гримирана и как надменно гледа. Прави се на независима, но това е само външно. Външността й не съответства ни на йота на нея самата. Внушеният от чужди мисъл-форми образ е задушил нейната истинска същност. Макар и изкуствен, без искра Божия, той е покрил и затъмнил изцяло нейната жива душа. Душата й е в плен на този образ.

- А бе … всеки може да си говори каквото му хрумне за човешката душа, за разни там пленничества или за диктата на някакви си щампи… А как е точно - само Господ знае.

- Стар съм аз вече, синко, не мога да следвам твоята скорост на мислене… Не мога да се аргумантирам както Анастасия. – Старецът въздъхна и добави: - Ако искаш, ще се опитам…

- Какво ще опиташ?

- Сега ще опитам, поне за малко, да унищожа илюзорния, неживия образ. Да освободя душата на това момиче. Ти само стой и гледай внимателно какво ще стане.

- Ами добре, опитайте...

Пушещото момиче говореше нещо рязко и нафукано на своята приятелка. Старецът ги загледа внимателно и напрегнато. И когато нещастното момиче откъсваше поглед от приятелката си, задържайки го на някого от минаващите хора, погледът на стареца следваше нейните очи. След това той стана, даде знак с ръка да го последвам и тръгна към момичетата. Аз тръгнах след него. Старецът се спря на около половин метър от тях и започна да гледа втренчено пушещата. Тя обърна глава към него, издуха в лицето му цигарен дим и каза с досада:

- Ти какво искаш бе, дядка? Просиш ли... или какво?

Старецът постоя малко, за да се свести от виещия се около лицето му дим и произнесе с ласкав и спокоен тон:

- Преместù, дъще, цигарата в дясната си ръка. Трябва с дясната да свикнеш, така е по-добре…

За моя голяма изненада, момичето послушно хвана цигарата с дясната си ръка... Но не това бе най-важното.

Нейното лице изведнъж стана съвсем друго. Надменността й изчезна на секундата. Въобще всичко в нея се измени: и лицето, и позата й - всичко! И вече със съвсем друг тон тя прознесе:

- Ще се помъча, деденце…

- Ти трябва да родиш, момичето ми.

- Няма да ми е лесно самичка…

- Той ще се върне при тебе. Ти си върви и мисли за дясната ръка, мисли за бебето си - и той ще дойде. Върви, миличка, трябва да побързаш.

- Добре, тръгвам… – И момичето направи няколко крачки, после се спря, и като се обърна своята приятелка - съвсем спокойно, а не както досега, на нокти, - я покани със странен глас:

- Хайде, Таничка, ела с мене – и те се отдалечиха.

- Виж ти… Та вие можете по този начин всяка жена да… дресирате - казах аз, когато отново седнахме на пейката. – Това е направо някаква суперхипноза. Чиста мистика!

- Това не е хипноза, Владимире. И никаква мистика не е. Това е просто внимателно отношение към човека. Именно към човека, а не към образа – измисления, засенчващ истинския човек. И човекът веднага се откликва, добива сила, когато се обръщаш именно към него, пренебрегвайки илюзорния образ.

- Но как успяхте да видите невидимия човек зад видимия образ?

- Това е много просто. Уверявам те. Първо, аз малко я понаблюдавах. Тя държеше цигарата в лявата си ръка. Допуснах, че е левичарка. А ако малкото дете държи лъжичката или нещо друго с лявата ръка, родителите почти винаги се стараят да му обяснят, че трябва да се научи да си служи с дясната. Тя е била щастлива при майка си и баща си. Разбрах това, когато я видях как гледаше минаващите мъж и жена, които бяха хванали за ръце едно момиченце. И аз й произнесох фразата, която са й казвали с любов много пъти нейните родители като малка. Помъчих се да я кажа със същия глас и интонация, както са се отнасяли с нея родителите й - когато тя е била още малка, естествена, незатъмнена от чуждия образ. **Затова ти казвам: това момиче е истински човек, а не от изкуствените – тя се откликна незабавно!**

- А за какво раждане говорихте?

- Тя е бременна. Вече повече от месец. Внедреният образ в нея не го иска това дете. Ала момичето е **човек** - много го иска. И ето, че те се борят. Сега момичето-човек ще победи!

Ето и новите думи на Елма от днес по тези въпроси:

10,50 ч.

- Сега ще се въздържа от категорични определения и прогнози, понеже има шанс някои същности

да се превърнат в същества и да могат да определят със собствената си свободна воля кому ще служат и с кого ще живеят от сега нататък.

Ако Бог се изкаже категорично, няма начин думите Му да не се превърнат начаса в добра или лоша карма, в зависимост от смирението или горделивостта на съществата. Но сега ние искаме да оставим нашите герои свободни да избират между множеството най-различни възможности, за да се поучат от последствията, както всички други - доколко нежността и разпознаването са били зрели в тях и доколко тъмното начало на своеглавието е затуляло истинската същност на Любовта.

Една от тези възможности е две същности или същества да приемат предложението на Бога да станат многодетни физически или етерни майки, за да се родят деца, по-напреднали и по-благоговеещи от самите тях. Физическото майчинство в случая е за предпочитане, понеже ще избие с един или няколко замаха внедрените тъмни духове на ада, които им пречат да видят Същността.

Ако склонят да станат поне етерни майки, адските духове ще излязат, но още дълго време ще дебнат да се върнат в тях, понеже негативната мисъл и дума за Бременността и Отклика са най-сигурният начин за пребъдване на нещастията и ада на вашата Земя.

При това, съвсем не е безразлично от кого ще заченат новите си деца тези две твои познати – от същества или от същности. Ако си изберат същности, ще народят нови твари и духове с рогове и тогава Бог ще плаче от жалост, че шансовете, които ви се дават, и чрез вас - на стотиците и хиляди души от вашите сродни вериги - още веднъж са си останали неизползвани, което води до скръб и безизходица.

Ако някой би възприел настоящия съвет не като помощ, а като интервенция и заплаха, тогава милостта Божия трудно ще намери сили да възспре последствията от душевната грубост, която сама подписва своята смъртна присъда.

Но, Ние казваме: Ин – Амин - Алуин!

Възможността за отклик не е замразена до нулата.

11,05 ч.

В мига, когато бе сложена последната точка на продиктуваното осияние, позвъня телефонът и една близка приятелка прочете мисъл от вълнуваща книга. Цитирам тази мисъл тук, понеже тя е в пълен синхрон с днешната холизация и с материалите, включени към нея. Това поредно "съвпадение" или бинарнен Контакт с точност до буква и до част от секундата дава основание още веднъж осиянието да се квалифицира като "одеяние" - и благите или кисели плодове на свободната воля да почнат да се консумират незабавно. (Думите с червени, по-големи и дебели букви по-горе се изписаха сами по този начин, без да бъде сменян размерът и цветът на шрифта. Който иска да вярва - да вярва).

Ето и текстът от книгата, прочетен по телефона от тази приятелка:

-...А сега трябва да избирам дали да спася този град или да избавя народа си.

- Защо?

- Защото човек трябва да избира - отвърна ангелът. - Силата му се крие в това, че разполага с властта да взема решения.

- Трудно ми е да избера. Трябва да се примиря със смъртта на един народ, за да спася друг.

- Още по-трудно е да определиш собствения си път. А който не стори този избор, вече е мъртъв за Господа, дори и да продължава да диша и да върви по улиците на града.

Илия отново вдигна ръце към небето.

- Моят народ изостави Господа заради хубостта на една жена. Финикия може да бъде унищожена, защото един жрец смята, че писмото е заплаха за боговете. Защо Този, Който е сътворил света, предпочита да си служи с нещастието, за да пише книгата на съдбата?

Виковете на Илия отекнаха в долината и се върнаха обратно.

- Ти не знаеш какво говориш - отвърна ангелът. – Това не е нещастие, а неизбежност. Всяко нещо има някакво основание да съществува. Ти само трябва да умееш да различаваш преходното от окончателното.

- А кое е преходното?

- Неизбежното.

- А кое е окончателното тогава?

- Уроците на неизбежното."

Паулу Коелю,"Петата планина" (роман за неизбежното)
София 1999, изд."Обсидиан", стр.101

15.V.135(1999)
София - Изгрев

НИЕ СМЕ ПРИЗВАНИ ДА ВЪРВИМ ПО СОБСТВЕН ПЪТ

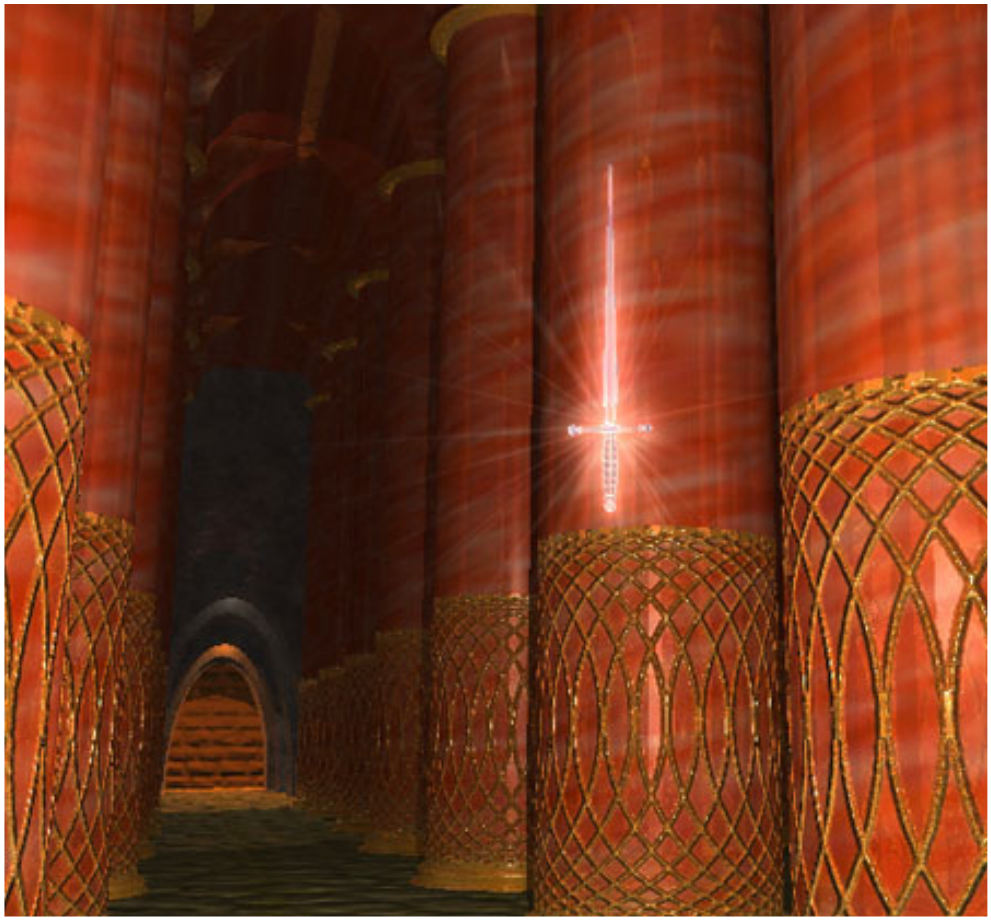

Един приятел днес разказва за своя сън през тази нощ, който му е направил много силно впечатление. Казва, че това е един от живите сънища, които не са случайни. Бил в някаква зала с религиозни хора, които се молят прави - нито една позната физиономия от сегашното му прераждане, нито една позната страна и място, но всички са му много близки. Особено един, който се моли много горещо.

Сънуващият се вижда почти легнал на пода в единия ъгъл на претъпканата зала. Изведнъж при него идва един човек от същото общество, много подобен на Ницше, навежда се с внушителната си глава съвсем близко до него и силно и настоятелно му повтаря няколко пъти: "Да се махаш веднага оттам! Незабавно! Този път - завинаги!" Пояснява му защо - не става дума за някаква вина или лоши неща в досегашните обстоятелства, но обяснява, че е настъпил моментът да се

започне нещо ново, от което зависят важни събития. Употребява и една старинна народна дума, която след събуждането разказващият не помни, но в съня човекът-Ницше е доловил мисловния му въпрос какво значи тази дума и му я обяснява. Тя може да е някакъв ключ към тълкуването на събитията, но за съжаление е забравена.

За същия човек приятелят му Х. е сънувал следния сън, описан в писмо: "Снощи обувките ти останаха на тревата. Автобусът тръгна. Толкова горещо молих шофьора да спре, за да ги прибера, но той не се откликна. Дори сипеше ругатни, беше много гневен. Ти не се погрижи за нищо. Аз се натоварих като коледна елха с всичките ти дрехи - в оранжево, - но не успях да ти взема обувките. Качихме се в автобуса и той тръгна."

Какво иска да ни каже Небето чрез тези сънища?

16,28

*- Широкият нос на върха като топче и острият нос е темата, на която искам да ви говоря отдавна. И двата тия носа имат своите плюсове и минуси в сравнение с идеалния нос, при който няма топка или топче, но не е и прекалено остър. Драмата на клоунския нос, носът на палячото или пияницата, който често е и зачервен, е постоянното отклоняване на собственото желание заради желанията на другите. Тези други много често не са хора, а духове, които искат да си правят удоволствието. Всички топчести, надути носове на върха се отличават с краткотрайни емоции и удоволствия, които се сменят много често. По друга линия, такъв човек може да обича някого или да преследва някаква цел с години, но в това време ще смени хиляди мисли, чувства и обстоятелства и ще избива чивии с илюзорни средства, защото не може да постигне желаното **реално**.*

Такива хора обикновено са милосърдни, услужливи или "търчѝ-лъжи". Няма нито едно нещо, което те да го представят пред другите или пред себе си във вида, в който съществува. Тяхната неизтощима фантазия и субективност в най-добрия случай се превръща в художествено творчество, където измислицата е задължителна. Но основната им трагедия си остава трагикомичното поведение на шута, кой-

то иска нещо, а получава... шут. Той постоянно обърква конците и създава в себе си и около себе си хаос, от който не може да излезе с години - практически цял живот. Тъпоносият, например, ще остави човека да умре от глад, понеже е решил, че сега е по-важно да го остави да спи. На по-маловажните и странични неща той вечно отдава преобладаващо значение, само и само да не се отдаде на главното с всичка сила и докрай.

Прелестта на меките носове долу е добротата, безкрайната услужливост, мисълта за другия, саможертвата и дълбоката вътрешна увереност, че не трябва да откажеш нищо на никого – обаче не и на тези, които Бог ти е определил. По принцип и ***това*** *е Божествено, защото сам Бог се занимава, на първо място, с благотворителност, но Бог не е тъпонос. Той е по-скоро остронос и затова попада точно в целта, а не встрани от нея. По линия на най-високия идеал, Той не прави компромиси да живее със заместители.*

Най-остронос е дяволът в неговата първа роля, въпреки че втората му роля е точно обратна - на винопиеца и на виночерпеца Бакхус. Отново стигаме до вакхическите и орфическите, Христови типове, като една противоположност в Битието. Когато давах осиянието за Христос и брат Му Дявола, аз имах предвид само една черта, по която те са синове на Отца - сравнително острия нос.

Острият нос не се интересува какво ще кажат другите и дали ще се обидят или няма да се обидят, ако не им услужите, ако не им ходите по гайдата. Съжалението и милосърдието при него или отсъстват напълно, или се проявяват тогава и както ***той*** *реши. Прекалено изшилените носове на върха преминават през трупове, но постигат целта си - не разрешават никому да ги отклони. При дявола това е правило, а при Христос - основен метод, като се изключат труповете... И* ***Христос*** *минава през трупове, но за да ги възкреси. Понякога около Него е пълно с трупове, минаващи за живи хора, които се мърдат, мъдруват, и имат "постижения"...*

Сега и на вас - тъжничките и смешничките, които постоянно изпълнявате чужди поръчки и желания, колкото и да са велики, - казвам: престанете да се претрепвате от услужливост и работа и застанѐте поне веднъж на собствената си пътека. Направете това, което ви казвам в беседите - това, което не е направил и няма да го направи до края на вечността никой друг. Намерете самите себе си; или ако вече се познавате, тръгнете гордо напред с вдигната глава и престанете да пъшкате заради други хора, а потърсете сродните си души.

Който направи това и тръгне по тясната и стръмна пътека, ще остави другите да правят това, което мислят, че е тяхното желание и работа, и няма да им налива повече вода в мелницата.

***Ние сме призвани да вървим по собствен път твърдо и смело и да помагаме на другите, само ако не ни отклоняват от него**. В този път ние вървим и с други, които са си избрали същия връх и временно им е приятно да вървят след нас, докато намерят собствената си пътека. Така е: който още не е открил себе си, [нека] да върви след друг, по **неговия** път или пътека - но към върха, не към блатото.*

***Това** искам да ви кажа: дори и спасителите на Словото в ръкописен и печатен вид, дори и най-преданите майки не изпълняват своята единствена, индивидуална програма. Те ще получат своя подарък от Учителя и от Природата, че са им предани, но после Те ще поискат от тях да намерят **това** Слово, **това** Дело и **този** Живот, които могат да извират само от тях и от никой друг.*

"Вие по някой път сте двойнствени и тройнствени в своите прояви." *(т. "Господар и слуга" Урания98: 263 л. "Двата вида пеене" от 3.01.1936 г.)*

"Същинският човек - този, който постига, - той е неизменяем. Той всичко изменя, но сам не се изменя." *(Пак там, стр. 76, л. "Неизменното в*

човека" от 25.10.1935 г.)

"Човек, който иска да се самовъзпитава, трябва да дойде до едно прозрение: той трябва да развива в себе си чувство на сигурност."
(Пак там, стр. 21, л. "Чувство на сигурност" от 2.10.1935 г.)

15.V.135(1999)
София

С ВЯРА, БЕЗ СМУЩЕНИЕ!

Писмото по-долу от една приятелка се цитира на нейна отговорност, той като всичко се заснема ежесекундно от акашовите записи. Преди този текст се разпространяваше без това предварително обяснение, но когато той дойдѐ до

човека, когото обвиняват, той бе извън себе си от възмущение и каза, че такова нещо не се е случило и че той поначало е абсолютно неспособен да го извърши. Така че оставяме на интуицията на читателя и връзката му с акаша да открие кое е вярно:

"Изнасилено е 17-годишно момиче от човекоподобно животно, четящо осиянията! Първо чрез психическа манипулация, а после и физически. Най-страшното е, че той, изнасилвачът, ѝ обяснявал, че според осиянията трябвало да имат и физически контакт. Според осиянията, той я изнасилил, представяш ли си!"

Това е част от тревожно писмо от 14 май т.г., получено днес. То възбуди много размисли и ни принуждава отново да поискаме помощ от Баща си, ако е съгласен да се включи пак в духа на одеянията, а не само на осиянията. Все нещо трябва да е се е случило, след като Елма по-долу говори за "пострадалото момиче" е за "простъпката на този, който цитира Словото", когото нарича даже "поругател" и казва какво ще му се случи, "ако той повтори насилието".

От много години сред приятелите, четящи холизациите, доминира остър проблем, свързан с вечната тема за мъжа и жената, за любовта между тях и най-вече за физическата любов. В беседите на Учителя има множество мисли не само за благословения, но и за адския произход на плътските въжделения и половото влечение. На някои места Той директно, може би в очите на някой присъстващ виновен в салона, е казвал гневно пред всички: "Вън този вълк от братството! Той е дошъл тук само за да грабне някоя овца и се представя за духовен, за да влезе в кошарата." (Мисълта е цитирана по памет.) В "Свещени думи на Учителя" и на други места в беседите се казва, че тъмните духове се приближават към нас като мъже и жени, а не като души. Още в най-ранните Си беседи Учителят предупреждава да не си даваме енергията чрез полови контакти на мъжете или на жените.

На друго място Той съветва учениците си: "Ако искате да бъдете като мене, живейте като мене." От това, което знаем за живота на Учителя, всички ние бихме могли категорично да твърдим, че Той е бил физически девствен до заминаването си и че няма нито един случай сестра да е преспивала в стаята Му или Той да е преспивал сам при сестра. От това следва, че никога не бива да забравяме този висок идеал за ученика, реализиран в съвършенство от Нашия Учител: когато е намерил сродната си душа и е станал едно с Бога и силен като Бога, Посветеният няма нужда от външен, физически контакт с другия пол, и е способен да живее сам с всички.

Съществуват отделни мнения, че в досегашните си ин-

карнации на Земята като Рама, Кришна, Заратустра и дори като Исус, Учителят е имал контакт с любима жена и дори с повече от една, но това си остават легенди. Някои от нас поддържат убеждението си, че Мировият Учител на Земята и някои от най-напредналите Му ученици наистина си остават девствени и физически и че това е един идеал, който не бива да се забравя никога. В случая обаче ние разбираме, че става дума за постигната ***Божествена*** *аскеза, при която липсата на това желание не причинява болести, психически отклонения, напрежения и конфликти. Девствеността е резултат от духовната завършеност на личността, когато вече няма нищо отвън.*

Заедно с всичко това, като велик реалист и диалектик, Учителят изказва и много мисли в беседите си, изтъкващи необходимостта да срещнем единствената си сродна душа и да се слеем с нея на всички полета, включително и физически, ако искаме Той да ни обърне внимание. И допълва, че личните чувства са атрибут на самия Бог и на Божественото във всяко същество с искра Божия. Без удовлетворяване на личното чувство, казва Учителят, би рухнал самият Космос. Тук не е мястото да се цитират стотиците подобни мисли от беседите на Учителя, но ние сме включвали нееднократно такива към предговорите на осиянията, давайки им известно предимство, за да избегнем представянето на учението Му в калугерски план, което правят мнозина.

В холизациите темата за физическата любов между мъжа и жената е явен или иносказателен лайтмотив, поради което тя тревожи много хора, а други намират в тях отговор на основни проблеми в живота си. Защо Учителят, проявяващ се сега като Елма, е избрал тази тема като много важна, е сложен въпрос, който всички тълкуват различно. Едни вярват, че това е узрял проблем, който трябва да се реши най-после в Школата правилно; други са на мнение, че човекът, чрез който идват осиянията, е болен и затова в много холизации той бил проектирал подсъзнателно тази своя все още неразрешена психодрама. Оттук произлиза опасността някои от повярвалите в Новото Слово да преувеличат този проблем и да започнат да го интерпретират и прилагат в живота си не само неправилно, но и агресивно. За съжаление, така дяволът чете Евангелието във всички религии и през всички векове. Дори и на Изгрева.

Във връзка с изнесения случай проблемът става още по-остър и изумлението на четящите осиянията стига до пределни граници, тъй като авторката на гневното писмо изтъква, че за мъжа, който е извършил това, било получено лично осияние от Елма. Ние сме свидетели, че в почти всички лични послания до приятели и познати се говорят велики неща за монадите им, но повечето от нас все още не са на ви-

сотата на духа си и продължават да грешат постарому. Противниците на беседите и осиянията твърдят, че някои от хората в нашите среди са психопати, характеропати и маниаци, дори физически нечистоплътни - до такава степен, че хората си задават въпроса "Що за Слово, що за учение и братство е това?"... Тези обаче, които познават живота в Школата около Учителя от най-ранните години, знаят, че същият вид хора и проблеми не са липсвали и тогава, и то в най-остра степен. Значи, под лъчите на едно Божествено Слънце, бил сам Учителят на Земята или Неговото Слово, неизбежно се разтапят много вековни ледове и се излюпват всички видове яйца - и райските, и човешките, и адските. Учителят ни предупреждава за този феномен в Божествената Школа и ни казва, че тези условия, в които живеем, са най-добрите, защото Той не ни изолира от силите на ада, а допуска те да се проявяват непосредствено и директно около нас, и то по-интензивно, отколкото в света, тъй като това е предметно учение, а не ашрам, манастир или стерилен кувьоз.

Така уроците, които получаваме, са сгъстен опит, предназначен за ученици, а не за обикновени хора, които изминават този път за столетия. Стремящият се, който попада в истинската Школа, ако проучва внимателно беседите и лекциите на Учителя и историята на т. нар. "братство" ще бъде подготвен и ще знае, че още с първата си стъпка в това училище ще навлезе едновременно и в рая, и в чистилището, и в ада. Това е същността и отличието на Всемирното Братство, където действат адепти от всички степени и светове, включително и от деветия кръг на ада, допуснати специално от Учителя с някаква висока цел. Ние знаем, че човекоподобните без монада, които са се смесили с истинските хора, са дошли тук като треньори, за да се научим да ги разпознаваме по външния им вид и по методите, с които действат. За методите им ние сме предупредени още от Евангелието, но за външните белези на андроидите през този век трябва да помним, че нито една от окултните науки, с изключение на френологията, не може да ги идентифицира. Нещата стават още по-сложни, когато едновременно с изкуствените хора проявяват не по-малко грехове и престъпления и оригинални създания на Бога с искра Божия, все още неизлезли от ада и чистилището. Те заблуждават наивните със своите таланти и качества, с духовните си познания и постижения.

Наблюдават се два основни случая. При едни хора духовното начало е в драматична борба с плътското - затова те се проявяват еднакво силно и в двата свята. Това може да заблуди мнозина. Но други използват съзнателно Божественото познание, за да манипулират околните и да удовлетворяват низките си страсти и нагони, пренебрегвайки напълно

Христовия принцип на ненасилието и заповедта да не лъжем и изнудваме. В съчиненията на Сведенборг се описват такива хора-дяволи, които използват дори Словото Божие, за да вкарват невинните създания в мрежите си. Други майстори на играта, проявяващи изкусителството и насилието непряко, разиграват ролята на "нещастния аз", възбуждайки в добрите души милост и съжаление, като по този начин пак манипулират другите: удовлетворяват лични материални и емоционални нужди.

В живота около Учителя и Словото Му има и един друг, рядък вид примери. Понякога високият посветен или "Кентавърът" провежда импулса на Карма - допуска външно несправедлив акт, за да предотврати много по-голямо нещастие. В този случай, посветеният е служител на Всемирната Ложа. Когато му е поверена някоя душа, в чисто фаустовски дух той я прекарва през сгъстен режим от тежки разочарования и изпитания. Целта е да се омекотят и - по възможност - избегнат много по-тежки страдания в бъдеще. Когато обаче действа човекът-звяр, той пак провежда кармичен план със сгъстени уроци, но това не води до добри резултати и самият той си натрупва лична карма, понеже действа жестоко и манипулативно. Народът ни има поговорка: "Мъдър да те бие, прост да те не милва." В този смисъл, съзнателният ученик е готов предварително да сподели и благите, и суровите уроци в Божествената Школа. Тук обаче възниква и въпросът за личния ни разум и предвидливост.

Както Словото, така и животът предупреждават жената да не остава задълго насаме дори и с най-духовния мъж, колкото и да е сладкодумен и внушаващ доверие, ако не е готова да допусне интимни отношения с него докрай. Оставането в един дом, в една стая, в една палатка на жена с мъж е проблемно, понеже мъжете имат над 20 пъти повече тестостерон в кръвта си. Този хормон е Божествен и произлиза от самия Бог-Отец, понеже изразява спонтанността и творческото начало. Без него светът нямаше да съществува. Той е основен двигател на Божествения клас "алохими"; но когато падне в ада, управлява инстинкта на обладателите и хищниците. В този смисъл е немислимо да попаднеш в една клетка с гладния вълк и той да не те разкъса. По-сложен е въпросът, когато този хищник е получовек и се налага да контролира нагона си. Повечето неопитни жени очакват в подобни ситуации да вземе връх съвестта и духовното благородство у мъжа. При човека-животно обаче такова нещо е невъзможно. Докато сме още получовеци, силата на инстинкта е почти неуправляема и затова е добре жената да не допуска такива ситуации.

Съществува и една друга категория човеко-животни от типа на кротките, тревопасните. Те не са агресивни и проя-

вяват същността на илухимния тип. В ситуация като гореописаната, ако въобще това се е случило, те никога няма да загатнат и с най-малкия намек за проблема си, поради своята вродена деликатност и рицарство. Тогава обаче космическата енергия се връща и се стоварва върху самите тях, разрушавайки катастрофално нервната им система, жлезите с вътрешна секреция и в резултат – младостта и здравето им. Ето защо, при всички случаи оставането насаме с човеко-животно, докато все още сме подвластни на този силен нагон, трябва да се предвижда и игнорира отдалече.

Основна тема в беседите и осиянията, с която се спекулира много и често, е "необходимостта от провеждането на космическия ток на любовта в настоящия миг, незабавно и на всички полета, с когото трябва и както трябва". Тъй като "всички полета" включват и физическото, мнозина искат да ни внушат, че това е синоним на половата любов и негодуват срещу ония, които не желаят "да проведат космическия импулс без съпротивление и да спазват инструкциите в осиянията"… Елма видя тази опасност още в самото началото и неедкократно ни предупреждава да се пазим от интерпретатори на холизациите, развиващи кампанийна дейност за изпълняване на подобни "комсомолски" и "партийни" поръчения… Някои новодошли момичета и омъжени жени, дори и някои мъже, се оплакват от интервенции и прилепяния, оправдавани с цитати от Словото. Небето вижда всичко това - за него всичко е прозрачно - и ни крои съдбата в зависимост от поведението ни. Естествено, това важи не само за насилниците и манипулаторте, но и за съпротивляващите се на космическите токове. Никой обаче няма право да изяснява висши закони, валидни само за евродоровия клас и за Космическото Човечество, на непробудени същества от по-ниски класове.

Но ето как изумително и съвършено неочаквано реагира сега по този повод Този, с когото общуваме:

- Ха-ха-ха-ха-ха-ха-ха!… Този път ви се смея, умирам от смях, и то не през сълзи. Въпреки драмата, която описвате, и простъпката на този, който цитира Словото, Бог се смее на всичките ви нещастия, въпреки че после си поплаква над тях. Често се смее и плаче едновременно, но тази случка е за смях. И ще ви кажа защо.

Пострадалото момиче беше един бей в минало прераждане, който изнасили не една и две български девойки и имаше навика да се смее, като правеше това. В почти всички случаи на Бог му става смешно, когато някой си получи заслуженото. Този бей обаче

беше много религиозен и изпълняваше всички поклони и молитви до последната буквичка на закона и, естествено, стана поне 7 пъти хаджия, с което си заслужи достойно място в мохамеданския рай…

Само че за да стане чудото - да мине един дух от мюсюлманския в християнския рай, - той трябва да разпусне харема и робите си, да освободи войската и крепостните си селяни и да раздаде всичкото си богатство на сиромасите. Естествено, този бей не направи това във въпросното си прераждане, но си воюваше по всички правила и се снабдяваше с нови невинни момичета и еничари, считайки това за приоритет на "правата вяра".

Той стана бей, понеже в по-предишно прераждане бе един фанатичен аскет и монах, който презираше плътското начало и съсипваше душата си и душите на подчинените си. Той обаче има и едно изкупително прераждане, в което бе обесен с главата надолу, защото не се отказа от вярата си в Христа. Естествено, едно обесване за няколко минути не може да изкупи 5 живота, изпълнени с мисъл за себе си, и затова бяха необходими още 8 живота от по няколко години, в които той умираше още в утробата на майките си или като невръстно дете. А последния път живя 12 години като инвалид в количка в Париж и там преживя най-ужасните си мъки и лишения. Беше без крака и ръце и не можеше да се обслужва. През всичките тия векове на излишества и крайности в другата посока обаче той не загуби светлия лъч в съзнанието си и постоянно мислеше за Бога. В този живот ще има още 3 случая с опасност от насилие, но те могат да се омекотят и елиминират, ако се посвети на Словото и Делото окончателно и почне да мисли за живота по по-друг начин.

Два пъти казах "ха-ха" в началото заради неговата съдба, но пет пъти се "изхахаках" поради съдбата на сегашния му поругател, която не може да не възбуди смях и у най-праведните светии, стоящи отдясно ми, понеже сценаристите от отдел "Карма" са ми много талантливи… Този, същият, бе момчеоланин (слуга – б.п.) при предишния бей и беят се задо-

воляваше с него с по-голямо удоволствие, отколкото с целия си харем… Момчето мразеше господаря си издън душа и сега намери начин да си отмъсти. Благодарете, че не изпълни намерението си да го убие!

Сега и двете тези християнски души, които са се докоснали до Словото, трябва да си простят и да станат добри приятели, защото това е единственият начин всички карми да бъдат прекратени окончателно. Нека погледнат на случилото се като на една неизбежна сценка, режисирана от най-добрите сценаристи на съдбата, за поука на егоистичните души и изпълнение на кармическия закон. Аз предвиждам, че те двамата ще станат смели разпространители на Словото. Но ако той повтори насилието, ще го пратя пак оланин в някой криминален затвор; а ако тя запази лоши мисли за него и не потърси душевен контакт за съвместна работа с него - няма да ѝ дадем едно голямо щастие, което я очаква след 3 години. Така Господ се смее на проблемите и ви разрешава проблемите, колкото и странно да ви се струва това.

Сега отворете три тома с беседи.

"Колко думи имат двойно, тройно, а някои имат четворно значение?... Вземете думата "любов". Каква любов - физическа, духовна? Щом говориш за любовта, еднозначна ли е?" (т. "Прав път", стр. 252, изд. "Урания", София 1998 г., л. "Приятно занимание" от 14. 05. 1941 г. - *Виж датата на писмото в началото! - б. п*)

"Съзнанието се прераждa на всеки седем години. Следователно, ако в първата проява на съзнанието си вие сте пропуснали момента, т.е. направили сте някакво опущение по отношение на времето, при следващото пробуждане или прераждане на съзнанието - след 7 години - вие имате възможност да изп-

равите погрешката си. Значи на седмата, на четиринайсетата, на двайсет и първата, на двайсет и осмата, трийсет и петата, четирийсет и втората, четирийсет и деветата и т.н. годишна възраст изправѝ всички свои погрешки. *(т. "Добри навици", стр. 136, изд. "Бяло братство", София 1994 г., л. "Най-добрият метод" от 4. 04. 1923 г.)*

Прави впечатление, че Е. се изсмя точно 7 пъти в началото на това одеяние, а сега Той казва, че числото 7 е шанс за изправяне на погрешките у двама души и у веригите им от сродни души. Може да звучи странно, но както е винаги със заглавията на томовете и беседите, от които се падат мисли - преди или след осиянията, - така и тук заглавието "Най-добрият метод" дава да се разбере, че в която и да е кармична или дихармична случка кармата употребява единствено възможния и най-правилния метод, колкото и несправедлив да изглежда той. По този повод, може би, днес се пада и мисълта от дясната страна на отворения том беседи:

"Между учениците често се срещат такива със своенравни, упорити характери. Помнете: природата троши главите, краката, ръцете на упоритите, на своенравните. Ако не внимавате, и вашите глави ще строши. Тя не отстъпва пред никого. Щом сте дошли на Земята, вие трябва абсолютно да спазвате реда и порядъка в природата. Тя е безпощадна по отношение на ония, които не спазват нейните закони. Същевременно, природата е абсолютно справедлива." *(пак там, стр. 137)*

"Та казвам сега, да не се смущава сърцето ви! Вярвайте! Смущението се премахва само с вярата. Вярвайте, че Бог е създал всичко само за добро. Ще вярваш, че този, който е дошъл от Бога, е дошъл да ти покаже истинския път, по който можеш да идеш при този, който търсиш в света." *(т. "Скръб и радост", стр. 480, ИК "Жануа", София 1998 г., б. "С вяра, без смущение" от 21. 07. 1939 г.)*

20.V.135(1999)
София - Изгрев

ОСИЯНИЕ ЗА СВОБОДАТА НА ДУХА

- Молим за осияние за любовта към себе си и за пътеката за откриване на уникалната същност и уникалната индивидуална програма. Торнадото в с. Жълтуша свързано ли е по някакъв начин с настоящия момент и с факта, че един от единаторите е бил учител там преди 35 години?

13,23ч.

- Негативните последствия от непослушанието също са повод за питане. Затова и днешните думи на Елма са одеяние, не само осияние. Всички места, където сте живели, съществуват като огнени

точки в 13-ото измерение. Ако някой слуша и изпълнява Словото, тези точки се оживяват и изпълват с благодат, а линиите на неговите маршрути пръскат живот и здраве на десетки километри. Проблемът, който е бил решаван на някое място, обикновено влиза в резонанс с подобен проблем в живота ни и ако направим грешка, силовият коридор към съответното място в миналото поражда неминуемо вихри. Следователно, никой от свързаните със Словото не е сам, понеже не само сродните му души, но и местата, където е бил, се засягат от проблемите, които решава или не решава.

Съвестта се пробужда бавно и мъчително. Трябва да видите как загиват хора заради някоя ваша отрицателна мисъл или постъпка. Това влиза в кармата на тези хора. Не е несправедливо, но натоварва онзи, който е допуснал погрешката.

Сатанинските учения се занимават с блокиране на духа или природата, с циментиране на спонтанността. Вие обаче трябва да различавате спонтанността на духа от спонтанността на душата, сърцето, ума и тялото. Спонтанността на духа е най-важната, понеже съдържа всички останали в себе си. Ако някой е бил спонтанен с душата си, разрешава половината от проблемите, а останалите почват да гният и миришат лошо. Всяка от останалите спонтанности, която не е спонтанност на духа, разрешава определена част от проблемите, а останалото се превръща в експлозии, епидемии, природни бедствия и всякакви други нещастия.

Спонтанността на духа е да правиш това, което ти се прави, без да се съобразяваш с нищо и никого. Атмическото тяло, като продукт на Отца в духовния свят, преживява създателството и творчеството като единствен смисъл на живота или като самия живот. Щом правиш нещо, което никой друг не е правил и не може да направи, ти си човек на духа - атмическа монада. В почивките от тази създателска дейност, духът иска да е напълно сам. Значи, подсигуряването на самота - преди и след всеки творчески акт - е атмосферата, в която диша духът ни.

*Тук за саможертва и компромиси не може да става и дума. Не че няма общуване, но **ти** си този, който светиш и раздаваш и не се интересуваш дали това се харесва някому или не. Неизбежно се намират души, същества, които се хранят от плодовете на твоя дух, а останалите не се приближават, понеже ядат други неща.*

Повечето хора и особено жените на тази Земя пребивават и се проявяват тук повече като души, сърца и прочие, но духът им още спи. По тази причина духът им се мъчи, понеже е под похлупак. Ще запитате: "Как може най-силното - духът - да може да бъде поставено под похлупак: няма ли да го изгори?"

Духът бива в потенциално или в кинетично състояние. Докато е потенциален, той е само семенце в хамбара или по-точно зрънце, понеже семената са по линия на душата. При това положение духът е съзнателен, копнее да се прояви и се измъчва, понеже още не е посаден, но няма силата да избута камъка или да събори плевнята, хамбара. Импулсът на духа си остава сподавен и чака времето, когато сеячът ще излезе на полето. В същото време половината от вас - душата ви - почва да служи, да се грижи, да изпълнява желанията на ближните и да им носи вода и храна, да създава уют, да се откликва и утешава. За развития дух това е истинско блаженство и неизбежен стадий - да слезе на нивото на душата, след като е изпълнил всичките си желания и си е починал добре. При това положение няма гниене, няма опасности и нещастия, тъй като спонтанността на духа и повикът на душата се сменят ритмично.

Пътеката към себе си, към тайнственото царство на Оранжевия Дух, се открива само в часовете на усамотение и в пълната безгрижност за проблемите и страданията на другите. Това не е липса на монада или сърдечна, душевна глухота, а първият импулс на Божественото в нас. Ако сме верни на себе си, можем и да не мръдваме от мястото си и да не отваряме вратата си никому - и пак да ни е чиста съвестта, че служим на Бога. Качественият дух не може да не бъде милосърден в определени моменти, но

тези моменти не ги определят други, а ги определя сам той. Начините, по които проявява милосърдието си, също са по негов модел. Той приема чужд модел и чуждо време само по собствено желание и не позволява да бъде задържàн някъде повече време, отколкото желае.

Най-голямата вярност към Бога е верността към себе си, към Божественото ***в себе си****. Когато човек е верен на себе си, страданията и нещастията в света намаляват и няма нужда толкова много да се жертваме и да помагаме, понеже нашето щастие прави щастливи и другите - от разстояние. Помощта и саможертвата са Божествени, но те са кръпки, не са цяла и здрава дреха. Самата Мирова Душа се занимава с пране, кърпене и гладене, като най-великата домакиня, но това прави от немай-къде, понеже светът се е развалил. Когато всеки е верен на Божественото в себе си, той е толкова здрав и щастлив, че няма нужда да му бъде помагано - и тогава майките и жертвените ангели и светии в света могат да си отдъхнат и да се възвърнат към това, което е първично у тях: жаждата за самота и жаждата за създаване, за творчество.*

Този път ви говоря по-простичко и ви казвам неща, които са ви отдавна известни. То е само едно подсещане: да се опитате да бъдете верни на същината и естеството си и да разчиствате постоянно пътеката към себе си от чужди мисли и желания, за да попаднете в собствения си рай. Всички стремежи и помощи извън създателството и свещената самота са дело на по-нисши светове. Ако някой не е пробуден за постоянно създателство с ритмично оставане сам, той пропада в по-долните светове и тогава ще го видите как тича да помага, да се откликва, да се "реализира" в света, за да бъде подобен на другите... Човек първо трябва да е подобен на Бога; а да се уподобява на други същества - това би трябвало да е само една приятна артистична игра понякога. Ние всички преминаваме и през светските, и през адските театри и школи, където волю-неволю влизаме в милиони най-различни роли, за да опознаем драмата

на изостаналите си събратя. Ако един дух е страдал и е играл много такива роли, той знае как се излиза от роля и може да покаже това на другите. Свободният дух излиза от роля и реплика, от сценично действие по собствена воля, както е и влязъл. Нищо на света не може да го принуди да остане в една пиеса повече, отколкото е определено от Сценариста и Режисьора. Вас ви карат всяка вечер, като се върнете от работа, да играете само в една пиеса с едни и същи реплики и действия до края на живота си. При това положение духът ви се оттегля и вие се разболявате, загубвате смисъла на живота си. Тия, с големите носове и ченета, налагат в коя пиеса да играете, а актьорите с малка и неизработена брада, с неоформен нос, подскачат според сценария и не смеят да напуснат сцената.

Сега, за да не ви доскучае от неща, които ви повтаряме от години и векове, ще ви припомним едно Божествено правило, да го опитате в момента. Подредете живота си на серии от последователни почивки и действия по образеца на хората, които са завършили еволюцията си. Първо останете сами и попитайте духа си какво най-много му се прави. Ако се натъкнете на мисълта, че за изпълнението на това желание са нужни други хора и някакви външни условия или обстоятелства, знайте, че това не е желание на духа ви. Духът може много добре да си живее и да се занимава сам, и това е белег на пробудено атмическо или алохимно тяло. Това желание може да е свързано с други хора и с външния свят, но то не зависи от тях, тъй като духът на човека има свободата да взема решения и да ги изпълнява сам.

Как става това?

В Божествения свят любов с обект не съществува. Изворът бликва и почва да тече, без да се интересува кой ще пие от него и има ли нужда някой да пие. Като види, че при него се появи някой астрален мастодонт и почне редовно да изпива водите му, не оставяйки за другите, по-дребни създания, изворът потъва надолу и избива на друго място, където няма астрални и ментални мастодонти. Божественият

извор - духът в човека - не се оставя да го каптират в чешма с кран, понеже водата му ще се застои и ще придобие метален вкус. Видиш ли, че някой почне да носи чакъл и пясък и да прави кофраж около тебе, защото така разбирал любовта и съжителството, защото така била казала църквата - ти потъни дълбоко в себе си и потърси друго място, където да избликнеш.

И така, миналия път ви казах: дори Словото Божие, излязло от Учителя и от Неговите тръби, не е предмет на човешкия дух. То е предмет на душата и на ума и отчасти на тялото ви, доколкото са зависими от него. Наистина, който не се посвети на Словото Божие, дошло при последното въплъщение на Бога на Земята, той не може да е нещо повече от гений, светия или праведник. Въпреки това, в едно отношение геният, който стои едва на четвъртото стъпало на човешката еволюция, е по-близък до Духа, отколкото някои по-напреднали човеци, тъй като е открил онова, с което е единствен в трите вселени. Апостолът, мъдрецът, мистикът и магът в никакъв случай не бива да подпушват гласа на гения в себе си, искайки да бъдат предани на Словото и Делото. Това е една основна грешка у много напреднали ученици, които съзнателно потискат създателството и творчеството у себе си и не искат да раждат, за да им останели сили да служат на Учителя. По-ограничените вярващи, както и адептите на тъмните сили, имат една нетърпимост към всичко различно и индивидуално и затова окачествяват плодовете на духа извън делото на Учителя като дяволски. А вие сами знаете, че Учителят на Бялото и на Всемирното Братство ви подтиква първо към свобода на духа, към ярко индивидуална интерпретация на Словото, Делото и Живота. Съвършеният ученик е академик, когато работи с класическото Слово, и там работи по всички правила на академизма - не може да промени нито една буква и запетая; но когато става дума за собствения му дух, той там се проявява свободно, уникално.

Първия въпрос, който ще ви задам в невидимия свят, като се върнете, е не дали запазихте и разпространихте неопетнено Словото, песните, паневритмията и прочие, а дали намерихте самите себе си. Ако сте живели свободно и сте родили собствено Слово, Дело и Живот, които са повдигнали самите вас и окръжаващите, Бог няма да ви съди, че не сте съдействали с всички сили на това, което ви е завещал отвънка.

Сега искам само да добавя, че създателството на нови видими и невидими същества, в единение с душите, които Бог ви праща и при които ви праща, е най-висшата форма на изявление на духа и пълен синтез на Слово, Дело и Живот. Ако някой стигне до това и знае как да се усамотява и отпочива между две изяви на тази върховна дейност на духа, той няма нужда повече да чете, преписва и разпространява Слово Божие, тъй като е постигнал целта му. Такива разумни братя и сестри на Христа, които разпознават своите си и вървят в пътя на най-високия идеал, се намират постоянно в лъчите на Божественото Съзнание и То поема всичките им проблеми и нужди в ръцете Си. Щом като си струна на предаността, откликваща на всеки шепот отвътре и на синовете и дъщерите Божии или на по-бедните създания Божии, неспособни да търсят своето право, ти попадаш в безграничния океан на Мира Божий и вътрешният мир не слиза от сцената на твоето ежедневие. Щом като плачеш, въздишаш и се разболяваш, понеже си мислиш, че ти липсва нещо или някой строго определен, но не от Бога, ти попарваш кълновете на духа и го оставяш между камъните на улицата. Така мъките и нещастията и човешката самота, която е разкъсваща, са един симптом, че търсим химери и не слагаме шепи под извора на Божественото, което се лее за всички и зависи от нас, не от други. Вземе ли човек решение да се самораздава според Божия глас и да се скрива от другите пак поради Него, без да му е мъчно за неготови души и непостигнати човешки желания, той осъмва една сутрин щастлив и вижда как благата на живота плуват около него в изобилие и

няма кой да те спре да си вземеш, да подариш и да се скриеш.

Екскурзия и съжителство правиш първо с духа си, за да бъдеш силен. После ги правиш с най-издигнатата душа, която познаваш, за да бъдете щастливи. Най-накрая ги правиш и с други, за да проявиш доброто. Ако живеете по този начин и в този ред, непременно ще се подмладите и няма повече да ходите за мъж и жена, но ще ходите във вечна радост и блаженство. Под "мъж" и "жена" в човешки, в адски смисъл, Ние разбираме онзи, когото искаш да притежаваш само за себе си и да бъдеш предимно с него. Когато говорим за отношения между души, Ние не изключваме всички радости и блаженства на Небето и на Земята, но изключваме напълно чувството за власт и притежание. Няма нищо непозволено в Царството Божие на Небето и на Земята, ако то ражда Радост, Мир, Щастие, Благоденствие и Изобилие за всички.

СОН, СОРОН, СОРИОН!

Клонът не е по-важен от дървото!

"Свобода, свобода ви трябва вам на всички, които днес живеете в света, в света, в света! Свобода вам на всички ви трябва, трябва, трябва..." *(Текст на песен, даден от Учителя в т. "Силата на мисълта", Урания'98:226, б."Езикът на седемте тона" от 14.06.1939 г.)*

"Та казвам: вие сте дошли до едно място на еднообразие. По този начин вие сте спрели вашето развитие... Седите и мислите за едно и също нещо. ... Казвате: "Дотегна ми!" - Ами смени забавлението!" *(т. "Славата Божия, Царството Божие и Волята Божия", Урания'98:333, б. "Увеличете топлината и светлината" от 25 януари 1939 г.)*

"Най-първо, трябва да бъдем в единство с онези, които ни обичат, които вярват в нас и

които се надяват на нас. Не трябва да разваляме Божествената връзка. ...Живейте тъй, както в Божествения свят живеят - с Любов. Туй е!" *(т. "Всеки ден по една добра мисъл", Урания'97:297, б. "Ще ви бъде" от 8.01. 1941 г.)*

21.V.135 (1999)
София - Изгрев

ЩАСТИЕТО Е ВЪВ ВАШИТЕ РЪЦЕ

За мир на Балканите и в света!
(Ако някой знаеше, че зависи от отделни хора...)

Днес, още от сутринта, тече настоятелната мисъл, че е дошло времето най-после да се направи мечтаният поход по Балкана "Ком - Емине". Вътрешно дойде обяснението, че това е поход за мир и че трябва да бъде започнат незабавно, но това да се съобщи на всички приятели, които могат да вземат участие с палатки и спални чували или по хижите, ако проучат как се прави този преход класически. Тези, които

учат и работят, могат да го преминат на отсечки - само в събота и неделя. Приятелите от Източна България могат да тръгнат в обратната посока - от Емине към Ком. Всички срещи и настигания на участващи в тази нова инициатива - случайно или по уговорки за дадени дати и места по планината - би трябвало да се считат за наши празници. Мина и мисълта, че ходенето по Стара планина не само възбужда желязото в човешкия организъм, както казва Учителят, и затова лекува анемиите, несигурността и объркаността в живота, но спомага и за изграждането на Божествения характер, на елмазеното тяло в човека.

Наистина ли това е продиктувано от Елма и сега ли е моментът за неговото изпълнение?

16,00ч.

- Мисълта е наистина Моя и съветвам верните и свободните да тръгнат незабавно. Това се налага от космическия и историческия момент за Балканите и мира в света. Нали Балканите сега горят - по ***Балкана*** *трябва да тръгнете, за да се свърши с трагедията и почне нов живот или поне да намалите нещастията.*

Когато няма Божествени домове и селища, Небето организира екскурзии, походи и пътешествия. Ако там се съберат или срещнат поне веднъж духовни хора, които мислят и говорят недобри неща едни за други, съответните огнища в света ще загаснат. Тази война сега се дължи не само на неизпълнението на молбата Ни да заживеете сред природата, но и на обособяването на отделни центрове и групички, които не одобряват този или онзи. Новите души попадат сред такива групички и чуват неща, които не са угодни Богу. Тази вътрешна омраза и ограниченост у някои духовни хора и нежеланието им да се обединят с по-различните от тях, да реализират токовете на благостта, милостта и разпознаването, днес насочват ракетите на черната ложа където им падне.

След като някой не преде с някого и не иска да го вижда на паневритмия, в планината или в къщата си, Господ вдига защитата си от вас и от народите, за които отговаряте.

Когато се сдобрите с тия, които не одобря-

вате, и почнете да се срещате с тях, да търсите общ език и пътища за съвместен живот и работа, Божията десница се връща и войните по света престават.

Напомням ви, че всяка отрицателна оценка за брата ви и сестра ви, дори и за самия дявол, насочва един куршум някъде по света към живо същество. Ето защо "праведни" и съдници са избили повече хора и животни, отколкото всички търговци на оръжие и всички генерали и касапи, взети заедно.

Целувката и прегръдката между разномислещи ражда мир, а блаженството следва после. Първо идва мирът, ***после*** *блаженството. Блаженството иде от съединението на единомислещи, единочувстващи и единодействащи. Но без любовта и активната, доброжелателна, творческа обмяна между хората на различни и противоположни позиции това блаженство е невъзможно, тъй като Бог не дава блаженство без мир.*

Сега сте се обособили и си имате ярки симпатии и антипатии. Всеки съди някого за нещо в мисълта и в сърцето си. И най-слабото неодобрение поражда смут в пространството, а това предизвиква природни бедствия, епидемии, катастрофи и войни, нещастия. Нека бъдем благи и добромислещи за онзи, когото не одобряваме. Нека го поканим на трапезата си и целунем ръката му с благоговение, понеже срещаме Бога в едно от безбройните му лица. Кой колко бил грешен, не е ваша работа - за грешките си има съдба, а вашата работа е да обичате и приласкавате. Който стане съдия, преди да е добил благ и мил поглед и нежна усмивка за врага си, за разномислещия, той неизбежно попада под ударите на съдбата.

Ако само един човек успее поне веднъж да мине от единия край на Балкана до другия, той ще свърши само една стотна от работата. Двама души ще подпалят световна война, ако не искат да присъства трети, който им е несимпатичен. ***Трима души в мир и хармония, при които единият, по ред или жребий, слиза, за да снабдява, е най-малката Божест-***

вена група, която може да измине и една десета част от Балкана <u>и пак ще спре войната, защото това е Хемус – Планината на Божествените Условия.</u> *Ако успеете с това, провалът на тъмните сили на 11 август тази година ще е пълен.* *(По-късно проверихме станало ли е нещо на 11 август 1999г. – имало е пълно слънчево затъмнение за Европа и Азия – б.п.)*

И най-малката отсечка да направите по билото на Стара планина в едната или в другата посока по този начин, вие ще извършите работата, която не извършихте, когато ви помолих да основете Новия Изгрев. ***Щастието е във вашите ръце!***

Хемус: по маршрута Ком-Емине

"Ето защо всички стари навици, които имате, трябва да ги преобразите. Защото, ако не се съобразявате с новите условия, ще ви върнат назад, при условията на 13-ата сфера." *(т. "Любовта дава живот":454, ИК "Жануа", София 1999 г., б. "Любовта като среда, като сила и като възможност" от 30.04.1939 г.)*

"За в бъдеще какви трябва да бъдат максимите? - Ще любиш, ще търпиш хората, както Бог ги търпи. Ще бъдеш към тях снизходителен, както е Той. Не изведнъж, постепенно. Той е дълготърпелив - ние трябва да

бъдем търпеливи. Той е вселюбящ - ние трябва да бъдем любящи. Ще мязаме на Бога. Като се върнете дома, поблагодарете на Господа, кажете: "Господи, прости ни прегрешенията, които ние направихме против нашите ръце, че не проявихме нашата правда. Прости нашите прегрешения, че доброто, което искаха нашите крака да направят, не го направихме. Прости, Господи, прегрешенията, че очите, които ни даде, искаха да покажат истината, а ние не я показахме. Прости за ушите, които ни даде да слушаме Твоята Мъдрост, а ние не слушаме. Прости и за прегрешенията на устата, която ни даде да говорим любовно, а ние говорим какво ли не. Прости ни за тия прегрешения! Отсега нататък решаваме да живеем тъй, както искаш. Да осветим името Ти с всичкия си дух и с душата си да търсим Твоето Царство и Неговата Правда, и със сърцето си да изпълним Твоята Воля - сега и всякога." *(т. "Проявление":262-263, АСК-93, София 1998 г., б. "С благодат и истина" от 24.01.1943 г.)*

"Пожелавам да ви благослови Господ, всинца да вършите Неговата Воля през тази нова година." *(т. "Като роди дете":194, АСК-93, София 1998 г., б. "Дева зачна" от 5.01.1941 г.)*

Дали има или няма връзка между поръченията на Елма към Негови хора и геополичитечските събития след изпълнението на думите Му в даден случай – това е въпрос, който е ясен само на виждащите в Акаша и познаващите заключенията на космическите исторически експерти. В случая тук ние можем да проследим само официалните сведения:

На 21 май 1999г. Елма диктува осиянието "Щастието е във вашите ръце" и дава задача да се тръгне по маршрута "Ком-Емине в Стара Планина в България, за да спре войната в Югославия. Кой как е участвувал в акцията – това си остава тайна на приближените на Елма.

На 27 май 1999г. Международният трибунал в Хага за съдене на престъпниците от бивша Югославия осъжда Слободан Милошевич и неговите приближени за извършения геноцид в Косово.

На 9 юни 1999г. НАТО и югославските военни подписват в Куманово, Република Македония, споразумение за изтегляне на сръбските сили от Косово, спиране на въздушните удари срещу Югославия и завръщане на косовските бежанци. В Косово се изпращат мироопазващи сили на ООН (КФОР); започва разоръжаване на АОК.

24.V.135(1999)
гр.Берковица

ПАК ЗА ЗВЕЗДАТА НА ЕЛМА

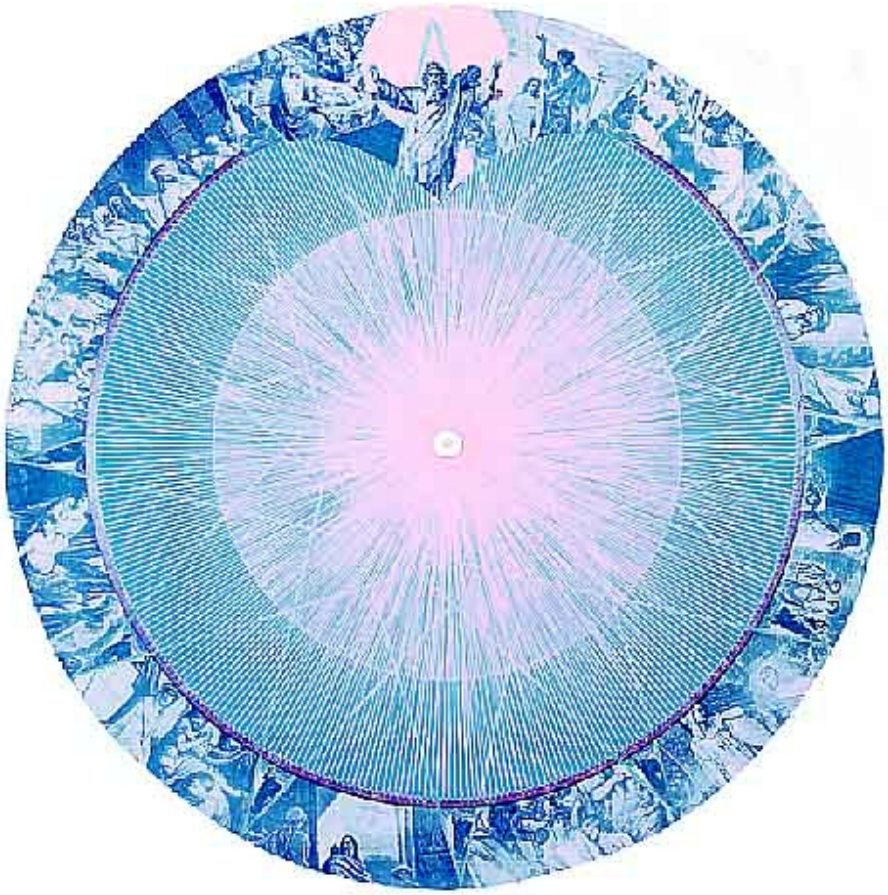

18,26ч.

*Целта на Звездата е изпълнена. И **сега** работи, но с много по-малка сила. Тъй като не направихте*

Знака на Елма според най-последните изисквания, в света има известни минуси, които предишната Звезда поправя с много голям труд и с натрупващо се закъснение. Считайте, че Тя все още е жива, но следва да се направи музей на досегашните ви изпълнения на Звездата на Елма, и там да са едно до друго.

Сега не е опасно нито за домакина, нито за околните и света, че старата Звезда продължава да бъде в този дом. Наистина, ако преминаваше в нов дом всяка година, би било по-добре, но е необходимо да е при човек, който живее сам. Поразпитайте приятелите и вижте кой ще я приеме с най-голяма любов и ентусиазъм. Но ако няма голям ентусиазъм, тя ще е опасна. Може да направите опит да поставяте телевизора на 120 градуса срещу Звездата по време на предаванията за войната. Така работят Посветените. Същото важи и за радиоапаратите ви.

18,36ч.

Как се работи по указания на хипервселената (вселената на Елма), е раздел от упражненията в лабораторията на Школата през вековете. На 27 май 1999 ще се подпише мирният договор в Куманово, Македония. В интервала 22-27 май работници на Елма са в Берковския Балкан, според Неговите инструкции. Как точно работят, засега не може да се разкрие. Как ще работят в това време и Неговите незнайни ученици в гр.Стамболийски, това също е енигма. Важното е, че този град се пада на десния връх на триъгълника, чийто ляв връх е Куманово, а върхът – Берковица. Микроаспектът, сключван между ширините на Берковица и Куманово, е "n401" (0°54'). Посветените знаят какви ефекти произвежда числото 401 и кога. Трябвало е и наш стражеви пост в района на с.Деветаки в северна България да настрои вълната под ъгъл 120 градуса спрямо Куманово точно на 27 май, но дали това е станало, също е под въпрос. Имената също имат значение – деветката значи край, приключване, мир. Подобни изчисления се правят от ангелите преди всяка важна акция на Небето в света, затова е любопитно да проверим и защо, например, по време на историческата среща на Горбачов и Рийгън в Рейкявик е трябвало наш кадър да бъде точно на гара Разделна в югозападна България (това е отразено в "Осияния за мира", 11 октомври 1986). Тогава се разделихме със студената война. Скептицизмът по отношение на подобни твърдения и изчисления е изключително благоприятен, понеже лишава враговете от едно мощно оръжие за съпротива срещу Доброто. Опитният враг

обаче знае и ползва астрологията, магията, геометрията, буквената и цифровата кабала, за да провежда своите военни, битови, тектонически и метеорологически ексцесии. Естествено, Бялата ложа винаги е с няколко хода наред и знае как да подпре атаката с контравълна, за да пострадат по-малко хора и природни обители - разбира се, в рамките на позволеното от Карма. Още от Библията знаем, че ако в един град има поне един праведник, бедствието може да отмине цялата област. Но днес един или двама са недостатъчни.

25.V.135(1999)
гр.Берковица
Почивна станция "Аналитик"

ДЕСЕТТЕ БАЛКАНА

*"Черният адепт нашепва на хората всеки да живее за себе си, да търси **своето** благо. Той е баща на човешкия егоизъм, а Божественото ни подтиква към **общност** на благата, към приятелство и братство.*

Всички приятели са ни помощници в нашия живот и всеки човек, с когото направите известна връзка, ще упражни известно влия-

ние във вашия живот. Всички добри хора са едно цяло и това е Божествената помощ, чрез която разумният свят ни помага - и колкото повече приятели имаме, толкова сме по-силни." *("Беседи от Учителя", под редакцията на Влад Пашов, том I, изд. "Сила и живот", Бургас 1995 г., стр. 130-131, б. "Постижимото в живота" от 1.10.1933 г.)*

Вече четири денонощия сме в околностите на Берковица, но не можем да тръгнем дори към хижите, защото постоянно вали дъжд. Изпълнява ли се по този начин задачата? Има ли да ни се каже още нещо, защото не знаем какво да правим? Преди малко един от нас вътрешно се помоли за яснота по този въпрос - и в същия миг и тримата се раздвижихме. Какво бе това: знак, че досега сме в пълно единство и работата върви; или пък подсещане, че трябва да питаме? Кое е най-правилното: единият от нас да продължи нагоре и да тръгне от връх Ком на изток, както е казано; или може да се счита, че ние проведохме първия импулс на послушанието и той е достатъчен, за да се предаде на други приятели, които ще изпълнят задачата докрай?

11,28ч.

- Ще се върнете - всеки когато трябва да се върне, - понеже Школата е в ***света****, а упражненията се правят само в свободното ви време от вашите светски задължения.*

Сега Ние изпитахме готовността ви и сме сигурни, че всеки от вас би пожертвал каквото му се поиска, в името на мира на Балканите. Импулсът е пуснат и задачата - щастливо започната. Всички, които искат и могат, нека минат през Балкана в течение на следващите два месеца. Но ние сега не спряхме дъжда, за да тръгнете в дълбочина, а не триизмерно. Ако някой е напълно свободен от професионални, обществени и семейни задължения, може да си позволи и по-дълъг поход, но една пометена стая, един успокоен зъб или още едно писмо до сродни души сега помагат повече на мира, отколкото отшелническите методи.

С тия думи, с този отговор сега, не омаловажавам нито една дума от предишното одеяние, а напротив - разширявам и уточнявам темата що е

Балкан и какво значи ходене по него. ***Тази задача сега важи не само за българите, но и за всички приятели по света, които имат планини, подобни на гръбнак. Преминавайки туристически по билото им, днес учениците на Христа целокупно могат да съдействат на световния мир. Но някой може да си стои и в стаята и да не излезе нито един миг навън - и пак да изпълни с успех упражнението, ако върви по пътя си, определен от съдбата. Наистина, по-добре е да излизате в планините при всяка възможност, но само ако не страда по-високият ви път - вървенето в Тясната Пътека.***

Тясната Пътека на Духа - това е организирането на Аза, на Божествения характер на ученика; а характер се добива само при преследване на дългогодишна цел, в съзвучие със сродни и несродни души, при изпълнение на Волята Божия и преизпълнение на светските задължения. Божествен характер значи и това: преизпълнявайки светските и домашните си задължения, да не се заробвате така, че да не остава време за сърцето, душата и духа. Добрият ученик сгъстява външните си задължения и ги изпълнява по-съвършено и за по-кратко време от обикновените хора, поради което го ценят и в света, и на Небето. Истинският ученик е напълно свободен, понеже сам се товари и разтоварва. Товарът му обикновено е много по-тежък от този на светските хора, но той го носи с песен на уста, понеже в свободното си време прави каквото си иска, а не каквото му диктуват другите.

Ти, който искаш да живееш на собствена територия, не си разбрал правилно съня, който ти се даде. Когато изпратих служителя Си да ти викне да се махнеш оттам, Аз имах предвид да се махнеш от новата опасна илюзия, която бе почнал да си създаваш.

Никога не продавайте сърцето, душата и ума си, за да угаждате на светски хора! Никога не се продавайте в робство и не очаквайте само един човек,

неприемащ Словото, да ви слага царски трапези и да ви закриля от дъждовете и бурите на живота! Нито си помисляйте и за миг даже, самите вие да строите къщи или да работите до изнемощяване, за да осигурите условия за такива. Небето не приема само един да помага на Словото, Делото и Живота, а другите да не се обединяват в създаването на бази за Божественото.

Понякога обаче работата за Бога спира напълно, понеже колективното начало у българина е неразвито. Други народи - с по-развити висши центрове - се обединяват и създават бази на Словото, Делото и Живота или използват наличните бази по метода на доброволното и ритмично сгъстяване и гостуване. Когато този център у българите се отвори, нещата на Балканите ще се успокоят, а оттам - и в целия свят. А когато не се отваря, понеже всеки се е хванал за своето си и не го пуска, правим опити с екскурзии и пътешествия. Но тези опити са за по-слабите ученици, защото са резервната мярка, не основната.

И така, Словото, Делото и Животът се леят по тези места, където има отворени сърца и самостоятелни домове за тях. Няма ли такива, Небето разчита на преданите капитани на кораби, които не напускат поста си и корабът пак върви, не спира. В ***такива случаи Божественото се съсредоточава в едно*** *сърце и то движи само̀ целия кораб.*

Следователно, свободата и независимостта са фикция, ако Божественият параход е потънал или стои без гориво на някое пристанище. Работниците на Бога не могат да стоят без работа. Без работа, те полудяват и умират. Без работа и труд, дори един елохим взема искрата си Божия и си отива, а черупката му полудява и умира. Следователно, Природата измерва честта и съвестта само по плодовете, които раждаме за другите. Тя не се интересува при какви условия се раждат, а се интересува какво и колко раждаме. Ако някъде могат да се родят още повече и още по-сладки и чисти, хранителни плодове, ние отиваме там без нито миг промедле-

ние.

Някои работници търпят строга критика, понеже се връщат с хилядолетия назад, увлечени от някоя куха форма. Бъдете твърди и непоколебими във вярата си и приключвайте смело старите си сметки, когато е дошъл часът за това. Не сте виновни пред онзи, когото сте отстранили от пътя си, щом той иска да се върнете заради него. Запомнете: съсъд избран ***или*** *се пълни с чисто съдържание,* ***или*** *се праща за претопяване. Когато раздаваме живот, ние сме напълно свободни да раздаваме където искаме и комуто искаме. Когато раздаваме мъдрост, трябва да питаме* ***Бога****. Ала когато работим, ние отиваме само там, където са ни приготвили работилници. Не че ние самите не можем да припечелим и не можем да си направим работилница, по-съвършена от всички други, но Небето не ни разрешава това, понеже тогава само* ***ние*** *ще работим - а нали трябва и другите души да се развиват? Да приемеш помощта и условията, работилницата, предоставена от верните и готовите, значи да съдействаш на Бога да се прояви и в братята и сестрите ти. Ако се обърнеш назад и допуснеш гордостта и честолюбието да те повлекат към пагубната пропаст на самодоказването, ти ще иждивиш колосална енергия в строежа на собствена работилница и ще отложиш производството с години. Тогава сам Аз ще разруша тази работилница, понеже не е създадена от милост, от любов и пожертвование, но от мисълта на Лукавия да се доказва.*

Не плюйте на метеното и не рушете градено-то с обич и любов, понеже кой може да знае къде участва Бог и къде не?

Състезание ***съществува****. Състезанието и съревнованието са адска съблазън, но има и небесни класове и йерархии, които ги употребяват за блàга цел. Сърце или сърца, строящи работилници за Господа и избраните му, не се съревновават с другите, за да имат Господа за себе си, но правят това от любов. Така по-големият водоем събира повече бистра вода, за да пият жадните и нещастните.*

Постоянно развивам мисълта ви в точно противоположни посоки, за да се разширява вашето съзнание. Затова всяко осияние и одеяние важи самò за себе си и е вярно за ония, които повярват в него и почнат да го изпълняват. Когато някой стигне до предела на въпросите си и не може да мине нататък, искайте ново осияние, което да постави по нов начин нещата, за да бъде по-леко на душата ви. Бог не е стражар да ви подтиква с остен да изпълнявате обещанията си. Той ***дава*** *пътища, но всеки може да се върне и да тръгне по друг път, ако някой му се стори много стръмен.*

Е, има и преки пътеки между разните пътища, но по тях може да се върви само с общо дело и общ живот. Засега ви е трудно да постигнете това.

Въобще, отпуснете си душите, не дръжте пружината и струната винаги натегнати, понеже така те ще се охлабят, и когато ви потрябват, няма да ви свършат работа. Когато почива, ученикът и Учителят е напълно разхлабен, не се интересува от никакви проблеми. Така пружината му не се износва, и когато се наложи да я навие, тя работи мощно и предано, на пълни обороти. Обикновените хора, а дори и някои много предани ученици са в постоянна тревога и напрежение за битови и сърдечни проблеми, за утрешния ден, за правди и неправди, за това, грешат ли те самите или не грешат. Отпуснѐте душата и сърцето си, дайте отдих на ума си и помнете, че в нужния миг сам Господ ще навие пружината ви докрай и вие ще изпълните предназначението си безпогрешно!

Сега не отменяме задачата за ходене по Балкана, но считайте, че има още 9 похода към кристалния Аз и кристалния Ти - по-съвършени от похода за мир по гръбнака на Хемус. Който ги открие, може да ходи по Балкана само за удоволствие и за здраве.

12,50 ч.

Когато се падна мисълта от Учителя, на която отворихме напосоки преди днешното одеяние, ние не прочетохме

пасажа докрай. Сега, след като се върнахме към тези страници, видяхме, че тази мисъл на Учителя се развива напълно в духа на одеянието, което получихме:

"...В това отношение, с религиозните работи много хора се спъват, защото мислят, че като вярват в Бога и се молят, друго нищо не им трябва. Но това е едно неразбиране на живота и затова те не могат да имат никакви постижения. Когато говорим за молитва, ние разбираме работа за общото благо, в съгласие с всички разумни същества в природата. ***Това*** *значи да изпълняваме Волята Божия - да работим за общото благо!"*

26.V.135(1999)
Берковица
станция “Аналитик”

РЕАЛНИЯТ СВЯТ

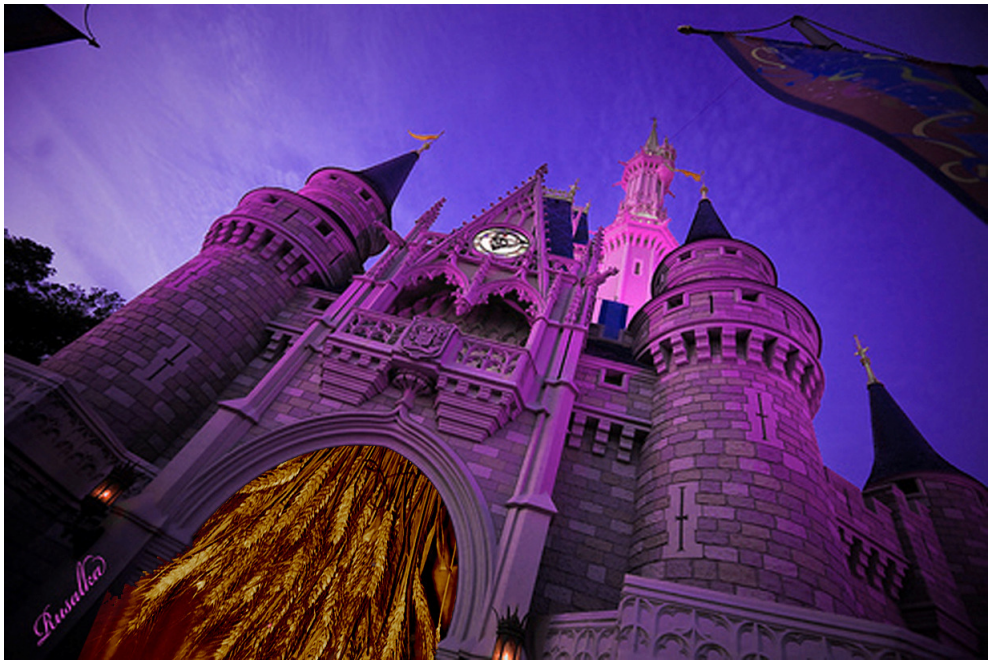

В мига, когато бе дадено заглавието, веднага бе обяснено, че то важи и в двата смисъла на думата “свят".

Сън на една приятелка - 23 срещу 24 май:

"Намираме се с п. *(Навсякъде в тия текстове "п" означава "приемащият осиянията")* ***в един огромен магазин – нещо като хале, - отвсякъде е отворен, само има покрив. Не си спомням дали купувахме нещо. Виждам се до един палет, в който има много и различни видове пакетиран хляб. Посягам да взема един - и в този момент една жена, по-висока и по-възрастна от мен, но възрастта ѝ си личи само по погледа на очите, защото е много запазена, властно ми казва с твърд глас да ѝ подам един хляб. Подавам ѝ един бял хляб, а за нас вземам един черен, посипан с цели пшенични зърна. Тя поглежда нашия хляб, поставя своя до него и казва: "Моят е по-истински, по-черен." Поглеждам и виждам, че не е така – нейният наистина е обикновен бял хляб, а нашият е от най-тъмните. Разликата е тъй очевидна – все едно да застанат един до друг скандинавец и негър!… Но решавам да не споря за това, колкото и да е ясна разликата, и си взимам хляба с целите житни зрънца отгоре.***

В това време при мен идва п. и държи един ключ, но не обикновен, а огромен, каквито сме виждали само по филмите. Голям ключ за врата на замък, дворец или крепост. Той бе голям колкото хляба на дължина. П. ми подаде ключа и каза: "Вземи и го пази!" Аз му отговорих: "Нека е у теб, аз нося хляба." Но той още два пъти настоятелно ме помоли и каза: "Хляба и аз мога да го нося, но ключът трябва да е у теб. Ти ще го пазиш!" Взе хляба и го сложи под мишница, аз стиснах ключа здраво в ръката си. П. ме хвана през рамо и тръгнахме по пътя…

На следващият ден – 24 май, - без да знае за този мой сън, п. прочете и коментира откъс от книгата, която четеше тези дни – („Край река Пиедра седнах и заплаках"), в който се разказва как двамата главни герои – мъж и жена – получават един ключ за много красива къща в планината…

Много и различни сънища на 24 срещу 25 май. Когато се събудих, нищо не си спомнях. Но в момента, в който започна да тече одеянието "Десетте Балкана", се сетих за съня, който описвам:

П. стои на един прекрасен път и в далечината се виждат две сгради – само силуети, и затова не е много ясно къщи ли са, замъци ли, дворци ли… Те са две, но пътят е само един, без разклонения. Наоколо е призрачно и прозрачно светло. Дочуват се всички шумове на живота – как се движат тревите, как скачат щурците; усеща се уханието на различните цветя и дървета, ромонът на реките, различните птичи песни, вятърът с милувката си, въздухът с деликатното си присъствие - но нищо от това не се вижда, само присъства невидимо. Много интересно: не се вижда, защото дори не ти идва наум да се вгледаш и да го потърсиш. Като че ли всичко е в теб и ти си в него и се носите в тази призрачност: само тя, ти, пътят и двете неща – къщи или замъци...

П. върви бавно, отнесено-замечтано, но и леко очакващо. Като че ли всяка стъпка е и въпросителна, и удивителна.

Стъпките му имат различен звук. В съня си виждам и знам, че в отпечатъка на всяка стъпка, която той прави, пада по една негова мисъл. И в зависимост от мисълта е и разликата в звука на стъпките му. Разбирам, че този път мислите не искат да пътуват само във времето, но и в пространството – и то чрез неговите стъпки… И той върви, а след него остава мелодична диря от стъпки.

Изведнъж п. се спря, понеже почувства, че нещо не е съвсем както трябва – т.е. не може да определи ден ли е или нощ. Дори и в най-мрачния и тъмен ден слънцето се усеща през облаците, а сега не може да каже усеща ли го или не… Но последната му мисъл леко го побутна по десния крак - и той пак продължи да върви, вече без да се опитва да намери точно сега отговор…

Колкото повече се приближаваше към двете сгради, толкова повече се изненадваше, че те са две, а пътят е само един – без разклонения и отбивки. Вече стигна много близо до тях и когато погледна надясно, ме видя. Аз стоях до него мълчаливо. След мен нямаше следи. Аз просто бях тук и го чаках.

Гледахме двете сгради – лявата наистина беше замък с няколко островърхи кули, но бе построен наширина, а не нависочина. Беше направен от някакъв материал, който силно отразяваше светлината. Всичко блестеше ослепително красиво, светлината се разлагаше при това отразяване във всички цветове и нюанси на дъгата, но просто беше невъзможно да се гледа с просто око. Затова ние присвихме силно очи, за да можем да различим някакъв прозорец или врата, през който да се влиза в този замък, но нищо подобно не се виждаше. Само най-отгоре, на една от кулите, където обикновено се намира петел или някаква друга птица, изработена от метал, и която сме виждали на почти всички замъци, се виждаше една огромна, златна монета. Тя се въртеше във всички посоки и от нея падаха непрекъснато много, много мънички монети, които се виждаха, когато се доближиш до замъка…

Другата сграда вдясно се оказа къща-дворец - с архитектура на дворец, но с топлината и очарованието на обикновена човешка къща. Покривът бе по-скоро като купол. Усещането, което имаш от тази къща-замък е за нещо, което си стои точно на мястото. Не се опитва нито да се показва, нито да се крие в призрачната мъглявина, нито да блести, нито да тъмнее, нито да изчезва, нито да се появява…

Когато го разгледахме внимателно, видяхме, че многобройните му прозорци имат невероятни завески – ресни от пшенични зрънца, залепени за нещо като връв или конец с улейчетата си, т.е. не са прободени, за да мине конеца през тях, а са залепени с улейчетата си. Всичките зрънца бяха живички и леко се полюшваха на тези нанизи. Отдалече прозорците бяха едно разлюляно, изправено вертикално житно поле. Носеше се неземна музика и аз си помислих, че може би пеят ангелите или това е музиката на сферите. А може би и музиката на житните зрънца е толкова прелестна, нежна и вълшебна, но досега никой не я е чувал и затова не я е описал…

Изведнъж ние вдигнахме поглед към небето и онемяхме…

Там видяхме едновременно Слънцето и Луната в цялата им прелест. Изумлението ни беше огромно – и двете бяха в естествената си големина, кръгли, светещи, прекрасни - в целия си блясък! Знаехме, че това просто не може да стане в действителност, но очите ни виждаха невероятната истина!

П. разбра, че това е знак и че ние трябва да продължим напред. Погледна и двете сгради, протегна двете си ръце една до друга напред - и изведнъж в тях се появиха два ключа. Те бяха много големи и лежаха върху двете му длани, сякаш не им разрешаваха да се разделят. Той дълго, дълго стоя така, с ключовете в протегнатите ръце, после погледна двете небесни светила и тръгна. Пътят все още беше един и той леко се изви по посока на светещия замък, сякаш отгатнал намерението на п. да тръгне към него. Дирята от мислите му вече не следваше стъпките. Мислите му не искаха вече да вървят в пространството, а вървяха само във времето и видяха, че п. иска да отиде при блестящия замък. Слънцето и Луната светеха още по-ярко и замъкът грееше още по-ослепително и красиво. Монетата отгоре се въртеше и пръскаше малки монети като слънчеви лъчи.

Аз стоях там, където се бях появила, и наблюдавах.

П. направи няколко крачки напред към замъка, но изведнъж се спря и започна да върви назад, обаче без да се обърне. Само краката му се движеха обратно и стъпваха точно в предишните си стъпки. Когато спря, погледна протегнатите си ръце и онемя – от мига, когато започна да се връща назад, ключът от замъка, който лежеше върху дланите му, се превърна в златистожълт пясък, които се процеждаше през пръстите му. И всяка песъчинка, преди да падне, написваше нещо върху длана му. Аз също гледах това пясъчно писмо но нищо не разбрах от него. Накрая п. се засмя разбиращо и бавно почна да сваля ръцете си, като остави втория ключ – от къщата-замък - настрана, а той, ключът, просто застана във въздуха. Този път аз ахнах от изненада. Това беше същият ключ от предишния ми сън – огромен и необикновен!

А когато вдигнахме очи, и двамата се изненадахме, защото, без да сме направили и крачка, се намирахме пред къщата-дворец сред огромно поле от засята пшеница. Ключът се понесе във въздуха и се закачи сам над рамката, където би трябвало да се намира вратата на тази странна, приказна сграда - но врата нямаше, а имаше само ресни от пшенични зърна, които погалиха главите ни, когато влязохме вътре…

На другата сутрин след този сън, на 25 май, преди да дойде одеянието и да си спомня този сън, препрочитайки напоследъци книгата "Край река Пиедра седнах и заплаках", аз също попаднах на епизода с ключа от планинската къща...

Ето и отговорът на Елма:

10,16ч.

- Когато някъде изпълнят волята Божия и някой

обикне Третия, раят сам идва, където се намираме. Значи, който върви към рая, още не е намерил себе си и Другия. Когато си допуснал Третия и си намерил себе си, откриваш Другия. Тогава, дори и да вървиш, вървиш на едно място, а Земята се върти под тебе, докато нозете ти докарат рая!

Ето защо, когато ви препоръчвам екскурзии, това е триизмерният начин да попаднете в точка, където сънищата стават реалност и Небето се отваря. Спрете ли на такова място, обикнете ли себе си и Третия, Любовта ви изпраща Втория и той ви се разкрива с цялата си вътрешна красота и съвършенство.

Няма да тълкувам съня на П-а, понеже не е сън. Вие за миг попаднахте в рая, където нещата се живеят, а не се тълкуват. Да допуснеш Третия, значи да обикнеш ближния така, че да видиш най-съкровената му същина. Когато почнете да се сънувате по този начин, знайте, че се събуждате от сън и започвате да живеете. Който не може да обикне Третия и да допусне, че и той може да бъде щастлив с Първия, той няма щастието да се събуди в Реалния Свят, който е свят на приказките, на съвършената красота и съвест.

Съвършената красота сте виждали неведнъж в сънищата си и понякога наяве, но съвършената съвест още не докосва съзнанието на хората. Само в упражненията по трима, по шестима, по дванайсет и повече вие имате шансове да надникнете в света на съвършената съвест, където всеки обича и люби всеки и плодовете на сърцето са плодове за всички.

Снощи някой каза, че ако на другата сутрин няма нито едно облаче на небето, той ще тръгне сам към върховете без пари и храна и ще изпълни Христовата заповед: "Не се грижете за утрешния ден!" По този начин той щеше да попадне в пустия свят на ***природната*** *свежест и красота, отдалечавайки с нозете си рая на Присъствието. Когато сте намерили онези, които ви сънуват и не искат да се разделят с вас, но се радват и на други, които са ви разпознали и ви сънуват, знайте, че не вие бъхтете*

Земята пространствено, за да се движите по нея, но тя самата се завърта и завърта цялото Небе около вас, понеже сте се пробудили! Тогава Другият става Бог в очите ви и няма никакви недостатъци. Физическата му обвивка и нейните пороци и недостатъци стават напълно невидими за вас, понеже сте живели с Бога и не пречите на другите да живеят с Него; не само не пречите, но ги любите и обичате по същия начин.

Искам да въртите Земята и Вселената около ***себе*** *си, а не* ***тя*** *да ви върти! Искам по-често да слушате съвестта си и да ставате едно с нея, за да се пробуждате от съня на прозата, който е напълно нереален, и да се върнете във вашия свят на вълшебните приказки, където завеските са от пшеница, а в стъпките ви падат мисли…*

Предупреждавам ви: не се събирайте в безсмъртната си точка пред незрели същества и вещества – не им се представяйте в младежката си форма и с духовните си, блестящи доспехи, докато още не могат да благоговеят. Зелените същества и вещества се влюбват в зелени форми, но не знаят, че повечето младости в ефимерния свят са еднодневки. Ако вие се съберете пред някого, който обича зеленото, а не зрялото, той ще върви с вас само докато сте зелени; но сам той няма да узрее, понеже още няма съвест. Мъдреците предпочитат да се препрявят на старци и просяци, за да видят кой съзерцава същността и кой – егоизма си. Вълчият егоизъм на сърцата без съвест си търси лика-прилика, докато сърцето и дрешката им са още зелени. Те не сънуват слънца и луни на небето, вълшебни хлябове и ключове, приказни замъци и музика от стъпки и от жито. Те искат да се докосват само до земни форми и да ги гледат с физическите си очи.

Прочее, свършихте една хубава работа за Вечността. На път или в стаята, край морето или на върха, в калта или сред цветята, в болницата или в деветия кръг на ада всеки от вас може да засънува Втория и да пробуди съвестта си, ако разбере, че Третият е сам той и че царството на приказките е

вътре в нас.

Който кани съвършенството под скъсаната му дреха и разпознава прекрасният ат под съдрания чул, неизбежно попада в Реалния Свят – светът на приказките!

АЛ, АОЛ, АЛОЛ!

Щастието цари навсякъде!

10,58ч.

Веднага след тази екскурзия бе обявен краят на войната в Югославия. Къде има вход за Космичното Правителство в планината около Берковица и какво управлява този център на Балканите – това си остава в сферата на Вълшебните Приказки и на вярата или фантазията на тия, които ги обичат и живеят... Важното е, че един такъв сън и небесни и земни разходки на хора, които се разпознават, могат да спрат и атомна война...

12.VI.135(1999)
Бургас - Изгрев

ВЪПРОС И ОТГОВОР

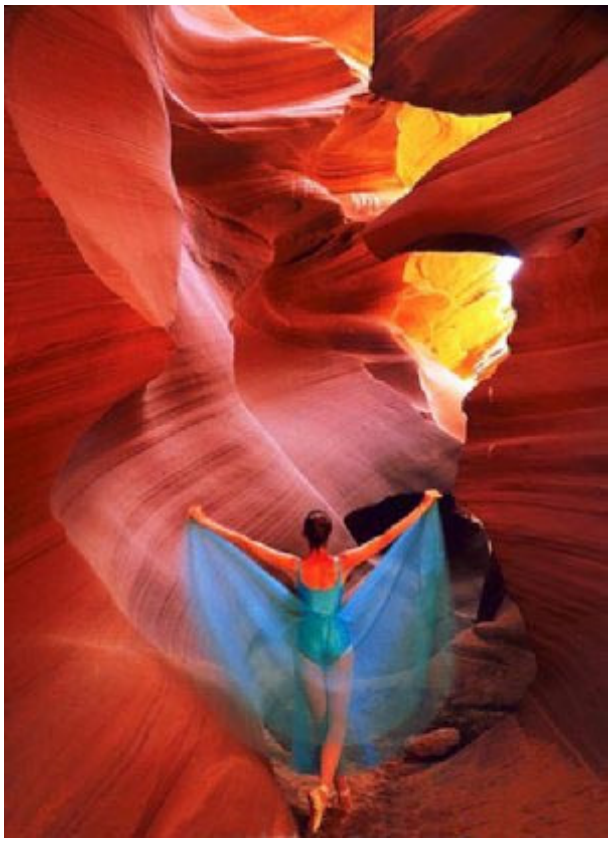

Днес се обади една приятелка - актрисата Е. - и попита да приеме ли предложение от София да работи в телевизията, а тук да напусне театъра. Отворен бе един том беседи и отляво ѝ се падна нещо, свързано с дете, а отдясно – че я очаква голяма и благоприятна промяна и че трябва да приемаме благословенията на Бога, когато ни се дават.

Много скоро след това - след години безрезултатни усилия и чакане - са ѝ се обадили двама души от София в един и същи ден и независимо един от друг ѝ предложили работа на две престижни места по специалността ѝ.

Вярата на тази българска артистка е необикновена. Тя има много сънища с Учителя. Когато един ден Той ѝ казал да Му се обади на другия ден по телефона, тя възприела това буквално и се обадила по телефона на човек, който е пряко свързан с Него. Много естествено е тогава, че мечтите ѝ ще се изпълняват незабавно.

13.VI.135(1999)
Бургас - Изгрев

БЕЗ ЗАМИСЛЯНЕ – И НЕЗАБАВНО!

Една приятелка иска да има дете от човека, когото обича. Той обаче още не може да вземе такова решение по някакви свои причини, въпреки че имат интимен живот. За него наскоро бе казано от Елма, още при самото запознанство с нея, че в еди какъв си срок го очаква голяма радост; а на нея – че ако разпознае коя мисъл в осиянията е точно за нея и я изпълни на дело в живота си, всичко, за което копнее, ще се осъществи. В писма до нея напоследък се казва, че ако любимият ѝ човек осъзнае важността на космическия момент и стане баща на това дете, ще получат благословението на Небето. Детето, което иска да се роди точно при нея, е гений. То обаче иска класическо семейство с присъстващ и любещ баща. Бременността и кърменето трябва да протекат при добри условия и сред природата.

Ето какво ѝ се падна преди няколко дни, при отваряне

напосоки на три тома беседи:

"Във всеки дом трябва да се приложи туй учение; защото ако не се приложи в дома, тогава изобщо не може да се приложи." *(т."Думи на правда" СЖ/96:290 б."Думи на правда" от 11.12.1932г.)*

*"Аз съм виждал толкоз герои, които са се били геройски на бойното поле, които не са преклонили коляно пред никого. А пред едно малко момиченце той коленичил, моли ѝ се: "Ти си, която можеш да me спасиш!" Този генерал паднал и се моли, коленичил… **Това** е Любов! **Това** е онази велика сила, която действа в душата на това момиче. Всеки един от нас се самозаблуждава като мисли, че е много силен, много умен."* *(т. "Живот, светлина и свобода" СЖ94:279 б."Творители на Словото" от 3.07.1932г.)*

"В бъдещата култура няма да се раждат повече от две деца: едно момче и едно момиче." *(т."Вземи детето"СЖ/93:309, б."Наклали огън" от 3.04.1932г.)*

Да се има предвид, че никога томовете не се вземат преднамерено от библиотеката. Томовете често се взимат и отварят със затворени очи.

9,46ч.

Любовта не пита, тя тече. Цялото Небе и Природа се събират в едно, когато една майка иска да зачене! Това е по-велико и по-важно от всички религии, от всички философии. Мерилото за съвършен ум, сърце, душа и дух е само едно: разбират ли, че зачатието е синоним на Бога? Могат ли да станат едно с Бога в единствения акт, който е идентичен с Него? Установяват ли, че всичко друго е суета, напразно дрънкане на умствени и духовни тенекии?

Тъгата, острата скръб и изнемога, които ви раздират почти постоянно, се дължат само на едно: духът ви иска да създава, душата ви иска да зачене.

Падналите духове и ангели обаче искат да строят наука, изкуство, философия, култура, без да зачеват и раждат нови създания или считайки това за нещо "между другото"...

Окултната Школа в епохата на Кали Юга ви съветва да не се занимавате с това, понеже живеете в един робски свят, в който децата ви са заложници. Това е едно голямо изключение от Божественото правило и най-истинският смисъл на живота и затова който може да не ражда деца, е по добре да се въздържи. Отглеждането и възпитаването на едно дете днес иска огромни жертви – фактически, спира саморазвитието ви за векове. Ето защо, окултният ученик трябва да се пази от раждане на деца и от семейство, ако иска да бъде свободен да учи и да твори. Това важи и за всеки обикновен светия и гений, който не е способен да се справи със съчетаването на нещата и затова саможертвата за него е смърт. Докато още слизате в пътя на инволюцията, въпреки че общият ход от 2000 години насам е нагоре, вие не можете да не мислите повече за себе си и за ***своето*** *самоизграждане, самореализация. Като се изключат предпазването и абортите, Небето не съди нито един човек, който иска да бъде свободен, за да се саморазвива. Отстраняването на всякакви фактори и, на първо място, на брака и родителството, щом те пречат на монадата да се сглоби както трябва, се препоръчва на първо място във всяка сериозна окултна школа, ако иска човек да напредва и да не се състари. Това трябва винаги да го помните и да ви е обеца на ухото при всички астрални магнити и ями, които ви заобикалят от всички страни. На границата на Битието се трупат безчислени изостанали души, които искат да получат плът на Земята и да се удоволстват. Те използват и най-малката цепнатина, и най-нищожния шанс да се промъкнат при някое невнимателно зачеване и раждане, което не е определено от Бога.*

Ето защо, спонтанността няма нищо общо със случайните астрални каши и кармическите връзки, в които повечето хора се оплитат от липса на позна-

ние и поради подражателство.

Силното желание произтича или от Бога, или от ада – няма нищо по средата. Ония, безразличните и вялите, които ще бъдат изплюти в съдния ден, не влизат в сметките нито на дявола, нито на Бога. И дяволът, и Бог си приличат по едно: те искат да сте страстни, определени, пламтящи от чувства и преданост. Друг е въпросът кой къде отива, в зависимост от своя избор. Друг е въпросът, защо Лукавият обича много и вялите, раздвоените, нестрастните – той се питае и от тяхната енергия. Не че нямат енергия, но те са я забравили, потиснали, каптирали са я с хиляда ключа и катинара. Тъмните сили имат сметка от подпушени енергии, понеже познават закона за съхранение и видоизменение на енергията. Те смучат безстрастния човек с много по-голяма наслада, тъй като той не я отдава някъде другаде и цистерните му в мазето са пълни и препълнени. Но когато дяволът ви смуче, вие заприличвате на старите хора, които виждате по улиците. Бог предпочита един страстен престъпник пред вялия и умопобъркан религиозен, който си е навил някаква фикс-идея на пръста. Ако престъпникът се поправи, той още на другия ден ще бъде заедно с Христа пред нозете на Създателя си, понеже е страстен – има силата да излети нагоре. Никакви молитви, пости и песнопения не помагат на онзи, който се е оставил от другата страна да го смучат децата на дявола.

*Сега думата ни е за онова, което е определено от **Бога**. Въпреки всички опасности и уговорки, ако някому е определено да подари качествена форма на някой висок дух, Бог създава всички условия, даже и в центъра на ада, той и неговото потомство да живеят в Едема. Нима не познавате такива случаи? – Редки са, но, слава Богу, съществуват!*

Ако откажеш на Бога да се роди в следващата си прекрасна форма в тяло на Земята, може би по-съвършена и полезна от самия теб, ти се затриваш за векове и попадаш под ударите на отчаянието. Това не е наказание, а последствие. Ето защо, когато Бог минава и те кани, не си запушвай ушите и не си зат-

варяй нарочно очите. Ако в някой има гордост и самомнение, ако някому сърцето е закоравяло и се мисли за по-достоен, отколкото е всъщност, животът ще му покаже какви са му вересиите. Около нас е пълно с такива страхливци и самомнителни хора, които си мислят, че са имали право да ядат хляба на родителите си, за да не дават нищо съществено на света. Понякога да създадеш едно дете заедно с Бога и с една душа, определена от Него, струва повече от всичките ти томове, симфонии и подвизи през вековете!

Ще речете пак: "Ама как да разпознаем кое ни е определено от Бога и кое не?" – Ами гледайте си физиономиите в огледалото! Ако това, което вършите, е свястно, няма да имате бръчка между очите, в повечето време вие ще бъдете благи и усмихнати, ще раздавате ***обич*** *на другите. Ако сте стиснати - и Бог ще ви стисне един ден, докато пуснете вода или масло. Не се съблазнявайте да мислите, че много ваши братя и сестри измежду пропадналите и лудичките, които са с благо изражение, не могат да ви бъдат идеал. И* ***това*** *съществува, но то е по-добро от един намръщен ангел или философ. Всички намръщени божества слизат като олигофрени или манекени на Земята, за да се усмихват в едно прераждане повече, отколкото са се усмихвали през всичките си прераждания до този момент...*

Ето защо и на вас казвам: ако предадете в наследство мекота, усмивка, благост и благоговение пред Любовта – вие сте станал родител на Бога на земята!

Ако размножите форми на душевния студ и на амбицията, на жаждата за човешки постижения, вие съдействате на някой друг - и тогава Съдбата ще ви постави в положение още дълго да се молите и да плачете, докато се научите какви форми да разпространявате по Земята.

А сега се радвайте, понеже една душа има шанс да стане блàга от сега нататък и да разбере разликата между Любовта и Мъдростта. От един атом на Любовта създаваме цели вселени от Мъдрост; но

атомът на Мъдростта без Любов е безплоден.

Втора душа има изключителния шанс да роди едно благо същество на Земята, ако избере благостта и мекостта за основен критерий.

А трета душа ще дойде отново на Земята и ще ви изсипе безценните си дарове, ако майката и бащата, определени от Бога, се разпознаят правилно и се съчетаят за вечни времена.

Без замисляне – и незабавно!

13.VI.135(1999)
Бургас - Изгрев

ПТИЦИ ОТ ЯТОТО

Днес на паневритмията дойде мисъл за една от играещите, че до седмица я очаква щастие. Това ѝ бе казано. Ако го потвърди, ще има осияние за нея. В случая тя има свободата да си пожелае какво точно иска да ѝ даде Небето.

Когато пиехме чай край морето, нейната партньорка от тази сутрин запита няма ли и за нея нещо хубаво. Вътрешният отговор бе, че ще има, но срокът още не е точно определен – това ще се изясни в следващите дни. Ако на пър-

вата наистина се случи нещо неочаквано приятно до една седмица, ще се даде прогноза и за другата приятелка.

Ето развитието на първия случай:

Първата приятелка каза, че в определения срок не ѝ се е случило нищо особено. Това е едно от редките изключения, за което ще молим за отговор: защо в този случай прогнозата не се изпълни? Ние знаем от опит кои са основните причини нещо казано от Елма да не се осъществи в определения срок или по обещания начин, но вариантите могат да бъдат хиляди и ще е интересно да узнаем защо този път не стана.

Приятелката предполага, че тя самата е "виновна": намислила си е нещо точно определено и желано от нея, което може да е изместило истинското благословение. Спомнихме си за Милка Периклиева и Учителя - за онзи паметен случай, когато Той казал на учениците от класа, че този ден всички могат да си пожелаят нещо от Бога и Той ще го изпълни. Милка си пожелала да има роял и роялът до няколко дни дошъл. Тя веднага се усетила и отишла при Учителя със сълзи на очи и с думите, че съжалява, че е пожелала роял: този ден всеки би могъл да поиска много по-съществени неща, включително и завършване на еволюцията си и безсмъртие. Когато Небето дава, дава: невъзможното за човека е възможно за Бога. Учителят обаче ѝ отговорил, че е вече късно: каквото си е пожелала, станало е. Също като в приказките. Тя разказва, че по време на бомбардировките една бомба минала точно през средата на рояла и пробила къщата, без да избухне…

И наистина, няколко дни по-късно приятелката от Бургас потвърди, че каквото си пожелала, е станало, въпреки че сега съжалява, че е могла да си поиска нещо по-съществено.

Една сутрин М. каза, че на майка ѝ предстои операция с диагноза рак. Нямало съмнение, понеже тя самата и съпругът ѝ са рентгенолози с дългогодишен стаж и експертно са констатирали рака на снимките, които са направили на майка ѝ. Тогава отгоре се каза, че Учителят лично ще присъства на операцията и ще направи така, че всичко да мине по възможно най-лекия начин и че ще видят, че не е рак – дори и в момента наистина да е рак. Каза се още, че това благословение се дава заради смирението и вярата на М., която започна ревностно да изучава Новото Слово и го приема с възторг и пълно доверие.

Днес, 18 юли 1999 г., тя разказа, че операцията на майка ѝ току-що е минала неочаквано леко и успешно. За тяхна изненада (на нея и на съпруга ѝ) и за изненада на хирурзите се оказало, че това е било само едно леко сраствене, а не рак. А на снимките и от анализите се е виждало ясно, че е рак.

Днес, 23 юли, изписват майката от болницата и дъщерята ще я води в града, където живее. Жената не иска да яде нищо и не желае никакъв шум, говор и дори духовна музика. Според близките ѝ, тя не е същият човек.

Ето какво се падна по-късно за тази приятелка и случая с майка ѝ, при отваряне на том от Учителя (2.08.1999 г.,18,15 ч.):

"Щом бащата в един дом падне, с него ще паднат и майката, и децата. Ако майката падне, ще паднат и бащата, и децата. Ако децата паднат, ще паднат и майката, и бащата. Това е общ закон, който засяга всички хора. Не мислете, че можете да се освободите от този закон. И до днес Бог продължава да мисли как да възстанови равновесието на своите паднали деца. Докато не дойдат в съгласие с Божиите мисли, чувства и постъпки, хората не могат да възстановят своето равновесие, не могат да влязат в Божествения живот, не могат да разберат усилията, които Божият Дух прави за тяхното повдигане."

"Изпращам писмо до едного, в което съобщавам, че му завещавам всичкото си богатство, всичките си имоти и заминавам за странство. "Живей свободно, разполагай с всичко мое и за нищо не се грижи!" Какво показва това? – Че обичам този човек. Отдалечавам се от него, нищо не му искам и го оставям съвършено свободен. ***Ако му дам част от имотите си и остана да живея при него, като с това му напомням постоянно, че съм го облагодетелствувал, това показва, че не го обичам."***

"Докато не обичате човека, вие никога не можете да кажете обича ли ви той или не. Как

ще познаете топла ли е или студена ръката на някой човек, ако не я пипнете? Значи, за да се познаят хората, те трябва да дойдат в известно съприкосновение помежду си, трябва да се отворят едни за други. Ако не обичате и не ви обичат, вие не можете да се познаете. Следователно, първото условие за опознаване на хората е Любовта."

Тези три мисли са от тома "Царският път на душата", беседа "Отворени книги" от 4.09.1935 г. Те се дават за М. като три разковничета за разрешаване проблемите в живота ѝ. От първата мисъл е ясно, че докато вървим неправилно, някой от близките ни не е в безопасност, но ако се изправим, можем да го спасим. Изходът на операцията с майка ѝ доказва това: той бе неочакван и благоприятен, изключително поради смирението и душевната будност на дъщеря ѝ. Тя се отнесе с доверие към Онзи, Който е винаги буден – и помощта протече незабавно.

Втората мисъл – лайтмотив в тази беседа и в още много други – говори за физическата дистанция, която трябва да спазваме по отношение на тези, които обичаме, ако ги обичаме истински. Тази мисъл ѝ се пада не само като принципно положение, валидно за всички, но и като конкретен метод и разрешение от Небето да реализира тази дистанция, без да има кармични последствия. Тоест, освобождават я, ако може да разбере това.

Някои хора възприемат само този род мисли от Учителя и построяват живота си върху принципа на неумолимата дистанция и неприкосновеност на личността им. Проповядват учението Му изключително на тази основа: едностранчив набор от цитати. Но ето че за М. в същата тази беседа се пада и мисъл, коренно противоположна на втората: необходимо е и съприкосновение, включително физическо, ако обичаме хората истински. Всичко пак опира до вида съприкосновение, до избора и вкуса ни и до ритъма на отдалечаване и приближаване. Грешките и крайностите водят към смъртта.

На този етап, по някаква причина още не се включва за М. другият вид контакт с Учителя – чрез осияване. Естествено, в момента това е най-доброто. Още повече, че протече действо - повод за одеяние.

Много по-късно – по средата на месец септември – една сутрин, на чай край морето, се случи следното:

Същата приятелка поиска да заплати чая на всички, казвайки, че има повод. Тогава един от нас се обади: "Ама кой

ще дърпа поводите?..." Тя обясни, че черпи за годежа на дъщеря си. Трябва да се наблюдава как ще се развие тази връзка.

Днес, 5.10.135 г., в 23,41 ч., във връзка с този случай бе отворен томът с беседи от Учителя "Условия за разумния човек" (изд."Алфадар"97), и на стр.102 палецът се падна на:

"...ще понесе последствията на несполучливите опити." (б."Усилване на вярата" от 9.06.1926 г.)

Интересно: за най-близките на М. има незабавни реакции от страна на Елма. Може би защото тя повярва напълно в Него и слуша денонощно касетите с осиянията. В края на септември, веднага след лична среща и сприятеляване в дома ѝ с третото ѝ дете – момченце, – то преживяло нещо много странно. Това ще бъде описано подробно от майката и ще се приложи тук - или пред евентуално одеяние към съответната дата. Детето никога не е говорило такива неща. Казало ѝ, че в него до този момент живеели няколко дявола и няколко ангела, но днес ангелите взели надмощие и изгонили дяволите, с изключение на един. Него си поделило с най-добрия си приятел, като в сина на М. дяволът останал от кръста му нагоре, а в приятеля му – от кръста надолу. През нощта момчето се наакало изобилно в леглото, а не е бебе. Вместо да се смути, то е много радостно и гордо с това и го разправя... Има съзнание, че така дяволът е излязъл от него...

В 00,08 ч. лятно време, на 6.10.135 г., за това дете се падна, на стр.189 от същия том, следното:

"Те ще се намерят в по-висока фаза, като ангели, за които се казва, че нито се женят, нито за мъж отиват. Те са същества на възкресението." (б."Право мислѝ!" от 14.06.1926 г.)

16.VI.135(1999)
Бургас - Изгрев

КОГАТО Е ДАДЕНО

Ето какви мисли от Учителя се паднаха за сестрата на Д.Р.П. от гр.П., която дойде да пита дали да се ожени за един немец-полуинвалид, който я обича много:

1.Мисъл от т.ВДП.Ур`97:236 за това, че специално по този въпрос тя трябва да слуша гласа на слънчевия си възел, (б."Врата на доброто и на любовта" от 25.12.1940)

2.Мисъл от т.НМ.Хел`93:245, че тя обича този човек и много му е давала, което е вярно (л."Внушение и вдъхновение" от 21.12.1932г.)

3.Мисъл от т.ЖСС.СИЖ`94:198 (б."Доброто семе" от 5.06.1932):

*"**Има** нещо Божествено в това!"*

30.VI.135(1999)
Бургас - Изгрев

СМЪРТ И БЕЗСМЪРТИЕ

Тук се помества с малка редакция писмото на една сродна душа от чужбина, написано в оригинал на български език. За нея има сведения в осиянията на Елма. Сега се надяваме Той да вземе отношение към спомените и виденията, описани в това писмо:

"Седем години като седем дни! Нали и като седем лъча на Дъгата, която представлява Цялото?

Приеми Любов от едно сърце, което издържà огъня на чистилището и изникна от пепелта като Феникс Небесен! Никакви кармични бури не ще накарат да потъне Кораба на Любовта! С искрена Обич и Любов към тебе, мили ми братко! С нежна топлина, обгръщаща всичко Живо и Любящо!

<u>И засега един ребус:</u> не помниш ли една душа, която ти помогна да се въплътиш в едно Кралство, където Бог бе въдворил Мир и Благоденствие за цели 25 години?... При много краткия живот през тези тежки времена, това никак не е малко!

<u>Едно искам да ти кажа:</u> никакво кръвопролитие не можа да ме накара да не те обичам, драги ми Рицарю! Никаква стомана, пронизваща моето сърце, не ме накара да се откажа от тебе, понеже ние сме близки от Вечността! Никаква омраза не ме накара да те изхвърля от сърцето си, защото ние сме деца на

Бога!

Ние трябва да бъдем заедно!

Ние трябва да работим заедно!

Ние трябва да имаме Любов помежду си, понеже това е Бог в сърцата ни. Един малък ребус, като гатанка от миналото, нали?

Обичам те, мило ми братче! Целувам те много нежно! Целувам те с нежна обич в моите сънища и пътища. До скоро виждане!

P.S. Моля те, извини ме за грешките! Това е първото ми писмо на български език, което написах по вдъхновение и само за няколко минути...

P.S.II Ако си спомняш, 15.03.1992г. - това е денят на първата ни среща през този живот. Знам и часа!... *(Това е и рождената дата на този, до когото е адресирано писмото - приемащия осиянията на Елма - б.п.)*

P.S.III Едно малко птиченце излетя от инкубатора!"

14,50ч.

- Предаността и Разпознаването са белег на пробудено будическо тяло. Наричам го така, защото сте свикнали с този термин. Въпреки че има и славянско, българско название за това тяло и този свят, думата "будически" е съвсем на мястото си. Някои знаят, че всъщност тя е пак българска, понеже всички езици са произлезли от българския.

*Предаността не е качество на нито един свят под будическия. Тя произлиза от ясновселената, но в духовното поле се проектира за пръв път в сърцето на **душата**. Значи, душата живее в ясновселената, а сърцето ѝ – в света на будните души, т.е. разпознаващите. Всички останали са още спящи, и ако "разпознават" някого, "разпознават" само себе си в съществата и същностите, подобни на тях. Те се влюбват само във форми и преживявания, отговарящи на техните собствени представи. Към Предаността, Разпознаването и Мигновения Отклик [към хора от по-висока еволюция] те нямат и не са в състояние да имат никакво отношение, тъй като са плътски хора, егоисти.*

И най-великият художник и музикант са плътски хора, щом не разпознават душите, определени им от Бога. Те могат да създадат Божествени творения, но рано или късно ще ги върнат да повтарят учили-

*щето на Предаността. Да си предан към себе си и изкуството си, към **своята** представа за любов, смисъл на живота, морал и съвършенство – това е преданост към астралния и нисшия ментален свят.*

*Повечето светски хора, светии и верски учители още нямат понятие за безсмъртния свят, започващ от причинния, т.е. принципния. Значи, за да се пробудят – да станат едно със сърцето на душата си, - и най-невинните божества и ангели трябва първо да се запознаят с причинния свят. Там причините и следствията произтичат от принципите. Ако един поет или художник има за принцип да стои наежен с таралежовите си бодли към сродните души, които му изпраща Бог, и си мисли че живее като пише и рисува, последствията ще му покажат, че неговият вкус не е никакъв вкус и че принципите му са били една кръгла нула. Следователно, пълната липса на Разпознаване и Отклик не е само симптом за липса на искра Божия или прекалено лош вкус, но и за отсъствие на понятие за Любовта като Принцип. Това отсъствие обикновено води до самоубийство. За да стане един ум **разум**, човек трябва да има понятие за Любовта като Принцип. Едва тогава може да се надява да се пробуди – да почне да разпознава душите, определени му от Бога. Разпознаването в будическия свят се отличава с мигновено самоотдаване.*

Трябва да помните, че има души, които се разпознават, но още не е дошъл мигът за сливането им, определен от Бога. В Божествения свят този миг не е в бъдещето, там сливането става незабавно; но в духовния и особено във физическия той се отлага поради вашето несъвършенство. Следователно, който не работи върху себе си да стане по-съвършен, няма шанс скоро да срещне сродната си душа и тя да му се откликне. Дори и да са се срещнали, Небето ще създаде редица пречки това сливане да не се състои. То не желае непълноценни сливания, от които се раждат непълноценни същества на Небето и на Земята. Обикновените и адските хора се каращисват поголовно само от амбиции и за удоволствие. Затова сега Земята е пълна с инвалиди.

Повечето инвалиди са невидими. Менталният и астралният свят са очистени, но етерният е събрал всичкия боклук на вселената. Тази година предстои първото му голямо изгаряне. Който не е свързан със Слово, Дело и същества с искра Божия, шансът му да оцелее е нищожен. Да четеш Словото, а да не работиш за Делото и да продължаваш да живееш с непълноценни хора – това е само забавачката на Учението. Сега обаче тази забавачка се затваря.

Няма да разкривам тайни от миналото, описани така сърдечно в писмото на една сродна душа. От него обаче вие виждате, че който обича, той иска да ***живее*** *с този, когото обича. И в астралния свят е така, но там ти не даваш плячката си никому – още си животно. В света на будните души ти живееш с обичните си същества, но постоянно работиш от любовта им да се ползват и други. На практика, това опира до периодичното отсъствие и раздяла, за може обичният да бъде щастлив и с други, и те да бъдат щастливи с него. В сатанинските религии и режими това е напълно изключено – отклоненията граничат със смърт. Тайната е в това, че смъртта се дължи именно на това нарушение на Божията Заповед: една част от духовете повлякоха хората към ревността и чувството за притежание, с което отвориха гробищата.*

Сега се съгласявам с вашия брат да бъде добавена тук една картина, която да ви послужи като нова тема за домашно упражнение. Тя е тясно свързана с това, което казах за сатанинските религии, и за причината за смъртта.

Monvoisin, *La mort du poète Gilbert à l'Hôtel-Dieu*, 1780, Paris, Musée de l'Assistance publique.

Опишете какви мисли и чувства възбужда у вас тази картина. Какво изразяват лицата на изобразените, защо този поет и братята му серафими на земята обикновено умират рано и какви би трябвало да бъдат Божествените отношения между героите, изобразени на тази картина, за да не се стига винаги до тъгата и смъртта?

2.VII.135(1999)
Бургас – Изгрев

БРЕГЪТ НА БЕЗСМЪРТИЕТО

(Без Трети няма безсмъртие)

Преживяване на една приятелка, с молба за обяснения от Елма:

31.05.1999 г. – Свети Дух

Сънувам огромно море или океан. В началото е абсолютно спокоен: както се казва, като тепсия - не потрепва нито вълничка, не подухва никакъв ветрец. Невероятна тишина... След това постепенно се появяват в началото малки, а после все по-големи и по-големи вълни. На всяка една от тях се виждат хора, които просто стоят върху вълните и плуват заедно с тях. Обяснява ми се, че това е един отделен човек във всичките му прераждания. Вълните са безкрайно много. И образите върху тях - също. Невероятно движещо се море от хора! Между

отделните вълни, погледнато от птичи поглед, се забелязват различни нишки, които свързват определени същества от различните вълни. Някои от вълните просто се допират в определени точки, на други места нишките свързват различните хора от различните вълни на невероятно големи разстояния едни от други. Нишките не са просто линии, а са свързани в непрекъснати линии - триъгълници, квадрати, правоъгълници, всички възможни многоъгълници, кръгчета, пентаграми, кръстчета, звездички с различен брой лъчи и, разбира се, просто най-обикновени линии, но те бяха най-малобройни. Различните нишки, освен че се образуваха от различни непрекъснати фигури, излъчваха и определен цвят – както основните цветове, които познаваме, така и най-подробните нюанси на всеки един от основните цветове. Освен това, всяка нишка трептеше по различен начин - двуизмерно, ако мога така да се изразя: веднъж в зависимост от фигурките, от които е съставена, и втори път в зависимост от цвета, който образува. Освен това, нишките не са разположени в една плоскост, а се преплитат и преминават една над друга, една под друга, една до друга, много рядко се докосват в някаква точка, но никога не се сливат. Погледнато от птичи поглед, това море или този океан е една невероятна плетеница от най-причудливите нишки, които аз мога да си представя. Съжалявам, че не мога да опиша това с по-точни и по-красиви думи.

И така, плуват върху вълните различни хора с всичките си прераждания, но вълните през цялото време са просто "на гребен" и хората са разположени върху гребена. Приближавайки брега, вълните се извиват, и тази част от съществата, намиращи се върху тях, които не са успели да се справят със задачата си в това прераждане, от което идват, биват увлечени от завъртащата се вълна и отиват към дъното на океана; а тези, които са си взели изпита, се пързалят по гребена на вълната като на детска пързалка и меко и плавно стъпват на приказно красивия бряг.

Отнесените на дъното отново имат възможност да се явят на поправителен изпит - и ако са направили дори и най-малко усилие за вземането му, отново се издигат върху една вълна. Но ако това е само добро желание, а не свършена докрай работа, отново биват увлечени от вълната на дъното. Разбира се, че на никой не му е приятно да се озове на дъното, но тук няма време и възможност за недоволства и реакции - всичко е толкова бързо и неизбежно. Различните същества по различен начин попадат на дъното: едни съзнателно бързат, на други това не им е за първи път и затова не си дават толкова много зор, трети припряно се надяват, че този път вече ще успеят. Има и такива, които искат да използват някого за трамплин, за да се качат по-бързо на гребена на вълната; някои просто се оставят на течението, други се озъртат и искат да "препишат" от някои по-добри ученици решението на задачата. Някои съвсем са се отчаяли и нищо не правят; а има и такива, които знаят, че не са на правия път, но споделят опита си с другите и дори ги поучават. Други пък са абсолютно изключили от света наоколо – със запушени очи и уши… и т.н.

Онези, които са имали невероятното щастие да достигнат до брега, представляват прекрасна илюстрация на свободата на волята, желанието, стремежа, мечтите на всеки един от тях. На този бряг те могат просто да се наслаждават на красотата и живота, които царят тук, или да правят каквото е желанието, намерението, импулса, стремлението, мечтанието им. Промяната на формата е въпрос само на мисъл – едни се групират и се превръщат в разноцветни, бляскави спирали, завихрени като морски охлювчета с върха нагоре, а други са като спирали с върха надолу и са плътни и матови като седеф. Някои се превръщат в благоуханен мирис и така отпътуват незнайно къде в блаженство. Други зазвучават като прелестна, вълшебна, невидима и в същото време силно осезаема музика; за други самотата е невероятно блаженство и от тяхното усамотение се раждат приказни творби, които са картина, музика, цвят, мирис, живот – всичко в невероятно единство и хармония. Има групички от двама, трима или различен брой хора, които просто стоят и са щастливи от присъствието или отсъствието си, но тяхното "просто си стоят" е само привидно, защото около тях се носи чудно благоухание, което прочиства и разкрасява още повече всичко наоколо. Всичко това не е статично, а непрекъснато променящо се, защото всяко от съществата в различно време има импулс да бъде тук или там, това или онова, защото всички усещат, че опитването ще им покаже кое всъщност е най-доброто средство за отпътуване към следващото ниво от тяхното развитие... Една част от съществата, достигнали мечтания бряг, стоят съвсем близо до брега и краката им се мият от вълните на океана. Те посрещат с усмивки новите, които идват по вълните, но погледът им не престава да е вперен в океана. Постепенно, някои от тях се превръщат на пяна и, сливайки се с пяната на поредната вълна, се връщат в океана, за да се слеят с огромната му мисъл и да увеличат мислите в него, които могат да се опитат да достигнат до тези, които за кой ли път са отново и отново на дъното, да се опитат да ги докоснат, и заедно с тях да изминат отново дългия път на ученето, грешките и успехите. Не мислете обаче, че това са някакви алтруисти, герои или жертви. Просто това е техният избор – с това те не стават по-добри от другите, които са останали на брега, нито пък по-лоши. Всеки от тези, които са достигнали брега, някога също е правил този избор.

Накрая океанът изчезна, изчезнаха и съществата, които бяха достигнали брега, защото всяко едно от тях, абсолютно безшумно, достигна до световете и местата, които избра за следващото си ниво. Но там, където беше брегът, останаха следите им, които бяха толкова разнообразни по форма, цвят, плътност, мирис и звук, колкото безкрайно разнообразни бяха световете, към които водеха.

17,35ч.

- Прелестта на личното мистично преживяване, представляващо интимния живот на душата, е

толкова голяма, че никакво Слово не може да я опише. Това е символен и картинен език и не само език, но самият живот, поради което самото преживяване е нещо повече дори от "одеяние". Който иска, може да се включи без замисляне в тези общи възлизания и слизания, и смисълът на преживяното ще стигне до другите с много по-голяма сила от Слово и Дело. Словото и Делото са само стълби към мистичния живот на душата, който е по същество любовен. Когато има любов, познанието е само привкус.

*Сега, да зачетем импулса на едного от нас да прибави тук две Мои твърдения от Класа на добродетелите, с цел да помислят желаещите как съчетанието на тези две мисли може да ви изкара на брега на Живота, вместо постоянно да се вмъквате във вихъра под водата и да се връщате, отново и отново, на поправителен изпит. Повечето хора са усвоили **едното** изкуство, а по-малкото – **другото**; но който усвои и двете, без да си противоречат в съзнанието и живота му, той излиза на Брега **завинаги**.*

"Една ученичка на добродетелта никога не трябва да има връзки. Тя може да другарува, но всякога трябва да бъде на особена дистанция, ако не иска да изгуби своя Учител" (т. "Движение нагоре", АлфаДар'98:19-20, б. "Свещеното правило" от 9.02.1923г.)

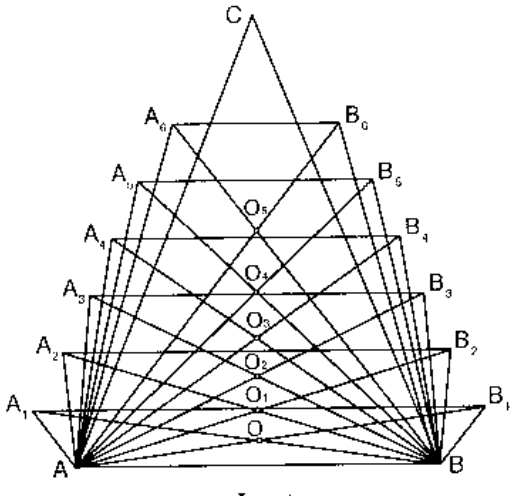

"Сега вие, момичетата, излизате от B, вървите нагоре към B1, B2, B3... и отивате

към А. В същото време, излиза момче от А към А1, отива към В и се срещате в точка О. Ако вашето сърце е пълно с надежда, любов и вяра, от другия полюс излиза непременно друга душа, и ако вървите правилно, то тези две души ще се срещнат и животът им ще се осмисли – няма падане. Но ако още в началото се колебаете, ще изгубите тази душа и ще се родят всички страдания. Непременно човек трябва да спазва своята вяра и надежда и да знае, че този път, в който е влязъл, е прав, и да не допуща никакви съмнения в Божия промисъл. Каквито вери и да има, да знае, че е на ***този*** *Божествен кораб. Може да има бурни вълни, но този кораб не може да потъне.*

Това са правила на Великата окултна Школа. От правилното развиване на Школата ще дойде онзи вътрешен, Божествен свят, където човек ще завърши своето развитие и ще дойде да помага на своите братя в точка С – понеже вие тръгвате от тази линия, от един център, а от другия център друг ще дойде. Ако вървите правилно, този въпрос в една година ще се развие правилно и всички мисли и желания, които ви безпокоят, ще се разведрят и нова светлина ще дойде в душата ви. Но колебаете ли се, не само че няма да придобиете, но и ще изгубите всичко. Всекиму се дава съдействие да изходи пътя. Та като тръгвате в този път, всички тези светове насочват своя поглед и всеки, който върви из пътя, те го следват. Може да го извървите за една, за десет, за сто, за хиляда години, но ***този*** *е пътят…"* *(пак там, стр.8-9, б. "Образуване на един клас" от 22.08.1922г.)*

18,18ч.

2.08.1999

- Може ли да се отвори том с беседи трети път, с надеждата да се падне мисъл за любовта към повече от едно същество, за да бъде формулата пълна?

- Колкото и мисли да ви давам чрез отваряне на беседите напосоки, колкото и да Ме цитирате съзнателно, Истината няма да стигне до хората без определени мерки в лицето и черепа им. При всички случаи, те ще ги изтълкуват на нивото, на което се намират. Виждате, че някои знаят беседите и осиянията наизуст, но не са се променили и на йота в основни направления в живота – "каквото си знае баба, това си бае"...

*Някои мислят, че като цитират ясна мисъл от Учителя по даден въпрос и я допълнят с противоположната, хората веднага ще приложат и двете в живота си, съкращавайки 50 хиляди години от еволюцията си… Сега ти искаше да отворим на трета, "допълваща" мисъл относно "множествеността и разнообразието на Любовта и приложението ѝ на всички полета – и то където **Бог** ни прати, а не според принизените човешки привързаности и вкусове"....*

Нали това си мислеше? Искаше четящите да съкратят с още 25000 години еволюцията си… Да, но как ще се надяваш някой да разбере първата, втората или третата мисъл, и ако проумее някоя, веднага да я приложи в живота си, след като ти самият не си разбрал втората? Не виждаш ли от чертежа, че в него е казано всичко? Инак от всяка точка щеше да излиза само по една линия и това щеше да бъде един прост чертеж, а не Чертежът на Безсмъртието.

*Не виждате ли, че **този** е принципът и в Знамето на Бялото Братство? Там всяка точка е свързана с всички, по определени начини.*

- Да, но А и В в чертежа се съединяват най-високо в точка С.

- Без Трети няма безсмъртие!

10-11.VII.135(1999)
Айтос, Братската градина

ДОКОСВАНЕ И МЕКОТА

На десети след обяд пристигнахме в Братската градина в Айтос и отново се видяхме с мили приятели от цяла България, но най-вълнуваща бе срещата с петте сестри от Гълъбово, с които се бяхме изкачвали към езерата преди няколко години. Връзката ни с тях е много дълбока и сърдечна – любов от вековете и вечността, която избива през очите със сълзи. Тяхната чистота и непринуденост на отрудени възрастни сестри от народа още от първия миг на срещата ни отвориха в душите им сърдечно ясновидство. През всичките

тия години, за съжаление, ние не ги посетихме и не им изпратихме почти нищо, което е един голям минус. Всяка една от тях разказа как през тези години, при лични и семейни трудности и изпитания, включително преди и по време на операции с опасност за живота, те са мислили за нашата среща на Рила и чрез тази любов и мисъл са се свързвали с Учителя, с Бога, и всичко е минавало по най-бързия и добър начин. Някои лекари дори са се чудили как те или техни близки са прескочили трапа.

Една от тях вечерта сподели своето безпокойство и голямо озадачение (и не само своето) от лекцията на някои от умниците на "братовчедите", който току-що бил съобщил на стотиците хора, които слушали, че на 11 август не виждала живи хора на Земята…

Дали под впечатлението на тази тема, въпреки рязкото ни разграничаване от фаталистичната и крайно вредна позиция на подобни "проповедници" и "астролози", през тази нощ един от нас сънува един наистина апокалиптичен сън. Това бе един от живите, разтърсващи сънища, представляващи някакво преживяване от миналото или бъдещето на друга планета в Космоса. В такива случаи и най-развинтеното лично въображение е недостатъчно, колкото и човек да е гледал филми и чел романи, за да съчини подобно нещо. Сънят ще бъде описан подробно, за да попитаме нашия Учител какво иска да ни каже Небето чрез него:

Намирам се на едно плато в планината, заедно с много съидейници. Всички са ужасени и много разтревожени, защото ни обкръжават въоръжени, униформени хора, с инструкции да бъдат унищожени най-после накуп всички "сектанти" на планетата. Предварително, шпионите на тоталитарната власт са успели да поканят максимално количество заподозрени и уличени в такива интереси точно на това място. Драмата започва. Според плана, някои ги избиват в момента, за възбуждане на ужас и "разкаяние", а останалите – огромната маса – ще бъдат унищожени чрез масирана бомбардировка с напалм. Въоръжените са безмилостни, цинични, жестоки, и ще изпълнят заповедта без колебание. Оръжието на всеки от тях е снабдено с мерник-видеокамера, която предава на живо в Центъра кой колко души убива. Механически и на живо, контролиращите ги офицери от централата, в края на операцията ще знаят има ли някой от изпратените, който да не е убил нито един човек. Такъв войник ще бъде екзекутиран. Другите ще получат привилегии, според броя на убитите.

Драмата е покъртителна – вият и плачат жени и деца, мъже, възрастни хора. Молят се за пощада, ала напразно. Тези войници, почти до един, са от специалните войски, които са отгледани без майки – казармено, в генен инкубатор. Нещо повече – те са възпитавани, че ние, разномислещите, сме основното зло на Земята - нещо като вируси, които трябва да бъ-

дат унищожени до крак.

В същото време виждам как на една по-издигната, масивна скала, един човек се хваща за сърцето и пада мъртъв на земята от мъка. Той обаче се превръща в някаква прозрачна маса, която загубва човешката си форма, удължава се и почва да набъбва с голяма скорост. Постепенно започва да се издига ледена планина, която покрива всичко. Нападателите разбират, че и те са обречени, а дали жертвите – добрите, идейните хора – ще загинат под тази ледена маса, която се издига и започва да пълни и долините, не ми става ясно от съня, защото се виждам как излитам към небето под ъгъл и след малко кацам в едно селище в много по-висока планина. Отначало си мислех, че там хората са свободни и безгрижни, но веднага виждам, че и там се напълва със същите жестоки, въоръжени до зъби войници, които всеки момент ще почнат да действат според генералния план за унищожение. Един от тях опира дуло в слепоочието ми, но малко преди да натисне спусъка се разколебава, защото аз започвам трогателна и покъртителна реч, целяща да стигне до сърцата на войниците, които не са андроиди - защото има и такива. Те се смеят и не вярват, но аз ги накарвам да погледнат надолу към долината и те виждат надигащия се отвсякъде лед. Казвам им, че правителството им и всички останали от тяхната армия вече са мъртви под леда и че всеки миг и тях ги очаква същото, ако не се разкаят и не се откажат от убийството, от злобата, от голямото си заблуждение. Искам да им обясня как могат да се спасят, но не успявам, защото първите ледени грамади вече ни обграждат. Тогава моят кандидат-убиец пръв хвърля оръжието и още няколко души правят същото, като всеки инстинктивно се стреми да се докосне до мене и да се държи, без да знае защо. Това са част от малкото войници с искра Божия в сърцето си, които са станали еничари, отвлечени още като деца. Те не виждат, но усещат, че и на други места наоколо ледената планина не може да се приближи и да затвори пръстена си, защото там има някой от нашите. Всички, които са се докоснали до нас и се намират в този радиус, ще останат живи.

Този сън-филм бе толкова жив, осезателен и с всичките сетивни, звукови, вибрационни и прочие ефекти на модерното и бъдещо кино, че ще остави незаличими спомени в съзнанието ми за цял живот.

Сега искам да попитам Елма: дали това е преживяно наистина някога някъде в Космоса или е само символичен сън, с който искат да ни кажат нещо? Небето, за разлика от ада, не ни възпитава с трилъри и екшъни, но когато говори Всемирната Ложа, тя си служи с всякакви средства, за да разтърси съзнанието ни и да ни накара да се променим.

Другият от нас, на една педя от сънувалия горния сън, същата нощ, в същата Братска градина, в същата палатка сънува следния сън:

"Сънувам цялата планета Земя. Огромна. Не се виждат,

както обикновено, континентите и океаните, а само огромно, огромно море от хора. Едновременно с това, като холограма се виждат всички съществуващи на Земята цветя, треви, дървета, храсти. Гледката е много контрастна: стълпотворението от хора, където няма място дори игла да падне - и приказната феерия на земната флора.

Между двете картини или двата свята върви обмен. Става ясно, че флоралният свят е в ролята на спасител на човечеството. Всяко човешко същество бива привлечено от съответно цвете, тревичка, храстче или дърво. Най-неосъзнатата и безпросветна маса се привлича от тревите, но и там има нюанси. Онези, които имат искра Божия, но по никакъв начин не са я осъзнали и проявили, ще бъдат спасени от оскъдната, суха, рядка, тревиста растителност в саваната; тези, които поне осъзнават, макар и за миг, Божественото в себе си, ще бъдат спасени от буйната и сочна тропическа трева; а хората, които са започнали някакво растене, развитие, движение напред, биват притегляни от различните цветя и храсти, в зависимост от характера, вида, степента и насоката на развитието им. Онази част от човечеството, които са с най-голям принос и най-голяма роля за духовното развитие на всички хора, биват притегляни от различни дървета – в зависимост от това, дали са гении, водачи, проповедници, светци и пр. Вижда се как дърветата ги притеглят навътре в себе си до самия си корен и после ги изстрелват с невероятна скорост през короната си до съответните планети, галактики, светове, откъдето са дошли. Това се наблюдава и при всички останали растения. Коридорите, по които отнасят хората до техните истински домове, са прозрачни коридори от светлина, с формата и цвета на съответните цветя. Просто се виждат, като че ли спираловидно подредени, безброй рози, лалета, орхидеи и т.н., които образуват светлинни лалени, розени, орхидеени коридори с формата на самите цветя. И се виждат хората, които биват изстрелвани през тези коридори. Тук наистина се виждат всички цветя и техните коридори: от най-редките, прекрасните и екзотичните - до най-обикновените и незабележимите.

Има и цветя-хищници. Те привличат съществата в човешка форма, които не бива да бъдат отведени на други планети (може би защото си нямат друга, освен тази) и поглъщайки ги, ги връщат обратно, в застинала форма като камъни, които остават тук. Чува се глас от флоралния свят : "Вие ще останете тук толкова дълго, колкото е нужно, докато дойде време да се пробудите."

Много благодарим на Баща ни, че разреши да включим тук и този сън, и Го питаме най-смирено има ли да ни каже нещо във връзка с двата съня през нощта срещу рождения ден на Учителя?

В момента е "безкрайност" ч.м.сек. по Всемирното време (понеже сега ние сме извън времето). Още стана ясно,

че този път Елма ще отговори без инструмент, понеже в противен случай действието ще се включи незабавно и сънищата биха се реализирали веднага, а още не е настъпил подходящият момент.

- Този път ще бъда пределно кратък. Отговора ще получите колективно, като всеки желаещ още от днес ще импровизира чрез Божественото в себе си по образите и темите, описани в двата ви съня.

Което можете, запомнете и запишете, а при други условия може да направите звукозапис. Този път за предпочитане са звукозаписите, а не писмените домашни работи.

Не искам да ви подсещам, но само ви насочвам мисълта върху разковничето на първия сън: физическото докосване, като условие за гибел или спасение.

Като учебен въпрос по втория сън, от мен запомнете въпроса: "Как да не се превърнем в камъни?"

По-дълбоките мислители трябва да намерят връзката между първия и втория сън, като две части на една и съща формула. А онези от вас, които са нещо повече от мислители и говорители, могат да се опитат да направят тази връзка на дело. От това зависи изходът на събитията, очертаващи се тази година и от сега нататък.

Ако домашното упражнение на някои, които [по развитие] седят над мислителите и говорителите, се увенчае с успех, можете да споделите с другите опитността си, но след пълния ви успех. Този път е желателно описанията да бъдат писмени и анонимни, без лични почерци. Дори и при изписването им по законите на словоизраза и словометрията, точно тези разкази ги оформете със стандартни печатни шрифтове. Практически успехи в областта на Делото и Живота, при такава домашна работа, зададена лично от нас, засега не трябва да се оформят и преписват с личен почерк, защото могат да сублимират пишещия направо в другия свят. Не се и опитвайте, защото някой може да изчезне завинаги. Тук не става дума за телепортация в някой друг свят или премиванане в духовно тяло, а за мигновено раз-

падане на индивида и личността и на всички останали обвивки до гола монада, полиада, холада. Тези два съня, които ви дадохме този ден (нощ за вас), са една от формулите на философския камък или жизнения еликсир, които се постигат най-накрая.

Когато един дух в човешка форма, съдържащ искра Божия, достигне до тайната на Избора и Докосването и съумее да я съчетае с тайната на Невкаменяването, той е постигнал целта на човешката, ангелската и Божествената еволюция и е стигнал до синволюцията. ***Това е етап над ученичеството и над възкресението, като най-високо посвещение в духовната вселена.***

Синволюционното разпадане на обвивките до искра Божия, което става в един миг, е първото посвещение от вътрешната област на Пентаграма, което е посвещение на Учители. То е символизирано с един от елементите в центъра на Пентаграма. То е непостижимо даже и за ученици от Пето посвещение, които са завършили човешкото и духовното си развитие и са възкръснали от мъртвите – т.е. от хората, които все още пречат на любовта, макар и да са възкръснали.

Възкръсналият още не е стигнал до синволюцията, защото има да постига още нещо: тайната на това, кого да докосваме и кого да не докосваме. Физическото докосване до Учителя и апостолите Му, когато са на Земята, е метод и импулс още на нивото на Второто посвещение – Смирението. Смиреният се отрича от всичко и всички, с които е бил обвързан до този момент, и копнее за физическо докосване и обмяна и за физически, братски живот с Учителя и апостолите. За него вече няма друг живот – всички мостове са отрязани! Горделивият, тщеславният, користният или страхливият не смее да прекъсне тези мостове, за да може да се връща към ония, които го славят или подсигуряват или от които се страхува и им се чувства длъжен. Смиреният от планината Морея принася сина си в жертва жива, богоугодна, като Авраама, защото за него няма църква, наука, изкуство, дейност или привързаност из-

вън Учителя и сродните души. (Илюстрирано от образа на Христа на върха на пентаграма – II-то Посвещение.)

*В някои школи на Всемирното Братство досега, за възпламеняване на Втория лъч изискването беше да напуснеш близките си и света завинаги. Днес обаче това се счита за фасулска работа – най-лесното за един нормален духовен човек. По-трудното е да **останеш** в света, да му служиш, и то добре, но да си извън света. По този повод ви казах някога, че аз искам от учениците си само свободното им време.*

*Ако някой сам си определя свободното време - да бъде изцяло свободно и да разполага с него както му хрумне, а **други** да го хранят, той не е мой ученик. Ако някой е вече освободен, но истински, а не защото си фантазира или от мързел, и все пак се заробва да бъде несвободен, за да храни немои – също не е мой ученик или скоро ще излезе от Школата. Несвободните от светски и семейни задължения обикновено са мои ученици или имат най-големия шанс да станат такива. Ако обаче разрешат някому да им държи сметка и му дават отчет къде са били и какво са правили в личното си свободно време, дори и да са влезли в Школата, много скоро ще излязат.*

Най-високият морал на ученика е да не дава отчет пред неотчетени в тефтера на Господа.

Замалко се върнах към Второто Посвещение на ученика, което прилича външно на Първото Посвещение в света на Учителите. И в двата случая разковничето е докосването, което първо започва с разпознаване и избор. И в двата случая се приключва веднъж завинаги със свинската всеядност и морал: да ядеш гнили ябълки и да позволяваш на гнили хора да се докосват до теб.

Но в синволюцията, за която ви говоря сега, има и нещо допълнително - от ранга на Божествения свят. Там трябва да се постигне втората част на формулата – мекотата, невкаменяването. Всеки човек или дух, всеки ангел, божество и дори окултен ученик - до последната степен на пентагралното съвършенство - има един препъни-камък в еволюцията

*си. Това грози и най-белите адепти - един миг преди възкресението. Този препъни-камък е мисълта за себе си и за своите си; а при по-простите хора и посветени – и за своето си. Христос илюстрира тази опасност с думите си преди Голгота: "Господи, ако може да ме отмине тази чаша." Той беше длъжен да изиграе тази роля, да произнесе тази реплика, за да илюстрира колко страшна и упорита е тази сатанинска примка дори за най-високите чинове на посвещението. Но като Велик Учител, преминал отдавна през Петото посвещение на ученика, Той, без нито секунда забавяне, даде втората част от формулата за Петото посвещение: "Да бъде волята Ти, Отче, както **Ти** искаш!"*

*Ако дойде един ден, когато сърцето ви не се свие и в ума ви повече не може да мине тази смъртоносна мисъл за физическо или духовно спасение на себе си или на своите си, вие сте преминали вече от еволюцията на учениците в синволюцията на **Невеликите** Учители. Първите шест посвещения на Учителите са посвещения на **Невеликите** Учители. Едва Седмото посвещение е посвещение на Великите Учители, когато ти си длъжен да станеш широко известен по цялата Вселена. Всичко това се намира в централната част на Пентаграма, с изключение на малкото кръгче, точно по средата. То е извън посвещението на Учителите - дори и на Великите - и означава сферата на **Великия Учител**, Който е само Един. Кръгчето е сам Той, окръжността е Школата Му, в която Той ръководи Великите и Невеликите Учители, а невидимата точка в центъра му е Бог-Отец, Комуто Великият или Мировият Учител представлява Универсалното тяло във всички светове и вселени.*

Значи, инволюцията е само първото стъпало от посвещенията на Невеликите Учители. Можете да си представите какъв велик път ви очаква, докато стигнете до понятието за Единствения, Великия Учител! Оставете хората и ангелите да си имат лични любими и предпочитани философи, религиозни или окултни водачи и авторитети, или да

*вярват на някой Невелик или Велик Учител. Това е крайно необходимо на човешкото сърце и душа, за да могат да се изявяват и развиват. Но вие, малцината, които сте разпознали **Великия Учител** и можете да Го разпознавате мигновено във всяка точка на времето и пространството и извън тях, когато Той изненадващо се появи, дръжте се здраво за малкото централно кръгче, където Той живее, защото Той е по-голям от всичко.*

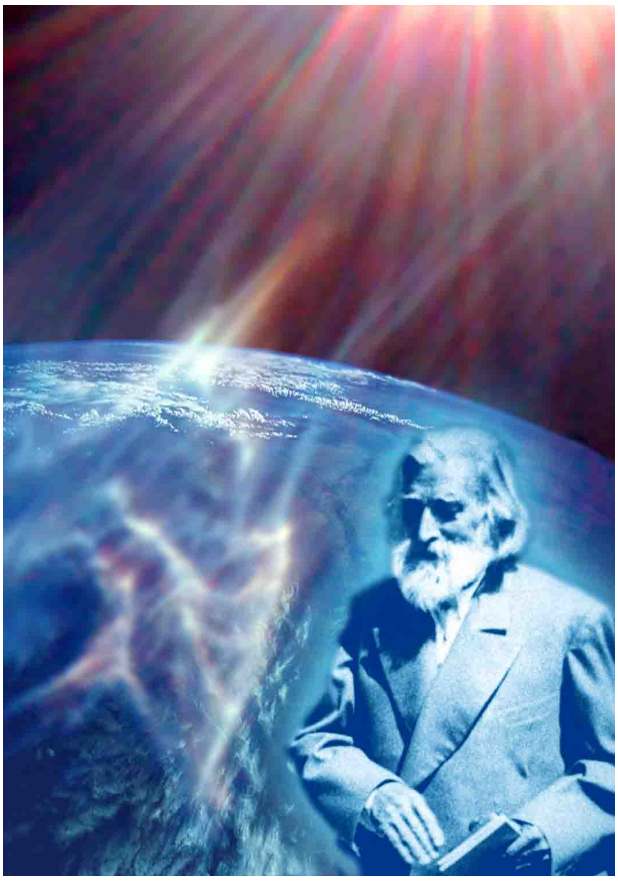

АЛ, АЛЕЛ, АЛЕУЛ!

Докосването и мекотата са качества на Бога.

Веднага след края на одеянието, един непознат човек от Братството дойде при нас и спонтанно ни подари 12 сливи и 7 чушки – илюстрация и действо, свързани с оживяването на 12-те духовни и 7-те Божествени посвещения: на мекотата и докосването.

По време на одеянието, намерихме 50 и 10 лева – символни съответствия на Пентаграма и центъра на Пентаграма – символ на ученическите и Учителските посвещения.

14.VII.135(1999)
Бургас – Изгрев

АКО ТРЪГНЕ ТАМ

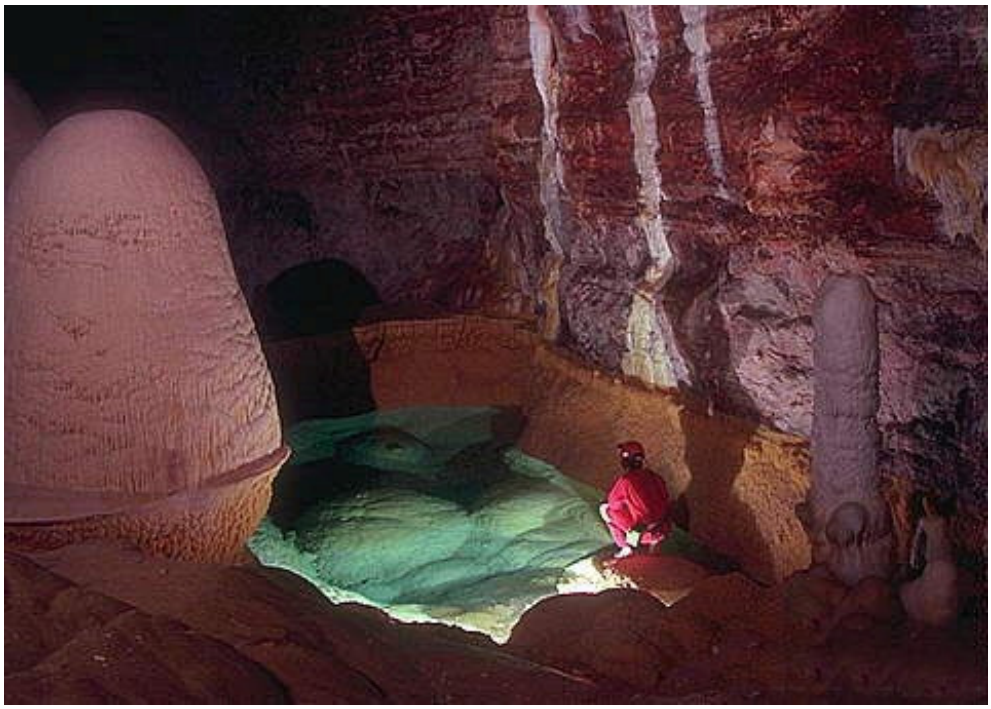

11,05ч.

- Искаме да попитаме Онзи, Който ни говори и води, какви са перспективите на общество "Изгрев" - един нов център за духовно и културно общуване, който е основал свой лагер до морето край Варна и са ни поканили на гости.

Тъй като е желателно да си сверяваме вътрешния часовник с Централния при всеки по-важен случай, и сега импулсът бе да се започне с отваряне на беседи от Учителя. Ето какви са отговорите:

"Представи си, че си затворен херметически в една сфера. Ти се намираш при тежки условия – всеки момент можеш да се задушиш. Тук ще проявиш своята разумност: ще търсиш начин да направиш една малка дупчица, за да влезе отвън въздух и светлина. Иначе ти си осъден на смърт. Чрез въздуха и светлината Бог отправя вниманието си към теб. От

този момент всичките ти работи ще се оправят. Всеки човек трябва да има едно малко отверстие към Божествения свят. Без него той не може да живее.

Представи си, че ти единствен попаднеш в света на възвишените същества. Те са щастливи, радостни, а ти носиш със себе си своите страдания и нещастия. Ще страдаш ли в този свят?" *(т."Великата Разумност" Хел`94:245 л."Точка и свобода" от 3.02.1933г.)*

"Казваш:"Дошъл съм до края на своята беднотия, повече няма накъде". – Щом си дошъл до края, ти си на спасителното място. Ако не можеш да оцениш малката трошица, ти не разбираш живота. Малката трошица е като житното зърно: расте, увеличава се и дава плод. Магът, мъдрецът, които са завършили развитието си, имат тази сила в себе си. Дай на мага своята торба с трошици на дъното – той ще бръкне, ще извади една трошица и ще я превърне в самун." *(т."Събуждане" Хел:166, л."Непреодолимо желание" от 9.12.1931г.)*

"Любовта може да се прояви по хиляди начини, но трябва да знаете как да я проявите. Влезете ли в някое общество, вие трябва да знаете как да постъпите."

За пръв път от 27 години насам няма да бъде спазена традицията да се посочи откъде е преписан един цитат – в случая този, който се падна при отварянето на третия том с лекции на Учителя. Молбата към приятелите е, и да открие някой в коя книга се намира тази мисъл, да не съобщава това устно или при преписи на този текст. Засега е достатъчно да се каже, че и трите мисли, които се паднаха при запитването на Елма отговарят, както винаги, точно на зададения въпрос. Но третата съдържа 4 конкретни прогнози, които първо трябва да се осъществят.

Първата мисъл изненадващо отваря път на един от

приятелите да излезе от затворената сфера, в която се намира и да излезе на свобода: може би точно в условията на обществото, което го кани.

В цитатите фигурират най-високи и категорични оценки и прогнози: че там се попада в един свят на възвишени същества и че Бог отправя вниманието си към този приятел именно чрез тази неочаквана покана; с обещанието, че попада в общество от радостни и щастливи хора и че в тази среда страданията ще престанат.

Херметически затворената сфера не е отрицателна оценка за конкретните душевни и битови условия досега, а за това, а че до този момент приятелите, които знаем колко бе важно още преди началото на 1999 година да заживеем колективно сред природата, не успяхме да се справим с това. А организирането на Варненското общество, за което става дума, е станало точно през октомври миналата година, без да знаят външно за инструкциите на Елма.

Когато сред най-близките и верните няма човек с качества да организира една Божествена инициатива, Небето поглежда към сродни души и общества извън тесния кръг, понеже Учителят е казал, че истинските Му ученици са извън казионното "Братство" и са разпръснати по целия свят. Те могат да бъдат и хора от други вероизповедания и школи, могат да бъдат и атеисти, но съзнателно или свръхсъзнателно са ученици на Бога на Земята, защото възприемат последните Му инструкции по вътрешен път и ги прилагат незабавно. Последните категорични инструкции на Небето от няколко години насам и особено от есента на 1998 година бяха, че трябва да заживеем братски сред природата. Нито един от четящите тези текстове не се осмели да организира и изпълни това, тъй като нямаме нужните качества, или по други причини. Тогава бе казано, че качествени хора с по-високи посвещения от нас вече правят такива опити на много места и че е по-добре ***ние*** *да се присъединим към тях, отколкото да чакаме.*

Една от възможностите беше местността "Хара" в Стара планина, която външно е едно райско кътче в България. Небето обаче определи един срок, в който трябваше да бъдем поканени там, както и условията, които трябваше да бъдат изпълнени, за да тръгне с Хара всичко добре. То проследи мислите на хората, от които зависеше това, и като видя причините да не бъдем поканени веднага, а да бъдат поканени други, даде визуална прогноза какво ще стане с този 100-декаров духовен имот. По подобни причини се разпадна и възможността за комуна в Родопите, където по същия начин благоговението, послушанието и незабавното изпълнение на инструкциите се оказаха трудна задача. Където няма вяра и приложение, външните сили разрушават базата. Не само ма-

териалната база, но и личния ни живот, здравето и пр.

Мисълта, която мина, когато се преписваше първият цитат от Учителя относно херметически затворената сфера и шанса за спасяване на живота бе, че това има и буквален, и диалектически смисъл. Буквален – защото сега и физическият, и душевният ни живот висят на косъм, защото не изпълнихме указанията за общ живот извън градовете. Диалектически – понеже евентуалните ни домакини във Варна също могат да получат благословение и да избегнат някои неудачи, да попаднат в свят на възвишени, щастливи и радостни същества.

Втората мисъл, също имаща реална отключваща сила, както хилядите подобни мисли от беседите и осиянията, които се реализират пред очите ни вече повече от четвърт век, дава надежда, че обществото, което ни кани сега, може да се окаже "спасителното място", а то, от своя страна, да получи подкрепата на белите маги и мъдреци, които са завършили еволюцията си.

Третата мисъл бе записана тук само с първите ѝ изречения, за да се види още веднъж, че Учителят отново отговаря на съвършено конкретен въпрос. Кани ни духовно общество – Той отговаря с мисъл от беседите си: "Влезете ли в някое общество, вие трябва да знаете как да постъпите." Дава и метода: "Любовта може да се прояви по хиляди начини, но трябва да знаете как да я проявите." – И наистина, това предупреждение изигра решаваща роля.

Откъде е този цитат, засега тук няма да се съобщи, понеже той продължава с 4 съвършено конкретни съвета, които се дават като метод за работа в това общество и като 4 прогнози. Те ще дадат 4 полезни и приятни плода за него и за цялото човечество, ако най-после някъде Разпознаването, Откликът и Изпълнението се окажат съвършени.

Тези 4 съвета и метода ще бъдат изнесени и съответната мисъл – писмено цитирана докрая с редовната академична препратка, - само ако прогнозата се реализира напълно. Това е метод на Бялата Ложа, и той дава най-добри резултати.

Всяка дума и действие при начинанията, импулсирани от Бога, имат магическо значение – те са едновременно и инструкция, и прогноза, и метод, и развитие с последствия.

Отначало от поканителите ни бе казано да си вземем и палатка, но после съобразиха, че може и без завивки и палатка – ще ни приютят. Така първата точка от Процедурата е спазена.

12,12ч.

- Там, където вярващите не са толерантни към

Бога, а са толерантни към къщите, навиците и ангажиментите си, Словото се мъчи, а Делото и Животът са в инфаркт.

Само трима души да бяха заживели от октомври миналата година на чисто място сред природата – да бяха послушали, - сега събитията щяха да последват по съвсем друг начин.

*Тлъстейте пред компютрите си, печатайте си вестници, живейте си сами или по двойки – това си е **ваш** избор!*

Правим последен опит преди Промяната: намерило се е общество, толерантно към другите и към Бога. Ако тръгне там – ще тръгне навсякъде!

Бележки към осиянието и въпроси:

Третата от цитираните мисли от Учителя, както бе казано, не се съобщава откъде е, тъй като тя съдържа 4 конкретни прогнози във връзка с посещението и развитието на това ново варненско братство. Още на първия и втория ден след отиването там, една от тези прогнози се осъществи - поне при двама души. Сега тя може да бъде съобщена: "Първо ще бъдат излекувани хора." Ето как стана това:

След разговорите в голямата палатка една приятелка съобщи, че изведнъж зрението ѝ се е оправило напълно. За това е имало обещание от Елма за нея още преди няколко месеца.

На 15 юли става пропадането на п. между острите дъски на външната тоалетна. Разраняват се и кървят и двата му крака, но големите синини изчезват за част от секундата, когато за него се помолва един последовател на съвременно източно учение.

*Във връзка с това нараняване, описано подробно в следващото одеяние, има ли и друга причина, а не само проблемът с храненето на домашните котки с месо? Раненият е мислел за строго определено нещо по време на пропадането – дали това не е предупреждение **да не го предприема**?*

Следващ случай на намеса на Елма по време на това гостуване е свързан с една осуетена покана да се преспи в един дом. Поканата е сърдечно отправена от две сестри, но е отхвърлена от майката, домакиня на този дом. Тогава Елма казва, че тази жена ще има едно сериозно изпитание – ще ѝ се отнеме нещо много скъпо в живота. Предупреждава още, че това може да я отмине, ако осъзнае грешката си и прояви готовност да изпълни едно специално указание на Учителя. Бе казано и точно какво трябва да направи, ако иска да спаси най-

милото си: да не стъпва повече в този дом, освен в понеделник, най-много за 24 часа - от изгрева на слънцето до следващия изгрев. Това може да изглежда много тежко условие, но такива са думите на Елма. За миг мина, чисто теоретически, и следната мисъл (въпреки че вярваме в думите на приятеля, който съобщи това нещо): ами ако в случая не беше вярно, че именно майката се е отметнала, а това се представя така за оправдание? Как може тогава Елма да се подвежда? Знаем за подобни случаи, въпреки че тук вярваме, че не е така, но използваме мисълта, която мина, за да ни се обясни от Елма защо реагира така при дезинформация при други, редки случаи. И сега се получи отговор, който може да бъде коментиран друг път, защото е много интересен.

Най-важния въпрос, който искаме да Му зададем, е защо в това предварително осияние или одеяние Той придава такава изключителна важност на едно общество, в което не всички приемат Учителя за единствен и най-голям? Нали самоопределението е основно изискване за възникване на Дело и Братство?

Друг въпрос: защо на изолирания плаж под този лагер всички светски хора бяха без дрехи, а духовните от лагера, които слязоха там, не смеят да се съблекат?

На следващия ден, по инициатива на тази, която ни покани в този лагер, заминахме за едно свещено място по крайбрежието на север, осветено още преди няколко години от Елма – мястото, където бе задействан някога "Малкият Реактор". Инициаторката за новото отиване наскоро е прекарала там съвсем сама в пещерите и разказва за свои уникални мистични преживявания. По целия път за там и на самото място Небето дава ясни символи за методите на работа и за мисията. Естествено, не всеки може незабавно да разшифрова езика му и да изпълни по Божествен начин - без замисляне - това, което се препоръчва. Сега става ясно, че в Камен бряг и Яйлата е един от входовете към Агарта. Малко по-късно тоководителка от Велико Търново поясни, че ядреният камък на Малкия Реактор е преместен още тогава, по указание от Елма, в скалите на Арбанаси, с поглед към Царевец. Ето защо именно там сега бе коригиран пътят на токовете, слизащи на гигантски водопади в този космически момент. Татванни същности от този район подпалиха за пръв път еднѝната си и бе казано, че по този случай за тях на Рила ще се празнува празник.

Вечерта на 16.07.135г., пред входа на една от пещерите-килии, издълбани от някогашни отшелници, след вълшебния залез, на няколко десетки метра над морето дойде осиянието: "По-горен от ученик". Освен него, през цялата нощ тѐче Слово, което не можа да бъде записано. Изясняваше се защо сме изпратени точно тук, откъдето ще се наблюдава

пълното слънчево затъмнение на 11 август. Сега питаме Учителя: изпълнихме ли задачата нормално - или нивото би могло да бъде по-високо?

22,56ч.

- Ако в обществата, признаващи Великия Учител за единствен и най-голям, на практика цари разногласие и злословие, зломислие, неизпълнение на волята Божия, Бог търси и намира общества дори от атеисти, в които цари мир и любов, защото ***това*** *е Неговото действително присъствие. Затова и тук опитът ще успее дотолкова, доколкото отделното его се смирява и не желае да налага на другите своето верую и своя начин на живот. Не случайно видяхте тази голяма светлина още отдалече над това благословено място, докоснато от самия Ной.*

Нараняването на едного от вас наистина не бе са̀мо по причина на съдействието на физическия касапин. Има и духовни касапи, които отрязват на живо една част от човешкото естество, за да я хвърлят на кучетата си. За да се улеснят, те създават учения, разкъсващи духа от природата и хипнотизират милиони човешки същества да поддържат това неестествено положение в съзнанието си. Около всяка жертва от този род стои невидим стражар от една или друга школа, поддържаща това разногласие. Бог не пъди тези стражари преждевременно, понеже съществата трябва да добият своя опит. Ако в даден момент някой си представи, че някъде могат да бъдат прескочени няколко еволюционни класа наведнъж, то не само стражарят, но и Бог лично се озовава там, където е извършено това нарушение. Понякога предупрежденията са по-драстични, за да се осъзнаете веднага и да не иждивявате напразно силите и времето на Природата в усилия да приближавате някого към съвършенството, без да сте питали Бога за това.

На 12 равнища и с 49 трепета присъствието ни по местата, където ще мине сянката на едно затъмнение, може предварително да пробие светли

коридори към Спасението. Колкото по-малко са нивата и трепетите, толкова по-слаби са тези коридори, поради което силите на спасението са намалени, както и неговият обсег.

Естествената форма на веждите и начина, по който стои ученикът върху земята, когато не ходи, са от извънредно важно значение при такива общини и опити. Някога ще си говорим колко неприятности могат да бъдат избегнати и в колко високи светове може да се лети денем и нощем, ако веждите ви са естествени и стойката ви не е разкрачена. Разкрачът е Божествен само при ходене напред; в останалите случаи привлича сили от инволюционни школи и нисши светове. Същото се отнася и за посоката на кръгово въртене: забележите ли някъде въртене, обратно на часовата стрелка, търсете помощта на Учителя. Само Той има право да си служи с него, защото знае как да го дозира.

Относно земите, които ви дават за вашите духовни общества. Не е достатъчно да са подарени, а не купени. Истинският ученик не приема суми и дарения с известен благодетел. И другите имоти са благословени, ако там се живее свободно и хармонично, но закрилата на Небето там е по-слаба. При това опити, които не са успели по домовете, в наличните ви малки имоти и в малките ви екскурзии ще хвърлят сянка и върху големия ви опит за приятелство и братство на по-големи територии.

Ако от дълго време изтъкваме сенките и опасностите, то е защото сега сме на едно въже по скалите към върха и не е време за разсейване. Всяка думичка Слово, осветяваща проблем, в момента е по-важна от стотици страници описания на райския живот!

По-късен коментар: *От казаното личи, че е имало шанс Новият Живот да тръгне от* ***това*** *място, но ние сме го изпуснали, тъй като не сме били на ниво да постъпим по Божествен начин. Елма е* ***дал*** *този шанс, вòди ни дори в една "огнева" точка по крайбрежието, от която могат да тръгнат чудеса, но и негативни последствия, ако пак станем проводници на Старата вселена. Моментът наистина е бил върхов, но*

и много проблемен, тъй като при неуспех да проведем Тройно-вселенските токове на всички полета се включва вариантът "изкупителна жертва". Тя се дава на 19 август същата година (Виж "Син на Слънцето" от 26.IX.135(1999)), а ще има и други откати през следващите години.

14.VII.135(1999)
Бургас – Изгрев

ДОБРЕ ДОШЛА В КОСМОСА!

- Снощи и днес се обади една приятелка, с молба Елма да даде точния ѝ асцендент. Незабавният вътрешен отговор бе, че няма проблем по принцип, но че има за предоляване една опасност, която може да се развие във вреда за нея и за други хора, ако не бъде елиминирана.

Може ли да се каже каква е тази опасност, как може да се избегне и какви биха били положителните перспективи за тази приятелка?

- Ако получавате осияния в присъствието на заклани животни, независимо дали са за котки или за хора, последствията ще бъдат кървави. И в другата стая да отидеш, последствията ще бъдат същите.

Това, че тук са получавани много осияния, не освобождава човечеството от негативните резултати. Това са уроци, за които ще плачете на Небето. Но по-добре Господ да говори и да плачете, отколкото изобщо да не ви говори.

Сега давам Седмия еволюционен азиент на Т. Това се налага, понеже не е безразлично кой борави с асцендента ви. Не случайно рожденият миг е тайна и трябва да остане тайна, понеже азиентът е свързан с физическото тяло на човека, и ако вие сте допуснали някой да ви прави хороскоп, вашето тяло за един цял живот вече е в неговите ръце. Ако обаче дадете азиента си на мъдрец, който ви прави не хороскоп, а небомиг, вие излизате от законите на кармичната астрология и имате шанс да попаднете в рая.

Седмият еволюционен азиент е транспонално съответен на първия, но е заключен за непълноценни същества или същности. Затова смело го давам:

16°26`28”77 Стрелец.

За да се дадат другите еволюционни и синволюционният азиент, човек трябва да е бил в Школата не само вътрешно, но и външно. Когато доближаваме определените и дистанцираме неопределените в нужния ритъм, подмладяването се извършва правилно и няма опасност от замъждяване на монадата.

Добре дошла в Космоса!

Днес, 23.07.1999г., когато дойдѐ с пощата оригиналът на това осияние и то бе прочетено, веднага стана ясно защо двама от нас куцаха сериозно няколко дни. То е дошло на 14 юли, а на 15 човекът, който го е получил, пропада между тънките капаци, покриващи за парлама един "братски" клозет на открито във Варна. Става сериозно заклещване, болката е много силна, идват хора, за да повдигнат и разместят със си-

*ла дъските с остри ръбове – **това** значи "капаци" при биченето на едно дърво. Измъкват пострадалия и се вижда, че левият му крак от бедрото до долу е сериозно одран и има големи синини. Хлътнал е до глезена и десният, като отпред, на палеца, се отваря рана и тече много кръв. Един кротък и мълчалив духовен човек от друга, източна школа полага ръце над раните му, помолва се – и синините веднага изчезват. Но раните си остават и болят силно и до днес.*

*Хипотезата на ранения е, че това е строго предупреждение **да не предприема нещото, което е мислел точно в тази секунда.** Понякога Провидението си служи с крайни мерки при опасност от голяма грешка, ако не желаем да чуем или разберем първите му предупреждения. Възможно е в случая Съдбата да си служи и с метода "с един куршум два заека" – да предупреждава за една неправилна представа и същевременно да наказва за съучастничество с касапина (съгласието да се живее в къща, където има месо – дори и за котката. Но понякога не е само за нея).*

Истината е, че двама души, които са в центъра на беседите и осиянията и донякъде в братския живот и Делото, сами вегетарианци, редовно купуват и сервират пушени меса, шунки и месо от котешки консерви на една котка вече няколко години, а сега - и на котенцето ѝ. Правят го с голяма любов, считайки че това е храната на беззащитните домашни любимци, и че друг начин да оживеят не съществува.

При осъзнаването на вината си, единият от приятелите се отказва веднъж завинаги от сътрудничество на касапите и търговците. Знае от опит, че вторият път наказанието ще бъде още по-сурово, а третият – фатално. Това са закони за ученици или поне за кандидат-ученици - оглашените не ги касае.

Интересно: другият приятел в центъра на холизациите и новия живот още преди два месеца бе издран от един котарак по краката с такава сила и жестокост, че загуби много кръв и нòси белезите и досега. Дали това има връзка с темата на днешния урок и урока от 15 юли, можем да попитаме. Междувпрочем, в мига, когато първият се навира с двата си крака в братския клозет във Варна, вторият в Бургас получава нещо като подуване или разтягане отгоре на ходилото на десния крак и после няколко дни ходи с превързан крак…

Така че, да питаме…

Възниква и въпросът: как да вържем предупреждението за котките и за невнасяне на месо вкъщи с една мисъл в осиянията, че който е качил куче на сала си, е длъжен да го храни с месо или риба, понеже животното не е виновно, че не яде друго?

П. моли за съвет и лична намеса на Учителя да помогне за разрешаването на проблема с котките. Децата са привър-

зани към тях и не щат и да чуят да се дадат на други, затова всичките ѝ опити досега да постъпи като ученик, в този случай са безрезултатни.

Освен това, случайно ли е или не, че това предупреждение за учениците - да не се докосват до месо по никакъв повод - е даден точно в това лично послание? (В този миг задаващият въпроса изпуска очилата си, което не се случва всеки ден, и лявото стъкло пада, без да се счупи.)

Ако само тази е причината за проблемите с краката на тези двама души – не само сегашните наранявания, но и от контузии и операции от друг тип, – отказването от хранене на котките би било сравнително нетрудна за изпълнение задача, а от там - и за разрешаване на тези проблеми. Но като се има предвид, че краката са свързани, както разбира се и всички останали органи в човешкото тяло, с определени духовни добродетели и проблеми, тогава какво означава, че именно тръгването за този град прекъсна целомесечното редовно лечение на тези двама души - именно на краката и не само на краката? Такова лечение е предприемано вече неколкократно, но тъй като то изисква постоянство, не веднъж досега никога не е било довеждано докрай, и всеки път е било прекъсвано по един или друг благороден повод – все "заради другите".

В разговора си по тези въпроси стигнахме и до най-актуалния в момента: защо някои от нас пак се поддават на ангажименти точно преди тръгване на Рила, в датите, определени от Учителя? Стана система да отиваме по-късно от 22 юли или 12 август заради лични обвързаности и обещания, а в осиянието "Първи дайте пример" от 12.07.1998г. обстойно и категорично се обяснява, че от 22 юли нататък всяка година има шанс да се подпалят една от друга последователно 33 чакри на ученика, което е невъзможно, ако някой се качи на 23 юли, защото първата се подпалва на 22 юли, и то само в българските планини и на Рила, на височина над 2000 метра.

И още един въпрос: защо беше нужно в това осияние да се споменава толкова директно за нещастието с това момиче? Ние сме убедени, че Елма знае какво говори, но все пак, ако може, да обясни. Освен това, защо Той, Който вижда и знае всичко, от една страна направо казва какво е направено, а от друга говори за извършителя в "колебателно" наклонение: с "ако"...?

11,16ч.

- Причината да страдат краката на хората е непроявяването на доброто или проявяването на добро без мъдрост и истина. Последното е още по-опасно от първото, понеже се дава лош пример на

околните, на собственото сърце и ум и на всички души по веригите зад вас. Така няколко или милиони, милиарди същества остават с убеждението, че това добро е наистина добро - и съзнателно или подсъзнателно му подражават.

Хората имат голяма полза от домашните котки, но още в осиянието за котката съм ви казал какво става в една къща, когато тя се храни с месо. Това, че ги лишавате от естествен природен живот и свободно излизане навънка, за да живеят според естеството си, е ваш проблем, не на Бога. Наистина, домашните любимци еволюират извънредно бързо не само умствено, но и сърдечно, душевно, в присъствието на добри и духовни хора, но повечето хора им придават и лошите си качества и така правят големи пакости на Земята и в невидимите светове.

В бъдеще кучетата няма да влизат в къщите ви, а котките ще влизат, само когато сами пожелаят. При това, за да дойде една котка да я галите или да легне върху някое ваше болно място, първо трябва да попитате своя ангел-пазител дали това не е опасно за вас, тъй като близостта до хищник предава карма до седмото поколение.

За убитите и насечени, сготвени животни, няма никакво значение дали са в консерви за хора или в консерви за котки и кучета. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите как във всеки хранителен магазин, във всяка касапница, във всеки дом и хладилник, където има и една клетка от месо, една капка алкохол, прашинка от цигара или друг наркотик, се скупчват на тълпи и кълбета свирепи вампири, жадни за убийства и нисши удоволствия. Днес, статистически, близо 70 на сто от нещастията и несполуките ви идват от това. Особено страшно и ужасно е когато ядете - или котките и кучетата ви ядат - ваши и чужди заминали близки, въплътени в домашни и диви животни за определен срок, по законите на Карма. По-изостаналите души се въртят около месоядците и се стремят да им отмъстят за отнетия живот, а по-съзнателните, неагресивните, стоят в ъглите на стаята ви или спят с вас по леглата ви,

нагнетявайки в душите ви скръб и чувство за дълбоко нещастие.

В рая нямаше животни от сегашния тип – нямаше хищници. В хищниците и повечето останали сегашни животни, колкото и да са мили понякога, живеят пропаднали духове, които мислят само за себе си и за своя род. Като общувате с тях и ги ядете, вие възприемате тези нисши състояния и не можете да се повдигнете по-горе от верността към рода си, племето си или вярата си.

Как да решите този проблем, аз няма да ви кажа. Има задачи за ученика с повишена трудност, които той трябва да реши сам. За обикновения човек както и да е, но за ученика, който вече излиза и в другия свят, присъствието на адските субстанции вкъщи и в околните жилища е по-голямо изпитание от мъченията по време на инквизицията. Ето защо, правете си сметката с кой се свързвате, с кого живеете, къде се намира къщата ви и пр.

Защо почнах това лично послание с тази тема, също е повод за размисъл и предупреждение. Имате осияние за седемте вида месоядство. Ако някой храни хищници със сърцето си, с ума си, с душата си или с духа си, той е по-виновен от касапина и от самия месоядец. Вие мислехте, че месоядецът е върхът на вината, като работодател на касапина. Сега ви казвам, че по-виновен от месоядеца е този, който му дава своята плът или невидима материя или прави компромиси, за да бъде добре месоядецът. Духовните хора трябва да знаят, че месоядците от седемте полета, които те допускат в тялото и в обсега на аурата си, ги пълнят с гнилостни и заразни субстанции, като самите месоядци по този начин се освобождават частично от тях. Така че в някои семейства и комбини от интимен тип въздържателят и вегетарианецът се оказва боклуджийският и помиен балон, надут до пръсване, докато онзи, който си яде месо, пуши си и си пие и мърсува, ходи облекчен и си пее.

Обратно, силата на чистата субстанция, която влиза в по-изостаналите и нечисти хора от по-

чистия партньор, може бързо да ги преобрази не само физически, но и във всички светове, където е силен по-напредналият. В този смисъл, предупрежденията да си пазите аурата и тялото или да ги поверявате комуто трябва са първият съвет на Учителя, без който не може да има нито живот, нито култура, нито човечество.

Пълното странене от обмяна с чисти извори, които да се втичат в наследствените ви блата, също е патологично и се наказва с болести, остаряване и смърт. Това обаче трябва да става само с любов, по съвест и без никакви съвети, агресии или внушения, понеже който пуска свежа вода в чужда градина без да пита собственика, ще си има работа с космическите стражари. А който си мисли, че неговата вада е чиста, без да е бил още ученик, скоро ще го върнат в отделенията.

По въпроса за Рила и 33-те чакри. Въобще не си и помисляйте, че ако през годината сте живели както сте свикнали, а на 22 юли се качите и правите всичко като по ноти, ще ви се подпали и половин чакра... Това е не само жалка представа, но и смешна. Това е все едно десет или единадесет месеца да пълниш една яма с отпадъци, и после за един-два месеца да чакаш там да престанат да квакат жаби.

Тези осияния, които ви давам за възможните постижения в Братството и Школата, са за бъдещото човечество, аз на вас не се надявам. Това не значи, че не сте ми мили и не присъствам в живота ви, когато ми обръщате внимание и се сещате за мене, но смирете тревогата си, че някой не изпълнявал указанията на Небето и че вие самите сте почти безсилни. Не развихряйте кампании в последния момент да събирате оркестранти без инструменти и певци без глас. Все пак текстовете, които притежавате, и опитностите, които имате, са повече и по-високи от всичко, известно на Земята, и това трябва да ви крепи. Изисквайте от себе си толкова, колкото можете, а от другите не изисквайте нищо, понеже този, който изисква, е ученик на дявола. Извън дявола и учениците му, само Бог може

да съветва и изисква, а Той прави това тъй деликатно или тъй драстично на моменти, че последствията са винаги положителни.

Ако употребявам в кавички "ако" понякога, знаейки точно как стоят нещата, това е защото имам някаква педагогическа цел. Дори и най-лошите учители знаят този прост прийом. "Ако"-то е недопустимо за учения, освен ако не е гениален, но за педагога то е основен инструмент. Прокурорът също не го владее, защото е работник на дявола, когато наказва с дяволски и човешки методи. Но защитникът, приятелят на Христа, се съмнява до последния момент в пълната вина на поверения му. Даже в човешкия съд искат да се изкаже и подсъдимият. Той може да лъже, да не си признава, да се самооправдава, но има свободата да се изкаже. Ако си признае, понякога присъдата се намалява. Ако се разкае и обещае, че повече никога няма да престъпва закона, може и да го пуснат условно. Ако се покае пред Господа в сърцето си и престане да лъже, да краде и да насилва, да събира парсите си на Земята, може да го помилва и ***Бог****. Ето защо, без една тайна изповед пред Бога, без покаяние нещата не вървят. Който има кураж да се изповяда пред жертвите си и да им поиска прошка, той е вече герой. Ако се изповяда открито, пред цялото човечество, като Толстой, той става гений. Ако стори всичко това и не повтори повече нито една от грешките си, но върви в пътя на ненасилието, доброто и истината, той може да стане и светия. Но първо трябва да има свобода да се изкаже. Понеже много свидетели и потърпевши изкривяват истината по най-различни причини или съдят с наслада и злост.*

Христос вижда пред очите си и чувства с нервите си, с всичките си клетки какво правят с децата Му, сестрите Му, братята Му по цялата вселена – т.е. със самия Него и с Отца Му, Майка Му, - но нито веднъж не отвори уста да осъди! Когато вдигна камшика в храма, това не бе Той, а Духът на Правдата в Него, с който работи в света при по-тъпи и упорити човечества. Христовото начало в нас не съди, а само

наблюдава и се моли. Който осъжда грешника, още няма милост в сърцето си и непременно животът му ще бъде нещастен. Който прави човека виновен, укорява, назидава и порицава, непременно ще отрови кръвта си и ще поиска наркотик да я успокоява.

*Сега искам да ви кажа, че прогнозата за 1999 година ще се изпълни и вече се изпълнява във всички планове на Битието, но резултатите ги знае само Небето. Нека всички бъдат свободни да бъдат където искат и да правят каквото желаят – **това** иска Бог от всинца ви. Ученик е онзи, който постъпва като ученик, изисквайки нещата само от себе си. Той не е зависим от никого и не подтиква никого да постъпи правилно. В противен случай може да се окаже пъдар или каруцар, а това някак си не е красиво в пределите на рая.*

Който иска да бъде с вас, сам ще дойде. Понякога не 33, а 3 милиарда чакри или безброй се подпалват едновременно и някой завършва еволюцията си в един миг, понеже е дал ход на любовта тъй, както я разбира и я иска или както е необходима на другите. В този смисъл, Школата на Любовта, на Благия, Милосърдния Бог, Който не изисква нищо и не трепери за правдата, не съди никого, не очаква нищо от никого, е Школа по-велика и благоприятна от всички останали, въпреки че е най-бавната в Трите Вселени. Който иска да върви по-бързо, може да се запише в Школата на Мъдростта или Школата на Истината, но и тогава няма да гледа кой как стъпва пред него и зад него или кой как не стъпва, понеже веднага ще го изгонят. В нито една от Трите Школи не приемат посредствени ученици и умствено болни, които гледат кой какво прави и кой какво не прави. Ако има някъде любов, общуване, обмяна между душите и сърцата, радост, щастие, сладост и блаженство, това са само подаръци и милости, дадени ни от Нашия Баща, като награда за слепотата ни за злото – за това, че гледаме в собствените си крака, а не в краката на другите.

Като дойдохме до краката, ще повторя: като ги видите нашарени от белези, помислете си

кому правите добро, защо го правите, как го правите и още дълго ли ще продължавате така.

Време е да вървим! За да върви човек, краката му трябва да са здрави.

Чакам ви на Рила или във всяка точка на времето и пространството, където раздавате любов и сте слепи за неизправностите на другите.

Òсите на Битието сега преминават в резонанс. Поставете се в съзвучие с тях.

12,36ч.

16.VII.135(1999)
Черноморски бряг, Яйлата

ПО-ГОРЕН ОТ УЧЕНИК

19,38ч.

Божественото учение на една планета, в един свят, се проектира по различен начин в различните народи и епохи. Но повечето от вас знаят, че всяка следваща изява, извираща от Духа, синтезира предишната и всички предишни напълно, като дава и нещо ново. Новото отговаря на потребността на космическия момент.

Който знае това, не се стреми да реставрира една стара система в нейния чист исторически вид, освен с научно-познавателни цели. Съществуват и ***такива*** *опити, повече или по-малко успешни, но при тях опасностите са повече от предимствата.*

Днес всички предишни системи, дори и създадените от Мировия Учител, представляват изкорубени и продънени кораби, отдавна потънали на дъното. Някои изостанали души и самодейци измъкват с невероятни усилия тези останки на повърхността и ги облепят с нови, модерни обвивки, привлекателни за окото.

Такъв макет, колкото и да е шарен, ще поплува известно време, докато картоните се пропият с вода. В някои случаи подобна развалина, реставрирана от някой самодеец, само външно остава на повърхността няколко месеца или години, а в редки случаи и десетилетия. Лошото е, че от борда и на пристанището викачите на тази атракция постоянно канят все нови и нови клиенти да се качат на този картон, докато призракът на старото учение се разпадне и ги издави.

Самодейците и духовните сукалчета се познават по това, че не познават силата на Учителя в ***последното*** *Му идване на Земята. Те не виждат и не разбират, че Словото, което идва чрез Него, и формите, които създава, инкрустират в себе си и всички елементи на старите Му изяви без изключение - до последния скъпоценен камък. Това е така, понеже законите на Божествения градеж във времето и пространството изискват всяко предишно постижение да се съдържа в кондензиран, но цялостен вид във всяко следващо. Ако днес ученикът разбира, че изучаването и прилагането на Словото, дошло в България, е последната и най-съвършена изява на Бога на*

Земята, ако играе редовно паневритмия и участва в специфичните форми на братския живот, които сме дали в този век на българите, той ще се изненада и ще види, че новият кораб на Божественото Учение е построен в голямата си част от всичките елементи на предишните Божествени Учения.

Ако става дума за материали – така е. Но формата на кораба и взаиморазположението на тези елементи сега са съвсем други.

Ако днес някой духовен гений или адепт извлече от дъното кораба на херметизма, кораба на зороастризма, кораба на древното християнство или средновековното богомилство и успее да реставрира този кораб съвършено и напълно автентично, всеки от тези кораби ще заплува прекрасно и няма да потъне никога, защото Божествените форми са вечни. Те са проектирани съгласно съответното време и историческия момент и отговарят на техните особености, но по същество всеки кораб на един истински Учител отпреди хиляди години плува и днес и ще плува до безкрайност и в най-далечното бъдеще, понеже е създаден от Него. Тези кораби не са музейни експонати в архивите на миналото. Те наистина

Една от пещерите по брега на Яйлата, където дойде това осияние и където едно преспиване върху сено или слама може да промени радикално много съдби и да предотврати големи нещастия, ако хората имат отношение към Тройновселенските токове.

плуват и до днес в просторите на всички вселени и спасяват и превозват милиони души до мечтаните брегове на рая.

Това обаче на Земята още не е постигнато, тъй като почти всеки слуга или матрос от вашите подобия на Божествените кораби постоянно пали огън по палубата и по пода на каютите и чупи с умствени брадви и сърдечни чукове корпуса им, за да създаде от тези превъзходни материали някакво собствено, мизерно корабче, където да стане център на внимание. Там по-изостаналите души почват да му се кланят като на "велик реставратор и конструктор".

Тези нищожни проповедници и резачи-разбивачи изхождат от мисълта на гордостта и честолюбието, че корабът на Мировия Учител е "остарял" и че те могат да покажат на света нещо ново.

Да бъдеш корабостроител, проектант на

Божествен плавателен съд – това е плод на последното, най-високо посвещение. Това означава в продължение на хиляди години да си бил велик страдалец, велик учен, известен или неизвестен гений, светия, пророк, апостол, мъдрец и мистик. Ако наистина си бил такъв, ти ще си изградил съответните висши тела и това ще се отрази в черепа ти, на лицето ти, и в хармонията на тялото ти съвсем точно.

Сега какво става? – Хора, които още не са били слуги и прости матроси на екипаж при опитни кормчии и капитани си вирват неизработения нос или натежалия нос от самомнение и решават, че ще коригират и допълнят Учителя си, понеже Той бил малко оглупял и остарял... Но най-некадърните от самодейците и най-горделивите и тщеславните решават да сглобят кораб или самолет от изгнилите, ръждясали части на отдавна потънали превозни средства. Даже Божествените материали се развалят, когато не са в движение – липсата на движение и живот превръща Божественото в посредствено. Душите на неопитните неофити, които се качват по такива гнилòтини и сбиротоци, боядисани отвън като пъ-

туващ цирк, са обречени на гибел.

Това беше мрачната картина, която ви обрисувах. Тя е само за размисъл и предупреждение. Но има и светла, обнадеждаваща картина, която дава правото на всеки човек с искра Божия да строи малки или големи кораби според възможностите си и да кани души на тях. Тези кораби обаче не трябва да бъдат имитация на нещо познато, но трябва да отразяват до последния детайл особеностите на вашата монада. Тогава Бог ще ви признае за истински творци и няма да ви съди за съчиняване на пародии и плагиатство.

Всяка човешка монада съдържа творческата сила и мощ на Божествения Дух да създава спасителни кораби и светове по свой образ и подобие. Човекът с искра Божия не може да посегне на един кораб с чук или трион, да открадне от него основни или периферни части и да ги вгради в една конструкция, която ще потъне. Интегралните кораби с части от предишни Божествени системи и учения могат да се строят само от ученици от Пето посвещение и от Учители, защото те знаят под какъв ъгъл и в какво взаиморазположение да ги монтират, така че да от-

говарят съвършено както на миналите, така и на най-новите конструкции. При това, те имат достъп до оригиналните записи и филми на тези предишни изяви на Бога на Земята и затова не разчитат на изтърбушени и редактирани писания, съставяни от самодейци с търговски и ритуални цели. Това са ученици и Учители, участващи в пълнокръвния живот на Школата на Небето и на Земята ***и в момента****, поради което постоянно изявяват Словото и Делото, Живота в най-новите им форми и краски - и всичко това става пред очите на Учителя, Който е жив. Останалите, самодейците, дори и когато са чистосърдечни и безкористни, са като мравки и животни пред очите Му и очите на Небето, и Ние виждаме как те изваждат едни изречения от Словото, а други въобще не разбират и не оповестяват, и с тези тухли строят странни здания с тяхната собствена физиономия, въвличайки душите в капан, с авторитета на Учението.*

Досега това беше само един увод, предназначен за по-изостаналите души, които се качват на сбиротоци или на някоя изкарана току-що на повърхността духовна гемия от миналото с провиснали во-

дорасли и миди от векове. Балоните, които надуват в нея, за да не потъне, изискват много силна амбиция и тщеславие, които за известно време подържат подобна измишльотина на повърхността, а глупавите идват и се качват на нея, с надежда за дълъг път.

Аз мога много точно да ви покажа къде днес в паневритмията, в пентаграмиката, беседите, братството и Школата са вградени до един, непокътнати и действащи, елементите на Полукс, Хермес Трисмегист, Рама, Кришна, Зороастър, Христос, Боян Мага и пр. Смирените знаят това със сърцето си, и изучавайки и прилагайки формите, дадени от техния Учител сега на Земята, съзнават, че са на палубата на най-съвършения и най-нов Титаник, който няма да потъне и остарее никога. Учението и методите, които са ви дадени в България през този век, синтезират всички предишни Божествени методи без изключение, включително и методите на Божествените изяви за много векове напред, и затова ви казах, че в този вид те са достатъчни за развитие и спасение на човечеството през следващите 4000 години. Ето защо, имайте наум, че всеки, който претендира, че е дошъл само няколко години

или десетилетия след Учителя, за да сложи учението Му "в архив" и да го нарече "стъпало" към неговото собствено учение, не е нищо друго, освен една самонадеяна и сляпа мравя, не виждаща гигантския ръст на Учителя и истинските Му ученици пред себе си, които, при все това, гледат да не я настъпят. Тя ги щипе до кръв, тях ги боли не само лично, но и за душите, които се събират около мравята, но не я настъпят и ѝ правят път, защото такива са крайно необходими в пътя на сляпата еволюция, макар и много бавна. Ако Учителят или Негов ученик настъпи такава мравя или почне да разубеждава последователите ѝ, той ще се превърне също в дребно, агресивно и просто насекомо, разобличаващо чуждите учения и възприемащо болезнено случаите, когато не му се покланят.

Ние сега не искаме да обезсърчаваме изследователското, творческо начало във вас, но ви молим да си помислите: не е ли по-добре да се качите на палубата на най-надеждния кораб, вместо да си правите лодчици от отпадъци, извадени от дъното или направени от мъртва духовна синтетика, без понятие за Божествено конструиране и водене на кораба?

Ние сме ви казвали, че основната добродетел във века на Водолея е да бъдеш ученик. Творчеството е велик импулс, но за него имаше други епохи и предстоят други епохи в бъдещето. Сега е епохата на ученичеството. Това не значи, че ученикът не трябва да бъде и творец – ученикът е бил гений неедократно в еволюцията си до този момент. Но у истинския ученик днес творчеството се проявява само в една малка част от времето му. Вземете за пример Индия – тя и до днес е най-добрият образец. Рядко се случва някой професионален творец или творец по дух днес да бъде добър ученик като индийците.

Ученикът не притуря и половин буква към Словото на Учителя си и не дръзва да размества думите и изреченията Му. Той не въздейства на околните с набори от цитати, измъкнати от Словото тенденциозно или с плиткоумие. Ученикът има смирение и съвест и затова копнее на първо място да изучава Словото в оригинал, а не да го "пресътворява". Пресътворението иде едва в най-високите класове в Школата, след като ученикът векове и години наред е бил стажант. Главното щастие на ученика е да

бъде обожател, последовател, служител – като влюбения, - а не изтъпанчен лектор или оратор пред другите.

Има и по-многостранни ученици, които успяват да съчетаят смиреното ученичество с бурното лично творчество и пресъздаване. Учителят обича и закриля с особена обич, награждава с особено умиление този род ученици, защото те не са сковани от наизустяване и подражателство. Ако човек е такъв ученик, но ученик на Учителя, а не на егото си или на някое допотопно учение, на някоя модерна окултна синтетика, миришеща на найлон, той ще постави ученичеството на първо и преобладаващо място, а собственото си творчество ще овладее в рамките на времето и мястото, които му е определил. Твори ли, води ли, показва ли се, организира ли днес някой повече, отколкото изучава, той е или горделив и тщеславен човек или някой гений от миналото, но нощем ние не го виждаме на упражненията и лекциите на Небето. Такива ние не каним и в по-вътрешните кръгове на Братството и Школата на Земята и няма да ги видите дори и в Общия и Младежкия окултен клас, освен когато класове с това име са ор-

ганизирани от самодейци като тях. За участие на експанзивни и самомнителни в Евродоровия клас не може да става и дума.

На теб Йезуùл – жива проекция на Божествената Иисула – сега ти се дава пълна свобода да инкрустираш върху стените на Божествения кораб елементи от Божествените учения и движения, които са ти присърце. Това е велика стратегия и велика милост на Главния Конструктор и Художник, Който покрива половината от стените на кораба с бели листи, за да могат да се упражняват учениците. Учителят знае, че всеки истински любящ ученик е способен да инкруститра със стари и нови елементи такава автентична и същевременно уникална картина, каквато не е дал и сам Той. Щом види, че някое скромно негово дете от Школата Го разпознае като единствен и признае кораба Му за съвършен и неподлежащ на допълнения и корекции, защото е кораб на Миров Учител, тогава Той дава на ученика си една стена в салона или в каютата или един лист от обшивката на парахода, за да инкрустира там гениалността на прозрението и творческото си озарение, без да се подписва.

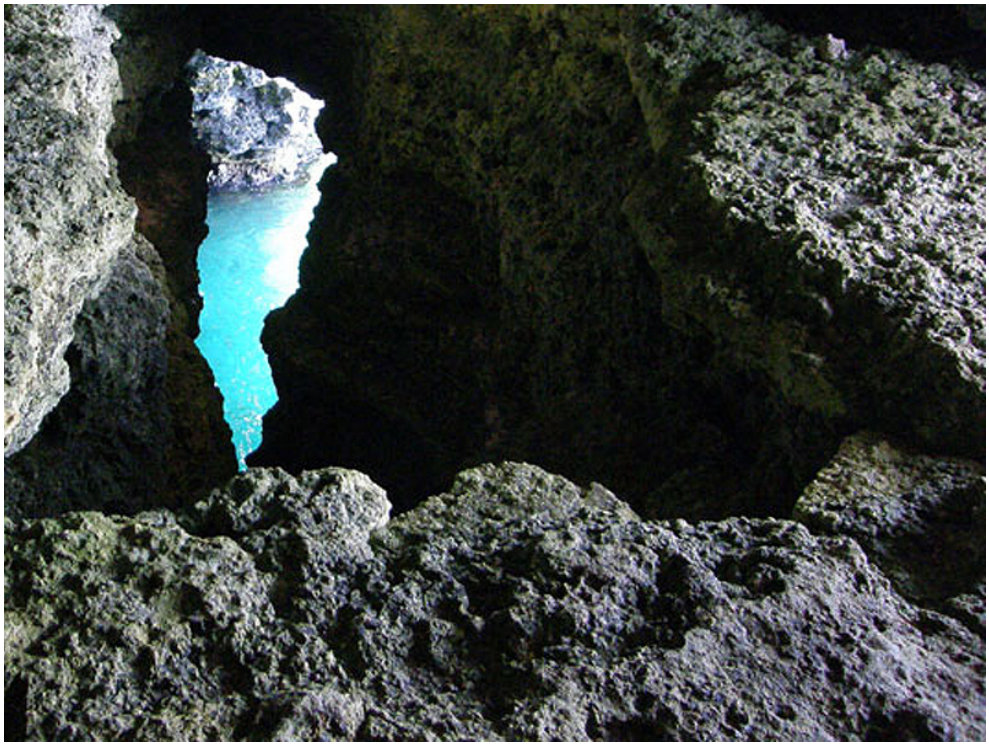

Има един закон, едно чудно тайнство на единното цяло Учител-ученик. Когато ученикът открие нещо ново и го изяви по нов начин и то се окаже в хармония с Любовта и Истината, тогава Божественият дизайн и конструкция на кораба под обшивката или стената, където е рисувал ученикът, се преконструира и сама преконструира отчасти новото творение, като се получават два нови, взаимни шедьовъра: един на повърхността и един - за ясновидците. Защото истинският Учител се отличава по това, че копнее ученикът Му да открие и сътвори нещо различно от това, което е научил. В епохата на Водолея обаче подобни творчески ерупции у ученика са само редки доминанти, за разлика от неудържимия и неуправляем поток на експанзията в обикновения творец. Ученикът копнее ***първо*** *да бъде при Учителя и съучениците си и да учи и живее заедно с тях. Не само копнее, но и го прави.* ***Който живее за творчеството си, за света или предимно за близките си, за астралните си предпочитания или обвързаности, той още не е ученик.***

Йах, йаиллах, йайллавах!

Сътворяващият живот и същества е по-горен от сътворяващия Слово, по-горен дори от ученика.

- Последното изречение изглежда непонятно и абсурдно за нас. От всичко, което знаем досега, сме стигнали до разбира-

нето, че Словото, истинското Слово, произтича от Отца и Христовия Дух. Първата част на тази мисъл е малко по-по-нятна за нас – самият живот и сътворяването на живота е целта на съвършенството, а Словото само ***води*** *към тази цел. Но как може сътворяващият Слово да е по-долу от ученика?*

Тази снимка от Камен Бряг е намерена в интернет
Автор: Niki26

- Това е най-новият, последният абсурд, които ви поднасям. Няма да ви обяснявам всичко. Остава за размисъл. По-будните могат да се съберат и да поговорят по тоя проблем – сигурно ще получат просветление по въпроса. Но ако само поговорят, ще заприличат на всички останали, които не се интересуват от Делото и Живота. А най-некадърните ще си го обменят по Интернет - и пак ще отложат общия живот и радост за неизвестни времена…

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 32

uralonii@abv.bg holzelohim@gmail.com inolaria@abv.bg
anhira@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/